

கலைமலர்
வெள்ளிவிழா வெளியீடு

University of Jaffna
378.05
KOP
117276(AR; MAIN)

— ८ — १ — १० — १ — १२ — ४ —

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavannaham.org

1661

கலை மலர்

வெள்ளி விழா வெள்ளியிடு

கலையிடம்

அந்தார் மகளிர் ஆசிரியர் கலைகளை

70-73
KDP

1971

செந்தமிழ்ப் பயிற்சி மாலைகள்

இனிய தமிழில்

செந்தமிழில்

ஆக்கப்பட்டவை

மரணவரது மொழிவளமும்

இலக்கிய நயமுஞ் சிறக்க உதவுபவை

கல்விமுறைப் புலமையாளினதும்

மொழி வல்லரினதும் பராட்டுக்குகந்தவை

பாடநூற் பிரசுர ஆலோசனைச் சபையின்

அங்கீகாரம் பெற்றவை

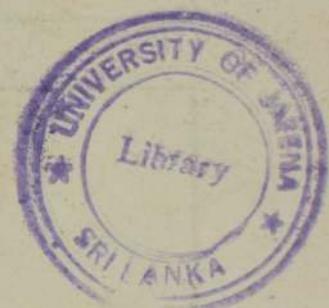
நூலாசிரியை :

செல்வி. க. சௌ. சந்தனநங்கை அவர்கள்

sarojani Kayloran.
1942.

2007

For quality
PHOTOGRAPHS

ARCHIVES

G N A N A M S

JAFFNA

PHONE: 7067

GEORGE TRADERS

GENERAL MERCHANTS

AND

COMMISSION AGENTS

Dealers in :

Rice, Paddy, Groceries, Provisions and Ceylon Products.

91, OLD MOOR STREET,

COLOMBO—12.

LEELY TRADES

GENERAL MERCHANTS

AND

COMMISSION AGENTS,

WHOLESALE AND RETAIL

DEALERS IN CEYLON PRODUCTS

91-A, Old Moor Street,

COLOMBO—12.

T'phone: 32784

கலைமலர்

Stot 72
KOD 17

2007

வெள்ளி விழா வெளியீடு

378.05

KOD.

ARCHIVES

117276

மலர் 12

✓117276

1971

மலரில் . . .

	பக்கம்		பக்கம்		
1. இதழாசிரியர் குழு	...	1	26. அறிவுத்திறன்	69
2. விரிவரையாளர் குழு	...	2	27. சரித்திர பாடமும் கட்டுல செவிப்புல சாதனங்களும் ...	71	
3. இதழாசிரியர் உரை	...	3	28. மழையும் மங்கையும் ...	74	
4. சக்தி வணக்கம்	...	4	29. Games in the Teaching of English as a Second Language ...	78	
5. கலாசாலைக் கிதம்	...	5	30. முன்திட்டக் கற்றல் ...	81	
6. வாழிய வெள்ளி விழா மலரே	6		31. நுணுகி ஆராய்ந்து கற்பித்தல்	84	
7. வாழ்த்துரை திரு. டபிள்யூ. ம. சி. மகாதந்தில	7		32. நாம் அமைத்த பாலர்க்காய மாதிரி வகுப்பறை ...	91	
8. அதிபர் ஆசியுரை	8		33. ஏற்றமிகு எழுபத்தோரா மாண்டிலே ...	93	
9. சமயக் கல்வி	9		34. இல்லப் போட்டிகளும் முடிவுகளும் ...	97	
10. இலங்கையில் சிறுவர் இயக்கம் பெருக	10		35. அருங்கலை பயின்ற ஜம்பத்தாறு அரிவையர் ...	99	
11. An Appreciation of the Late Mr. S. P. Jayasuriya	16		36. சென்ஜோன்ஸ் அம்புலன்ஸ் முதலுதவித் தராதரப் பத்திரம் பெறுவோர் ...	103	
12. நினைவு அஞ்சலி	17		37. கலாசாலை ஆரூமண்றம் ...	105	
13. சமதர்ம நோக்கில் இலக்கியங்கள் வளர்வேண்டும்	19		38. தமிழ் மன்றம் ...	107	
14. கணிதம் ஒரு பொழுது போக்காக	21		39. இந்து மன்றம் ...	108	
15. கலையரசு சொர்ணவிங்கம் அவர்கள் வாழ்த்திதழ்	24		40. கிறிஸ்தவ மன்றம் ...	109	
16. மொழி இயலும் மொழி பயிற்றலும் ...	25		41. நுண்கலை மன்றம் ...	110	
17. நாடோடி நடனங்கள்	45		42. சமூகவியல் மன்றம் ...	111	
18. மூல்லை வாழியோ மூல்லை ...	48		43. உடற்பயிற்சி மன்றம் ...	113	
19. வெள்ளி விழாக்காணும் கலைதெரி கழகம் ...	49		44. மனையியல் மன்றம் ...	114	
20. புதிய பயிற்று முறையில் அறிஞரின் சேவை ...	58		45. அருணை இல்லம் ...	115	
21. சித்திரக்கலையும் சிறுவரும்	60		46. இராதா இல்லம் ...	116	
22. ஆசிரியர் வாழ்விற் கல்வி உள்நால் ...	62		47. சுவர்னை இல்லம் ...	117	
23. திருக்கோவையார்	64		48. பயிற்சி முடித்துப் பாடசாலை நோக்கும் பாவையர் ...	118	
24. அன்பிலாக் கோவை அதிபர்	67				
25. A Teacher ...	68				

இதழாசிரியர் குழு

காப்பாளர் : திருமதி. இ. ஆனந்தக்குமாரசாமி

ஆலோசகர் : திரு. சி. குமாரசாமி

திருமதி. ம. திருச்சிற்றம்பலம்

இதழாசிரியர் : செல்வி. ஜெயலக்ஷ்மி அருணைசலம்

செயலாளர் : செல்வி. ஜெகதீஸ்வரி பொன்னுத்துரை

பொருளாளர் : செல்வி. வில்லி பெல்ஜியா வஸ்தியாம்பிள்ளை

செல்வி. நல்லைநாயகி தனபாலசிங்கம்

செல்வி. கமலராணி செல்லத்துரை

செல்வி. தனலெட்சுமி சண்முகநாதன்

திருமதி. மங்கையர்க்கரசி அருணகிரிநாதர்

செல்வி. யோகாம்பிகை முத்துக்குமாரசாமிக் குருக்கள்

செல்வி. ஜெகதாம்பாள் மாணிக்கம்பிள்ளை

திருப்தி. பொன்னம்மா இரத்தினம்

செல்வி. ஹாட்ஸ் திசேரா

திருமதி. பர்வதம் குமாரசாமி

திருமதி. சரஸ்வதி ஜேமஸ்

செல்வி. நளாயினி பழனியப்பா

திருமதி. மாசிலாமணி செல்லையா

செல்வி. மங்களம் சங்கரவிங்கம்

செல்வி. பகவதி ஐயாத்துரை

விரிவுரையாளர் துறை

அதிபர் :

திருமதி. இ. ஆனந்தகுமாரசாமி, M. A., M. Sc.

விரிவுரையாளர்கள் : திருமதி. சு. செல்வத்துரை, B. A Dip. in Edu.

திருமதி. ஜி. கூல், B. Sc. Ist. Class, Hons. (Lond.)

திருமதி. தாஸ், B. A.

திருமதி. ம. திருச்சிற்றம்பலம், B. A.

செல்வி. ஜி. ஆர். செல்லப்பா, Ist Class, Eng. Trd.

செல்வி. த. முத்தையா, B. Sc.

வித்துவான் சி. குமாரசாமி, B. A.

செல்வி. சி. செல்லையாபிள்ளை, B. Sc. Home Science.

திருமதி. டெ. தருமராஜா, P. T.I.

திருமதி. பொ. பத்மநாரதன், சங்கீதபூஷணம்

திருமதி. ஹ. ஹ. யேக்கப், Art Teacher, Cert.

செல்வி. க. சங்கரப்பிள்ளை, Dip. in Dancing.

திரு. வி. கு. இராமலிங்கம்,

கட்டுல செவிப்புல சாதன உதவியாளர், நூலகர்:

பகுதி நேர விரிவுரையாளர்கள் :

சங். சகோதரி மேரி டானியெலா (க்ரே. க.)

திரு. கே. குமாரசிங்கம் (உடனலக் கல்வி)

விடுதி மேற்பார்வையாளர் :

திருமதி. நா. வேலாயுதம்

எழுதுவினைஞர் :

செல்வி. இ. கணேசபிள்ளை

இதழாசிரியர் உரை

எங்கழுகத் தடாகத்தில் ஆண்டொன்று மலரும் அழகு எழில் மலர் கலை மலராகும். மெல்லியலாரின் மென்கரம் பட்டு, 'வெள்ளிவிழா மலராக' வெளிவரும் இம்மலரின் ஆசிரியராக அமைந்து ஆசிரியர் உரை எழுதுவதில் பெரு மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

மண்ணில் மட்டுமன்றி, விண்ணிற் புகுந்தும் தன் ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொள்வதற்குரிய சூழ்நிலையை இன்றைய விஞ்ஞான உலகு ஏற்படுத்தி யுள்ளது. உலகின் பல நாடுகளிலும் விஞ்ஞான அடிப்படையிலான கல்வி முறையே புகுத்தப்பட்டு நடை முறையில் இருந்து வருகின்றது. என், மொழி போன்ற பாடங்கள் கற்பிற்கும் முறையில் பெருமளவு மாற்றம் ஏற்பட்டு வருகின்றது. அவை சம்பந்தமான தரமான பல கட்டுரைகள், உள்ளத்தைக் கொள்ளிள கொள்ளும் கவிதைகள் ஆதியன மலரை அழுறச் செய்கின்றன. பேராற்றல் மிக்க பேரறிஞர்களின் எண்ணக் கருத்துக்கள் மலரின் மனத்தை மேலும் அதிகரிக்கச் செய்கின்றன.

இம்மலரின் காவலராயிருந்து வழிகாட்டி, ஆர்வமுட்டி, ஆசி வழங்கிய அதிபர் அவர்கட்கும், வாழ்த்துரை வழங்கிய அறிஞர்கட்கும், எமது மலரினைத் தம் எழுத்தோவியங்களால் அழுறச் செய்த அறிஞர்கட்கும், உன்னிய போதெல்லாம் உதவிகளை உவந்தளிக்கும் எங்கள் விரிவுரையாளர்கட்கும், ஞானம் புகைப்படத் துறையினருக்கும், மனங்களையாது ஒத்துழைத்த மலர் வெளியீட்டுச் செயற்குழுவினருக்கும், அச்சேற்ற உதவிய புனித சூசைமாழுனிவர் அழுத்தகத்தாருக்கும் எமது உளங்கணிந்த நன்றி.

மலரின் உள்ளே புகுந்து அதன் நறுமணத்தை நுகருமாறு அன்புடன் அழைக்கின்றேன்.

வணக்கம்.

செல்வி. ஜெயலக்ஷ்மி அருணசலம்,
(இதழாசிரியர்);

அ. ம. ஆ. க.
கோப்பாய்,
22 - 11 - 71.

சக்தி வணக்கம்

இருபதமும் மென்குரல் கிணகிணியும் முறையிட்டு
 இரைத்திடும் அரிச்சிலம்பும்
 இறுமிறும் மருங்கென்று இரங்குமே கலையும்பொன்
 எழுதுசெம் பட்டு வீக்கும்
 திருவிடையும் உடைதார மும்மொட் டியாணமும்
 செங்கைப் பசங் கிள்ளையும்
 திருமுலைத் தரளவுத் தரியமும் மங்கலத்
 திருநானும் அழகொழுத நின்று
 அருள்பொழியும் மதிமுகமும் முகமதியில் நெடுநிலவு
 அரும்புதறு நகையும் ஞான
 ஆனந்த மாக்கடல் குடைந்துகுழழி மகரத்தொடு
 அமராடும் ஓடரிக்கண்
 பொருகயலும் வடிவழகு பூத்தசுந் தரவல்லி
 பொன்னாச ஸாடியருளே
 புழுதநெய்ச் சொக்கர்திரு அழகினுக் கொத்தகொடி
 பொன்னாச ஸாடியருளே

— குமரகுருபார்.

கலாசாலைக் கீதம்

இராகம் : மோகனம்

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

யாழ் நகர் மீதமர் கோப்பாய் மகளிர்
ஆசிரியர் கலாசாலை வாழ்க.

அனுபல்லவி

அறிவொளி பெருக்கியே வாழ்க
ஆசிரியர் மாணவர் வாழ்க.

சரணங்கள்

1. அறிவியற் கலையுடன் அழகியற் கலைகள் அறிந்திடும் பான்மையை அறிவோம் அருந்தமிழ் அகநூல் அறிவுறு கணிதம் ஆவன நிறைந்திடப் பயில்வோம்.
2. ஒழுக்கமும் நேர்மையும் உடலுறு பலமும் உண்மையில் ஒங்கிடப் பயில்வோம் ஓரிரண் டாண்டாய் ஒர்ந்திடுங் கலைகள் உலகினில் ஒங்கிடப் பயில்வோம்.
3. தண்டமிழ் ஒங்கவே தொண்டுகள் புரிந்து தரணியிற் காப்போம்னம் மானம் எண்டிசை புகழூங் கலாசாலை வாழ்க இயன்ற நற்பணிகளைப் புரிவோம்.
4. அரசினர் ஆசிரியர் ஆற்று நல்லுதவி அகிலத்தில் என்றென்றும் மறவோம் அதிபரும் ஏனைய ஆசிரியர் குழாமும் ஆண்டவனுல் என்றும் வாழ்க.

—

வாழிய வெள்ளி விழாமலரே

கட்டளைக் கலித்துறை

ஆனந்தம் பொங்கநல் லாண்டிரு பத்தைந் ததுநிறைந்து
ஆனந்த மாக மகளிர் பெறுநற் பயிற்சியெலாம்
ஆனந்தம் பொங்க அனைத்துத் திசையும் அவர்பணியால்
ஆனந்தம் கல்வித் துறைக்கிக் கழகம் அமைத்ததுவே.

பாடவகையும் பயிற்றும் முறையும் பயில்வதோடே
ஆடல்வகையும் இசைசித்திரமும் அழகொழுது
பாடல்வகையும் இயல் நாடகமெனப் பலதுறையும்
கூடப் பயின்றிடு கோதையர் கோவைக்கழகமிடை.

மாட்சி மிகுந்த மகளிர் மனையியல் மங்கலம்சேர்
காட்சி யமையப் பயின்றிடு கோலங்கள் கண்களிக்கும்
ஆட்சி யியலுக் கமைய அமைந்த அமைப்புகளும்
சாட்சி பகரும் அவர்கள்தம் சேவை தழைப்பதற்கே.

அத்தகு நற்பணி யாற்றுகழக விளக்கதுவாய்ச்
சித்தம் மகிழ்ச் சிறந்தநற் கட்டுரை பாடலுடன்
வித்தகர் ஆய்வுகள் மன்ற அறிக்கை மிகப்பலவும்
மெத்த மகிழ்வு தரத்தாங்கும் வெள்ளி விழாமலரே.

வாழிய கல்வித் துறையகி லத்திரு கண்ணேனவே
வாழிய கோவை மகளிர் கழகம் வளம்பெருக
வாழிய சேவை புரியா சிரியர் வளர்பணிகள்
வாழிய வாழிய வாழிய வெள்ளி விழாமலரே.

வடமாநிலக் கல்வியதுபதி
திரு. டபிள்யூ. எ. சி. மகாதந்தில அவர்களின்
வாழ்த்துரை

“மங்கையராகப் பிறப்பதற்கே நல்ல மாதவஞ்சு செய்திட வேண்டுமெம்மா” என்றார் கவிமணி தேசிகவினுயகம் பின்னை. இத்தகு பெருமை சான்ற மங்கையரின் கல்வி வளர்ச் சிக்கும், மங்கையர் நாட்டிற்கு நல்க வேண்டிய கல்விப்பணிக் கும் அயராது அரும்பணியாற்றி வரும் கோப்பாய் அரசினர் மகளிர் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலை வெளியிடும் “கலைமலர்” என்னும் இலக்கிய நறுமலரின் பதினேராவது இதழுக்கு என் வாழ்த்துக்களையும், பாராட்டுக்களையும் அளிப்பதில் பெரிதும் உவகை கொள்கிறேன்.

கலைகளின் தலைவி ஒரு பெண். எனவே மெல்லியலார் தம் திறன்கள் அனைத்தையும் புலப்படுத்தி வெளியிடும் இதழுக்குக் “கலைமலர்” என்னும் பெயரைச் சூட்டியது சாலப் பொருந்தும். இல்லத்தலைவியராம் அரிவையர் வீட்டுக்குத் தலைமை வகிப்பதோடு நாட்டுக்கும், தலைமை பூண்டுள்ள இன்றைய ஈழத்திலே சமுதாயத்தின் உயர்வுக்கும் உழைத்தல் மிகமிக இன்றியமையாதது என்பது ஒருதலை. அவர்களின் அரும்பணி, சிறப்பாயமையும் என்ற நம்பிக்கையை வளர்க்கும் வகையில் கலைமலரின் கருத்தோவியங்கள் திகழ்கின்றன. கல்வி, சமயம், கலை, தொழில், சமுதாயம் ஆகிய துறைகள் அலைத்திலும் அவர்களுக்கு ஈடுபாடுண்டு என்பதைக் “கலைமலரின்” நறுமணம் நினைவுறுத்திக் கொண்டே இருக்கின்றது. “கலைமலர்” எதிர்காலத்திலும் சீரிய பணிகள் தாங்கிக் கல்வியின் மறுமலர்ச்சிக்கு உதவி புரியவேண்டும்.

வாழ்க் கலைமலர் !
 வளர்க் கலைதையரின் அரும்பணி !

டபிள்யூ. எ. சி. மகாதந்தில.

கல்வித் தினைக்களம்,
 யாழ்ப்பாணம்,
 1- 11- 71.

அதிபர் ஆசியரை

‘வாழக் கல்மின்’ என்பதே கோப்பாய் மகளிர் ஆசிரிய கலா சாலையின் குறிக்கோளாகும். அவ்வுயர் இலட்சியத் துடன் கல்வியில் மாத்திரமன்றிப் பல்வேறு துறைகளிலும் போதிய பயிற்சி பெறும்பேறு இங்கு கல்வி பயிலும் ஆசிரியர் களுக்கு உண்டு. இருபத்தெட்டந்து ஆண்டுகளாக இப்பணியைச் சிறப்புற ஆற்றிய இக்கலாசாலையின் வெளியீடாகிய கலைமலர் இவ்வாண்டு வெள்ளி விழா மலராக வெளிவருவது கண்டு மகிழ்கின்றேன்.

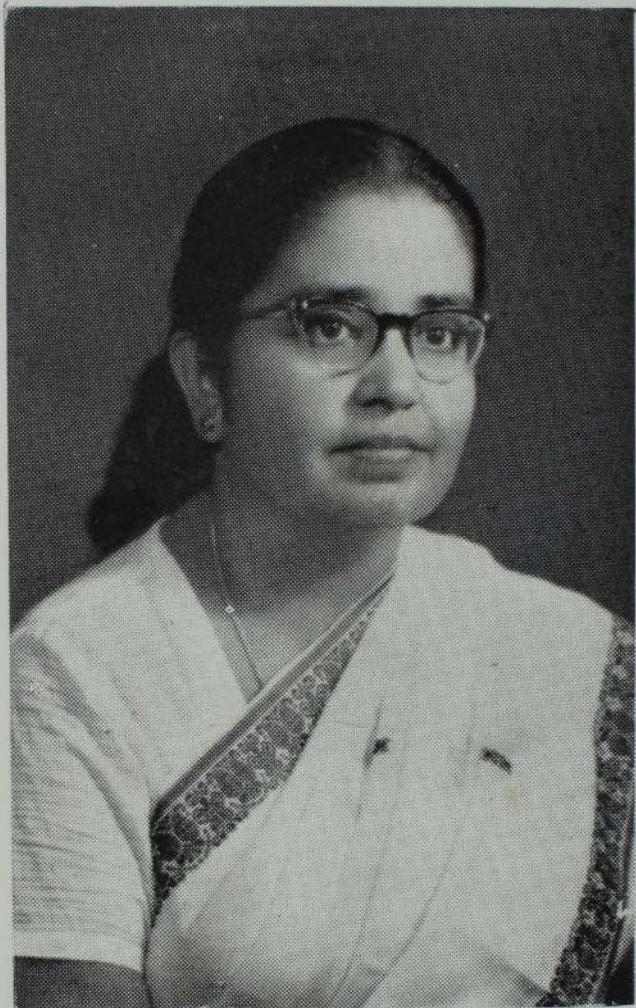
அறிஞர்கள் பலரின் அறிவியற் கட்டுரைகளும், விரிவுரை யாளர்களின் சிந்தனைச் செல்வங்களும், பழைய புதிய ஆசிரிய மாணவிகளின் படைப்புக்களும் இம்மலரை அணி செய் கின்றன. வளர்ந்து வரும் இக்கலாசாலையின் பிரதிபலிப்பாக இக்கலைமலரும் வளர்ந்து வருகின்றது. எதிர்காலத்திலும் மென்மேலும் வளர்ந்தோங்க வாழ்த்துகிறேன்.

புதிய பல வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கமைய மாறி வரும் எதிர்காலக் கல்விச் சேவையில் எமது கலாசாலையிலிருந்து வெளிவரும் ஆசிரியர்கள் சுடர்விட்டுப் பிரகாசிப்பார்கள் என்பது எனது நம்பிக்கை.

திருமதி. இ. ஆண்தக்குமாரசாமி.

அரசினர் மகளிர் ஆசிரிய கலாசாலை,
கோப்பாய்:

எங்கள் அதிபர்

திருமதி இ. ஆனந்தக்குமாரசாமி அவர்கள்

சமயக் கல்வி

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள் இளைஞர்கள்

ஆசிரியன் சமயியாயிருத்தல் வேண்டும்:

சமயம் படிப்பிக்குந் திறமை வேறு;
சமயியாயிருத்தல் வேறு.

சமயியான ஆசிரியன் படிப்பிக்கும்
எந்தப் பாடமும் சமய பாடமேயாம்.

சமயியான ஆசிரியனின் குணபாவமே
மாணவன்பால் அடங்கிக் கிடக்கும் தெய்வ
சக்தியை வெளிப்படுத்த வல்லது.

* * *

ஸ்ரீராமன், தேகப் பயிற்சிப் பாடமும்
வசிட்டரிடமே பயின்றான். இராமபாணம்
துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்ட பரிபாலனத்துக்கு
உபகாரமாயமைந்தது.

மனைவியைக் கவர்ந்தோனே இராவணன், யுத்த முனையில் நிராயுதபாணியாய்த்
தளர்ச்சியுற்று நின்ற போது இராமன்,
‘இன்று போய்ப் போர்க்கு நாளொவா’
என்றான் என்று கற்பண செய்கின்றார்
கம்பர். வசிட்டரின் மாணவன் ஹேநேப்
படித்தான் செய்வான்?

* * *

“கற்க கசடறக் கற்பவை கற்ற பின்
நிற்க அதற்குத் தக.”

என்கிறூர் நாயனார்.

கசடு—குற்றம். அறியாமையும் வஞ்சக
மும் ஆன்மாவைப் பற்றியிருக்கும் குற்றங்
கள். அவை அற்றுப் போதற்கு, மாண
வன் தகுதி நோக்கி, அவன் கற்கவேண்
டிய நூல்கள் ஆசிரமங்களிற் கற்பிக்கப்
பட்டன. கற்றபின் ஆசிரியனைப் பின்பற்றி
மாணவன் தான்கற்ற கல்விக்குத் தக
ஒழுகுவான்:

ஆசிரமக் கல்வி ஆஸ்மீகக் கல்வி. அது
உடலோம்பும் முறையை அறிந்து உட

லோம்புதற்கும் உபகாரமானது; உடல்
வளர்ச்சி உயிர் வளர்ச்சிக்கு உபகாரமான
முறையில் அமைந்துள்ளது.

‘உடம்பை வளர்த்தேன்
உயிர் வளர்த்தேன்’

என்பது திருமந்திரம்.

* * *

‘கற்றதனால் ஆய பயணன்கொல்
வாஸ்ரிவன்
நற்கு பெருமான் ரெனின்.’

என்கிறூர் நாயனார்.

‘மன்னில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம்’
என்பது சம்பந்தக் குழந்தையின் இனித்த
மழலை மொழி.

‘இன்பமே எந்தானாந் துன்பமில்லை.’
என்பது நாவுக்கரசரின் முதிர்ந்து கணித்த
வாக்கு.

இன்றைய கல்வி வெறும் உடலோம்
புஞ் சடக்கல்வி; கருத்தடையிலிருந்து சந்
திர மங்டலம்வரை ஆராய்ச்சி நடக்கின்
றது.

‘மனக் கவலை மாற்றவீது’

என்கிறூர் நாயனார்.

கவலை நாளொரு வண்ணமும் பொழு
தொரு மேனியுமாய் வளருகின்றது. ஒரு
கண்டம் இருந்த இடமும் தெரியாமற்
போதற்கு மற்றக் கண்டம் வழி கானு
கின்றது.

* * *

கவலையைக் குறைப்பதற்கு வழி சமயக்
கல்வியை வளர்த்தலேயாம். சமயக் கல்வி
வளர்தற்குச் சமயியான ஆசிரியன் பிறக்க
வேண்டும். கல்வியுலகு சமயியான நல்
லாசிரியனைப் பெற்றெடுக்குமா?

இலங்கையில் சிறுவர் இயக்கம் பெருக...

எஸ். எம். கமாலுத்தீன்
பதில் பிரதம நாலகர், பொதுநூலகம், கொழும்பு.

மீண்டும் சமுதாயத்தின் எதிர்காலத்தை நிர்ணயிப்பனவற்றுள் முக்கியமான தொன்று சிறுவர் இலக்கியமாகும். இக்காரணத்தையொட்டியே சிறுவர்களுக்கான நூல்கள் மிகுந்த பொறுப்புணர்ச்சி யோடு ஆக்கப்பட வேண்டுமென்ற உண்மை கல்வித் துறையில் பரவலாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

இன்று எமது கல்வி நிலையங்களில் எமது வளரும் சமுதாயத்தினரின் கல்வித் தேட்டம் பாடநூல்களின் பரப்பிற்குட்பட்டதாகவே நிகழ்ந்து வருகின்றது என்பது மறுக்க முடியாததோர் உண்மையாகும். தேசிய மொழிகள் போதனை மொழிகளாகக் கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து இந்நிலை எமது உயர்தரக் கல்வி நிலையங்களுக்கும் பொதுவானதாகி விட்டது.

இந்நாட்டில் கல்வித்துறையில் புரட்சிகரமான மாற்றங்களைப் புகுத்திய இலவசக் கல்வித்திட்டம் செயற்பட ஆரம்பித்து இற்றைக்கு கால் நூற்றுண்டுக்கு மேலாகி விட்டது. தேசிய மொழிகளைப் போதனை மொழியாக்கிய இத்திட்டத்திற்கு கட்டியங் கூறிய கன்னங்கராகக் கல்வி அறிக்கையில் காணப்படும் பின்வரும் வசனங்களைச் சற்று நினைவுறுத்திக் கொள்வது எமது சிந்தனைக் குட்பட்டுள்ள விடயத்திற்கு மிகவும் பொருத்தமுடையதாயிருக்கும். இவ்வறிக்கை பாடசாலைகளுக்கான நூல்களைப்பற்றிப் பின்வருமாறு கூறுகின்றது.

"அவதானத்தினாலும் பரீட்சார்த்தமாகவும் அநேக விடயங்கள் கற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றதெனினும் அதை விடக் கூடுதலான விடயங்கள் நூல்களிலிருந்தே கற்றுக் கொள்ளப் படுகின்றன. எனவே கல்வித் தேட்டச் சாதனங்களுள் இத்துறையிற்குள் மாணவனுக்குக் கூடுதலான உதவி அவசியமாயிருக்கின்றது. பள்ளிப் பருவத்தின் பிந்திய கட்டடத்தில் அவன்

இவ்வகையில் தெளிவு பெறுகிறான் என்பது உண்மையே. ஏனெனில் பெரும்பாலான பல்கலைக் கழகங்களில் நூல்நிலையங்களைப் பயன்படுத்தும் முறை மாணவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் நூல்களுக்களிலுள்ள நூற்பட்டியல்களைப் பயன்படுத்தவும் தமது ஆய்வுக்குரிய நூல்களுக்கான பட்டியல்களைத் தாமே தொகுத்துக் கொள்ளவும் கற்றுக்கொள்வதோடு உயர்தரப் பருவ ஏடுகளில் புதைந்து கிடக்கும் புதுமைகளைத் தெரிந்து கொள்ளவும் கற்றுக்கொள்கிறார்கள்: ஆனால், இந்நிலை மாணவ வாழ்க்கையில் மிகவும் பிந்திய கட்டடத்திலேயே ஏற்படுகிறது. பள்ளிக்கூடத்திலும், அதற்கும் மேலாக வீட்டிலுங்கூட, நூல்கள்தான் மாணவர்கள் சென்றடைகின்றனவேயன்றி மாணவர்கள் நூல்களை நாடிச் செல்வதாயில்லை."

இக்கூற்றில் உயர்தரக் கல்வி நிலையில் மாணவர்களுக்கும்—நூல்களுக்குமிடையில் திருப்திகரமான தொடர்பு ஏற்படுமென்று தெரிவிக்கப்பட்ட நம்பிக்கையைக்கூட இன்று நம் நாட்டிலுள்ள நிலை உறுதிப்படுத்துவதாயில்லை:

இச்சிறு கட்டுரையில் பாடசாலைமுதல் பல்கலைக்கழகம் வரையிலான நூல்களின் தும், பருவ வெளியீடுகளின் தும் பிரச்சினையை ஆய்வது அசாத்தியமாதவின் 'சிறுவர் இலக்கியம்' பற்றிய சிந்தனையை மாத்திரம் தொடர்வோம். உண்மையில் பாடசாலைகளைப் பொறுத்தவரையில் திருப்தியற்ற நிலை இலவசக் கல்வியின் ஆரம்பகாலமுதல் இன்றுவரை நீடித்துவான்தோடு உயர்நிலைக் கல்வித் துறையையும் அந்நிலைபாதித்து நிற்கின்றது. உயர்தரக் கல்வியின்மீது "தன்மொழித்" தாக்கத்தைப் பற்றிய கட்டுரையொன்றில் கொழுப்புப் பல்கலைக்கழகப் பிரதம நூலகர் திருமதி வயலட் சூசா அவர்களின் பின்வரும்

கூற்று இந்திலையை மிகவும் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

“இன்று நாங்கள் மேஜ்மேலும் அதுக மான நூல்கள் வேண்டும் என்ற மாண வர்களின் கோரிக்கையை எதிர்நோக்குகின்றோம்; இந்தக் கோரிக்கையின் அர்த்தம் பலதரப்பட்டபல துறைகளை அளாவிய நூல்களோ அல்லது ஆராய்ச்சிக்கு உதவும் நூல்களோ அல்லது உச்ச நிலையிலான கல்விக்குரிய நூல்களோ வேண்டுமென்பதன்று, மாணவர்களின் கோரிக்கையெல்லாம் சிங்களம், தமிழ், சரித்திரம், புவியியல், பொருளாதாரம் ஆசிய பாடங்களுக்கான அடிப்படையான பாடநூல் ஒவ்வொன்றிலும் பெருந் தொகையான பிரதிகள் வழங்கப்படவேண்டுமென்பதேயாகும்.” இப்பல்கலைக் கழகத்தில் ஒரு பாடநூலின் பிரதிகள் ஐந்து முதல் ஐம்பது வரை வழங்கப்படுகின்றன,

கண்ணங்கரா அறிக்கையிலிருந்து நாம் மேலே எடுத்துக்காட்டிய கருத்துக்கள் பாடநூல்களுக்குப் புறம்பான நூல்களைப் பற்றியனவேயாகும். நூல்களைப் பற்றி நாம் கூறும்போது பாடநூல்களைக் கருத வில்லை. பாடநூல்களும் அவசியம்தான். ஆனால் மாணவர்கள் வாசிக்கும் நூல்கள் பாடநூல்களாக மாத்திரம் இருத்தலாகாது. உண்மையில் எமது பாடசாலைகளில் பாடநூல்கள் அளவிற்கதிகமாகவும், பிறநூல்கள் மிகச் சொற்பமாகவும் இருப்தாகவே நாங்கள் அபிப்பிராயப் படுகின்றோம்.

இலவசக் கல்வி ஆரம்பித்து கால நூற்றுண்டுக்கு மேலாகியும் இன்று நமது நிலை என்ன? பாடநூல்களின் பிடியிலிருந்து விடுதலை பெற்று விட்டோமா? பொது அறிவுக்கான நூல்கள் எந்தளவு ஆக்கப்பட்டுள்ளன? பருவ வெளியீடுகள் தானும் பெருகியுள்ளனவா? என்பன போன்ற கேள்விகள் எம்முளத்தே தொடர்ச்சியாக எழுகின்றன. இதேவிதமான கேள்விக்குறிகள்தான் சிறுவர் இலக்கியத் துறையிலும் இடமுடிகின்றது. சுய மொழி களைப் போதனை மொழிகளாக்கிய இலவசக் கல்வித்திட்டத்தையொட்டிச் சுயமொழிகளில் சிறுவர் முதல் பெரியோர்க்கான இலக்கி

யம் எந்த அளவில் வளர்ச்சியடைந்துள்ளது எனும் கேள்விக்குத் திருப்பியான விடைகாண முடியாத நிலையிற்குன் இன்றும் நாமுளோம்.

பொதுவாக வளரும் நாடுகளைங்க ஸும் இதே நிலைதான் இருந்துவருகிறது. சிறுவர் இலக்கியம் பற்றி மேற்கூப் பாகிஸ்தான் பாடநூற் சபையின் ஆதரவில் நடைபெற்றதொரு குத்தரங்கான்றில் கலாநிதி ஏ.வல்ஹி்த் அவர்கள் இந்திலையைப் பின்வருமாறு விளக்கியுள்ளார்கள்.

“தற்போது பாகிஸ்தான் பாடசாலைகளில் பெருவழக்கிலுள்ள கற்பித்தலுக்கான சாதனம் பாடநூல்தான். அதே வேளையில் பல மேற்கத்திய நாடுகளிலும் முன்னேற்றவரும் ஆபிரிக்க நாடுகளிலும் வேறு போதனைச் சாதனங்கள் பாடநூலின் இடத்தைத் தமதாக்கிக் கொண்டு வருகின்றன.

இந்திலைக்கான காரணங்கள் பலவாகும். சிறுவர் வாசிப்பதற்கு ஏதுவான துணை நூல்களின் தட்டுப்பாடு, நூல்களை வாங்கும் பழக்கமும் படிக்கும் பழக்கமும் மிகக் குறைவாக இருப்பது அல்லது முற்றாக இல்லாமலிருப்பது, துணை நூல்கள், பிற போதனைச் சாதனங்கள், உசாத்துலை நூல்கள் போன்றவற்றைப் புறக்கணித்துப் பெருமளவில் பாடநூல்களுக்கே பாடசர்லை முக்கியத்துவமளிப்பது போன்ற காரணங்களே சிறுவர் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பெருந்தடைகளாக இருந்து வருகின்றன.

கலாநிதி வல்ஹி்த் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டியுள்ள காரணங்களைத்தும் எமது நிலைக்கும் பொருந்துவதாகும். ஆனால் சிறுவர் இலக்கியம் பற்றிய பிரச்சினைகளித்துப்பட்ட தொன்றற்ற என்பதை நாம் இங்கு மறந்துவிடக்கூடாது. அதன் ஆக்கத்திற்கான நுட்பங்களிலே சில சிறப்புத் தன்மைகள் வேண்டுவதாயிருந்த போதிலும் நம் நாட்டின் பொதுவான இலக்கிய ஆக்க அமைப்பில் இது ஒர் அங்கமேயாகும். எனவே அடிப்படைப் பிரச்சினைகள் பல சிறுவர் இலக்கியத்துக்கும், பிற வற்றிற்கும் பொதுவானதேயாகும்.

இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ் நூல்களினதும் சஞ்சிகைகளினதும் வெளியீடு மிகவும் பின்தங்கிய நிலையிலே யிருந்து வருகின்றது. தமிழ் நூல் வெளி யீட்டாளர்களின் முயற்சிகள் பெருப்பாலும் பாடநூல் துறையினையே சார்ந்துள்ளது. அன்மைக் காலத்தில் பாடநூல்களை அரசினர் வெளியிட முற்பட்ட விடத்தும் துணைநூல்களின் பெருக்கம் குறிப்பிடக் கூடிய அளவிற்கு ஏற்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. மாருத் நூல்களின் வெளி யீட்டுத்துறை இதனால் பெருமளவில் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. அன்மைக் காலத்தில் தமிழ் நூல்களின் வெளியீட்டில் ஆர்வம் காட்டிவந்த ஒரு சில நிறுவனங்களும் கூட காகிதம், மை, நூல்களுக்கு மட்டை கட்டுவதற்கான உபகரணங்கள் முதலியவற்றின் கடுமையான விலையேற்றத் தின் காரணமாக மந்த நிலையை அடைந்துள்ளன. இந்திலையில் எமது தமிழ் நூல்களின் தேவைகளுக்குப் பெருமளவில் தமிழ் கத்தையே நப்பியிருக்க வேண்டியுள்ளது. இந்த அவலநிலை சிறுவர்கள் நூல்களைப் பொறுத்தவரையில் எமது வளரும் சந்ததியினரின் நலனை மிகவும் பாதிப்பதாக வுள்ளது.

பருவ வெளியீடுகளைப் பற்றியும் இங்கு சில கருத்துக்களைத் தீர்த்தாடர்பில் கூறுதல் பொருந்தும். தமிழகத்து ஏடுகளின் கட்டுப்பாடற்ற வருகையினால் எமது வெளியீடுகள் தலையெடுக்க முடியவில்லை என்ற உணர்ச்சி பரவலாக அன்மையில் ஏற்பட்டு இவ்வெடுகளின் மீது ஒரளவு கட்டுப்பாட்டை விதிக்கவும் அரசினர் முன்வந்துள்ளார்; இந்தச் சூழலில் எம்மிடையே சமீபகாலத்திலிருந்து வளர்ந்து வரும் சில பருவ ஏடுகள் நிலைத்து முன்னேற்றங்கான முடியுமென்பதற்கான ஏதுக்கள் காணப்படுகின்றன. ஆனால் சிறுவர்கள் சஞ்சிகைகள் இதுவரை நம் நாட்டில் வளர முடியாமற் போனது சிறுவர் இலக்கிய வருமையை மேலும் கடுமையாக்குவதாகவுள்ளது. வளர்ந்தோர்களுக்கான சஞ்சிகைகளின் நிலையே ஜீவ மரணப் போராட்டத்தில் இருக்கும்போது சிறுவர் ஏடுகள் பற்றிச் சிந்திப்பார்யார்? எனவே இக்குறையைத்

தமிழக ஏடுகளினுலேயே நிரப்பும் நிலைத்து வருகின்றது.

சிறுவர்களுக்கான நூல்களும் எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பது பற்றி நாம் அவதானித்தால் நம் நாட்டில் சிறுவர் இலக்கியம் போதியளவு ஆக்கப்படாமல் பிறநாட்டு வெளியீடுகளை நம்பியிருக்க வேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலை எமது இளஞ்சு சந்ததியினரை எவ்வாறு பாதிக்கும் என்பது தெளிவாகும்.

எமது நாட்டில் உருவாக்கப்படும் சிறுவர் இலக்கியம் எமது இலட்சியங்களையும் அபிலாசைகளையும் பிரதிபலிப்பதாக இருத்தல் வேண்டும். எமது சிறுரீ இலங்கையர் என்பதில் பெருமிதம் கொள்ளவும் எமது கலாச்சாரத்தை மதித்து அதில் ஈடுபாடு கொள்ளவும், இந்நாட்டில் வாழும் பல இனத்தவர், சமயத்தவர், ஒருமித்து வாழ வேண்டிய மனநிலையைச் சிறுவர்களிடையே உருவாக்கிக் கொள்ளவும் உதவக்கூடியதாயிருத்தல் வேண்டும்.

சிறுவர் இலக்கியத்திற்கான பொதுப் பண்புகளையும் அதற்கவசியமான சர்வதேசிய நோக்கினையும் நாம் மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால் அவை எமது சிறுவர்களை அறிவுத் துறையில் அழைத்துச் செல்வதற்கான உயர்நிலைப்படிகளே, என்பதை நாம் மறந்து விடக் கூடாது. ஒரு சிறுவன் முதற்கண் தன்குழலை அறிந்து தனது சொந்த நாடு, மொழி, சமயம், கலாச்சாரம் ஆகியவற்றேரூடு இணைந்து நின்றே, சர்வதேச நிலைக்குச் செல்ல வேண்டியவாயிருக்கின்றான் என்ற உண்மையை நாம் சிறுவர் இலக்கியத் துறையில் புறக்கணித்து விடமுடியாது.

இக் காரணத்தை ஒட்டியே இலங்கையில் எமது எழுத்தாளர்களுக்குச் சிறுவர் இலக்கியம் படைப்பதற்கான ஊக்கம் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை இங்கு வற்புறுத்த விரும்புகின்றேன். இவ்வகையில் இந்தியச் சிறுவர் நூல் நிறுவனம் (Children's Book Trust of India) மேற்கொண்டுள்ள திட்டம் எமக்குச் சிறந்த வொரு முன்மாதிரியாக விளங்குகின்றது. இத்திட்டப்படி வெளியாகும் நூல்கள்

இந்தியாவின் பல்வேறு பிரதேசங்களைப் பற்றியதாக அல்லது ஆட்சி மாநிலங்களைப் பற்றியதாக அமையும். அவ்வப்பிரதேசத் தின் புவியியல், தாவரவியல், விலங்கியல், சரித்திரம், பண்பாடு, பொருளாதாரம் ஆகியனவே நூல்களின் பொருளாய் அமையும். இந்நூல்கள் முதலில் ஆங்கிலத்திலும் ஹிந்தியிலும் வெளியிடப்படும். பின்னர் பிறமொழிகளில் தேவைக்கேற்ப வெளியிடப்படும். இந்நூல்கள் யாவும் பெருந்தொகையான சித்திரங்களைக் கொண்டதாகவிருக்கும்.

இத்திட்டத்தைப் பற்றி நாம் சிந்திக்கும் பொழுது இலங்கையில் சிறுவர் இலக்கியம் போதியளவு இல்லாக்குறையை நாம் பிறநாட்டுச் சிறுவர் நூல்களினால் மாத்திரம் நிறைவு படுத்த முடியாதென்பது மேலும் உறுதியாகும். எமது பிள்ளைகளின் தேவைக்கான நூல்களுள் பெரும்பகுதி இந்நாட்டு மண்ணில் விளாந்தன வாகவே இருத்தல் வேண்டும். அவை இலங்கை எழுத்தாளர்களால் இந்நாட்டின் ஒவ்வொரு துறையினதும் புற-அக நிலைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் எமது இலட்சியங்களை முன்வைத்து எழுதப்பட வேண்டும்.

எமது நாட்டின் தேசிய மொழிகளான தமிழ், சிங்களம் ஆகிய இரு மொழிகளையும் பேசுவோரிடையேயும் நல்லுறவுக்கான வித்து இளம் வயதினரின் உள்ளங்களிலேதான் இடப்பட வேண்டும்; இதன் வழியாகவேதான் எம்மிகு மொழிகளும் பிரதிபலிக்கும் பல்வேறு கலாச்சாரங்களையும் இந்நாட்டு மக்கள் அணிவருக்கும் பொதுவான இலட்சியங்களையும் எமது இளம் சந்ததியினர் அறிந்து பரஸ்பர நட்பையும் நல்லெண்ணத்தையும் தமிழ்மிடையே வளர்க்க முடியும். இந்திலைக்குத் தமிழ், சிங்களம் ஆகிய மொழிகளிற் படைக்கப்படும் சிறுவர் நூல்கள் பரஸ்பர மொழி பெயர்ப்பைப் பெற வேண்டியதும் அத்தியாவசியமாகும்.

சிறுவர் இலக்கியத்தின் பொதுத்தன்மைகளை மட்டும் விளக்க அண்மையில் இலங்கைச் சாகித்திய மண்டலத்தின் ஆதரவில் “சிறுவர்களின் நூலாகவும்”

என்ற தலைப்பிலான கருத்தரங்கில் திருவாட்டி ஆர். ஆர். நவரத்தினம் அவர்கள் சமர்ப்பித்த ஒரு கட்டுரையின் பின்வரும் பகுதி போதுமானதாகும்.

“குழந்தைக்கும் அதன் சூழலுக்கும் தேவைப்பட்ட பொருள்களை அடக்கியிருத்தல், சுவையுள்ள இல்துவான சொல்லலடுக்குகளைக் கொண்டிருத்தல், பொறிபுலன்களுக்கு எட்டத் தக்கனவும், பயன்படுவனவும் செயலாற்றத் தக்கனவுமாய பொருள்களையும் நிசழ்ச்சிஃலையும் வர்ணித்தல், அவற்றிலே விருப்பத்தையும், ஊக்கத்தினையும் உண்டாக்குந் திறன் ஆகிய இவை குழந்தை இலக்கியத்திற்குப் பொதுவாக வேண்டப்படும் அச்சங்களாகும்”.

சிறுவர் இலக்கியத் தன்மையை விளக்கிய திருவாட்டி நவரத்தினம் அவர்கள் இலங்கையில் சிறுவர் இலக்கிய ஆக்கத்தின் மந்த நிலையில் எம்மிடையே தற்போது வழக்கிவரும் நூல்களை எண்ணிப் போலும் பின்வரும் கருத்தையும் வளியுறுத்தியுள்ளார்கள்.

“சுயபாஷ மூலம் போதனை நடைபெறும் இக்காலத்திலும் தங்கள் பொறிபுலன் சக்திகளுக்கு அப்பாற்பட்ட விஷயங்கள் பொதிந்த இலக்கியங்களைப் புகட்டப் பெறும் சில குழந்தைகள் தங்கள் அறிவையும் சக்தியையும் அவற்றில் விணை பறி கொடுத்துத் தமக்குத் தேவையான சுயவளர்ச்சி பாழாகப் பெறுகின்றமை அறியக் கிடக்கின்றது”.

சிறுவர் இலக்கியம் வளர்ச்சியடையாமலிருப்பதற்கான காரணங்களை ஏற்கனவே கூறினால், இலங்கையில் பொதுவாகத் தமிழ் நூல்களின் வெளியீடு இலாபகரமந்த ஒரு துறையாகவுள்ளது. தமிழ் எழுத்தாளர்கள் தமது உற்சாக மொன்றையே முதலாக வைத்துத்தான் தமது ஆக்கத்தை அச்சேற்ற வேண்டியுள்ளது; இரண்டாம் பதிப்புக்கானும் நூல்கள் எட்மிடையே மிகமிக அரிதாகவுள்ளன.

பொதுவாக எம்மிடையே நூல்களை வாங்கும் பழக்கமும், வாசிக்கும் பழக்கமும் மிகவும் குறைவாகவே வருவார்கள் வெகுசன சாதனங்களான வானுவி,

புதின ஏடுகள், திரைப்படம் போன்ற வற்றேடு மாத்திரம் சிறுவர் முதல் முதி யோர்வரை திருப்தியடைந்து விடும் நிலையே பரவலாக உள்ளது. இதற்குப் பொருளாதாரக் குறைபாடுதான் பிரதான காரணம் என்பதை நாம் முற்றுக் கூப்பு வதில்லை. ஏனெனில் வசதியுள்ள விடத் தும்கூட நூலார்வம் இல்லாமலிருப்பதை நாம் அறிவோம். எமது கருத்தின்படிக்கு எமது பாடசாலைகளில் பிள்ளைகளிடையே தரமான சிறுவர் நூல்களை வாசிக்கும் பழக்கம் ஏற்படாமலிருப்பதுதான் நூலார் வக் குறைவிற்கு முக்கிய காரணமாகும். இந்த வகையில் எமது ஆசிரியர்களின் பொறுப்பு மிக முக்கியமானதாகும்.

பெரும்பாலான பாடசாலைகளிலும், முற்தேயும் சிறுவர் நூலகங்கள் இல்லாமலிருப்பது சிறுவர் இலக்கிய வளர்ச்சிக் குப் பெருந் தடையாக வள்ளது என்பதை இங்கு நாம் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். எல்லாப் பிள்ளைகளும் நூல்களை வாங்கிப் படிக்கக்கூடிய நிலையிலிருப்பவர்களைன்று நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது. வசதியுள்ளவர்கள் கூட ஒரு நூலகம் உதவக்கூடிய அளவிற்கு நூல்களைத் தாமாக விலைதொடுத்துப் பெற முடியாது. சிறப்பாக வளர்ந்துவரும் நாடுகளில் நூலகங்கள் தான் எழுத்தாளர்களின் உயிர்நாடியாக இருந்து வருகின்றன. எமது நாட்டில் குறைந்த பட்சம் ஆயிரம் பாடசாலை நூலகங்களும் பொது நூலகங்களோடுண்டு சிறுவர் நூலகங்களும் ஒரே முத்தாளனில் படைப்பில் ஒரு பிரதியையேனும் வாங்குவதாயின் எந்த ஒந்தரமான நூலையும் எழுத்தாளன் தன கைகளில் வைத்துக் கொண்டு தயங்கவேண்டிய நிலையிராது.

அண்மையில் நிறுவப்பட்ட இலங்கைத் தேசிய நூலக சேவைச் சபையின் நோக்கங்களுள் பாடசாலை நூலகங்களின் அபிவிருத்தியும், நூலகத் துறையின் அபிவிருத்தியும் முக்கிய இடம் பெறுகின்றன. சிறுவர் இலக்கியத்துறையில், இச்சபையினரின் பணி வளமானதோரு நிலையை ஏற்படுத்தக் கூடிய வாய்ப்புக்கள் நிர்ம்பவுண்டு.

பிறநாடுகளில் சிறுவர் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கான முயற்சிகள் பல்வேறு வகை

களில் நிகழ்ந்து வருகின்றன. இவற்றுள் சிலவற்றையே எனும் நம்மவர் பின்பற்றினால் மிகுந்த பயன் கிட்டுமென்பதில் ஜயமில்லை; உதாரணத்திற்காக ஒரு திட்டத்தை மட்டும் கூறி முடிக்கிறேன்.

ஜப்பானில் அந்நாட்டுப் பாடசாலை நூலகச் சங்கம், “மைனிச்சி” (Mainichi) புதின ஏட்டு நிறுவனத்துடன் கூட்டாக ஒரு போட்டியை நடத்தி வருகின்றது ஆண்டு தோறும் தேசிய அடிப்படையில் நடக்கும் இப்போட்டியில் சிறுவர் நூலகங்கள் பற்றிய சிறுவர்களின் விமர்சனமே போட்டிக்குரிய பொருளாக உள்ளது.

இந்நூலகச் சங்கம் முதலில் ஆரம்ப பாடசாலை, கனிஷ்ட பாடசாலை ஆகியவற்றின் கல்வித் தரத்திற்கேற்ற சில சிறந்த நூல்களை ஆண்டு தோறும் தெரிவு செய்யும். மேலும் தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ள இளாஞ்சிரகஞ்கான சிலதரமான நூல்களையும் தெரிவு செய்யும். இவ்வாறு தெரிவு செய்யப்படும் நூல்கள் புனை கலை நூல்களாக வும், அறிவியல் நூல்களாகவும் இருக்கும் ஆனால் பாட நூல்கள் தவிர்க்கப்படும். போட்டிக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்ட நூல்கள் “மைனிச்சி” தினசரி ஏட்டில் பரவலாக விளம்பரப்படுத்தப்படும். இதற்கான இந் நூல்களை வெளியிடுவோர் பெருந்தொகையான பணத்தை முழுப்பக்கவிளம் பரக் கட்டணமாகச் செலுத்துவர்.

இதன் பின்னர் தேர்ந்த நூல்களின் பெருந் தொகையான பிரதிகள் அச்சிடப்படும். ஆரம்ப பாடசாலை நிலையிலான நூல்கள் ஒவ்வொன்றிலும் 200,000 பிரதிகளும், கனிஷ்ட பாடசாலை நிலையிலான நூல்கள் ஒவ்வொன்றிலும் 120,000 பிரதிகளும், சிரேஷ்ட பாடசாலை நிலையிலான நூல்கள் ஒவ்வொன்றிலும் 60,000 பிரதிகளும் அச்சிடப்படும். இம்மூன்று தரங்களிலும் உள்ள பிள்ளைகள் தத்தம் பிரிவுகள் நூல்களைப் பற்றித் தங்கள் அபிப்பிராயங்களை எழுதும்படி வேண்டப்படுவார்கள். போட்டிக் குழுவினர் இந்த விமர்சனங்களில் சிறந்த வகையைத் தெரிந்து பரிசுக்குச் சிபார்சு செய்வார்;

முடிக்குரிய இளவரசரும் இளவரசியும் வெற்றியிட்டிய பிள்ளைகளுக்குப் பரிசுகளை வழங்குவார். மேலும் பாடசாலைகளுக்கும் பரிசுகள் வழங்கப்படும். இத்திட்டத்தின் முழுச் செலவையும் மைனிச்சி புதின ஏட்டு நிறுவனமே ஏற்றுக் கொள்ளும்; சிறந்த விமர்சனங்களும் இவ்வேட்டில் பிரசரமாகும்.

நாம் மேலே கூறியதுபோன்ற முயற்சி கள் நமது நாட்டிலும் ஏற்படுமாயின் ஓரளவேணும் சிறுவர் இலக்கியத் துறையில் நாம் முன்னேற்றங் காண முடியும். இவ்வகையில் எமது ஆசிரிய சமூகம் பெருமளவில் உதவ முடியும் என்பது திடமான நம்பிக்கையாகும். இதுகாறும் போதிய அளவு இவர்களுடைய சிந்தனையும் முயற்சிகளும் இலங்கையில் தமிழ் நூல்களின் பெருக்கத்தின்பால் செலுத்தப்பட்டில்லை என்றுதான் கூறவேண்டும்.

எமது ஆசிரிய கலாசாலைகளில் சிறப்பாக சிறுவர் இலக்கியம் பற்றிய அறிவு பயிற்றப்பட வேண்டியது அத்தியாவசியமாகும். நாட்டில் நிலவும் சிறுவர் நூல்கள், சஞ்சிகைகள் ஆசிரிய மாணவரின் கவனத்திற்கும் விமர்சனத்திற்கும் உட்படுத்தப்பட வேண்டும். சிறந்த சிறுவர் இலக்கியத்தின் பங்குகள் அவர்களுக்கு அறிவுறுத்தப்பட வேண்டும். ஆற்றலுள்ளவர்கள் தமது சுய ஆக்க முயற்சிக்காக (free work) விரிவுரையாளர்களின் உதவியோடு சிறுவர் வசன நூல்களையும்,

கவிதை நூல்களையும், துணைநூல்களையும் எழுத ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும். எமது பாடசாலைகளிற் கடமையாற்றும் ஆசிரியர் களும் வகுப்பறை நூலகம், மத்திய நூலகம் ஆகியவற்றை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் சிறுவர் நூல்களின் பெருக்கத்திற்கு உதவலாம்.

“கல்வித் துறையில் நூலகங்கள்” என்ற நூலில் எவினேர் வொன் கவை னிட்ஸ் (Eleanor Von Schweintz) அவர்களின் பின்வரும் கூற்று எமது நாட்டில் ஆசிரியர்களின் பயிற்சிக்குப் பொறுப்பாக வள்ள கல்விப் பகுதியினரின் உடனடியான கவனத்தைப் பெறவேண்டியதோன்றுகிறது. “சிறுவர்களின் நூல்களை மதிப்பீடு செய்வதில் நூலகங்களைப் போன்று காலக்கிரமத்தில் எமது ஆசிரியர்களும் தகைமை உடையவர்களைச் சூரு நம்புகிறோம். மேலும் வருங்காலத்தில் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலைகள் சிறுவர் நூல்களின் ஆக்கபூர்வமான விமர்சனக் கலையில் மிகுந்த கவனங்கு செலுத்தி இதற்குப் பயிற்சிப் பாடத்திட்டத்தில் உரிய இடமளிப்பார்களோன்று நம்புகிறோம்.”

இதுவரை நாம் கூறியவற்றிலிருந்து எமது நாட்டில் சிறுவர் இலக்கியம் வளர்வேண்டியதன் அவசியத்தையும், அதன் வளர்ச்சிக்கான ஏதுக்களையும் கண்டோம். இத்துறையில் தமது முக்கியமான பங்கைச் செய்ய ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலைகளும், ஆசிரியர்களும் மகிழ்ச்சியோடு முன் வருவார்களோன்று நம்புகிறோம்.

நம்பிக்கையே கடவுளைக் காட்டும் ஒளிவிளக்கு.
நம்பிக்கையே பலவீனராப் பலசாலியாக்கவும், பயந் தவரைத் தைரியசாலியாக்கவும் வல்லது. முடியாததை முடியும்படி செய்யக்கூடியதும் தெய்வ நம்பிக்கைதான்.

—சுவாமி சிவானந்தர்

An Appreciation of the Late
Mr. S. P. Jayasuriya
Miss G. R. CHELLAPPAH
Lecturer

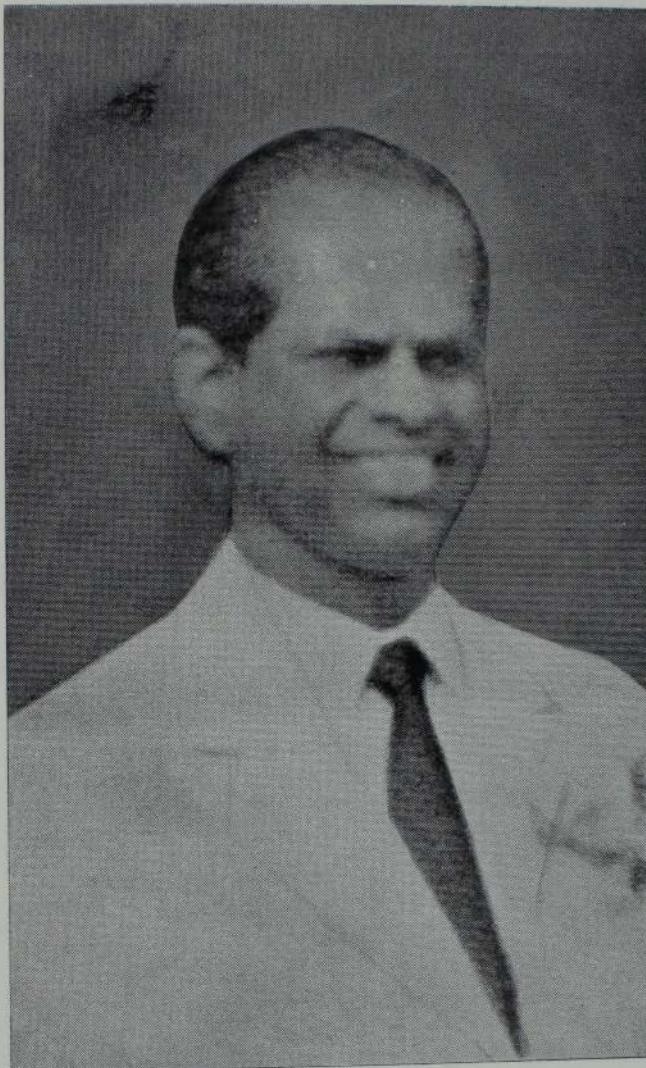
It was just for one year that we had honour him as our Director. He is one whom we can boldly call "Great". There have been kings, statesmen, writers, scientists and others who have been called "Great." In what way was Mr. Jayasuriya "Great"? He was great because he was humble. Very often when people are elevated to high posts they find it difficult to come down. But it was not so with Mr. Jayasuriya. The higher he went the humble he became. He had a word and a smile for the highest as well as the lowest. He captivated the hearts of all those whom he knew.

The highest honour that a soldier can get is to die while on duty. Mr. Jayaauriya's call came when he was on duty. It was duty that took him to Berlin and there came the great call from his Master. It was a hero's death and a hero he shall be to all of us.

Death is one thing that all of us will have to face sometime or other. The call comes at any time and at any age. Sometimes we wonder why good people are not allowed to live to a ripe old age. Mr. Jayasuriya was barely fifty and must he die so early? Let us not forget that "whom Gods love die young." When we have completed our task here, then we go back to the Master who sent us.

Life is a drama—a game. We may win or we may lose. But what matters really is how we play the game. "When the great Scorer comes to score he will not ask us whether we won or lost, but how we played the game." Yes, Mr. Jayasuriya played his game well. It was indeed an honest game. We are sure that the Master would have said "well done Peter!"

To us, his family, relatives, friends, colleagues and Training Colleges, Mr. Jayasuriya is no more. He will no longer be present in his physical form to brighten his home, no longer grace our functions, no longer be present at our refresher courses and no longer be a magnet in his office. Certainly we will miss his encouraging words his new ideas and his infectious smile. Wherever he was he has left a void that cannot be filled. It is very seldom we meet a man of his calibre. But let us not forget that his spirit is here in the midst of all those who loved and respected him. The highest tribute that we can pay him is to follow the good example that he has set us. There is no doubt that as he entered the threshold of heaven the Master would have been there to welcome him and said 'Enter into my glory thou good and faithful servant.'

ஆசிரிய கலாசாலைகளின்
வித்தியாதிபதியாக விளங்கிய
திரு. S. P. ஜெயகுருயா அவர்கள்
மறைவு : 2 - 9 - 71

நினைவு அஞ்சலி

அன்பு செலுத்தி யாவரதும்
 அகமே குடிகொண் டமர்ந்திட்டோன்
 அன்பு அளைந்த இன் சொல்லால்
 அனைவர் உள்ளம் பினித்திட்டோன்
 அன்பு நிறைந்த பண்பாளன்
 அறிஞன் ஜயகு ரியாசேவை
 அன்பு நானைய் ஆசிரிய
 கலாசா லைகள் அனைத்ததுவே

வித்தி யாதி பதியாகி
 விளங்கும் எஸ். பி. ஜயகுர்யா
 எத்திக்கிலுமே புகழ் பரவ
 ஏற்றம் பயிற்சிக் கழகமுற
 உத்தி பலவுங் கைக் கொண்டு
 உயர்ந்த கல்வி நெறிபுகுத்தி
 வைத்த சிறப்பா சிரியருல
 கென்றும் வழுத்தி வாழ்த்திடுமே

பார்வை யாளர் மண்டபத்தைப்
 பாங்காய்த் திறந்து விளையாட்டில்
 ஆர்வங் காட்டி அரிவையர் எம்
 ஆற்றல் புகழ்ந்த அருங் குணத்தோன்
 சீர் சால் கல்விநூற் றுண்டில்
 திகழும் வெளியீடாக்கி நின்றேன்
 பாரோர் புகழும் பல துறையும்
 பரந்த நுண்மாண் நுழைபுலத்தோன்

சென்றே பேர்வின் நகரதனிற்
 சேர்ந்து கல்விக் கருத்தரங்காம்
 மன்றில் ஏறிப் புயல் என்ன
 வாரிக் கொள்ள விழைந்திட்டான்
 சென்றூன் இறைவன் அடியினைக்கீழ்
 என்ற செய்தி செவி துளைப்ப
 நின்றேம் ஏங்கி அவன் பிரிவு
 நிறைவு செய்யாப் பேரிழப்பே

X

பெரியோர் சிறியோர் என்னது
 பேணி எவர்க்கும் நலம்புள்ளிந்து
 அரிய மதிப்பு அளித்தவர்க்கே
 ஆக்கம் பெருக உழைத்திட்டோன்
 உரிய எளிய பண்பதனால்
 உள்ளம் கவர்ந்தோன் யாம் கண்ணீர்
 சொரிய நீத்து அகன் றிட்டான்
 சொல்லப் போமோ துயரெல்லாம்

நீங்கள் தெரியசாலிகளாக விரும்பினால் தெரிய
 மாகவே எக்காரியங்களையும் செய்ய முயலுங்கன்.
 உங்களின் பூரண நோக்கத்தையும் அந்தக் குறிக்
 கோள்ளை அடைவதற்காக உபயோகப்படுத்துங்கள்.
 பயம் இருந்த இடத்தில் சீக்கிரம் தெரியம் குடிபுகு
 வதைப் பார்ப்பீர்கள்.

வில்லீயம் ஜேம்ஸ்.

சமதர்ம நோக்கில் இலக்கியங்கள் வரவேண்டும்

சீர்கேடுகள் மலிந்து விளங்கும் இச்சமு

தாயத்திலே சீரியநெறியைப் புகுத்திச் சிறந்த வழியில் இட்டுச் செல்வது சம தர்மமே. இச்சமதர்மக் கொள்கையை ஊட்டும் ஓர் உயர்ந்த சாதனம் இலக்கியம் என்றால் அது மிகையாகாது. இலக்கியங்கள் காலங்காட்டுவன. தான் தோன் ரிய காலத்தைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவன; பண்டைய இலக்கியப் பூங்காவிற் புகுந்தால் அன்றைய இலக்கியங்கள் சம தர்மக் கொள்கையை விளக்குவதைக் காணலாம்,

சமதர்மம் என்றால் என்ன? எல்லோரும் எல்லாச் செல்வமும் பெற்று, ஏழை என்றும் அடிமை என்றும் எவ்வும் இல்லாது, நிறத்தாலோ, மதத்தாலோ, இனத்தாலோ வேறுபாடின்றி வாழ்வதே: “யாதும் ஊரே யாவரும் கேள்வி” என்ற உயர்ந்த எண்ணமே சமதர்மம். இச்சமதர்மக் கொள்கை அக்கால இலக்கியங்களிலும் தற்கால இலக்கியங்களிலும் எவ்வளவிற் செறிந்துள்ளது என்பதை நோக்குவாம்;

இயற்கைப் பொருள்களாகிய குரியன், காற்று, மழை என்பவற்றை மக்கள் மிகவும் போற்றினார்கள். இயற்கை மக்களைப் பிரித்துத் தன் அருளைப் பொழிவதில்லை என்னுமகத்தால் எல்லோரும் சமம் எனக்கருதினர். இச் சமதர்மத்தைக் கபிலர், “காற்று யாழையும் நீக்கி விசியதுண்டோ?” எனத் தொடர்ந்து வினாவி நிற்கிறோர்.

இனிச் சங்ககால இலக்கியத்திற்கு அடுத்த கால இலக்கியத்தைப் பார்ப்போம்: அங்கே இளங்கோ அடிகள் இலக்கியப் போக்கிலேயே சமதர்மத்தை நிலைநாட்டுகிறார்கள்: மனிமுடி தரித்த மாவேந்தனின் வரலாறு கூறிவரும் வழக்கத்தை விடுத்துச் சாதாரண குடிமகன் ஒருவனின் வரலாறு கூறும் நூலாகச் சிலப்பதிகாரம் விளங்குகிறது: இலக்கியப் போக்கில் சம

தர்மத்தைக் கடைப்பிடித்த இளங்கோ வடிகள், சமதர்ம இலக்கியத்துள் சமதர்மத்தை உலவ விடுகிறார். அந்நிய நாட்டைச் சேர்ந்த குடிமகளின் துயர்தீர்க்க முடியாத நிலையில் தன்னுயிரையே அர்ப்பணித்துச் சமதர்மத்தை நிலைநாட்டவைக்கின்றார்.

இலக்கியத்துறையில் புதுமைகளை கம்பர், இராமணைத் தன்னிகரில்லாத சமதர்ம வாதியாகக் காட்டுகிறார். அவன், நாவாய் வேடுவன் குகணையும், குரங்கின் தலைவன் சுக்கிரீவனையும் சகோதரனாக ஏற்று அரக்கர்கோன் விபீடனைப் பார்த்து நின்னுடன் எழுவரானாலும் என இயம்புகிறான். தசரதனின் ஆருயிர் நண்பன் கழுகின் தலைவன் சடாயுவைப் பார்த்து, ‘தாதை’ என விளிக்கிறான். குகன், ‘மன்னவர் நெஞ்சில் வேடர் விடும் சம் வரயாவோ’ என இயம்புகின்றான். இப்படி அன்பிலும் பண்பிலும் சமதர்மம் நிலவுவதைப் பண்டைய இலக்கிய வாழ்க்கை முறையில் காணகிறோம்.

மேலும், அருணமொழித் தேவராகிய சேக்கிழார் தானியற்றிய பெரியபூராணத்தில் நாயன்மார் சாதி, மதம், குலம் என்னும் சுழியுட் பட்டுத் தடுமாருது வாழும் சமதர்ம நெறியினர் என எடுத்துக் காட்டுகிறார். “நாமார்க்கும் குடியல் லோம். நமனை அஞ்சோம்” என்னும் அஞ்சாமை பல்லவ மன்னன் காலத்தில் ஆள்வோனும் ஆளப்படுவோனும் சமம் எனக் கூறுகிறது.

‘பிறப் பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்’ எனக் கூறும் வள்ளுவர் திருக்குறள் முழு வதிலுமே சமதர்மத்தைக் கடைப்பிடித்துள்ளார். இதனுலேயே திருக்குறள் உலகப் பொதுநூலாக, தெய்வ முறையாக விளங்குகின்றது.

சமதர்மத்தை ஊட்டுவதில் வள்ளுவரையும் மிஞ்சிநிற்கிறார் பாரதியார்:

வாழ்க்கை வயலிலே வளர் பயிர்களாக விளங்கும் சிறுர்களுக்கு இச்சமதர்மத்தை ஊட்டவேண்டுமென விஷைந்து,

“சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா” எனப் பாடுகிறார்,

“வண்ணங்கள் வேற்றுமைப்பட்டால்

— அதில்

மானிடர் வேற்றுமையுண்டோ”

என வினாவி நிற்கிறார்.

தேவர்களையும் மனிதர்களையும் பாடு வதை விடுத்து நெட்டைக் குரங்கையும் பெட்டைக் குயிலையும் கதாபாத்திரமாக்கி ‘குயில்’ என்னும் சமதர்ம இலக்கியம் ஒன்றையும் படைத்துள்ளார். பாரதத்தில் நாட்டை வைத்துச் சூதாடும் தருமணைப் பார்த்து, மாவேந்தனேனும் மண்ணைவைத் துச் சூதாட என்ன உரிமை உண்டு என வினாவுகின்றார். ‘தனி ஒருவனுக் குண வில்லையெனில் ஜெகத்தினை அழித்திடு வோம்’ என்று குனரைக்கும் அவர், பறையருக்கும் புலையருக்கும் யாவருக்குமே விடுதலை வேண்டுமென இயம்பி நிற்கிறார்.

வீட்டுக்குள்ளே பெண்ணைப் பூட்டி வைப்போமென்ற விந்தை மனிதர் தலை கவிழ்ந்தார். பட்டங்கள் ஆள்வதும், சட்டங்கள் செய்வதும் பாரினில் பெண்கள் நடத்த வந்தோம் என முழங்குகிறார்.

பாரதிதாசனே சமதர்மத்தின் உச்சியிலே நிற்கிறார். கைமைப் பெண்களின் கண்ணீரைத் துடைக்க வேண்டுமென்று கங்களைம் கட்டுகின்றார்.

“பாடியோ உன் எதிரில் பழங்கதை யெல்லாம்

கோரமாய்ப் போவதையே”

என இயம்புகிறார்;

அரசென ஒரு சாதி அதற்கயலென ஒரு சாதி உண்டா எனச் சூனரைக்கிறார். “புதியதோர் உலகம் செய்வோம்; பொது வுடைமைக் கொள்கையைத் திசையெட்டும் சேர்த்துப் புனிதமோட்டை எங்கள் உயிரெனக் காப்போம்” என இயம்புகிறார். ‘இது எனதென்னுமோர் கொடுமை தனைத் தவிர்த்து ஒரு பொருள் தனி என்னும் மனிதரைப் பார்த்துச் சிரிப்போம்’ என்கிறார்.

இப்படியே ஒவ்வொரு இலக்கியங்களிலும் சமதர்மக் கொள்கைகள் சுடர் விடுவதைக் காண்கிறோம். நமது சமுதாயம் இன்று நலிவற்றிருக்குமில் வேளையில் யாவரையும் நாவும் பேனேவுமே சிறப்படையச் செய்வன, அல்லற்பட்டு வாழ்ந்த பிரான்சிபரை ஒற்றுமைப் படுத்தியதுடன் பிரான்சியப் புரட்சிக்கே வழிகாட்டியது ரூசோ, வால்டேர், என்போரின் பேனே முனையே, எனவே ஒரு சிறந்த சமுதாயத்தை அமைக்க இலக்கியங்களே சிறந்தன என்பதை மறுக்க முடியாது. அப்படியான இலக்கியங்கள் சமதர்ம இலக்கியங்களாக மினிரவதுடன் மக்கள் ஒருமனப்பட்டு ஒற்றுமையுடன் வாழ வழிகோலும்.

சுருங்கக் கூறின் சமதர்ம இலக்கியங்கள் அரசியல் வாதிகளுக்குத் துணையாக, இலக்கியக் காதலர்களுக்கு வழிகாட்டியாக மக்களை முன்னேற்றும் சாதனமாக அமைந்து விடுகின்றன.

எனவே சமதர்ம இலக்கியங்களை வளர்க்க யாவரும் ஒரு மனத்துடன் செயற் படுவோமாக !

சென்னி, பெருத்தனலட்சுமி,
இரண்டாம் வருடம்

கணிதம் ஒரு பொழுது போக்காக

திரு. கு. குமாரேஸ்வரன், B. Sc.

கணிதம் என்பது ஒரு தனிக்கலை. அன்றூட் வாழ்க்கையிலோ, அன்றேல் அளப்பரிய ஆராய்ச்சியிலோ இதனது பங்கு தனித்துவமானது எனலாம். ஆனால், இக் கணிதம் சிலருக்கு வேப்பங் காயாகவும், வேறு சிலருக்குக் கற்கண்டாகவும் உணரப் படுகின்றது. அது அவரவருடைய இரசனையைப் பொறுத்தது. இருப்பினும், இனி மையைக் கொடுக்கும் கரும்பாக இக் கணிதத்தை மாற்றக் கணிதமானது — ஒரு பொழுதுபோக்காக — இங்கு தரப் படுகின்றது:

I. எண்களில் ஒரு மரயம்

முன்று தானங்களைக் கொண்ட ஒரு எண்ணை நினையுங்கள்; அதை மீண்டும் அப்படியே நேராக எழுதுவதன் மூலம், ஆறு தானங்களையுடைய ஓர் எண்ணைப் பெறுகின்றீர்கள். இப் புது எண்ணை ஏழாலும், பின்பு பதினெட்டாலும், இறுதியாகப் பதின்மூன்றாலும் முறையே பிரியுங்கள். நீங்கள் முன்பு எண்ணையே இறுதியில் விடையாகப் பெற்றுள்ளீர்கள். காரணம் தெரியுமா?

உதாரணமாக நீங்கள் எண்ணையே எண் 365 என்போம். அது அடைந்த மாற்றம் பின்வருமாறு :

$$\begin{aligned} 365, 365 &= 365000 + 365 \\ &= 365(1000 + 1) \\ &= 365 \times 7 \times 11 \times 13 \end{aligned}$$

$$\text{எனவே } \frac{365, 365}{7 \times 11 \times 13} = 365$$

II. மீண்டும் ஒரு விந்தை

வித்தியாசமான மூன்று தானங்களையுடைய எண் ஒன்றை நினையுங்கள். அவ் வெண்ணை தானங்களின் நிலையை இடமிருந்து வலமாக (reverse) மாற்றியமைப்பதாற் பெறும் எண்ணை எழுதுங்கள். இரண்டு எண்களுக்குமுள்ள வித்தியாசத்தைக் கணிக்கவும்; இவ் விடையிலுள்ள தானங்களை மீண்டும் இடமிருந்து வலமாக மாற்றியமைத்துப் பெறும் எண்ணைடன்

முன்பு பெற்ற விடையைக் கூட்டவும். நீங்கள் இறுதியாகப் பெற்ற விடை 1089.

உதாரணமாக முன்பு எடுத்துக் கொண்ட எண் 762 எண்க.

$$762 - 267 = 495$$

$$495 + 594 = 1089$$

இதற்கான காரணத்தை அட்சரகணித மூலம் இலகுவாக விளக்கலாம். ஆரம்பத்தில் எண்ணையே எண்ணின் தானங்கள் a, b, c என்போம்:

$$\text{எனவே எண் } 100a + 10b + c$$

மாற்றுவதில் அமையும் எண்

$$= 100c + 10b + a$$

எனவே வித்தியாசம்

$$= 100a - 100c + c - a$$

$$= 100a - 100c - 100 + 90 + 10 + c - a$$

$$= 100(a - c - 1) + 90 + (10 + c - a)$$

மீண்டும் மாற்றுவதால் பெறப்படும் எண்

$$= 100(10 + c - a) + 90 + (a - c - 1)$$

இரண்டினதும் கூட்டுத் தொகை

$$= 900 + 180 + 9$$

$$= 1089$$

III. மறைக்கப்பட்ட தானத்தை அறிய ஒரு யக்கி

பூச்சியத்தில் முடிவடையாததும், வெவ்வேறு மூன்று தானங்களையுடையதுமான எண் ஒன்றை எழுதவும், மூன்று தானங்களையும் கூட்டிப் பெறும் விடையை எண்ணிலிருந்து கழிக்கவும்; விடையின் ஏதாவது ஒரு தானத்தை மறைத்து மீதி இரு தானங்களையும் கூறினால் மறைக்கப்பட்ட தானத்தைக் கற்றமுடியும்.

ஆரம்பத்தில் எழுதப்பட்ட எண் 326. அடையும் மாற்றம் பின்வருமாறு :

$$326 - (6 + 2 + 3) = 315$$

3, 5 ஆகியன் கூறப்பட்டால் மறைக்கப்பட்ட எண் $= 9 - (3 + 5) = 1$

இதற்கான விளக்கம் வருமாறு :

$$\begin{aligned} (100a + 10b + c) - (a + b + c) &= 99a + 9b \\ &= 9(11a + b) \end{aligned}$$

9(11a+b) ஒன்பதாற் பிரிபடக்கூடியது
 ஒன்பதாற் பிரிபடக்கூடிய எண்ணின்
 தானங்களின் கூட்டுத்தொகையும் ஒன்ப
 தாற் பிரிபடக் கூடியது. எனவே தான்
 3, 5 ஆகியன கூறப்பட்டபோது 1 என்ற
 விடை இலகுவிற் கூறப் பட்டது.

IV. மந்திரவாதியாக மாற ஒரு மந்திரக் கணக்கு:

ஒரு பேனை, ஒரு பென்சில், ஒரு கத்தி, 24 குன்றி மணிகள் ஆகியவற்றை மூவர் முன்னிலையில் வைக்கவும். நீங்கள் பார்க் காத வண்ணம் முதல் மூன்று பொருள்களையும் ஒவ்வொருவரிடமும் எடுக்கும் படி கூறி, அவற்றை மறைத்துத் தம் முடனேயே வைத்திருக்குமாறு கூறவும். பின்பு அவர்கள் முன் பிரசன்னமாகி முதல் நபரிடம் ஒரு மணியையும், மற்ற ஒருவரிடம் இரு மணிகளையும், மூன்றுவது நபரிடம் மூன்று மணிகளையுங் கொடுக்கவும். பென்சில் வைத்திருப்பவர் தண்ணிடமுள்ள மணிகள் அளவு எடுக்க வேண்டுமென்றும், பேனையை வைத்திருப்பவர் தண்ணிடமுள்ளதன் இருமடங்களவான மணிகளை எடுக்க வேண்டுமென்றும், கத்தி வைத்திருப்பவர் தண்ணிடமுள்ளதுபோல் நான்கு மடங்கு மணிகளை எடுக்க வேண்டுமெனவும் கூறி

நீங்கள் வேறிடத்துக்குச் செல்லாம். மீண்டும் வந்து எஞ்சியுள்ள மணிகளை என்னுவதன் மூலம், முதல் மூன்று பொருள்களும் எவ்வரெரிடமுள்ளன என்று உங்களாற் கூற முடியும்.

கூறும் முறையும் காரணமும்

நண்பர்கள் மூவருக்கும் முறையே A,B,C என்று பெயரிடுக; A,B,C ஆகியவர்களுக்கிடையில் பின்வரும் ஒழுங்குகளில் ஏதாவதொரு முறையிற் பொருள்கள் இருக்கலாம்.

	A	B	C
1	பென்சில்	பேனை	கத்தி
2	பென்சில்	கத்தி	பேனை
3	பேனை	பென்சில்	கத்தி
4	பேனை	கத்தி	பென்சில்
5	கத்தி	பென்சில்	பேனை
6	கத்தி	பேனை	பென்சில்

இவ்வொரு ஒழுங்கிலும் எடுக்கும் மணிகள், மீதி ஆதியன வருமாறு :

	எடுக்கப்பட்ட மணிகள்	மொத்தம்	மீதி
1	$1+1=2$; $2+4=6$; $3+12=15$	23	1
2	$1+1=2$; $2+8=10$; $3+6=9$	21	3
3	$1+2=3$; $2+2=4$; $3+12=15$	22	2
4	$1+1=2$; $2+8=10$; $3+3=6$	19	5
5	$1+4=5$; $2+2=4$; $3+6=9$	18	6
6	$1+4=5$; $2+4=6$; $3+3=6$	17	7

மீதியை எண்ணியதும் அதற்குரிய இலக்கத்தைப் பார்த்து அதன் முதல் அட்டவணையின் உதவியினால் A, B, C ஆகியவர்களிடமுள்ள பொருள்களை அறியலாம்.

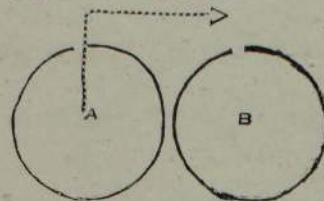
உதாரணமாக : மீதி 3 மணிகளாயின்

A வைத்திருப்பது பென்சில்

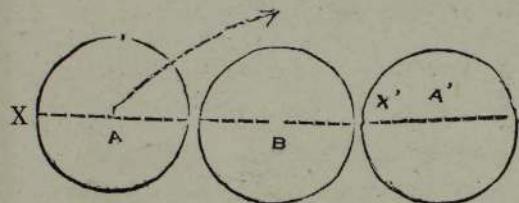
B வைத்திருப்பது கத்தி

C வைத்திருப்பது பேனை

V. கண்ணுக்கு ஒரு விருந்து — இது கேத்திர கணிதத்தில்

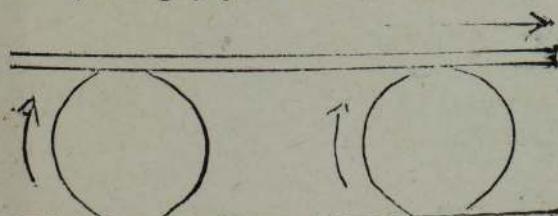

A, B என்பன சம ஆரைகளையுடைய இரு வட்டத் தட்டுகள். B நிலையாக இருக்கும் வண்ணம் அதன் பரிதிக்கு மேல் A உருட்டப்படுகின்றது, A, Bயை முற்றுக் கூர முறை சுற்றும் பொழுது, அது தன்னைத்தானே எத்தனை முறை சுற்றும்? இலகுவாக ஒரு முறை என்று விடையளிப்பிர்கள் அல்லவா? நன்றாகச் சிந்தியுங்கள். இரண்டு முறை என்பதே சரியான விடை. ஏன் என்று விளங்கவில்லையா?

அயிலுள்ள X என்ற புள்ளியின் இயக்கத்தை நோக்குவோம் A என்பது படத்திலுள்ளதுபோல் A¹ என்ற நிலைக்கு வந்ததும் X ஆனது X¹ என்ற நிலையை அடையுமல்லவா? அதாவது Bயின் பரிதியில் அரைவாசித் தூரங்கடந்ததும் A தன்னைத்தானே ஒரு முறை சுற்றுகின்றது. எனவே Bயை ஒரு முறை முற்றுக்கச் சுற்றியதும். யானது தன்னைத்தானே இரு முறை சுற்றும்.

VI. நம்ப முடியுமா?

இர் அடி பரிதியளவுள்ள உருளைகளின் மீதுள்ள கோல், உருளைகளானவை ஓர் அடி அசைக்கப்படும் பொழுது எவ்வளவு தூரம் இயங்கியிருக்கும்? இரு அடிகள் என்பது நம்ப முடிகின்ற விடையா?

இதற்கான விளக்கம் :

இவ்வியக்கத்தை இரு கூருக்க கொள்வோம்.

(a) உருளைகளின் மையம் நிலைத்திருந்த வண்ணம் உருளைவதாயின், அதன் ஒரு சுற்று கோலை ஓர் அடி தூரம் நகர்த்தும்.

(b) கோல் இல்லாத வண்ணம் உருளை நிலைத்தில் இயங்குவதாக நோக்கின், உருளையின் ஒரு சுற்று அதன் மையத்தை ஓர் அடி தூரம் நகர்த்தும்.

எனவே இரண்டையும் சேர்த்து நோக்கின், உருளையின் ஒரு சுற்று இயக்கம், கோலை இரு அடிகள் நகர்த்தும்.

VII. தளம் பற்றிய பயிற்சிகள் கில்:

ஒரு நீளமான கடதாசித் துண்டை, ஒரு முறை முறுக்கியதும் (அதாவது 180° யூடாக), அதன் இரு முனைகளையும் ஒன்று டென்று ஒட்டவும்.

(a) இவ்வருவத்தில் ஏதாவது ஒரு புள்ளியிலிருந்து புறப்படும் ஒரு குருக்கின் நிமில் கடதாசியினாடாகப் புகாது, அதன் தளவழியே இயங்கினால், மீண்டும் பழைய இடத்துக்கு வரும்பொழுது, அது தலைகிழாக வருவதை அவதானிக்கலாம்.

(b) ஏதாவதொரு புள்ளியிலிருந்து ஒரு பெண்சிலால் வரைய ஆரம்பித்து, அப் பெண்சில் மீண்டும் தன் பழைய இடத்தில் அதே பக்கத்தில் வரும்போது கடதாசியின் இரு பக்கங்களிலும் கோடிருப்பதை நீங்கள் அவதானிப்பீர்கள்.

(c) கத்தரிக் கோலினால் அதன் நீளப்பக்கமாகவே தொடர்ச்சியாக வெட்டினால் இரு வெவ்வேறு வளையங்களைப் பெற்றாட்டர்கள். இரு முறுக்குகளை (360°) உடைய ஒரு நீளமான வளையத்தையே பெறுவீர்கள். இருமுறுக்குகளையுடைய இக்கடதாசிவளையத்தை மீண்டும் முன்போலவே வெட்டினால், ஒன்றேபோன்று பின்பெற்ற இரு வளையங்களைப் பெறலாம்;

நிகழ்த்திறன் (probability) என்ற பகுதியைப் படித்திருக்கிறீர்களா? அப்படியாயின் இதற்கான விடையை அறிய முயலுங்கள் பார்க்கலாம். ஆங்கிலத் தட்டெழுத்துக் கருவியின்மீது நடமாடும் ஒரு குருங்கு, ‘ஷேக்ஸ்பியர்’ (Shakespeare) என்ற சொல்லை உண்டாக்கக் கூடிய நிகழ்த்திறன் யாது? இதுவும் ஒரு சிறந்தபொழுது போக்குத் தானே?

தமிழ்த் தாய்க்கு அறுபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகக்
கலைத் தொண்டாற்றிய தமிழ் நாடகத் தந்தை
கலையரசு க. சோர்னைலிங்கம் அவர்கள்

சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்றமையைப் பாராட்டிக்
கோப்பாய் அரசினர்
மகளிர் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையினர் உவந்தளித்த

வரழ்த்திதழ்

29 — 3 — 71

வெண்பா

நாடகமே என்னினை நாடகமே என்கனவு
நாடகமே என்னின்பம் என்கவலை — நாடகமே
என்தெய்வம் என்றுகொண்டிங் கீடில் கலைவளர்த்தாய்
உன்தொண்டால் வாழ உலகு

கலை சிருத்தம்

பத்ம பூஷணம் பம்மல்சம் பந்தரை
உத்த மப்பெரு மாசான் எனக்கொடு
சித்த மீர்க்கும் வகைதெரி நாடகம்
எத்த ணையளித் தேற்றினை மன்றிலே

ஆறு பத்துய ராண்டுகள் ஈழத்தில்
வேறு வேறுபல் நாடக பாத்திரம்
நாறு நாறுணர் வேற்றுமை தோன்றிட
ஏறு போலநீ யேற்று நடித்தனை

குளி யாயினை கோமக ணையினை
ஈன வச்சயன் ஷாம்லாலாய் மாறினை
ஊன்வ ளர்த்திடு தத்தனைய் உற்றனை
வான மர்புகழ் வாய்ந்தவெம் சொர்ணநீ

பாசம் விஞ்ச மிளம்பரு வந்தேவ
தாச ணகித் தனிப்புகழ் வாய்ந்தனை
காசை வேண்டிக் கலைதனை விற்றிடா
மாசில் தொண்டு வளர்க வழிவழி

நற்ற வஞ்செய் நவாவிப் பதியுனைப்
பெற்ற தாலரும் பேறுபெற் றுய்ந்ததால்
கற்ற வர்க்கொர் கலையர சாயினை
சுற்றஞ் சூழத் துலங்குக தூய்மையோய்

ஆடல் பாடலொ டொப்பனை கைவந்த
நாட கப்பெரு மேதைசொர் ணலிங்க
தேட ருங்கலைச் செல்வ சிறப்பெலாம்
நீட வாழ்க நிறைந்திட வாழிய

ஆயி ரம்பிறை கண்டதன் பின்னரும்
ஆயி ரம்பிறை காண்க நின்துளத்
தாயி ரங்கன வுந்தன வாயிட
ஆயி ரம்பெய ராணரு ளெய்துக

கட்டளைக் கலித்துறை

ஆற்றற் கரியநற் கூத்தினை யாய்ந்துன் ணனுபவங்கள்
போற்றற் கரிதாம் வகையில்நின் ஊலிற் புகுத்தினையால்
ஏற்றம் உணர்ந்துசா கித்திய மண்டலம் இன்புடனே
போற்றும் பரிசு நினக்களித் துப்புகழ் பூண்டதுவே

வாழ்க.

பாராட்டுவிழாவுக்கு வருகைதந்த கலையரசு சொரணவிங்கம் தம்பதிகளை மாணவிகள் குழ்மி கோலாட்டத்துடன் வரவேற்கின்றனர்.

கலையரசு சொரணவிங்கம் அவர்கள் பாராட்டுவிழாவில் வாழ்த்துமடல் அடங்கிய வெளிப்பேழையைக் கலையரசர் மாணவர் தலைவியிடமிருந்து பெறுகின்றார்.

மொழி இயலும் மொழி பயிற்றலும்

சி. சு. சுசீந்திர ராசா, M. A., Ph. D.
விரிவுரையாளர், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம், கொழும்பு.

I. 0 மொழி ஆய்வு

மொழி பழையனவற்றுள் ஒன்று. நமது நினைவில் எட்டாத காலம் தொட்டு சமூ தாயத்தில் மனிதன் மொழி பேசி வருகிறான். சில ஆயிரம் ஆண்டுகளாக மொழியை எழுதி வருகிறான். மொழியைப் பயிற்றியும் பயின்றும் வருகிறான். மொழியைப் பயிற்றுவதற்கும், பயில்வதற்கும் என, வழி காட்டி நூல்கள் எழுதி வருகிறான். ஒரு மொழியைப் பிற மொழியில் பெயர்த்தும் வருகிறான். எனவே, இவை உலகில் பண்டுதொட்டு நடைபெற்றுவரும் பழந் தொழில்கள்.

மனிதன் பெற்ற பெரும் பேறுகளுள் மொழியும் ஒன்று. மொழி மனித வாழ் வோடு மிக நெருங்கிய தொடர்புடையது. ஆதலால் மனிதன் தன்னைத்தான் அறிந்து கொள்ளுவதற்கு மொழியைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்று எண்ணினான். அறிஞன் மொழியின் தன்மை பற்றிப் பண்டை நாட்களிலேயே சிந்திக்கலாமான்; பிறமொழித் தொடர்பு கொண்டபோது மொழிகளை ஒப்புநோக்கிக் காணத்தொடங்கினான். பண்டு சிறப்பாகக் கிரேக்கம், ரோமாபுரி, சீனம், அரேபியா, இந்தியா போன்ற நாடுகளில் மொழிபற்றிச் சிந்தித்த அறிஞர் சிலர் ஏதோ வகையில் மொழியை விளக்கிக்கூற முயன்றனர். இவர்களுள் பாணினி போன்ற அறிஞர்களின் மொழி விளக்க முறைகள் சிறந்து விளங்குகின்றன. தொல்காப்பியரின் மொழியறிவும் விளக்கமும் பாராட்டப்படுகின்றன. காலப்போக்கில் மொழியில் வழங்கும் சொற்பொருள் பற்றிய சிந்தனை வளர்ந்து பின் சொற்களின் தோற்றம், அடிச்சொல், மொழி ஒப்பிலக்கண ஆய்வு, மொழியின் தோற்றமும் வரலாறும் என்றெல்லாம் மொழிக்கலை வரலாற்று முறையில் வளர்ந்து, இன்று விளக்க முறைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துத் தற்கால

மொழி இயல் எனப் பெயர்பெற்ற ஒரு கலையாக உருப்பெற்றுப் பல்கலைக் கழகங்களிலே வளர்ந்துவருகிறது. இங்கு தற்கால மொழி இயல் என்று கூறுவது குறிப்பிட்ட ஒரு காலத்து மொழியில் ஆய்வை முற்கால மொழி இயல் என்று வேறுபடுத்துவதற்கேயாம். ஆயின் முற்கால மொழி இயல் ஆய்வின் தொடர்ச்சிதான் தற்கால மொழி இயல் என்பதை நினைவில் கொள்ளவேண்டும்:

இருபதாம் நூற்றுண்டு விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்குப் பெயர்பெற்றது. விஞ்ஞான வளர்ச்சியும் ஆய்வு முறைகளும் ஏனைய அறிவுத்துறை ஆய்வையும் செம்மைப்படுத்தத் துணைபுரிந்தன என்பதில் ஐயமில்லை. விஞ்ஞான வளர்ச்சி மனித சமுதாயத்தில் பெரும் பெரும் மாற்றங்களைச் செய்துவிட்டது. மனிதனின் சிந்தனையிலே – நோக்கிலே – கூடப் பெரும் புரட்சியைச் செய்துள்ளது தற்கால மொழி இயல் முறைகள் உருப்பெறத் தற்கால விஞ்ஞான ஆய்வு முறைகள் பெருமளவு காரணமாயின என்பது கண்கடு. அறிஞர் தற்கால மொழி இயலை “மொழிபற்றிய ஓர் அறிவியல்” என்றெல்லாம் விளக்குகின்றனர். ஆயின் தொடக்க காலத்திலே மொழி இயல் என்பது தத்துவம் என்ற தொட்டிலேதான் வளரத்தொடங்கியது; அறிஞர் தொடக்க காலத்தில் மொழியைத் தனித்துறையாக எடுத்து ஆராய எண்ணவில்லை. தத்துவம், தர்க்கம், மதம் ஆகிய துறைகளை சார்த்தி ஆராய்ந்தனர்; கீபுரி, வத்தீன், அரபுமொழி, வடமொழி போன்ற வை மதத்திற்கெனக் கொள்ளப்பட்டன. ஆதலால் பிற்காலத்தில் தோன்றிய முறநிலை நோக்கு ஆய்வுமுறையும் முடிபுகளைப் பிறர் பரிசோதனைக்கும் உட்படுத்தும் போக்கு முறையும் பழங்காலத்து மொழியியில் இல்லை என்பர். இங்கு ஆய்வுமுறை அடிப்படையில் முற்கால மொழியியல் என்றும்

தற்கால மொழியியல் என்றும் பிரித்துப் பேசவேண்டிய நிலை தோன்றுகிறது.

இன்று குறிப்பிட்ட துறை ஒன்றில் நடைபெறும் ஆராய்ச்சிகள் பிறதுறைகள் சிலவற்றிற்கும் பயன்படுவதைக் காண்கின் ரேம். ஒரு துறையில் ஆராய்ச்சி உண்மைகளைக் காண்பதற்குப் பிறதுறை ஒன்றின் ஒத்துழைப்பு அவசியம் வேண்டும் இருப்பதையும் காண்கின்ரேம். கலைகளைத் தனித் தனிக் கலைகளாகப் பிரித்து ஆராய்வது விசேட ஆய்வுக்கோ ஆழ ஆய்வுக்கோ உதவினாலும் கலைகள் பல ஒன்றேடு ஒன்று பின்னிப் பினைந்து கிடக்கின்றன என்பதை மறக்கலாகாது. ஆராய்ச்சி உண்மையின் பொருட்டும் ஆராய்ச்சியின் முழுப்பயனைப் பெறுவதன் பொருட்டும் பல துறையினர் ஒத்துழைக்க வேண்டியநிலை தோன்றுகிறது. உலகு சென்றுகொண்டிருக்கும் வேகத்தில் ஒருவரே பல துறைகளில் திறமை பெறுவது அரிதாகிறது. அறிவு ஆராய்ச்சியிலும் கூட்டுறவு இன்றியமையாததாகிறது. இதனாலேயே இன்று இங்கு நாம் சேர்ந்துள்ளோம்.

இங்கு தப்பெண்ணம் தோன்றுதிருப்ப தற்கு முக்கியமான ஒரு கருத்தைத் தெரிய வேண்டும். மொழி அறிஞனின் மொழியியல் அறிவும் ஆற்றலும் வேறு; மொழி ஆசிரியனின் மொழிபயிற்றும் அறிவும் ஆற்றலும் வேறு. ஆயின் இருவரும் ஒரு பொருளையே (மொழி) வெவ்வேறு கோணத்தில் இருந்து ஆள்கின்றனர். மொழி பயிற்றுவதில் இருவரும் சேர்ந்து ஆராயும் நிலை சிறந்த நிலையாகும்.

2. 0 மொழி இயல் பயன்படுமா?

மொழி இயல் அறிஞர் பல ஆண்டுகளாகப் பலதிறப்பட்ட மொழிகளை அவதானி த்து ஆய்ந்து பொதுமொழி இயல் கோட்பாடுகள் எனக் கூறியுள்ளனர். அவர்கள் இக் கோட்பாடு எதனையும் கற்பணையில் கண்டு கூறவில்லை. எவற்றையும் அர்த்தமற்ற கொள்கைகளாக வெளியிடவில்லை. இக் கோட்பாடுகள் விஞ்ஞான ரீதியில் அமைந்திருப்பதால் பிறர் அவதானத்திற்கும், பரிசோதனைக்கும், ஆராய்ச்சிக்கும் உட்பட்ட நாக உள்ளன.

மொழி ஆசிரியன் மொழி பயிற்றுவதற்கு இக் கோட்பாட்டு அறிவு பயன்படுமென்பதைப் பலர் இன்று உணர்ந்துவரக்காண்கின்றோம். இக் கோட்பாடு களின் பொருளை உணர்ந்தால் மொழி பயிற்றலைச் செம்மைப்படுத்த முடியுமெனச் சில நாடுகளில் செயல்முறையில் காட்டியுள்ளனர்: இன்று அமெரிக்காவில் மொழி ஆசிரியருக்கு மொழியியல் கோட்பாட்டு அறிவு வேண்டும் என ஓரளவு வற்புறுத்தவும் தொடங்கியுள்ளனர். இந்திய நாட்டிலும் மொழி ஆசிரியர்க்கு மொழி இயல் அறிவு ஓரளவாவது இருப்பது பயனுடைத்து என்ற நம்பிக்கை பரவுகின்றது:

என்றாலும் நீங்கள் இங்கு கேட்கலாம்: இந்தக் கூத்தெல்லாம் எதற்கு? இத்தனை காலமும் நாம் தமிழ்மொழியைப் பயிற்ற வில்லையா? மாணவர் பயிலவில்லையா? தற்கால மொழி இயல் நேற்று இன்றுதானே தோன்றியது! நாள் இதுவரை மொழி பயிற்றும் கருமாட்டு நடைபெறவில்லையா? என்று மொழி இயலை விரும்பியோ விரும்பாமலோ கேட்கலாம்: கருமாட்டு நடைபெற்றுத்தான் வந்தது: ஐயமில்லை. ஆனால், இங்கு ஒரு வேறுபாடு உண்டு. இதனை அறிஞர் ஒருவர்² உவமைமூலம் விளக்குகிறார்:

In some respects the changes in language teaching can be compared with those which have already occurred in the conversion of the textile industry from a craft to an applied science backed by a technology. In the production of textiles, until forty years ago the processes and methods used were largely traditional, their efficiency and appropriateness had hardly been questioned and changes or improvements were generally the simple product of ingenuity rather than of a radical change of theoretical out-look. The present picture is vastly different. The textile industry now incorporates the findings and attitudes of applied science—of Physics, Chemistry, Engineering, Economics, Statistics—at every point where they can improve upon the methods and products of the traditional crafts.

Language teaching is changing in a similar way with the application of Scientific knowledge and Technics assisting the personal art of the teacher. In its most advanced form, language teaching today bears little relation to the same occupation as it was carried out twenty years ago.

3. 0 மொழியியல் கோட்பாடுகள் 3. 1 மொழியை அவதானித்தல்

மொழி என்பது அன்றூடு நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு நிகழ்ச்சி (event). எனவே மொழியைக் கூர்ந்து அவதானிக்க முடியும். மொழியை அவதானிப்பதற்குத் தக்க பயிற்சிவேண்டும். தாய்மொழியை அவதானிப்பதற்கு நல்ல பயிற்சிவேண்டும். ஏனெனில் பிறமொழியைக் காட்டி ஒம் தாய்மொழி நமக்கு நன்றாகப் பழக்கப் பட்டதொன்று. தாய்மொழியில் வாக்கிய அமைப்புச் சிலவற்றைப் புரிந்துகொள்ளத் தவறிவிடுகிறோம். எடுத்துக்காட்டாக “இது இலங்கையில் செய்தது” என்னும் வாக்கிய அமைப்பின் புதுமையை நாம் காண்பதில்லை. வேற்றுமொழியாளன் திடீ ரெனக் கண்டுவிடுகிறான். பேச்சுமொழியில் “என்னைச் சொன்னதாகக் கேளுங்கள்” என்ற வாக்கிய அமைப்பையும் சிந்தித்துப் பாருங்கள். இதே போல ஒலிநிலையிலும் வேற்றுமொழியாளர் தமிழைக் கற்கும் போது சில நுட்பமான வேறுபாட்டைக் காண்கிறார்கள். தமிழ் பேசுபவன் ‘அம்மி’ என்ற சொல்லை வேறு சொற்களோடு சேர்த்துக் கூறுது (in isolation) தனித்துக் கூறும்போது ஈற்றுயிர் நெடிலாகவே இருக்கிறது என வேற்றுமொழியாளர் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர். நாம் இந்த வேறுபாட்டைக் காதினால் உணர்வதில்லை. இவ்வாறு வேற்றுமொழியாளர் தமிழ் கற்கும்போது எழுப்பும் சில ஐயங்களைக் கேட்டு எவ்வாறு விளக்குவது என வியக்கின்றோம்.

மொழி அவதானிப்பு மொழி ஆசிரிய னுக்கு வேண்டற்பாலது. தனது காலத்து மொழி வழக்கை அவதானிக்காது பயிற்றும் மொழி ஆசிரியன் செயற்கை நிலையில் நின்று மொழியைக் கண்முடித்தனமாகப் பயிற்றுபவனுவான்; வழக்கில் உள்ள

மொழியை அவதானிக்காத ஆசிரியனின் மொழிச்சிந்தனை முழுமைவாய்ந்தது ஆகாது. பண்டு எழுதப்பெற்ற இலக்கண நூல்களே என்று முள் தமிழுக்காம் எனக்கொள்வது அறிவுடைமை ஆகாது. மொழி காலந்தோறும் மாறும்போது பண்டைய இலக்கண நூல்களையே பற்றுக்கோடு எனக்கிக்கெனப் பிடித்து இருக்கமுடியுமா? எடுத்துக்காட்டாக: “நீர்” என்பது முன் விலைப் பண்மைப் பெயர் என இலக்கண நூல்கள் கூறுகின்றன. இது அந்நால்கள் தோன்றிய காலத்து மொழிக்குப் பொருந்தும், ஆயின் இன்றைய தமிழ் வழக்கிற்குப் பொருந்துமா? இன்று பேச்சிலாயினும் எழுத்திலாயினும் நீர் என்னும் பெயர் பண்மையில் வழங்கக்காணும். மொழிபயிற்றும் ஆசிரியனுக்கே தற்காலத் தமிழில் நீர் என்பதைப் பண்மையில் பயன்படுத்தும் வாய்ப்புத் தோன்றுவது அரிது. ஏனெனில் இன்றைய மொழிவழக்கில் ‘நீர்’ ஒருமையே ஆகிவிட்டது. மேலும் இன்று நீர் என்ற முன்னிலை ஒருமைப் பெயரும் ‘நீ’ என்ற முன்னிலை ஒருமைப் பெயரும் சமுதாயமதிப்பு அடிப்படையில் வேற்றுநிலை வழக்கில் உள்ளன³. இவ்வாறிருக்க ‘நீர்’ என்பது பண்மைப் பெயர் என்று எதன் பொருட்டு கீழ்வகுப்பு மாணவர்களுக்கு விடாப்பிடியாக ஒதுவேண்டும்? இது கணமுடித்தனம் அன்றே? நீர் என்பது ஒரு காலத்தில் பண்மைப் பெயராக வழங்கியது என்று வரலாற்று அடிப்படையில் கூறுவது வேறு. கீழ்வகுப்பு மாணவர்களுக்கு வரலாற்று அடிப்படையில் மொழியமைப்பை விளக்கவேண்டிய அவசியம் இன்று இல்லை, மொழிபற்றிய பொய்க்கூற்றுகள் நிலைப்பதற்குக் காரணம் மொழிவழக்கை அவதானிக்கத் தவறுவதேயாம். மொழிவழக்கு அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்தும் மொழி ஆசிரியன் மொழியை அவதானிக்கத் தவறுவதற்கு மொழி இயல் பயிற்சிக்குறைவும் காரணமாகும்.

மொழி வழக்குப்பற்றித் தெளிவு இல்லாதபோது ஆசிரியன் மாணவர்களுக்குச் செம்மையாகப் பயிற்றமுடியுமா? “ஐயா! இன்று நாம் பேசும் போதும் எழுதும் போதும் நீர் என்பதை ஒருமைப் பெயராகவே பயன்படுத்துகின்றோம். நீங்கள்

117276

ARCHIVES

அதனைப் பண்மைப் பெயர் என்று ஏன் கூறு கின்றிருக்கள் எனத் திறமை உள்ள மாணவன் கேட்டுவிட்டால் ஆசிரியன் விளக்கக் கூற வேண்டுமல்லவா? மாணவர்களுக்கு வேண்டிய தரப்படுத்தப்பட்ட பாடநூல்களை எழுதும் பொறுப்பும் பணியும் ஆசிரியர்க்கு உண்டு. பாடநூல்கள் திறம்பட எழுதப் பெறுவிட்டன் அவை ஆசிரியனின் மொழி பயிற்றும் திறமையையே பாதித்துவிடும். எனவே ஆசிரியனுக்கு மொழி அவதானிப் புப் பயனுடைத்து. காலத்துக்குக் காலம் வழக்கிலுள்ள மொழி யைக் கருத்தில் கொண்டு அவதானிக்கவேண்டும்.

3. 2 மொழி மாற்றத்தை உணர்தல்

மொழி மாறும் இயல்புடையது என்னும் மொழி இயல் கோட்டபாட்டை மொழி யாசிரியன் நன்கு உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். மொழி என்று மே ஒரே நிலையில் நிலையாக நிலைத்திருப்பதில்லை. மொழி அமைப்புப்பற்றிய கூற்றுக்கள் (இலக்கணங்கள்) மொழி மாற்றத்திற்கேற்ப மாறவேண்டும். பதின்மூன்றும் நூற்றுண்டிற்குப் பின், தமிழ்மொழி அமைப்பிலே மாற்றம் அடைந்துள்ளது. இந்த மாற்றத்தை நம்மை அறியாமலே நாம் ஏற்றுக்கொண்ட போதும் தற்காலத் தமிழிற்குப் பொருந்தாத மொழியமைப்புக் கூற்றுக்களைக் கைவிடத் துணிவிதில்லை. பிற்காலத்து இலக்கண ஆசிரியர்களில் சிலரே துணியவில்லை; தமது காலத்து மொழிவழக்கை ஒரளவு உள்ளபடி துணிந்து கூறிய சிறப்பு வீரசோழிய ஆசிரியர்க்கு உரியது. பின் தோன்றிய நன்னால் இல்லாத வழக்கையும் கூறியுள்ளது, இதற்குக் காரணம் தொல்லாசிரியர் கருத்தை, மொழி மாறிவிட்டாலும் பொன்னேபோலப் போற்றும் பற்றுப்போலும். இவர் வழியில்தான் இன்று நாமும் தமிழ்பயிற்றும்போது செல்ல ஆசைப்படுகிறோம், தற்கால வழக்கிலுள்ள மொழி அமைப்பைப் புறக்கணித்துப் பழைய இலக்கண நூல்களை ஆதாரமாகக் கொண்டோ அவற்றை ஒட்டி எழுந்த இலக்கணக்கை நூல்களை ஆதாரமாகக் கொண்டோ தமிழ்மொழியைப் பயிற்றுகின்றோம்⁴. இந்நூல்கள் கூருதலைவற்றைக் கூறுவதற்கு நமக்குத் தயக்கம்: உண்மை எதுவாயினும் ஒரு சில

ரைப் பெரியோர் என்று (பயபக்தியால்?) அஞ்சம் மரபில் ஊறிவிட்டோம். இந்திலையில் மொழி அமைப்பையோ மொழி தொழில்பட்டு இயங்கும் முறையையோ எவ்வாறு மாணவன் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளமுடியும்? நமது நாட்டிலே ஆங்கிலமொழியைக் கற்பிக்கும்போது சிலவற்றைத் தவறு என்று கூறுகின்றோம். ஆனால் ஆங்கிலத்தை முதல் மொழியாகப் (தாய் மொழி யாகப்) பேசுகின்றவர் இவற்றைத் தற்கால வழக்கு என ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். இக் கருத்தை இந்தியாவில் நடைபெற்ற ஆங்கிலமொழியாசிரியர் கருத்தரங்கு ஒன்றில் ஆங்கிலேயர் ஒருவரே⁵ சுட்டிக் காட்டினார்;

“I have long experience of condemning Wren and Martin. If the talk is about the change in English usage English has certainly changed and is changing from the time of Wren and Martin and others have sat and written English Grammar. Often I have written English which was objected to by the people saying that it cannot be treated as English. When I wrote “Eat your tea and let us go out”, I was criticised saying “Can you eat your tea?” and I said in English tea is a meal and we eat it, but they won’t allow this. The other thing that I would like to point out is, “It is me”. Well, in English we don’t say, “It is I”, and many things like that which forty years ago would have been considered as a bad usage or bad Grammar, is in usage now. The use of “Shall”, and “Will” is changing. These things have changed materially since the time of Wren and Martin. Current usage of English of educated people in English is not accepted by the experts of English Grammar in South India as correct usage. The only thing we would say is that this is what the native people say.

சொந்த மொழி மாற்றத்தை அவதானித்துக்கொள்ளத் தயங்குபவர் பிறமொழி மாற்றத்தை அவதானித்துக்கொள்ளாமை வியப்பன்று. நாம் விரும்பினாலும் வெறுத்தாலும் மொழி மாறுகிறது. இதனை மொழி ஆசிரியன் புறக்கணிக்கழியாது. வேண்டும்

உம் என்று விருப்பு வெறுப்பினால் புறக்க ணித்தால் மொழி ஆசிரியன் மொழியின் தன்மையையும் அமைப்பையும் நேர்மையற்ற முறையில் பயிற்றுவதாக அல்லவா முடியும்?

3. 3. மொழியை அமைப்புடையதாகக் காணுதல்

இனி, மொழியை அவதானிப்பதற்கும் மாற்றம் அடைவது மொழி இயல்பு என உணர்வதற்கும் மொழியை அமைப்புடைய தொன்றுக்கக் காணும் ஆற்றல் வேண்டும். மொழியை விளங்குவது மொழி அமைப்பை விளங்குவதாகும். மொழி யில் தேர்ச்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் மொழி அமைப்பைத் தாமாகக் காணும் ஆற்றலைப் பெறவேண்டும்.

மொழி அமைப்பை எவ்வாறு கண்டு கொள்வது என்பதற்கு விளக்கமொழி இயல் (descriptive linguistics) ஓரளவு பயிற்சி பெறவேண்டும், மொழியின் அமைப்பை ஒலியன்னிலை, உருபன்னிலை, வாக்கியநிலை என வெவ்வேறு நிலையில் காணலாம்; ஒரு நிலையில் காணப்படும் வேற்றுநிலை வழக்கு (contrastive usage) வேறு ஒரு நிலையில் வேற்ற ருதி வழக்கற்றதாகலாம் (mono-contrastive). இது ஒருபுறம், மறுபுறம் ஒரு நிலையில் காணப்படும் வேற்றுநிலை வழக்கு மொழிநிலைகள் அனைத்திலும் வேற்றுநிலை வழக்காகக் காணப்படலாம். எடுத்துக்காட்டாக உருபன்னிலையில் (morphological level) அவன், இவன், உவன் என்பவற்றில் சுட்டுப் பெயர்கள் (demonstrative bases) வேற்று நிலை வழக்கில் உள்ளன. உருபன் நிலையிலுள்ள இவ் வேற்றுநிலை, வாக்கிய நிலையில் அர்த்தமற்றதாகிப் போகிறது. ஏனெனில் வாக்கியநிலையில் மூன்று சுட்டும் அவன் வந்தான், இவன் வந்தான், உவன் வந்தான் என்று ஒரே வினைகொண்டு முடியும்; உருபன் நிலையில் அவன், அவன், அவர் என்பன வேற்றுநிலை வழக்கில் உள்ளன. இதே வேற்றுநிலை வாக்கிய நிலையிலும் உண்டு, ‘அவன் வந்தான்’, ‘அவள் வந்தாள்’, ‘அவர் வந்தார்’ என வரும் வாக்கியங்களில் பெயரில் உள்ள வேறுபாட்டிற்கேற்ப வினையும் வெவ்வேறு பால் விகுதிகொண்டு

வருவதைக் காண்க. மேலும் உருபன் நிலை உள்ள தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என்ற வேற்றுநிலை வழக்கு, வாக்கிய நிலையிலும் உண்டு. மேலும் உருபன் நிலையிலே அறியமுடியாத சில அம்சங்களை வாக்கிய நிலையிலேதான் அறிய முடிகிறது தமிழில் எல்லாப் பெயர்களும் பால்விகுதி பெறவதில்லை. எனவே பால்விகுதி பெறுத பெயர்களின் பாலை உணர்வதற்கு வாக்கியநிலையே உதவுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக ‘தம்பி’ என்ற சொல்லில் பால்விகுதி இல்லை. ஆயின் இது ஏற்கும் வினை, பெயரின் பாலையும் காட்டிவிடும். பெயருக்கும் வினைக்கும் இசைவு (concord) உண்டு. ‘தம்பி வந்தான்’ என வாக்கிய நிலையில் பாலை அறிகிறோம்;

3. 4 புறநிலை நோக்கில் அணுகுதல்

மொழியைப் புறநிலை (objective) நோக்கில் அனுகவேண்டும் என்பது மொழி இயல் அடிப்படைக் கருத்துக்களுள் ஒன்று; இக்கருத்தை மொழியாசிரியர் பெரும்பாலும் கடைப்பிடிப்பதில்லை என்பதை அவர்கள் மொழிபற்றிக் கூறும் கூற்றுக்களில் இருந்தும் எழுதும் பாடநால்களில் இருந்தும் அறியலாம். மொழிபற்றிய கூற்றுக்கள் அனைத்தும் புறநிலைநோக்கு அடிப்படையில் அமைந்தனவாக இருந்தால்தான் அக்கூற்றுக்கள் பிறர் ஆராய்ச்சிக்கும் பரிசோதனைக்கும் உட்பட்டனவாக அமையும். மேலும் மொழியிலே செய்யும் வகைகள் (classification) புறநிலைநோக்கில் காணத்தக்க அடிப்படை உடையனவாக இருக்கவேண்டும்; நாம் செய்யும் வகைகள் மொழியமைப்பைக் காட்டுவதற்கு இன்றியமையாதனவாகவும், பொருத்தமுடையனவாகவும் (structurally indispensable and relevant) இருக்கவேண்டும். இலக்கணங்களில் சுருக்கமும் நுட்பமும் எதிர்பார்க்கப்படும். இன்று கணிதம் போன்ற சுருக்கத்தை (mathematical precision) மொழி விளக்கங்களில் எதிர்பார்க்கிறார்கள்; நமது பண்டைய அறிஞர்களும் இக்கருத்தைப் போற்றினார்கள்; தமிழ்மரபு ‘சுருங்கச் சொல்லல்’ எனக் கூறுகிறது. பாணினியின் இலக்கணத்தில் சுருங்கச் சொல்லும் முறை மிகவும் கையாளப்பட்டுள்ளது:

"A grammarian rejoices more over the saving of half a syllable than over the birth of a son"

— Old Hindu saying

It is vain to do with more what can be done with fewer.

— William of Ocean

என்ற கூற்றுக்கள்⁶ இங்கு நினைவிற்கு வருகின்றன. எனவே மொழிவிளக்கங்களில் தேவையற்ற கூற்றுக்களையும் வகைகளையும் விட்டுவிடவேண்டும்.

நாம் தமிழிலே பொதுவாகப் பெயர்களைப் பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் என வகைசெய்கின்றோம். இந்த வகைமுறை மொழியமைப்பை விளக்குவதற்கு இன்றியமையாததா? சினைப் பெயரும் பொருட்பெயர் ஆகாதா? ஒரு வகையிலே அடங்குவது மற்றும் வகையிலும் அடங்கக்காணகின்றோம் அல்லவா? மேலும் ஒவ்வொரு வகையிலும் பெயர்களை அடக்கும்போது மொழிக்குப் புறம்பான காரணங்களைக் கொள்கின்றோம், ஒவ்வாறு மொழிக்குப் புறம்பான காரணங்களையோ பொருளையோ (meaning) ஆதாரமாகக் கொள்வது விஞ்ஞான ஆய்வு முறையைப் பாதிப்பதாகும். ஒருமைய்பாடு இல்லாத போய்விடும். அகநிலை (subjective) நோக்கையே போற்றுவதாகும். அகநிலை நோக்கில் மொழியை அறியும் ஆசிரியர் அதே நோக்கைத்தான் மாணவரிடமும் எதிர்பார்ப்பார். இவ்வழியை விட்டு மொழியை விஞ்ஞானத்துறையில் ஒன்றுக்கருதி தீட்டமிட்டு முறையாகப் பரிசோதனைக்கும் பிறர் சிந்தனைக்கும் உட்பட்டதாகக் கற்க வேண்டும்—என்றால், நாம் மொழியைப் புறநிலை நோக்கில் ஆராயப் பழகி, தரும் விளக்கங்களுக்கும் செய்யும் வகைகளுக்கும் மொழி வடிவத்தையே (form) அடிப்படையாகக்கொள்ள வேண்டும். இக்கருத்தினை 'பத்ருஹரி'⁷ போன்ற இந்திய இலக்கண அறிஞர் சிலர் கூறியுள்ளார். தமிழ் இலக்கணகாரருக்கும் உரைகாரர்க்கும்⁸ இக்கருத்து உடன்பாடாய் இருந்திருக்க வேண்டும். புறநிலைப் போக்கிலே சிந்திக்கும் மொழி ஆசிரியனுக்கு மொழியின் தன்மை பற்றியும் அமைப்புப்பற்றியும் தெளிவான கருத்துக்கள் பிறக்கும் என்பதில் ஜயமில்லை.

3. 5 மொழியை வேற்றுநிலை வழக்குகளாகக் காணுதல்

மொழி வேற்றுநிலை வழக்குகளாகவே (contrasts) அமைகிறது. இவ்வேற்றுநிலை வழக்குகளைக் கண்டு விளங்கிக்கொள்வது மொழியமைப்பை அறியும் வழியாகும். நாம் மொழியில் செய்யும்வகைகள் இவ்வேற்றுநிலை வழக்குகளைக் காட்ட வல்லன வாக இருக்கவேண்டும். இல்லை என்றால் நாம் செய்யும்வகைகள் மாணவனுக்கு வீண்சு மையாகவே இருக்கும். பெயரைப் பொருள் இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் என வகுப்பதால் பயன் என்ன என்று கேட்டோம். இவ்வகை முறை மாணவன் நினைவில் சமையாகவே இருக்கும். பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் என்ற வெவ்வேறு பெயர்கள் சொல் நிலையிலோ, வாக்கிய நிலையிலோ பயின்றுவரும்போது வேற்றுநிலை வழக்கில் வருகின்றனவா? புறநிலை நோக்கில் ஆராயும்போது இல்லை என்ற விடையே கிடைக்கிறது.

ஆயின் பெயர்களை வகைப்படுத்தியே ஆகவேண்டும். பெயர்ச்சொற்கள் வாக்கியத்தில் பயின்று வரும்போது அனைத்தும் ஒரே வகையான வரங்முறை (distribution) உடையன எனக்கொள்ளமுடியாது. பொதுவாகச் சொற்கள் என்று கொண்டாலே சில சொற்கள் வினாவெழுத்தை (வினாவிகுதியை) ஏற்படில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, நல்ல, பெரிய, பழைய, வெறும், இவை நல்லவீடு, பெரியவீடு, பழையவீடு, வெறும் வீடு எனப் பயின்றுவரக் காணகின்றோம்; ஆயின் இவற்றுக்குள்ளேயே வெறுபாடு உண்டு. பெரிய, பழைய, நல்ல ஆகிய மூன்றும் பெரியது, பழையது, நல்லது (வீடு பெரியது, வீடு பழையது, வீடு நல்லது) என வழங்கும். ஆயின் 'வெறும்' அவ்வாறு வழங்குவதில்லை. இனி, பெயர்ச்சொற்கள் அனைத்தும் பன்மை விகுதி ஏற்படில்லை. குளிர் என்ற சொல்லுக்குப் பன்மை விகுதி சேர்ப்பதில்லை. மேலும் சில பெயர்ச்சொற்கள் எண்ணுப் பெயரை அடையாகக் கொள்வதில்லை. 'மூன்று பால்' என்ற வாக்கியத்தை விளக்குவதற்கு வாக்கியத் தின் அடிப்படை அமைப்பை நோக்கவேண்டும்.

டும். இது தொக்குநிற்கும் வாக்கியம் (elliptical sentence) பால், நீர் போன்ற பெயர்கள் எண்ணுப் பெயர் கொண்டு வருவதில்லை. ஆனால் அன்றூடு 'முன்று பால்' எனச் சொல்லக் கேட்கின்றோம்; 'முன்று பேணி பால்' என்பதே முன்று பால் என நிற்கிறது.

3.6 வாக்கியங்களின் ஆழ்நிலை யமைப்பைக் காணுதல்

சில வாக்கியங்களின் அமைப்பை மேற்போக்காக ஆராய்ந்து விளக்கிவிட்டு யாது. சில வாக்கியங்களுக்கு ஆழ்நிலை அமைப்பு (deep structure) உண்டு. இவற்றைக் காண்பதன்மூலமே வாக்கிய அமைப்பை விளக்கமுடியும்:

எடுத்துக்காட்டாக:

1. தண்ணீர் குடிக்கிற பையன் நல்ல வன்.
2. தண்ணீர் குடிக்கிற கோப்பை நல் வது.

என்ற இரு வாக்கியங்களையும் எடுத்துக் கொள்வோம். மேற்போக்காகப் பார்க்கும் பொழுது இரு வாக்கியங்களும் ஒரே அமைப்பு உடையன எனத் தோன்றலாம்: இவ்வாக்கியங்களில் உள்ள சொற்களுக்குச் சொல்லிலக்கணம் மட்டும் கூறினால் வாக்கிய அமைப்பு வேறுபாட்டைக் காணவே முடியாது. இங்கு சொல்லிலக்கணம் கூறும் முறை பயன்படாதுபோகின்றது. இவ்விரு வாக்கியங்களும் வெவ்வேறு அடிப்படை வாக்கியங்களில் (key sentences) இருந்து தோன்றியன. இங்குதான் நமக்கு மொழி மாற்றிலக்கண உருவாக்கிலக்கணம் (Transformational Generative Grammar) பயன் படுகிறது.

மேலும் இங்கு தமிழில் சொற்றெடுத்து சிலவற்றைப் புரிந்துகொள்வதற்கு மொழி மாற்றிலக்கணம் உதவுமாற்றை விளக்க வோம்:

1. படித்த பையன்.
2. படித்த பாடம்.
3. படித்த கண்ணடி.
4. படித்த பள்ளிக்கூடம்.

மேற்போக்காகப் பார்க்கும் போது இவற்றின் அமைப்பு ஒரேமாதிரித் தோன்றலாம்: ஆனால் உண்மையிலே ஒவ்வொன்றி மூலம் எச்சத்திற்கும் பெயர்க்கும் உள்ள உறவு வெவ்வேறு வகையானது.

முறையே :

1. எழுவாய்—பயனிலை உறவு;
2. செயப்படுபொருள்—பயனிலை உறவு.
3. மூன்றும் வேற்றுமை—பயனிலை உறவு.
4. ஏழாம் வேற்றுமை—பயனிலை உறவு;

காண்கிறோம்: இவற்றை முறையே பின்வரும் அடிப்படை வாக்கியங்களில் இருந்து பெறுகிறோம்:

1. பையன் படித்தான்.
2. பாடத்தைப் படித்தான்.
3. கண்ணடியால் படித்தான்.
4. பள்ளிக்கூடத்தில் படித்தான்.

எனவே இவை ஒவ்வொன்றும் கீழறை அல்லது ஆழ்நிலை அமைப்பில் (underlying or deep structure) வேறுபடுகின்றன: மேலும் :

1. துவைத்த பையன்.
2. துவைத்த சட்டை.
3. துவைத்த சவுக்காரம்.
4. துவைத்த கூலி.
5. துவைத்த கல்.
6. துவைத்த வேகம்.

ஆகியவற்றின் அமைப்பு வேறுபாட்டின் நுட்பத்தைப் பேராசிரியர் எஸ். அகஸ்திய விங்கம் விளக்குவதைக் காணக்.⁹

நீண்ட வாக்கியங்களைச் சொற்களின் சேர்க்கையாக மட்டும் காண்பது தவறு,¹⁰ சொற்களைப் பயிற்றுவது மொழியைப் பயிற்றுவது ஆகாது. ஆசிரியன் சொற்களைக் காட்டிலும் மொழி அமைப்பிற்கே முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும். மொழியின் அமைப்பை நன்கு அறிந்த ஆசிரியன் அமைப்புக்களைத் தரப்படுத்திப் பயிற்றமுடியும். தமிழில் சொல் நிலையைக் காட்டி

லும் வாக்கிய நிலையிலே மொழி அமைப்பு நுட்பங்கள் (finer aspects) உண்டு. எடுத்துக்காட்டாக : 'தான்' (அழுத்தம் குறிப்பது-emphasis marker) என்பது வாக்கியத் திலே வருகிற எந்தச் சொல்லிற்குப் பின் னும் (அடைவிர) வருகிறது, ஒரு முறையில் ஒரு சொல்லிற்குப்பின் மட்டும்தான் வருகிறது.

1. அவன் மனிதன்.
2. அவன்தான் மனிதன்.
3. அவன் மனிதன்தான்.

வாக்கியத்தில் 'தான்' பல சொற்களோடு ஒரே முறையில் வருவதில்லை.

4. அவன்தான் மனிதன் தான்.

என வருவதில்லை. ஆயின் வாக்கியத்தில் உள்ள சொற்களோடு வினா எழுத்தைச் சேர்த்துவிட்டால் 'தான்' என்பதன் வரன் முறை (distribution) மாறிவருகிறது.

1. அவன் மனிதன்
2. அவன் மனிதன் தான்
3. அவன்தான் மனிதன்
4. அவன மனிதன்
5. அவன் மனிதனு
6. அவன் மனிதன்தானு
7. அவன்தானு மனிதன்

ஆகியவை வழக்கில் உண்டு ஆயின்

8. அவனதான் மனிதன்
9. அவன் மனிதனதான்

என்பன வழக்கில் இல்லை:

10. அவனேதான் மனிதன்
11. அவன் மனிதனேதான்

இத்தகைய வாக்கிய நுட்பங்களில் பலர் ஈடுபடுகின்றனர். அன்மையில் H. Schiffman என்பவர் எழுதிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரையைக் காண்க.¹¹

3. 7 முழுமையான விளக்கம் கூறுதல்

மொழியை விளக்கும்போது அரைகுறையாக விளக்காது முழுமையாக விளக்க வேண்டும். விஞ்ஞான நோக்கில் மொழி யமைப்பை விளக்கும்போது எதனையும்

எஞ்சிநிற்க விடக்கூடாது. காலங்கள் இவை என்றும், இந்த இந்தக்கால இடைநிலைகள் இவை இவை என்றும் கூறினால்மட்டும் போதாது. நிகழ்கால இடைநிலைகள் ஆனின்று, கின்று, கிறு எனப்படும்; எல்லா விணைகளும் இவற்றை ஏற்கக்காண்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக: நடவாநின்றன, நடக்கின்றன, நடக்கிறார்கள் (இன்று ஆனின்று வழங்குவது அரிதாகிறது) ஆனால், வருங்கால இடைநிலைகள் இரண்டையும், இறந்தகால இடைநிலைகள் நான்கையும் ஒரேவினை ஏற்படுத்தில்லை. சில விணைகள் வருங்காலத்திற்கு 'ப்' என்ற இடைநிலையை ஏற்கும். ஏனையவை 'வ்' என்ற இடைநிலையை ஏற்கும். இவ்வாறே இறந்தகால இடைநிலைகளும், 'த்' என்னும் இடைநிலையை ஏற்கும் விணை இவை, 'ட்' என்னும் இடைநிலையை ஏற்கும் விணை இவை 'ந்', இன் என்பவற்றை ஏற்கும் விணைகள் இவை என்று கூறுவிடின் மாணவனுக்கும் மயக்கம் தோன்றுலாம். இவ்வாறே, பால் விகுதி களைக் கூறினால் அவை எவ்வெவற்றேடு எல்லாம் பயின்றுவரும் எனக் கூறவேண்டாவா? வழக்கிற கண்டுகொள்க என்பது மொழிபயிற்றலைப் பொறுத்தமட்டில் பொருந்தாது. மொழிபற்றிய விளக்கக் கூற்றுக்கள் அரைகுறையாக இருப்பின் பயிற்றும் ஆசிரியனுக்கும் பயிலும் மாணவனுக்கும் இடர்ப்பாடுதான் தோன்றும்; மொழி இயல் கருத்துப்படி மொழி அமைப்புப் பற்றிய கூற்றுக்கள் முழுமையுடையனவாக இருக்கவேண்டும்.

3. 8 மொழிபற்றி முழுநோக்குக் கொள்ளல்

மொழியை விளக்கும்போது மொழிபற்றிய முழுநோக்கு வேண்டும்; 'சிங்கநோக்கு' வேண்டும்; ஒருவர் மொழிக்கூறுபற்றித் தரும் வரையறை இலக்கணம் (definition) மொழியைப் பொறுத்தவரையாண்டும் பொருத்தமுடையதாக இருக்கவேண்டும்; இந்த நோக்கு மொழிபயிற்றும் ஆசிரியர்க்கு (அல்லது பாடநூல்கள் எழுதியவர்க்கு மட்டும்?) பெரும்பாலும் இல்லை என்பதைத் தமிழ் மலர்கள் காட்டிவிடுகின்றன. இங்கு வேற்றுமொழி பயிற்றுவதற்கும் தாய்மொழி பயிற்றுவதற்கும் வேறு

பாடு உண்டு. என்பதை மறக்கக்கூடாது. வேற்றுமொழிகற்கும் மாணவனுக்கு அம் மொழி அறிவு கொஞ்சமும் இல்லை. ஆயின் தாய்மொழி கற்பவனுக்கு அம்மொழியறிவு உண்டு.

இனித் தமிழ்மலர்களிலிருந்து சில எடுத்துக்காட்டுகளைப் பார்ப்போம். பெரும்பாலும் தமிழ்மலர் ஒவ்வொன்றிலும் மொழிப் பயிற்சி என்னும் பகுதிகளில் கூறப்பெற்றுள்ள கருத்துக்கள் சிந்தனைக்குரியன. இங்கு தமிழ்மலர் நான்காம் புத்தகத்தில் மட்டும் இருந்து சிலவற்றை எடுத்து ஆராய்வோம்.¹²

பெயர்ச் சொல்—வினைச் சொல்லிற்கு விளக்கம் பின்வருமாறு கூறப்படுகிறது.

‘அரசன் ஆண்டான்’

இவ்வாக்கியத்தில் ‘அரசன்’, ‘ஆண்டான்’ என்னும் இரண்டு சொற்கள் இருக்கின்றன. அவற்றுள் ‘அரசன்’ என்னும் சொல் ஒரு பொருளின் பெயரை உணர்த்துகின்றது. ஆகவே, ‘அரசன்’ பெயர்ச் சொல்லாகும். ‘ஆண்டான்’ என்பது அரசன் செய்த வினையை (தொழிலை) உணர்த்துகின்றது. அதனால், ‘ஆண்டான்’ என்பது வினைச் சொல் எனப்படும். யாதாயினும் ஒரு பொருளின் பெயரை உணர்த்தும் சொல் பெயர்ச் சொல். ஒரு பொருளின் தொழிலை உணர்த்துஞ் சொல் வினைச் சொல்’.

இங்கு பெயர்ச் சொல்லுக்கும், வினைச் சொல்லுக்கும் விளக்கம் தரும்போது ஆசிரியர் புறநிலைநோக்கைக்கைவிட்டு விட்டார். ‘யாதாயினும் ஒரு பொருளின் பெயர்’ என்று கூறும்போது மாணவன் கட்புலனுக்குத் தோன்றும் பொருட்களையே எண்ணத் தில் கொள்வான். ‘அனு’, ‘காற்று’, போன்றவற்றைப் பொருளாக நோக்குவது எனிதன்று. ‘எண்ணம் நன்று’ என்ற வாக்கியத்திலே ‘எண்ணம்’ என்பதைப் பொருள் என மாணவனுக்கு விளக்குவது எனிதன்று. தொழில் பெயரில் ‘பெயர்’ என்ற கருத்தை எவ்வாறு மீள்க்குவது? மேஜும் ஒரு பொருளின் தொழிலை உணர்த்துஞ் சொல் ‘வினைச் சொல்’. என்றால் ‘அவன் கரியன்’ ‘உணவு உண்டு’ ‘உணவு வேண்டும்’ ‘உணவு இல்லை’ என்ற வாக்கியங்களில் கரியன், உண்டு, வேண்டும்,

இல்லை என்பனவும் வினைச் சொல் தானே! குறிப்பு வினை என்று வகைசெய்தாலும் இவை முதலில் வினைச் சொல்லில் அடங்கும். இவை பேச்சிலும் எழுத்திலும் அடிக்கடி பயின்றுவருபவை. இவை பொருளின் தொழிலை உணர்த்துமாற்றைத் தெளிய முடியுமா? தத்துவம்தான் பேசவேண்டுமா?

பொருளைக் கருத்திலே கொள்ளாது மொழிவடிவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பொதுமொழிக் கொள்கையைத் தொல்காப்பியர் கூறியதை நாம் உணர்ந்து கொள்ளத் தவறிவிட்டோம். அல்லது கைவிட்டுவிட்டோம். முன்பு தெய்வச்சிலையார்பற்றி அடிக்குறிப்பில் கூறினாலும் வினைக்கும் பெயர்க்கும் மொழிவடிவத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு புறநிலை நோக்கிலே தொல்காப்பியர் விளக்கந் தந்ததை இன்றைய மொழியறிஞர் பாராட்டுகின்றார்கள். தொல்காப்பியர் வினை இன்னதென்பதை

வினையெனப்படுவது வேற்றுமை
கொள்ளாது
நினையுங்காலைக் காலமொடு தோன்றும்
(53)

என விளக்குவார். இதேபோலப் பெயரை பெயர்நிலைக்களில் காலந்தோன்று தொழில் நிலை ஒட்டும் ஒன்றலங்கடையே
(54)

கூறியுமறையின் உருபுநிலை திரியாது
ஈறு பெயர்க்காகும் இயற்கை என்ப
(55)

என்ற சூத்திரங்களால் விளக்குவார்.

இனி, தமிழ்மலர் நான்காம் புத்தகத்தில் வாக்கியத்தை விளக்குமாற்றைக் காண்போம்¹³.

‘நரி இறந்தது’ என்பது ஒரு வாக்கியம். இதிலே இரண்டு சொற்கள் இருக்கின்றன. முதலாவது சொல்லாகிய ‘நரி’ என்பது பெயர்ச் சொல்; பொருளை உணர்த்திற்று.

‘இறந்தது’ என்பது வினைச் சொல்: நரியின் தொழிலை (வினையை) உணர்த்திற்று. இந்த இரண்டு (நரி, இறந்தது) சொற்களும்சேர்ந்து ஒரு வாக்கியம் ஆயின் இவை இரண்டும் இனையாவிடிற் பொருள்புலனுகாது:

‘நரி’ என்றுமட்டுங் கூறின்றுத்தினால், நரி என்ன செய்தது என்பது விளங்காது. இறந்தது என்றுமட்டுங் கூறி நிறுத்தினால், எது இறந்தது என்பது புலனுகாமையால் வாக்கியம் பூரணமான பொருளாத் தராது. ஆகவே, ‘நரி’ என்னும் பெயர்ச்சொல் ஆகவே, இறந்தது என்னும் வினைச்சொல்லும் லும், இறந்தது என்னும் வினைச்சொல்லும் இயைந்தபோது மட்டுமே வாக்கியம் விளக்கம் உடையதாயிற்று.

எனவே, பெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல்லும் இனைந்தே பொருளா உணர்த்தும் வாக்கியங்கள் ஆகும்.”

இந்தத் தமிழ்மலரிலே இது தமிழ் வாக்கியம் பற்றி ஒரு பொதுக்கூற்றுப் (General Statement) போலவே அமைந்துள்ளது: “பெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல்லும் இயைந்தபோது மட்டுமே (இனைந்தே)” எனக் கூறுவதைக் காண்க. வாக்கிய அமைப்புக்களின் முழு நோக்கில்லாமையால் இப்படி எழுதுகிறார்கள். ‘நான் வந்தேன்’ என்ற வாக்கியத்தைக் கருதுங்கள். இதில் ‘நான்’ என்பது வேண்டியதே இல்லை: ‘வந்தேன்’ என்றுமட்டும் கூறினாலே வாக்கியமாகிப் பொருள்தரும்: ‘நான் வந்தேன்’ என்ற வாக்கியத்தில் உண்மையிலே ‘நான்’ என்பது மிகையாக (redundant) உள்ளது. மொழிகளில் ஒரு சொல் வாக்கியங்களும் (word-sentences) உண்டு.

மேலும் தமிழ் மலரில் இருந்து ஒர் எடுத்துக்காட்டு:

“ ஒரு வாக்கியத்தில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பெயர்ச்சொற்கள் இருக்குமாயின் அவற்றுள் ஒரு பெயர்ச்சொல்லே பொருள் விளக்கத்துக்கு அவசியமுடையதாகும்.

இவ்வாறே வாக்கியத்தில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட வினைச்சொற்கள் வருமாயின், அவ்வாக்கியத்தை முற்றுப்பெறுவித்து நிற்கும் வினைச்சொல்லே முக்கியமாகும்.

முக்கியமான பெயர்ச்சொல் ‘எழுவாய்’ எனவும், முக்கியமான வினைச்சொல் ‘பயனிலை’ எனவும் கூறப்படும்”.

இங்கு கூட மொழிபற்றிய முழு நோக்கில்லை என்பது தெளிவாகிறது. ஏதோ ஒர் அமைப்பை மட்டும்கருதி இவ்வாறு மொழி

யில்வரும் வாக்கியங்களுக்குப் பொதுக்கூற்றுக் கூறிவிடுகிறார்கள். ‘நானும் நண்பும் பாடசாலைக்குச் சென்றோம்’ போன்ற வாக்கியத்தைக் கருதி இருந்தால் இவ்வாறு கூறுவார்களா? தராதரப்படுத்தல் என்ற போர்வையால் இத்தகைய தவறுகளைப் போர்த்துமுடிக் காட்டமுயல்வது அழக்கு; தமிழ் மலர்களில் இருந்து இத்தகைய எடுத்துக்காட்டுக்கள் பல வற்றைத்த தரலாம்: விரிக்கில் பெருகும்.

3. 9 பற்றற்ற மொழி நோக்குக் கொள்ளல்

மொழி, அடிப்படையில் எதற்காக இருக்கிறது என்று நாம் பொதுவாகச் சிந்தித்துப் பார்ப்பதில்லை. மொழியின் முதற்பயன்கருத்துப் பரிமாற்றம் செய்வதற்குப் பயன்படுவதே, கருத்துப் பரிமாற்றம் தங்குடையின்றி நடைபெறுமாயின் அதற்கு மேலாக மொழியைப் பொறுத்தவரையில் நாம் மொழி பேசுவார் என்ற அளவில் வேறு எதனையும் எதிர்பார்க்க வேண்டுமா? கருத்துப் பரிமாற்றம் மிகத் தெளிவாக நடைபெறும் போதும் ‘சரி’ ‘பிழை’ என்று பேசுவதற்கு இடமளிக்க வேண்டுமா? இங்கு சரி பிழை என்பன மொழியைப் பொறுத்தனரு. சமுதாய நோக்கைப் பொறுத்தேயாம்.¹⁴ மொழியமைப்பு முழுவதுமே தன்முனைப்பாக (arbitrary) வருவது; ஒரு மொழியமைப்பை விளக்கும் போது ஏன் என்ற விடைவிற்கு விடைதர முடியாது: தமிழிலே ஒன்றஞ்சபாலாக இருப்பது வடமொழியிலே பெண்பாலாக இருக்கலாம்; தமிழிலே ஒருமை பன்மை என என் இரண்டாகப் பேசப்படுகிறது. வடமொழியிலே ஒருமை இருமை பன்மை என மூன்றுக் காலங்களும் தமிழிலே பால் பாகுபாடு இயற்கையோடு இயைந்தது என இறுமாந்து பேசுவார் சற்றுச்சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இயற்கையோடு இயைந்த பால் பாகுபாடு என்றால் ஒருமையில் மட்டும்தான் இந்த இயைபு? இயற்கையோடு இயைந்த இயைபு என்றால் பன்மையிலும் ஆண் பலர் பால், பெண் பலர்பால், ஆண் பெண் பலர் பால் என இருக்கவேண்டாவா? மேலும் அஃறினையிலும் இயற்கையோடு இயைத்

துப் பால் பாகுபாடு செய்யாமைக்குக் காரணம் என்ன? இதற்கு வாக்கியத்தில் உயர்திணைப் பெயரையும் அஃறிணைப் பெயரையும் வைத்துப் பார்க்கும்போது விளக்கம் கிடைக்கிறது. அவன் வந்தான், அவள் வந்தாள், களிரு வந்தது, பிடி வந்தது, சேவல் நின்றது, பேடு நின்றது: அஃறிணையில் விளைவுகளை வரும்போது ஆண் பெண் என்ற பால் பாகுபாடு தேவையற்றதாகிப் போகிறது.¹⁵

இவைபோன்றே சொல்லும் சொல்குறிக்கும் பொருளும் தன்முனைப்பாக (arbitrary) வருவது. இவ்வாருத, சரி பிழை என்ற எண்ணம் என்ன அடிப்படையில் (basis) தோன்றுகிறது: யான் பள்ளியில் படிக்கும்போது கதியால் என்று எழுதிய தற்கு எனது மதிப்பிற்கும், அன்பிற்குமிய பஸ்டிர் ஒருவர் என்னை அடி அடி என்று அடித்ததை இன்று நினைத்துப்பார்க்கும் போது கூட மனம் நோகிறது. கதிகால் என எழுதவேண்டும் என்று வற்புறுத்தினார். கதியால் என்ற சொல்லு நாம் கருதும் கருத்தை ஐயம் எதுவுமின்றித் தெரிவிக்கும்வரை—பிறர் புரிந்துகொள்ளும்வரை—அதிலே என்ன பிழை என்று இன்று கேட்க விரும்புகிறேன். கதிகால் என்று பயன்படுத்தினேன் என்றால் பல இடங்களில் கருத்துப் பரிமாற்றம் நடைபெறுமல் போய்விடும். மேலும் கிழம் என்ற சொல்லைக் கொச்சை என்றும் இழிசொல் என்றும் தமிழ்மலர்¹⁶ கூறுகிறது. சரி பிழை என்று நீதி வழங்குபவர் யார்? ஒரு காலத்தில் பிழை எனப் பட்டது பின் ஒரு காலத்தில் சரி என ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. கிழம் என்ற சொல்லைப் பேராசியர் தெ. பொ. மீனாட்சி சுந்தரன் தாம் கல்விபற்றி எழுதிய கட்டுரை ஒண்றில் கையாண்டமை நினைவிற்கு வருகிறது; மாறி மாறிச்செல்லும் இயல்புடைய மொழியிலே சரி பிழை எனப் பேசுவற்கு ஏற்ற அடிப்படை (basis) அமைத்துக்கொள்வது எளிதாகுமா? சிலரின் மனம்போன போக்கில் ‘சரி’ ‘பிழை’ என வகுப்பது பொருந்துமா?

பேச்சு மொழியிலேமட்டும் வருகிற சொல்வடிவம் என்ற காரணத்தால் ஒன்றைப் பிழை எனலாமா? சொற்களைப் பொறுத்தமட்டில் பேச்சு மொழிச்சொற்

கள் இவை இலக்கிய மொழிச் சொற்கள் இவை என்று கோடுவரைந்து தெளிவாகப் பிரித்துக்காட்டிவிட முடியுமா? பேச்சு மொழிச் சொற்களும், இலக்கிய மொழிச் சொற்களும் ஒன்றிலொன்று கலப்பதைக் காண்கிறோம். என்றை வீடு எனத் தமிழில் பேசுகிறோம். இலக்கிய மலையாளத்தில் (பேச்சிலும்) ரை அல்லது ரெ ஆரும் வேற்றுமை உருபாக உள்ளது. தமிழில் கொச்சையாக இருப்பது மலையாளத்தில் செம்மையான வழக்கு! காரணம்? மொழியயைப் புத் தன் முனைப்பாக வருவது. மேலும் பேச்சுத் தமிழ், இலக்கியத் தமிழ் ஆகிய இரண்டும் சேர்ந்ததுதானே தமிழ்மொழி? பேச்சுத் தமிழழத் தமிழல்ல என்று சொல்லத் துணிவது எளிதன்று. தமிழ் மொழி இத்தனை நூற்றுண்டுகளாக வாழும் மொழி யாக (living language) வாழ்ந்து வருகிறது என்றால் அதற்குக் காரணமாக இருப்பவர்கள் தமிழை நாள்தோறும் பேசிப்பேசி வரும் பொதுமக்களேயாம்.

சொற்கள் சரியா பிழையா என்பதில் தான் ஆசிரியர்கள் காலத்தைக் கழிக்கிறார்கள். சொற்களில் கொன்றும் ஆர்வத்தை முக்கியமான மொழியமைப்பிலே கொள்ளக்காணும். மொழியிலே சொற்களை நம்பமுடியாது. சொற்கள் எளிதாக தோன்றி, எளிதாக மறையக் கூடியவை.¹⁷

3. 10 பேச்சு மொழிக் காழ்ப்பைப் போக்குதல்

இங்கு முக்கியமான ஒரு கருத்தை உணரவேண்டும். மொழி என்பது ஒரு வடிவில் மட்டும் இருப்பது அன்று. மொழி எத்தனையோ வடிவம் பெற்று வழங்குகிறது: பல வடிவங்களின் கூட்டே மொழியாகும்: பேச்சு மொழி வெவ்வேறு வகையில் தேவைக்கேற்றவாறு கையாளப்படுகின்றது. இவ்வாறே எழுத்து மொழி யும் இன்று பல்கலைக்கழகத்துத் தமிழ்ப் பேராசிரியர்களும், இலக்கியங்களைக் கற்பிக்கும் போது பேச்சுமொழியைக் கையாள்கின்றனர். பலர் பேச்சு மொழியிலே மேடைகளில் பேசுகின்றனர். நாடகத்திலே, சினிமாவிலே நடிக்கிறார்கள். கதைகளிலே,

நாவல்களிலே, கவிதைகளிலே பேச்சுமொழி இடம் பெறுகின்றது. வானேவியிலே பேச்சு மொழி கேட்கிறது. இவற்றை விடப் பொழுதெல்லாம் பேச்சுமொழியிலே பேசுகி ரேம்:

இவற்றிற்கெல்லாம் இத்தகைய பேச்சு மொழியைக் கையாளும் தமிழன் பேச்சுத் தமிழ், இழிவு என்றும், கொச்சை என்றும் கூறுவது தன்னைத்தானே தூற்றுவது ஆகும்.¹⁸ மொழியின் தன்மையையும், போக்கையும் உணராது, மொழி இயலின் உயிர்க்கருத்தைப் புரியாது இவ்வாறு கூறுகிறார்கள். மொழி இயலார் கோட்பாட்டின்படி மொழி என்றாலே பேச்சு மொழி தான். இக்கருத்தினை சுவாமி விபுலானந்தர், பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை, பேராசிரியர் தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரன் போன்ற பேராசிரியர்கள் உணர்ந்து ஏற்றுக் கொண்டனர். சுவாமி விபுலானந்தர் பேச்சுத் தமிழை உயிர்த் தமிழ் என்று குறிப்பிட்டார்.¹⁹

இது இவ்வாறுக் மொழி ஆசிரியன் பேச்சுத் தமிழை ‘இழிந்த தமிழ்’ என்று ஒதுக்கித் தள்ளிவிடுகிறான். மொழி ஆசிரிய அங்குப் பேச்சுமொழி அறிவின் இன்றியமையாமையைப் பின்பு விரித்துக் கூறுவோம். இங்கு மொழியாசிரியன் பேச்சுத் தமிழ் பற்றி எத்தகைய தவறுஞ் கருத்துக் களைக் கொண்டிருக்கிறான் என்பதைப் பார்ப்போம்.

தமிழ்மலர்⁽⁹⁾ பின்வருமாறு சில கருத்துக்களை ‘உலக வழக்குச் சொல்லும் செய்யுள் வழக்குச் சொல்லும்’ என்னும் தலைப்பில் கூறுகிறது.²⁰

‘கற்றறிந்தவர் பேச்சிலே தெளிவும், ஒழுங்கும், முறைமையும் இயல்பாக அமைந்துகிடக்கும்; கல்லாதவர் பேச்சிலே அத்திறங்களைக் காண்டல் அரிது.’

‘கற்றவர் பேச்சிலே பொருட்டெளி வும், அதற்குரிய சொன்னிலை ஒழுங்கும், அழுகும், இனிமையும் இயல்பாய் அமைந்துகிடத்தவினாலே, அப்பேச்சுக் கல்லாதார் பேச்சிலும் உயர்ந்ததென்று கொள்ளப்படும். ஆதலாற் கற்றறிந்தார் பேச்சே உயர் வழக்கு என்பபடுவதாயிற்று. அதற்கு

மாருகுக் கல்லாதார் பேச்சு இழிவழக்கு என்பபடுவதாயிற்று.’

கல்லாதவர் பேசும்மொழி காலந்தோறும் திரிபடையும்; இடந்தோறும் வேறு படும்; அதற்கு நிலைபேறும் இல்லை. இலக்கண வரம்பும் இல்லை ... அடிப்பட்ட சான்றேர் அதனைக் கொடுந்தமிழ் வழக் கென்றும், கொச்சை வழக்கென் றும் கொண்டனர்.’

‘கற்றறிந்தோர் உலகியல் பற்றிக் கல்லாதாருடன் பேசும்போது, அவர் எளிதில் விளக்கும் பொருட்டு ஒரோவொரு காற் சிற்சில சொற்களைக் கல்லாதவர் போல் இசைப்பாராயினும் எழுதும்போது அவற்றை முற்றுயக் களைந்து இலக்கண வரம்பு கடவாது வழங்குவர்.’

ஆறுமுகநாவலரும் ‘இலக்கண நூலாவது உயர்ந்தோர் வழக்கத்தையுஞ் செய்யுள் வழக்கத்தையும் அறிந்து விதிப்படி எழுதுவதற்கும், பேசுவதற்கும் கருவியாகிய நூலாம்’ என்று அதன் இயல்பை விளக்கியுள்ளார். கற்றறிந்தவரே உயர்ந்தோர் என்று மதிக்கப்பட்டனர்: கல்லாதவர் இழிந்தோர் என்று கருதப்பட்டனர். கற்றறிந்தவரான உயர்ந்தோரே உலகிலுள்ள மற்றையோருக்கு ஒழுக்க நெறி யையும், வழக்கு முறையையுங் காட்டுபவராதலால் அவரையே உலகம் என்று கூறுவது தமிழ்மரபு.’

இக்கருத்துக்கள் அனைத்தும் அகநிலை நோக்கிலே எழுந்தவை. கல்லாதவர் பேசுகிலே தெளிவு இல்லை, ஒழுங்கு இல்லை, முறைமை இல்லை என்றால், ஒருவர் பேசுவதை மற்றெருருவர் எவ்வாறு புரிந்துகொள்கிறார்? தமிழ் மொழியைப் பேசுவர் ஒருவரை ஒருவர் கஷ்டம் இல்லாமல் புரிந்துகொள்கின்றனர். இந்திய அரசியல் விஷயங்களையெல்லாம் மாபெரும் அரசியல் மகாநாடுகளில் காமராசர் பேச்சு மொழியிலே தான். என்றும் பேசினார், பேசுகிறார்: தென்னிந்தியாவில் சமுதாயப் புரட்சி செய்யும் பெரியார் இராமசாமி எப்பொழுதும் பேச்சு மொழியில்தான் பேசினார். கற்றறிந்தார் பேச்சே உயர்வழக்கு என்றால், கற்றறிந்தாரும் இருபத்திநான்கு மணி நேரத்தில் கூடிய நேரம் பேச்சுமொழியிலேதான்

பேசுகிறார்கள்: தமிழ்ப் பேராசிரியர்களே இலக்கியம் கற்பிக்கும்போது பேச்சுமொழி யைக் கையானுகிறார்கள் என்றாலும், பண்டிதர்களும் (கற்றறிந்தார் என்று பொருள்) தமது வாழ்நாளில் கூடிய காலப்பகுதி இறிந் தோராகவும், சிறிய காலப்பகுதி மட்டும் கற்றறிந்தோராகவும் வாழ்கிறார்களா? கற்றறிந்தார் என்பவர் யார்? அவர்கள் தமிழ்ச் சமுதாயத்திலே எத்தனை பேர் எனப் புரியவில்லை.

இலக்கிய நடையிலே தமிழ் மொழியைக் கணவிலும் பேசுவேண்டும் என விரும்பி முயல்பவர் சமுதாயத்தால் நடையாடப் படுகிறார்கள். மதிப்பிற்குரிய பேராசிரியர் தேவநேயப் பாவாணர் எப்பொழுதும் செந்தமிழிலே பேசுவதைத் தமிழ் வளர்க்கும் அன்னைமலைப் பல்கலைக்கழகச் சமுதாயமே நடைத்தது. இங்கு பேச்சுமொழிக்கு ரலீந் திரநாத்தாகூர் பெருமை தேடித் தந்தமை நினைவிற்கு வருகிறது.

பேச்சு மொழி வேறு; இலக்கிய மொழி வேறு. இரண்டும் சிறப்புடையன; இலக்கணம் உடையன, ஒன்றின் இலக்கணத்தை மற்றதில் காணமுடியாது, எனவே பேச்சு மொழிக்கும் இலக்கண வரம்பு உண்டு. மொழி, பேச்சு மொழியாயினும் இலக்கிய மொழியாயினும் மாறுகிறது. இடம் தோறும் வேறுபடுகிறது. நாம் மொழியைப் பேசிப் பேசி த்தான் மாறவைக்கிறோம். எழுத்திலே இருக்கிற மொழி அவ்வளவு விரைவாக மாற்றம் பெறுவதில்லை. ஆனால் அதிலும் மாற்றம் நடைமெறுகிறது. சேனாவரையின் உரைநடையை இன்று காணகிறோமா? நாவர் பெருமானின் நடையையே விட்டுகிட்டார்கள். இன்று இந்திய இலக்கியத் தமிழிற்கும் இலங்கை இலக்கியத் தமிழிற்கும் வேறுபாடு உண்டு. எனவே மொழி எப்படியெல்லாம் மாறும் என்று சோதிடம் கூறமுடியாது. மொழி மாற்றம் அடையக் கூடாது என்றால் நாம் மொழியைப் பயன்படுத்தாது விட்டுவிடவேண்டும். ஒரு காலத்தில் யகரத்திலும், சகரத்திலும் தொடங்கிய சொற்களை மக்கள் உச்சரித்து உச்சரித்துக் காலப்போக்கில் யகரத்தையும் சகரத்தையும் விட்டே விட்டார்கள். யாடு-ஆடு, யாண்டு-ஆண்டு, சாடு-ஆடு, சான்றேர்-ஆன்றேர் போன்ற

சொற்களைக் காண்க: பேராசிரியர் பரோ இத்தகைய சொற்களைத் திரட்டித் தந்துள்ளார்.²¹ காலத்துக்குக் காலம் மொழியில் நடைபெறும் மாற்றம்பற்றிய வரலாற்றை அறிந்து கொண்டால் மொழியின் போக்கை யும் தன்மையையும் விளக்கிக் கொள்ளலாம். ஆசிரியர் மொழிபற்றிக் கொண்டிருக்கும் பொதுநோக்கில் மாற்றம் ஏற்பட வேண்டும். ஆசிரியர்களுடைய மொழி நோக்கு மொழிப்பற்றிலே சிக்கிக்கொள்ளாது, அகநிலைப் போக்கிலே அமையாது புறநிலைப் போக்கிலே அமையவேண்டும்; இதற்கு மொழி இயல் கோட்பாடுகள் துணை செய்யும்.

3. 11 பேச்சு மொழி அறிவு பயன் படுதல்.

பேச்சு மொழி இலக்கிய மொழி என்று பிரித்துப் பேசும்போதும், பேச்சு மொழி பற்றிய அறிவு ஆசிரியர்கள் இலக்கிய மொழி எனப்படுவதைப் பயிற்றுவதற்குப் பயன்படும்:

குழந்தை முதலில் பேச்சு மொழி யையே பேசக்கற்கின்றது. இவ்வாறு கற்கும்போது ஆசிரியர்கள் சிலவற்றைப் ‘பிழை’ என்று திருத்துகிறார்கள்; ஒவிகளைத் திருத்துகிறார்கள், சொற்களைத் திருத்துகிறார்கள், வாக்கிய அமைப்பைத் திருத்துகிறார்கள். சொல்லையும் பொருளையும் இயைபு படுத்தும் முறையைத் திருத்தும் போது இலக்கிய மொழியை அளவு கோலாகக் கொள்வதில்லை. இங்கு வளர்ந்தவர்களுடைய பேச்சு மொழியே அளவு கோல்களும் குழந்தையும் நாம் அன்றூடு பேசுவதுபோலப் பேசக் கறக் கேள்வும் என விரும்புகிறோம். நாம் பேசுவதுபோலக் குழந்தை பேசாவிட்டால் குழந்தையைத் திருத்துகிறோம். இது ஒரு நிலை. பின்பும் வேலேரீநிலையில் குழந்தையைத் திருத்துகிறோம்: இதுவே இலக்கிய மொழிகற்கும் நிலை: இருநிலைகளிலும் ‘சரி’ ‘பிழை’ என்ற எண்ணம் தோன்றுகிறது. எதிர்பாராத வகையில் தமிழ் மொழியில் பேச்சு மொழியும் இலக்கிய மொழியும் மிகப் பிரிந்து காணப்படுகின்றன:

முதல் நிலையிலே குழந்தை விடும் “பிழைகள்” எத்தகையன? இப்பகுதி யைத் தனியே ஆராயவேண்டும். இரண்டாவது நிலையே நமக்கு முக்கியமானது. இரண்டாவது நிலையில் தோன்றும் பிழை கருக்குக் காரணம் இலக்கிய மொழியில் பேச்சு மொழியின் தலையிடெ (Interference.)

மொழியைக் குழந்தை நன்றாகப் பேசப் பழகியதற்குப் பின்பே பள்ளிக்குச் செல்கிறது. தமிழில், பேச்சு மொழிக்கும் இலக்கிய மொழிக்கும் இடையேவாக்கிய அமைப்பைப் பொறுத்தமட்டில் சில வேறுபாடுகளே உண்டு. ஆனால் உருபண்களின் கூறுகளில் வேற்றுமை மிக மிக அதிகம். சில சொற்கள் பேச்சிலும் இலக்கியத்திலும் வேறுபாடின்றி வருகின்றன. எடுத்துக் காட்டாக அம்மா, பூ, மரம். சில சொற்கள் ஒழுங்குபட்ட ஒரு மாற்றத்தைப் பெறுகின்றன. இலங்கையில் இலக்கிய முக்கில் சொல்லின் நடுவே உள்ள - ஸ்ர - பேச்சிலே - ஸ்ட - ஆகிறது. எடுத்துக்காட்டாக கண்டு > கண்டு. எனவே பேச்சு மொழியை நாம் மனதில் வைத்துக்கொண்டு இலக்கிய மொழி கற்கும்போது குழந்தைக்குத் தோன்றக்கூடிய கஷ்டங்களை முன்கூட்டியே கூறி விடலாம். இக்கஷ்டங்களைப் போக்குவதில் ஆசிரியர்கள் கூடிய கவனம் செலுத்தலாம். இவற்றைக் காட்டிலும் குழந்தைக்கு மிகக் கஷ்டமான பகுதி எழுத்துக்களை எழுதவும், ஒலியோடு பொருத்தி வாசிக்கவும் கற்றுக் கொள்வதேயாகும். இது வரை பேசப் பயின்ற குழந்தை எழுதுவதையும் வாசிப்பதையும் புதிய ஆற்றல்களாகக் கற்றுக் கொள்ளவேண்டும்:

பள்ளிக்குப் போகும் நிலையில் குழந்தை நன்றாகப் பேசப் பழகி விடுகின்றது. எழுத்துக்களைக் கற்பது ஒரு சமை. குழந்தை பெரும்பாலும் பேசுவதையே எழுத முயலும். இவற்றையெல்லாம் ‘பிழை’ ‘பிழை’ என்று சொன்னால் குழந்தை தான் பேசுவதெல்லாம் பிழை என்ற எண்ணத்தைக் கொள்ளும். எனவே தொடங்கும் போது பேச்சத் தமிழுக்கும், இலக்கியத் தமிழுக்கும் பொதுவாக உள்ள வாக்கிய அமைப்புக்களையும், சொற்களையும் அறிமுகப்படுத்திப் படிப்படியாகப் பேச்சு

மொழியிலிருந்து வேறுபடும் அமைப்புகளையும் சொற்களையும் அறிமுகப்படுத்தலாம். எடுத்துக் காட்டாக இது என்ன? இது டி: இது மரம்.

தமிழைப் பொறுத்தவரை, குழந்தை எங்கும் பேச்சு மொழியையே கேட்கிறது. திடீரென் இலக்கிய மொழிக்குச் செல்ல வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. நூலிலே தவிர, குழந்தை இலக்கிய மொழியை வேறு எங்கு காணவோ, கேட்கவோ முடியும். இலக்கிய மொழி பயிலும் வகுப்பிலே கூட ஆசிரியர் பெரும்பாலும் பேச்சு மொழி மூலமல்லவா புத்தகத் தமிழைப் பயிற்றுகிறார்?

குழந்தையின் சுற்றுடலுக்கு ஏற்பக்குழந்தையின் சொல்லறிவும் வேறுபடும். எந்த எந்தச் சொற்களைப் பாடத்தில் சேர்த்துக் கொள்வது என்பது பிரச்சினை. கொழுப்பிலே உள்ள கல்லூரி ஒன்றில் ‘ஜி, சி, இ. வகுப்பிலே புழுங்கல்’ என்ற சொல்லைப் பலர் புரிந்து கொள்ளவில்லையாம். இச்சொல்லு கிராமத்திலே உள்ள குழந்தைக்குத் தெரியும்:

தமிழ் மலர் முதற் புத்தகத்திலே முதலில் வரும் வாக்கியம் பின்வருமாறு: பார்ப்படம். இந்த வாக்கியத்தின் அமைப்பு குழந்தைக்கு மட்டுமல்ல வளர்ந்தவர்களுக்கும் உரைநடையிலே புதுமையாகும். வாக்கியத்தின் முதலில் வினை வந்து உணர்ச்சியையா, அல்லது அழுத்தத்தையா (Emphasis) இங்கு குறிக்கிறது? இரண்டாவது பாடத்தில் ‘பாடம்’ என்ற சொல் வருகிறது. இச்சொல்லைக் குழந்தை எளிதாகப் புரிந்து கொள்ளுமா?

பேச்சு வழக்கிலும், இலக்கிய வழக்கிலும் வேற்றுநிலையில் வரும் சொற்கள் சில உண்டு. எடுத்துக் காட்டாக (1) இவர், (2) அவை. இச்சொற்கள் குழந்தைக்குச் சிக்கலாக இருக்கும். ஏனெனில், பேச்சிலே இவர் என்பது உயர்தினை ஆண்பால்; இலக்கிய வழக்கிலே ஆண்பாலுக்கும், பெண்பாலுக்கும் பொதுவாக வரலாம். இதே போல ‘அவை’ என்பது பேச்சிலே உயர்தினைப் பன்மை. இலக்கிய வழக்கிலே அஃறினைப் பன்மை. இத்தகைய வேறு

பாடு உள்ள சொற்களிலே ஆசிரியர் அக்கறை கொள்ள வேண்டும். மொழி சமுதாயப் பழக்கவழக்கங்களோடு நெறங்கிய தொடர்புடையது. இப்பழக்கவழக்கங்கள் சமுதாயத்திற்குச் சமுதாயம் இடத்திற்கு இடம் வேறுபடுவது உண்டு சில குடும்பங்களிலே இன்று "மாமா படம் பார்" என்று சொன்னால், "சீ கெட்ட பழக்கம், நல்ல பழக்க வழக்கம் பழக வேணும்" என்று வற்புறுத்தி, "மாமா படம் பாருங்கள்" என்று சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள். நாகரிகமான பேச்சு என ஒன்று அகநிலையில் தோன்றி விடுகிறது. நூலிலே "மாமா படம் பார்" என்றிருந்தால் இதனைக் குழந்தை எவ்வாறு எதிர்நோக்கும்? இங்கு ஒரு பிரச்சினை உண்டல்லவா? மொழி சமுதாயத்தோடு தொடர்புடையதாக இருப்பதால் இத்தகைய பிரச்சினைகள் பல தோன்றுகின்றன.

3. 12 ஒலி இபல் பயணபடுதல்

மொழி பலவாறு உச்சரிக்கப்படுகிறது: இந்தியத் தமிழரின் உச்சரிப்பு யாழ்ப் பாணத் தமிழரின் உச்சரிப்பில் இருந்து வேறுபடுகின்றது. மூஸ்விம் மக்களின் உச்சரிப்பு வேறு வகையாகக் காணப்படுகின்றது. செம்மொழி வழக்கைப்பற்றிக் கவலை கொள்பவர், நல்ல காலம் உச்சரிப்பிலே செம்மையான உச்சரிப்பு என ஒன்றை நிலை நாட்ட முன்வரவில்லை. மொழிகளிலே உள்ள ஒலிகளை வேறுபடுத்தி உச்சரிக்கும் நுட்பத்தை விளக்க முறையில் அறிந்து கொள்ளுவதற்கு ஒலி யியல் பயன்படும். எனவே, மொழியாசிரியனுக்கு ஓரளவு ஒலி யியல் அறிவு வேண்டுமென எதிர்பார்ப்ப தில் தவறு இல்லை:

மொழி ஒலிகளைப் பொறுத்த மட்டில் பேச்சு மொழி, இலக்கிய மொழி ஆகிய இரண்டையும் பெரும்பாலும் ஒரே மாதிரித் தான் உச்சரிக்கிறோம். சில வேறு பாடு உண்டு. தெளிவாகச் சொன்னால் பேச்சின் போது காணப்படும் உச்சரிப்பையே இலக்கியத் தமிழிலும் ஏறக்குறைய 100க்கு 90 விதம் காணகிறோம். பேசும்போது ஓ, மூ என்ற இரு ஒலிகள் வேறுபடுத்தப்படுவதில்லை. இதேபோல நகரம் சொல்லின்

இடையிலே அடுத்துத் தகர்ம் வரும்போது மட்டும்தான் நகரமாக உச்சரிக்கப்படுகின்றது. ஏனைய இடங்களில் நகரமாகவே உச்சரிக்கப்படுகின்றது: எனவே பேச்சில் உள்ள உச்சரிப்பு ஆற்றல் வாய்ந்ததாகி விடுகின்றது. மூஸ்விம் மக்கள் இலக்கியத் தமிழைப் படித்தாலும், பேசினாலும் அவர்கள் உச்சரிப்பிலே இருந்து மூஸ்விம்கள் என்று பெரும்பாலும் சொல்லி விடலாம்:

எழுத்துக்களைப் பொறுத்த வரையில் ணன, நன, மள, ரற ஆகியன மாணவர்களுக்குத் தொல்லை தருகின்றன. மூஸ்விம் கள் மூ, ன, ல, மூ மன்ற யு ம் எகரமாக ஒலிப்பதைக் கேட்கலாம், எனவே பேச்சு மொழியைப் பயிலும்போது இத்தகைய ஒலிகளின் தொல்லைகள் தோன்றும் என எதிர்பார்க்கலாம். தமிழ் மலர்களிலே வகர, முகர, ளகர பேதச் சொற்கள் என்றும் னகர, னகர பேதச் சொற்கள் என்றும், ரகர, ரகர பேதச் சொற்கள் என்றும், நகர, னகர பேதச் சொற்கள் என்றும் சொற் பட்டியல்களைக் காணகின்றோம். ஒலிகளைத் தவறாக உச்சரிக்கப் பயின்றபின் மாணவர்கள் இச்சொற்களின் பட்டியலை மனதிலே வைத்திருப்பது எளிதன்று. இளமையில் இருந்து ஒலிகளை வேறுபடுத்தி ஒலித்துப் பழகினால் இத் தொல்லைகள் ஏற்படா; யாழ்ப்பாணத்து மாணவனுக்கு ளகர, முகரம் தரும் தொல்லைபோல ரகர, ரகரம் தொல்லை தருவதில்லை: ஏனெனில் இளமையில் இருந்து ரகர ரகரத்தை வேறுபடுத்தி ஒலிகளினருன். இந்திய மாணவனுக்கு ரகர, ரகரம் பெருந்தொல்லை.

தமிழ் ஒலிகளை எப்படி ஒலிப்பது? நமது பாடப்புத்தக ஆசிரியர்கள் பழைய இலக்கண நூல்களைப் புரட்டிப் பார்த்து ஒலிப்பு முறையை வருணிக்கின்றார்கள்; இலக்கண ஆசிரியர்கள் தமது காலத்தில் இலக்கிலிருந்த உச்சரிப்பு முறையையே வழக்கிலிருந்து உச்சரிப்பு முறையையே வருணித்துள்ளார்கள். உண்மையிலே அவர்கள் திறமையை நாம் பாராட்ட வேண்டும்: ஆய்வில் இந்திய நாட்டு மொழி ஒலியியல் ஆய்வில் இந்திய நாட்டு மொழி யறிஞர்களே முன்னேடிகள். ஆனால் அவர்களின் ஒலி உச்சரிப்பு இன்றைய தமிழ் உச்சரிப்பிற்கு எந்த அளவு பொருந்தும்? "ஆய்தக்கு இடம்தலை" என்று அவர்கள்

கூறுவதை விளங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை; தொல்காப்பியரோ, நன்னாலாரோ தமிழை ஒலித்தது போலவே நாமும் இன்று ஒலிக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. ஒருவேளை ஒருவர் அவ்வாறு ஒலித்தால் நமக்கு ஒன்றுமே விளங்காமல் போகலாம். ஏன்? இன்று யாழ்ப்பானத்துத் தமிழன் தமிழை ஒலித்துப் பேசுவதை இந்தியத் தமிழன் நூற்றுக்கு ஐம்பது வீதம் விளங்குவதை தில்லை. ஒலி வெவ்வேறு கோணத்தில் மாறி விட்டது என்பதற்கு இதுவே நல்ல சான்று கும்:

சில குறிப்பிட்ட ஒலிகளுக்கிடையே உள்ள மயக்கம் நேற்று இன்று தொடங்கியது அன்று: எசர், முகர் மயக்கம் சங்க இலக்கியங்களிலே உண்டு என்று நன்பர் கமலேஸ்வரன் ஆராய்ச்சிக்கூட்டமொன்றில் கூறியது நினைவிற்கு வருகின்றது. பவளம் பவழம் என்ற எடுத்துக் காட்டை ஒருவர் காட்டினார்²². வேலை வேளை, கருமை, கறுப்பு போன்ற சொற்களையும் காண்க:

இங்கு ஒரு முக்கியமான கருத்தை மனதில் பதிய வைக்கவேண்டும். மொழியிலே உள்ள ஒலிகளும் தன்னுண்மைப்பாக (arbitrary) வருவன். காரணம்பற்றி அமைந்தன அன்று. இந்த மொழியில் இந்த ஒலி இருக்கின்றதே. அது அந்த மொழியில் ஏன் இல்லை என்று கேட்டுக் காரணம் தரமுடியாது. ஒலிகளில் வேறுபாடு இருக்கின்ற வரையில்தான் எழுத்து வேறுபாட்டிற்கும் முக்கியத்துவம். ஈர் ஒலிகளோ, பல ஒலிகளோ ஒன்றுவதையும் (coalescence), ஓர் ஒலி பலவாகப் பிளவுபடுவதையும் (split) மொழி வரலாற்றில் காண்கிறோம்²³.

இது இவ்வாரூப மொழி ஆசிரியர்கள் ஒலி கள் பற்றி அகநிலைப் போக்கில் தோன்றும் கருத்துக்களுக்கு இடமளிக்கின்றார்கள். “றகரம் தமிழுக்கே சிறப்பு என்று தமிழ்மலர் (9) கூறுகின்றது; இதன் பொருள் என்ன? இது எவ்வளவு துணிச்சலான கூற்று: உலக மொழிகள் அனைத்திலும் இடம் பெறுகிற ஒலிகளை ஆய்ந்த பின்னரன்றே இத்தகைய கூற்றுத் தோன்றலாம்? இன்று ஆராய்ச்சியாளர் மொழியமைப்பின் விளக்கத்தை — இலக்கணத்தை — விஞ்ஞான நுட்பம், கணித நுட்பமுடையதாகக் காண விரும்புகிறார்

கள்: தமிழ் உரைநடை ஆற்றல் வாய்ந்த தாக அறிவு ஆய்வுக்கு ஏற்ற உரைநடையாக அமைய வேண்டுமாயின் இத்தகைய (றகரம் தமிழுக்கே சிறப்பு) கூற்றுக்கு இடம் கொடுக்க முடியுமா? சிறிதுகாலம் முகர் ஒலி தமிழுக்கே சிறப்பானது என்று சிலர் சொல்லித் திரிந்தனர். ஒருமுறை ‘முகரம்’ என்றால் இனிமை அமிழ்து என்று கூறி, முகரம் இருப்பதால் தமிழ் என்பதே இனிமை என்று அண்ணுமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் கூறிய அறிஞர் ஒருவரை மாணவன் கழுதை என்ற சொல்லிலும் முகரம் இனிமையைத் தருகிறதா எனக் கேட்டது நினைவிற்கு வருகின்றது. இவையெல்லாம் அகநிலைப் போக்கில் எழும் நல்ல கற்பணை:

இன்று மொழியறிஞர் விஞ்ஞானக்கருவிகளின் துணைகாண்டு ஒலியின் பிறப்பை நுட்பமாக வருணிக்கின்றனர். அகநிலை நோக்கிற்கு இடமே இல்லாமல் போய் விடும்:

இனி, பேச்சு மொழியில் உள்ள புணர்ச்சிகளை இலக்கிய மொழியிலும் காணும்போது, அவை மாணவர்களுக்குப் புதிராக இருப்பதில்லை; வாழைப்பழம் என்ற சொல்லில் உள்ள ஒலிகளைக் குழந்தை சரி வர ஒலிக்குமாயின் ‘வாழைப்பழம்’ எனப் பகரவொற்று மிகும் வண்ணம் எழுதிவிடும்; கல்தூண் என்று சொல்லிப் பழகிய குழந்தை ‘‘கற்றுாண்’’ என்பதைக் கண்டு அஞ்சும்; ஒலிகளை ஒலிக்கும்போதுதான் புணர்ச்சி ஏற்படும்; ஏற்படவேண்டும். எழுதிவிட்டால் மட்டும் புணர்ச்சி தோன்றுது. இங்கு பயன் இல்லை; மொழியைப் பேசாது எழுதுவதற்கு மட்டும் பயன்படுத்தினால் அங்கு புணர்ச்சி தோன்றுவதற்கு இடமில்லை அங்கு புணர்ச்சி பயனற்றதாகும்; உயிர் அற்றதாகும்; பேச்சின் காரணமாகப் புணர்ச்சி காலத்துக்குக் காலம் மாறுவது உண்டு. பழைய இலக்கணங்களே பொதுவிதிகள் என்றும், சிறப்பு விதிகள் என்றும், விதிவிலக்கு என்றும் கூறுவது இக்காரணத்தினாலேயே. விகற்பமென்று பேசப்படுகிறது: நட + காற்று = நடகொற்று. நடக்கொற்று என ஏவல் விணமுன் வலிவிகற்பித்தன.

புணர்ச்சி இன்மை தெளிவைத் தருமாயின் — வழக்கில் இருக்குமாயின் — நாம் எதற்காகப் புணர்ச்சியை வற்புறுத்த வேண்டும்? சில புணர்ச்சிகளைப் பிரித்து எழுதிவிட்டால், எத்தனையோ பாடல்களை மாணவர்கள் தாமாகவே புரிந்து கொள்வார்கள். பொருள் விளக்கத்திற்கு இன்றியமையாத புணர்ச்சிகளை மட்டும் மேற்கொள்ளலாம். புணர்ச்சி விதிகள் காரணமாகவே தமிழை வெறுக்கும் மாணவர்பலர். குழந்தைகளுக்கு என எழுதப்பெற்ற தமிழ் மலர்களிலே கையாளப்படும் புணர்ச்சிகள் சிலவற்றைப் பாருங்கள்: “நாவிற்றுங்கும் இரையைப் பார்”;²³ “அஞ்சாமற் றனிவழியே போக வேண்டாம்”²⁴; “முதலிற்றனியாக”; “கரும்பலகையிற்றுலாம்பரமாக”.

இந்திய நாட்டில் அறிஞர் பழம்பெரும் இலக்கியங்களை யெல்லாம் பதம் பிரித்து எழுதி வெளியிடும் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இராஜம் வெளியீடு களையும், அண்ணுமலைப் பல்கலைக்கழகத்துக் கம்பராமாயன வெளியீடுகளையும், திருவாசக வெளியீடுகளையும் காண்க. தமிழ்ப் பேராசிரியர் பலர் வேண்டாத புணர்ச்சிகளைக் கைவிட்டு எழுதுகிறார்கள். நாம் மட்டும் நமது நாட்டில் குழந்தைகளை எதற்காகத் துன்புறுத்த வேண்டும்.

புணர்ச்சி விதிகளைக் கொள்ளாவிடின் பொருள் மயக்கம் தோன்றும் என்று சில இடங்களைக் காட்டலாம். எடுத்துக் காட்டாக, ‘அவர் கண்டார்’, ‘அவர்க்கண்டார்’ ஆகிய இரண்டும் வெவ்வேறு பொருளைத் தருவன: இதேபோல் ‘வாழைபழம் கொண்டு வாருங்கள்’, ‘வாழைப்பழம் கொண்டு வாருங்கள்’, என்பனவும் வெவ்வேறு பொருள் தருவன: இத்தகைய இடங்களில் புணர்ச்சி வேறுபாடு வேண்டும்: மேலும், நாம் ஒன்றை நினைவிலே கொள்ள வேண்டும்: பொருள் மயக்கம் என்பது மொழியிலே ஏதோ வகையில் ஆங்காங்கு இருக்கத்தான் செய்யும்.²⁵ ஆனால், மொழி ஒரு வெற்றிடத்தில் மொழியப்படுவதன்று. சந்தர்ப்பம் குழந்தை என உண்டு. இவை பொருள் மயக்கத்தைத் தெளிவுபடுத்த உதவும்போது பொருள் தெளிவு, மொழிக்கு

மொழி வேறுபடும்: காரணம், பொருள் அமைப்பு (structure of content) மொழிக்கு மொழி வேறுபடுகிறது. உறவுப் பெயர்களையும், நிறப்பெயர்களையும் மொழிக்கு மொழி ஒப்பு நோக்கிக் காணக; home/house எனத் தமிழில் வேறுபடுத்த முடியாது. பலகாரம் என்ற சொல்லிற்கு ஒத்த ஒரே சொல் சிங்களத்தில் இல்லையாம்.

3. 13 மொழியமைப்பைத் தணியே கொள்தல்.

மொழியாசிரியர்கள் மொழியமைப்புத் தகுதியையும், பொருள்தகுதியையும் ஒன்றாக்கி விடுகின்றனர். எதிர்ப் பொருட் சொல் கூறுதல், மொழி அமைப்பின் பாற்பட்டதன்று. எதிர்ப் பொருட் சொற்களை அகநிலை அடிப்படையிலே தான் கூறி வருகிறோம். இதற்குப் புறநிலை அடிப்படை (objective basis) இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ‘விருப்பத்தோடு’ (தமிழ்மலர் 3) என்பதற்கு எதிர்ச்சொல் கேட்டிருக்கிறார்கள். மாணவன் ‘விருப்பமின்றி’ என்று விடை தந்தால்? வெறுப்போடு என்று விடை தந்தால்? மேலும் ‘இருந்தார்’ (தமிழ்மலர் 4) என்பதற்கு எதிர்க்கருத்துள்ள சொல் கேட்கிறார்கள். கிடந்தார், நின்றார், ஓடினார், இருக்கவில்லை. இவற்றில் எதனை விடையாக எதிர்பார்க்கலாம்? என்ன அடிப்படை? இங்கு புறநிலைப் போக்கில் மாணவனைப் பரிசோதிப்பது (objective testing) முடியாத காரியமாகிறது. இதே மலரில் ‘பிரிந்திருப்பார்’, ‘பிறந்தார்’ என்பனவற்றிற்கு எதிர்க்கருத்துள்ள சொற்களைக் கேட்டு இருக்கிறார்கள். நாடு என்பதற்கு எதிர்க்கருத்துள்ள சொல் காடு என்பர். ஒருமுறை வீடு என்பதற்கு எதிர்க்கருத்துள்ள சொல் என்ன என்று கேட்டபோது, எனது மாணவர் காடு என்று கூறி, ‘காடுவா வீடுபோ’ என்ற மொழியையும் காட்டினர்! எதிர்க் கருத்துள்ள சொற்களைப் போலவே ஒருபொருள் குறித்த பல சொற்களையும் நாம் ஆராய வேண்டும்: உணவு, தீஸ், இரை என்பன ஒரே பொருள் குறித்து நிற்பன அன்று. இதனை இவற்றின் வரன் முறை (distribution) காட்டி விடும்: விடுகவிகள் (தமிழ்மலர் 4) மொழிப் பயிற்சி

யில் பொருந்து மாற்றைப் புரிய முடிய வில்லை; இதில் நந்துள்ள விடுகவிகளுக்குப் பல விடைகளை ஆசிரியர் எதிர்பார்ப்பாரா? மரபு வழி வந்த விடையை மட்டுந்தான் விடை என்று வற்புறுத்த மாட்டார் என என்னுடையோம். விடுகவிகள் மாணவரது கற்பணியைத் தூண்டும்:

மொழியமைப்புத் தகுதி (grammaticalness) வேறு; பொருள் தகுதி (semantic accuracy) வேறு. இதனை இந்திய மொழி அறிஞர் நன்கு உணர்ந்திருந்தனர். வட மொழி ஆசிரியர் சுவையான எடுத்துக் காட்டைக் காட்டுவர்.²⁰ ஆகாயத் தாமரை என்ற எடுத்துக் காட்டையும் காண்க:

4. 0 வேண்டுகோள்

இங்கு சில கருத்துக்களைக் கூறியுள்ளேன். இன்னும் ஒய்வு கிடைக்கும்போது சில கருத்துக்களை எடுத்துக்காட்டுடன் தரலாம்: இங்கு கூறிய கருத்துக்களில் சில, சிலருக்குக் கசப்பாக இருக்கலாம். என்னைத் தமிழ்த் துரோகி என வருணிக்கவும் துணியலாம். அவர்களுக்கு ஒன்றுமட்டும் கூறுவேன். எனக்கும் தமிழ்ப்பற்று உண்டு. ஆனால் பற்று வேறு; ஆராய்ச்சிவேறு; ஆராய்ச்சில் விருப்பு வெறுப்பிற்கு இடமில்லை.

இங்கு கூறிய கருத்துக்கள் முற்றும் முடிந்த முடிபுகள் அன்று. இத்துறையிலே மேலும் ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு மொழி இயலாரும், மொழி பயிற்றும் ஆசிரியர்களும் ஒருவரை ஒருவர் வெறுக்காது ஒத்துழைக்க வேண்டும். இத்துறை ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு வளமான துறை, போட்டி அல்லது வெற்றி தொல்லி என்ற மனப்பாண்மை இன்றி ஆசிரியர்கள் அருள்கூர்ந்து, மனம்திறந்து பேசவேண்டும்:

இங்கு கூறிய கருத்துக்களே மொழி இயல் கோட்பாடுகள் (The principles of Linguistic) என எண்ண வேண்டா. கோட்பாடுகள் என்று சொல்வதைக் காட்டிலும் கருத்துக்கள் என்று கூறுவது பொருத்தம். அமுத்தம் கொடுக்க வேண்டிக் கோட்பாடுகள் என்றேன்.

"Some disagreement is a healthy sign of activity"

என்ற மேற்கொளைக் கூறி முடிக்கிறேன்:

அடிக்குறிப்பு

1. 'தமிழ் மொழி பயிற்றல்' என்னும் பொருள் பற்றிக் கோப்பாய் அரசினர் ஆசிரிய கலாசாலையில் நடைபெற்ற கருத்தரங்கில் இவ்வுரையை நிகழ்த்திய போது பலர் தமது ஜயங்களைக் கேட்டு என்னை மேலும் சிந்திக்கச் செய்தனர்: அவர்களுக்கு எனது நன்றி. மேலும் ஆசிரியர்கள் இவ்வுரையில் உள்ள குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டினால், சிந்திப்பதற்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கும்:
2. Peter Stevens, Papers in language and language teaching, P. 1. Oxford.
3. Suseendrarajah S. Reflections of certain social aspects in Jaffna Tamil Anthropological Linguistics Vol. 12, No. 7, Indiana University Publication, U. S. A.
4. நமது இலக்கண நூல்களை எள்ளிநகையாடுவதாக எண்ண வேண்டா. உண்மையிலே நமது பண்டைய இலக்கண நூல்கள் தமிழரின் மொழிச் சிந்தனையைக் காட்டுகின்றன. தொல்காப்பி யத்தைச் சிறந்த விளக்க முறை இலக்கணம் என்று தற்கால மொழியறிஞர் போற்றுகின்றனர். தொல்காப்பியரின் மொழிநுட்ப அறிவைப் பேராசிரியர் எஸ். அகஸ்தியலிங்கம் பாராட்டியுள்ளார். ஆயின், தற்காலத் தமிழிற்குத் தொல்காப்பியக் கூற்றுக்கள் நூற்றுக்கு நூறு வீதம் பொருந்தும் எனக்கொள்ள முடியாது, மொழி மாறி விட்டது.
5. Pandit P. B. (Ed.) Linguistics and English Language Teaching, Proceedings of a Seminar held at the centre of Advanced study in Linguistics, Deccan College, Poona, P. 81.

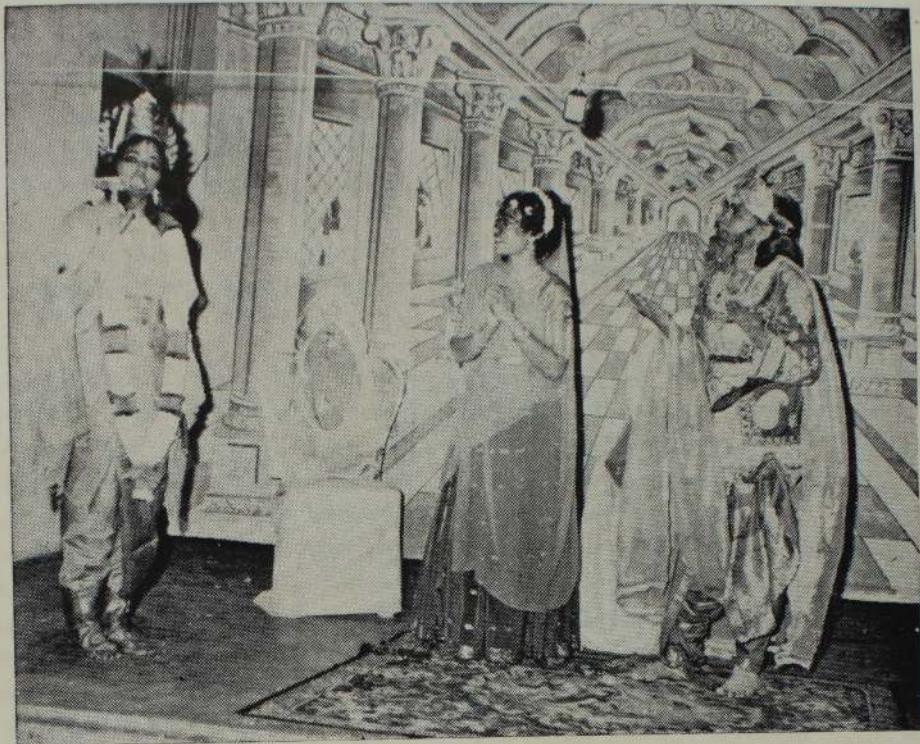
6. Sydney M. Lamb Outline of stratification Grammar, University of California, P. 2, இந்த மேற்கொள்கள் மேலே குறித்த நாவில் கையாளப்பட்டுள்ளன.
7. பத்ருஹரி, வாக்யபதீய, பிரஹம காண்ட, செய்யுள்.
8. தொல்காப்பியர், உயர் தி ஜெய ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால் என வகுத்தமை பொருள் (meaning) அடிப்படையில்லறு; வாக்கிய அடிப்படையிலோம்: இது குறித்துத் தெய்வச் சிலையார் விளக்கும்போது, “பொருள் நோக்கிக் கூறினார்ஸ்ஸர், சொல்முடிபு மூவகையென்று கூறினார்வர்க்க” என்றும், அஃறினை பற்றி, “அவையெல்லாம் ஒருமையாயின் வந்தது எனவும், பண்மையாயின் வந்தன எனவும் வழங்கப்படுதலிற் சொல் முடிபு நோக்கிக் கூறினார் என்க” என்றும் விளக்குவதைக் காண்க.
9. Agasthyalingam S. Tolkappiyar's treatment of Syntax, Aaraachi, Oct. 1969.
10. Hockett, Charles F. A course in Modern Linguistics, P. 148.
11. Schiffman H. Hypersentences in Tamil, Indian Linguistics, Vol. 32, No. 1, 1971.
12. தமிழ் மலர், நான்காம் புத்தகம் ப. 9, முதலாம் பதிப்பு — 1968.
13. தமிழ் மலர், நான்காம் புத்தகம் ப. 17 — 19 முதலாம் பதிப்பு — 1968.
14. “Wrong is a social judgment — See Holliday, McIntosh, Strevens, The Linguistic Sciences and Language Teaching, Longmans, P. 107
15. Grammatical gender do not necessarily coincide with natural genders என்ற கருத்தையும் காண்க.
16. தமிழ் மலர் 9, ப. 260 இரண்டாம் பதிப்பு — 1969.
17. Gleason H. A., An introduction to Descriptive Linguistics, P. 6.
18. “A speaker who is made ashamed of his own language habits suffers a basic injury as a human being: to make anyone especially a child, feel so ashamed is as indefensible as to make him feed ashamed of the colour of his skin.”—The Linguistic Sciences and Language Teaching P. 105.
19. அருள் செல்வநாயம் (தொகுப்பு), விபுலானந்த வெள்ளம், ப. 34.
20. தமிழ்மலர் 9, ப. 140 — 141. இரண்டாம் பதிப்பு, 1969.
21. Burrow T., Initial y and n in Dravidian, BSOAS XI (1943 — 46); The loss of initial c/s in south Dravidian, BSOAS XII (1947).
- “There goes a son of a barren women, with a chaplet made of sky-flowers (on his head) having had his bath in (a) mirage (water) and carrying with him a bow made of hare's horns.”
22. கருத்தரங்கு நடைபெற்றபோது கோபபாய் ஆசிரியர் கலாசாஸ்த் தமிழ் வீரிவுரையாளர் பண்டிதர் சி. குமாரசாமி இதனை எடுத்துக் காட்டாகக் காட்டினார்.
23. தமிழ் மலர், இரண்டாம் புத்தகம் ப. 98.
24. தமிழ் மலர், மூன்றாம் புத்தகம் ப. 49.
25. நமது பழைய இலக்கண நால்களுக்குக் கருத்து வேறுபடும் உரைகள் பல இருப்பதைக் காண்க.
26. இங்கு வடமொழி வாசகம் ஒன்றின் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பைத் தருகிறேன். “There goes a son of a barren woman, with a chaplet made of sky-flowers (on his head) having had his bath in (a) mirage (water), and carrying with him a bow made of hare's horns.”

மேறும் பயன்படக்கூடிய சில நால்கள்:

1. Bennett W. A., Aspects of Language and Language Teaching.
2. Bishop G. R. (ed) Culture in Language Learning.
3. Bottiglia W. F. (ed) Current issues in Language Teaching.
4. Gleason H. A. Linguistics and English Grammar.
5. Harry Hoijer Language in Culture.
6. Henle P. (ed) Language, Thought and Culture.
7. Lado Robert, Language Teaching; a scientific approach.
8. Robins R. H., General Linguistics, An Introductory Survey.
9. Robert A. Hall, Introductory Linguistics.
10. Ullmann S., Semantics, An Introduction to the Science of meaning.
11. இக்காலத் தமிழ் — முத்து சண்முகம்
12. இக்கால மொழி இயல் — முத்து சண்முகம்
13. உலக மொழிகள் — எஸ். அகத்திய விங்கம்
14. மொழி இயல் — மா. ச. திருமணி கி. கருணாகரன்

குழந்தைகளின் அறிவைப் பெருக்க வழி
செய்யுங்கள் ; அல்லது தானாக வளர்கிற அறி
வைத் தடைப் படுத்தாமல் இருங்கள்.

— சிம்ஸன்,

‘மணிதேடிய மாயன்’ நாடக இறுதிக் காட்சியில்
கிருஷ்ணன் தோற்றுதல்

குப்பியை நாட்டிய நாடகத்தில் முருகன் தோன்றும் காட்சி

అప్పిల్కరణ లేదా కి వ్యాపార ముఖ్యమైన చీమయి
స్తోషం నువ్వు ఉన్నాడను

நாடோடி நடனங்கள்

மனித சமுதாயத்தின் ஆரம்ப காலந் தொட்டு பாமர மக்களின் உணர்ச்சிப் பெருக்கூக்க கொந்தளித்தோடும் நதிப்பிர வரலாமே நாடோடி நடனங்கள். செழுமை மிக்க மனோபாவழும் கற்பிக்கப்படாத கட்டுப் பாடற்ற கற்பணியும் நிறைந்தவை இவையென்னால்.

பெரும்பான்மையான பொதுமக்கள் ஆட அகமகிழ்ந்து இன்புறுவதற்கு நாடோடி நடனங்களே எல்லாச் சமூகத்தீ ழும் கையாளப்பட்டு வருகின்றன. இவை ஒரு நாட்டில் மட்டும் தோன்றி வளர்ந்த வையங்கள். ஒவ்வொரு நாட்டிலும் அந்தந்த நாட்டு மக்களின் இயற்கை மனப்பான்மையையும், பண்பாட்டையும் சமூகப் பழக்க வழக்கங்களையும் அடிப்படையாகக்கொண்டு தோன்றி வளர்ந்துள்ளன. தமிழ்நாட்டில் இவ்வகையான நாடோடி நடனங்கள் ஏராளமாகக் காணப்படுகின்றன. இவை பொழுதுபோக்காக மட்டுமல்லது தெய்வ பக்தி, நல்லொழுக்கம், அழகுணர்ச்சி இவைகளைப் புகட்டி மக்களின் வாழ்வைப் பண்படுத்துவதை நேர்க்கமாகக் கொண்டு வளர்ந்து வருகின்றன.

சிறப்பாகக் கூறின் எழுதப் படிக்கத் தெரியாத பெருவாரியான மக்கள் வேதம், தத்துவம், புராணம், இதிகாசம் வரலாறு முதலியவற்றை ஓரளவு அறிந்து கொள்வதற்கு இந்நடனங்கள் உதவுகின்றன,

நாடோடி நடனங்களை மூன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

- 1: குடும்பவிழாக்கள், சமூகவிழாக்கள், கோயில் திருவிழாக்களில் மக்கள் தாமாகவே கையாளப்படவை.
- 2: நடனத்தைத் தொழிலாகக் கொண்டு தொழிற் குழுவினர் ஆடுவன.
- 3: காடுகள், மலைகளில் வசிக்கும் பழங்குடி மக்களுக்குப் பழக்கானவை.

இவை கும்மி, கோலாட்டம், பொம்ம ஸ்டட்டம், புவியாட்டம், பொய்க்கால் குதிரையாட்டம், காவடியாட்டம், கரகம்,

தெருக் கூத்து, குறவுஞ்சி நடனமெனப் பல வகைப்படும். கும்மி பெரும்பாலும் பெண் களுக்கேயுரியது. ஒரு குத்து விளக்கையோ அல்லது சிருஷ்ணன் சிலையையோ நடுவில் வைத்துப் பெண்கள் பாடிக் கொண்டும், ஆடிக்கொண்டும் கைகளில் தாளம் தட்டிக் கொண்டும் கும்மியடித்துச் சுற்றி வருவார்கள். சங்கிராந்தி பொங்கல் பண்டிகையில் பெண்கள் நடுவே வெறுங் கூடையை வைத்துக் கொண்டு கைகொட்டிச் சுற்றி வந்து கும்மியடிப்பார்கள். பாடல்களும், அதற்கான தாளமும் எளிதாக இருக்கும். ஆடல் எனிதானதாயினும் அதிலமையும் நிலைகளும், நடையும், உடல் நெளிவுகளும் இயற்கை ஏழில் நிரம்பியதாயிருக்கும். பார்வதி சோபனம், ருக்மணி கல்யாணம், இயற்கை வருணனை, வாழ்க்கைச் சித்திரம் வேதாந்தக் கருத்துக்கள் முதலியவைகளைப் பற்றிய பாடல்கள் பாடப்படும் எல்லோரும் சேர்ந்து பாடுவதுமுண்டு. ஒருவர் முறை வைத்துப்பாட மற்றவர்கள் தொடர்ந்து பாடுவதுமுண்டு. இது ஏழில் மிகுந்தது. பாதநாட்டியத்திலுள்ள அடவுகளை அறிந்தவர்களுக்கு இந்த நாடோடி நடனங்களில் தட்டவு, மெட்டவு, குதித்தலடவுகளும் பதாகம், அஞ்சலி, சிகரம் போன்ற மூஸ்த வகைகளும் உடல் நெளிவு கைகால் அசைவுடன் சேர்ந்து மிக ஸாவகமாய்ருப்பது தெரியவரும்.

தாளத்தைக் கையால் தட்டிக் காட்டுவதற்குப் பதிலாக சிறுவர்களுக்குச்சிகளைத் தட்டியும் ஆடுவார்கள். இது கோல் கொண்டு தட்டி ஆடப்படுவதால் கோலாட்டம் எனப்படுகிறது இதைப் பெரும்பாலும் சிராமங்களில் நடக்கும், வசந்தகால விளையாட்டென்றே கூறலாம். இதைச் சில பகுதிகளில் “பகவான்” என்றும் சில பகுதிகளில் “ஐவந்தரை” என்றும் கூறுகிறார்கள். கோலாட்டத்தில் சாதாரண கோலாட்டத்துடன் பின்னால் கோலாட்டமும் உண்டு. பஸ்லக்கின் முன் கொம்பு முனையில் பறைற நாடாக்களைத் தொங்கவிட்டு, அவைகளின் நுனிகளைக் கோலாட-

தக் குசிகளில் பொருத்தி ஆடுவர். அப் போது இந்தப் பஸ்றை நாடாக்கள் பின் னல்போல் இணைவதும் பின்பு அவிழ்வது மாயிருக்கும்.

இக்கும்மி கோவட்டங்களில் பலர் சேர்ந்து சுற்றி ஆடும்போது அமையும் நடனச் சித்திரம் பஸ்வகைப்பட்டதாயிருக்கும்.

கிராமச் சூழ்நிலைகாரணமாகவும், சந்தர்ப்பங்கள் காரணமாகவும், கிராமங்களில் பல விழாக்களைக் கொண்டாடும் வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. அவற்றை மக்கள் இறைவழிபாடாகக் கொள்ளுகின்றனர். அறுவடைக்குப்பின் அடுத்த பயிரிடும் பருவம் வரை கிராமங்களில் விழாக்கள் கொண்டாடுவர். இயற்கையின் மூலம் தாம் பெற்ற நன்மைகள் அத்தனைக்கும் நன்றி தெரிவிக்கும் முறையில் இவ்விழாக்கள் அமைகின்றன.

இவைகளுள் கரகுமும் ஒன்றாகும், கரகம் ஒருவகைப் பூக்குடம். இறைவணை வணங்கும்போது எடுக்கப்படும் பூணை கும்பமாகும். பல கோவில்களில் திருவிழா ஆரம்பமாகும் கரகமெடுத்து வந்து மூலஸ்தான ததில் வைக்கின்றனர்; கரகத்திற்கு கும்பசரகமென்றும் பெயர். வயது வந்த ஆண்களே கரகமெடுப்பர். இரவில் ஆரடங்கிய பின்பு சம்பந்தப்பட்ட ஆண்கள் மாத்திரம் இறைவனுல் உத்தரவு கொடுக்கப்பட்ட தீர்த்த நிலையிலிருந்து ஒரு செம்பில் தீர்த்தம் எடுத்து அதில் மஞ்சனைக் கலக்கி அதனுள் சிவப்பு அலரிப் பூவையிட்டு, பூவால் அதை அலங்காரம் செய்து பூணை கும்பமாக்கிவிடுவர். அந்தக் கும்பத்தில் தெய்வீகச் சக்தி தாபிக்கப்படுகிறது என்கிறார்கள். மேலே வாத்தியங்கள் முழங்க பூசாரிக்கு அருள் வந்துவிடும். அவர் கரகத்தை எடுத்து ஆடுக்கொண்டே கோவிலுக்கு வருவார். திருவிழா முடியும் வரை கரகம் கோவிலில் இருக்கும். கடைசித் தினத்தன்று கரகத்தை ஆற்றில் கலக்கி விடுவர்.

இஃதன்றி ஒரு சிலர் கரகமெடுத்தாடு வதையே இப்பொழுது தொழிலாகக் கொண்டுள்ளார்கள். பம்பைக் கொட்டுடன்

வாத்தியங்கள் வாசிக்க, அதற்குத் தகுந்தால் போல் தலையில் வைத்துக்கொண்டு ஆடுவார்கள். யாவரும் பிரமிக்கத்தக்கவகையில் பவவகை ஆட்டங்கள் இருக்கும்.

வாழ்க்கையில் சோதனைகளும் அதன் மூலம் உள்ளாளியும் ஏற்படும்போது பக்தர்கள் மனதில் ஒரு சங்கற்பம் செய்து கொள்கின்றனர். இது 'நேர்த்திக்கடன்' என்று சொல்லப்படும். இது எத்தனையோ வகைப்படும். இதில் காவடியும் ஒன்று, காவுதடி எனும் சொல்லின் திரிபே காவடி ஆகியிருத்தல் வேண்டும். ஆண்ட வனுக்குக் காணிக்கைப் பொருட்களை எடுத்துச் செல்லும் தடி என்பது அதன்பொருள். ஆதியில் கமிலைஸயிலிருந்து இரு குஞ்சுள்ளான பழனிமலையையும், இடும்பன் மலையையும் ஆண்டவன் உபயோகத்திற்காகவும் தன் உபயோகத்திற்காகவும் இடும்பன் சுமந்து கொண்டு வந்தாளைநைத் தலவராறு கூறுகின்றது. நெடுந்தாரம் வழி நடந்து கோயிலுக்கு வரும் பக்தர்கள் ஆண்டவனின் பூசைக்கான பொருள்களையும் தமது உபயோகத்திற்கான பொருள்களையும் தனித்தனியாகக் கட்டி ஒரு தடியின் உதவி கொண்டு தோளின் இரு புறங்களிலும் சுமந்து வந்திருக்கக்கூடும். இன்றுங்கூட ஜயப்பன் என்னும் மலைக்கோயிலுக்குச் செல்லும் பக்தர்கள் இரு முடி கட்டிக் காணிக்கைப் பொருள்களை ஒரு முடியிலும் தம் தேவைக்கான பொருள்களை இன்னொரு முடியிலும் சுமந்து செல்வதைக் கணலாம். இதுவே காவடியின் தோற்ற வரலாறு என்னாம்.

காவடி எடுப்பதென முடிவு செய்து கொண்டவர்கள் கடின விரதங்களை மேற்கொள்கின்றனர். ஆண்டவன் சந்திக்குப் போகும் அந்த நாள் வந்தவுடன் காய்ந்த ஆலவிழுது போன்ற இலேசான மரத்தில் தடியொன்று தயாரித்து, அதன் இரு பக்கங்களிலும் பால் நிரம்பிய செப்புகளை வைத்துக் கட்டுவர், பின்பு தடியின்மேல் அரைவட்டமாக பல குச்சிகளை வளைத்துக் கட்டி, துணிகளாலும் மயில் தோகையாலும் அதை அலங்காரம் செய்வர். இதுவே காவடியாகும். தம் வாழ்வில் ஏற்பட்ட இன்ப துண்பங்களைத்தையும் காவடியா

கக் கட்டி ஆண்டவன் அடியினையில் இருக்கி வைத்து வழிபட்டு ஆறுதலைடை வதே இதன் உட்கருத்தாகும். காவடி ஏந் திச் செப்பவர்களுடன் சில சிடர்களும் சேர்ந்து விடுவர். வழி நெடுகிறும் இதை வழிபாடும். காலதிச் சிந்துப் பாடல்களும், ஆட்டமும் ஒட்டமும் இருக்கும். காவடி சிந்து பாடுக்கொண்டே பெரும்பாறும் காவடி எடுப்பார்கள்.

உழுதுண்டு வாழ்வதற் கொப்பில்லை; அதுவே எல்லாத் தொழில்களுக்கும் மேலானது. இத்தொழிலின் சிறப்புக் குறித்தும் நிகழ்ச்சிகள் குறித்தும் பாடப்படும் நாட்டுப் பாடல்களும் பல டன. பருவமழை காலங்களில் நடைபெறும் நாற்றரிப்பு, நடவு, களையெடுத்தல், கதிரறுத்தல், கதிர் சுமத்தல், கதிரடித்தல் முதலிய வேலைகளைச் செய்யும்போது தொழிலாளர் பாடுக்கொண்டும், ஆடிக்கொண்டும் வேலையில் ஈடுபடுவர். ஆடலும், பாடலும் வேலையிலுள்ள சிரமத்தை மாற்றும்; வேலையின் வேகத்தையும் அதிகரிக்கச் செய்யும் மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கும் இந்திகழ்ச்சிகளை நடனங்களாக நாட்டுப் பாடல்களைப் பாடுக்கொண்டு ஆடுவது கண்கொள்ளாக காட்சியாகும்;

மீனவர்கள் கடலில் வலைபோட்டு மீன் பிடிப்பது பண்டைக் காலந் தொட்டு வழக்கிலிருந்து வருகிறது. இவர்கள் ஆண்களும் பெண்களும் குழுவாகச் சென்று கடற்கரையில் ஆடிப்பாடி மீன் பிடிப்பது

மிகவும் அழகாக இருக்கும். இன்று நவீன நாகரிக வாழ்வில் இச்செயல்கள் மங்கிய போதும் அரங்குகளில் மீனவர் வேடந்தாங்கி ஆடிப்பாடுவதை நாம் காணலாம்;

இவற்றையிட விழாக்களில் பலர் ஒன்றுக்க் கூடுமிடங்களில் இரவிலும் பகனி மூம் பாடி ஆடுகிறார்கள். உகாதசி, நவராத்திரி போன்ற நாட்களிலும் தெருக்கூத்துக்கள் நிகழ்வதை இன்றும் காணகிறோம்: பக்தர்களின் நெஞ்சங்களில் மேலும் பக்தி யைப் பெருக்கவும் அவப்பொழுதையும் தவப்பொழுதாக்கவும் இத்தெருக்கூத்தை நிகழ்த்துகின்றனர். இத்தெருக்கூத்துக்கள் புராண சம்பந்தமானவையாகவே இருக்கும். வேலையில்லாத காலங்களில் நடைபெறும் தெருக் கூத்துக்களை கிராமமக்களே நிகழ்த்துகிறார்கள். பஞ்சபாண்டவர் வனவாசம், அல்லியரசானிமாலை, காமங்பாட்டு போன்ற புராண சம்பந்தமான கதைகளும், கட்டப்பொம்மன், ராஜாதேசிங்கு போன்ற சரித்திர சம்பந்தமான கதைகளும் தெருக்கூத்தாக நடத்தப்படுவதைக் காணலாம்.

இப்படியாக நாடோடி நடனங்கள் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் அந்தந்தச் சமூகங்களின் பண்பாடு, கலாச்சாரம் என்பனவற்றுடன் மாறுபடாதவகையில் தனித்தன்மையுடன் விளங்குவதைக் காணகிறோம்.

செல்லி, இராஜேஸ்வரி செல்லையா,
இரண்டாம் வருடம்

செல்வாக்கு நீடித்து இருக்க வேண்டுமானால்
செல்வத்தைப் போலவே அதையும் சிக்கனாமா
கப் பயன் படுத்துங்கள்.

—டால்ஸ்டாய்,

மூல்லை வாழியோ மூல்லை

செங்கதிரோன் குடத்தையில் விரைந்து மறைகின்றன: ஆவினம் தம் கண்று களைத் தேடிக் குரல் கொடுத்தபடியே இருப்பிடம் விரைகின்றன. உணவு தேடும் பொருட்டுப் பகற்பொழுது முழுதும் பிரிந்திருந்த சோடிப் பறவைகள் துணையுடன் தேர்ந்து தம்மில்லம் நாடுகின்றன. அவை எழுப்பும் ஆனந்தக் கீதம் செவியை நிரப்புகின்றது. தம் தொழில் முடித்து வீடு திரும்பும் ஆடவர் நடையிலே துரிதம்; அவர்கள் இடையிலே எங்கும் தங்குதலின்றி தம்மில் அடைதலே குறியாக விரைகின்றனர்.

ஆங்கு தனியனும் அவன் வந்துகொண்டிருக்கின்றன: பக்கவிலே துணையில்லை; முகத்திலே வாட்டம்; அவன் நிலை இரங்குதற்குரியது. ஆம், அவன் தன் விளை முடிக்கும் பொருட்டுத் தலைவியைப் பிரிந்து சென்று நெடுகாள் ஆகிற்று “கார் தொடங்க மீண்டுவருவேன்” என்று தன் காதலிக்கு உறுதிக்கூறிச் சென்றவன், இப்பொழுது கார் தொடங்கிப் பன்னட்கழிந்த பின் மீண்டு வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அவன் மனம் அதை எண்ணிக் கவன்று கொண்டிருந்தது.

வரும்வழியிலே, அழகிய மூல்லை மலரொன்று அவன் முகம்நோக்கி வெண்முறுவல்பூத்து என்னி நகையாடுகின்றது. “இப்பொழுதுதான் வருகிறோயா? ” எனக்கேட்டு அவனை ஏனாம் செய்கின்றதோ! மூல்லை, மதித்தற்குரிய ஒரு மலர். கார்காலத்தில் மலர்வது, கற்புடைமைக்கு அடையாளச் சின்னமாக மதித்துப் போற்றப்படுவது: சான்றேருக்கலீய குணநலன்மிக்க அம்மலர் இத்தனியனைப்பார்த்து என்னிநகையாடலாமா? அவன் மலர்முகம்நோக்கி “மூல்லாய் நீ என்னைக்கண்டு என்னி நகைக்கின்றோயா? ஏன் சொன்ன சொல் தவறிவிட்டேன் என்கிறோயா? கார் தொடங்கவருவேன் என்றாயே; உள்வாக்கு என்னையிற்று என்கிறோயா? துணையில்லாத இத்தனியனை இகழ்வது உண்போன்ற உத்தமர்க்குத் தகுதியாகுமா? ” என்று தன்னிலை கூறி வினவுகிறன்,

கார்புறந் தந்த நீருடை வியன்புலத்துப் பஸ்புகு தருஉம் புல்லென் மாலை மூல்லை வாழியோ மூல்லை நீநின் சிறுவென் முகையின் முறுவல் கொண்

டனை

நகுவை போலக் காட்டல்
தகுமோ மற்றிது தமியோர் மாட்டே:

குறுந்தொகை—கருவூர்ப்பத்திரனர்.

தலைவன், வழியிலே மூல்லைமலரைக் கண்டு துண்புறுகிறான். இங்கே தலைவனின் வரவைநோக்கிக் காத்திருக்கும் ஒரு தலைவி, “முகை முற்றினவே மூல்லை” என வருந்துகிறான். அவன் தன்பிரிய தொழியை விளித்து, “தோழி! மூல்லைகள் மறர்ந்து விட்டன; மூல்லை விலமும் கார்ப்பருவத் தாற் சிறப்புற்றது; அவரோ இன்னும் வரவில்லை. என் நலத்தை அழிக்க மாலைப் பொழுதும் வந்துவிட்டதே, நான் என் செய்வேன்?” என்கின்றான்,

முகைமுற் றினவே மூல்லை மூல்லையொடு தகைமுற் றினவே தண்கார் வியன்புலம் வாலிமை நெகிழ்த்தோர் வாரார் மாலை வந்தன்றென் மாண்ஸங் குறித்தே.

குறுந்தொகை—மள்ளனர்:

மக்கள் இயற்கை யோடொட்டிய வாழ்க்கை நடாத்தியகாலம் சங்ககாலம். அங்கு பொய்ம்மைக்கும் போலி நாகரிகத்திற்கும் இடமில்லை; இயற்கை நிகழ்ச்சிகளே வாழ்க்கை முறையின் ஒவ்வோர் அமச்சதையும் தீர்மானித்தன. அதற்கு மாருள செயல்கள் நடப்படுகின்றன;

இங்குகாணப்படும் பாடல்கள் மூல்லை நிலத்திற்குரியன: ஐவ்கை ஒழுக்கங்களில் மூல்லைக்குரிய இரங்கல் எனும் ஒழுக்கத்தைக் கருத்தாகக் கொண்டுள்ளன. நிலத்திலே சாதாரணமாக மலர்ந்திருந்த மூல்லைகள் அவர்களின் மனத்துடிப்பை வெளிப்படுத்தச் சிறந்த கருவியாகப் பயன்பட்டு விட்டது: இது சங்கப்பாடல்கட்டுகே உரியதனிச்சிறப்பு.

செல்லி. மா, ஜெகதாம்பான்,
இரண்டாம் வருடம்.

அதிபர், பேராசிரியர்களுடன் முதலாம் இரண்டாம்

முதலாம் இரண்டாம் வருட ஆசிரிய மாணவிகள்

வெள்ளி விழாக்காறும் கலைதூரி கழகம்

முன்னை நாட் பேராசிரியர்

செல்வி. சௌந்தரம் சந்தனங்கை கந்தப்பு அவர்கள்

மனிதன் வாழ்கின்றான் : ஏனைய உயிர் களும் வாழ்கின்றன. ஆனால் ஒரு வேறு பாடு. மனிதன் வாழ்கின்றேன் என்ற மன உணர்வோடு வாழ்கின்றான். மற்றைய உயிர்களுக்கு இவ்வுணர்வில்லை. ஏதோ அவை வாழ்கின்றன. மட்டின்றன; ஆயின் மனித வாழ்வு மட்டும் ஒரு குறிக்கோளாகும் பொருந்தி அதனை நோக்கி வாழ்வைச் செலுத்துகின்றது. அக்குறிக்கோள், அல்லது இலட்சியம் செவ்விதாய், தூயதாய், அழியாததாய், என்றும் இன்பம் பிலிற்றுவதாய் அமைந்துவிடின் அஃது அவனைத் தெய்வ நிலைக்கே உயர்த்திவிடும் என்பது ஆன்றேர் கண்ட உண்மையாகும். இந்நிலையை எய்துவதற்கு உரிய சாதனங்களே கடவுட்கோயில்களும், கலைதெரி கழகங்களுமென்க.

கல்வியின் சிறந்த நோக்கங்களைனத்தும் இறுதியில் இக்குறிக்கோளை எய்துதல் தான் என்பதே அறிஞர் ஆழ்ந்து சிந்தித்துத் தெளிந்த முடிபுமாகும். கடவுட்கோயிலின்கண் காலடி வைக்கும்போது எழுந் துல்லியமான உணர்வுகளும், என்னங்களும், கல்வித்தலத்துள்ளே நுழையும் போதும் எழுதல் வேண்டுமென்ற எண்ணத்தினாற்போலும் “பள்ளித்தலமனைத்தும் கோயில் செய்குவோம்” என்றார் பாரதியார்; கொடைகளுட் சிறந்தது கல்விக்கொடையன்றே! இக்கொடையை நாட்டின் தேவை, சூழ்நிலை என்பவற்றிற்கேற்ப உரியவர்க்கு உகந்த துறையிற் கொடுக்கும் பெற்றி வாய்ந்தவர் நல்லா சிரியர்களேயாவர். இந்நோக்கில், அரசினராலே தொற்றுவிக்கப்பட்டதுதான் கற்றேரும், மற்றேரும் ஏத்தும் இக்கலைதெரி கழகமாகும். இந்நற்பணிக்கு யாம் என்றும் அவர்க்கு நன்றியுடையே:

சமுவளா நாட்டின் எதிர்காலச் செல்வங்களின் வாழ்வை வளம்படுத்தும் சிரிய பணியில் தன்னேரில்லாத தலைமை தாங்கும் இக்

கழகம், இன்று இருபத்தைந்து ஆண்டுகளை நிறைவு செய்து வெள்ளி விழாக் கொண்டாடுகின்றது. பறுவம் பருவமான அதன் வளர்ச்சிக்கும், உயர்ச்சிக்கும் இடையரைது அன்போடுமூத்தவர்கள் அதனை வாழ்த்தி இறுப்புதெய்துகின்றனர். அன்று அது தோன்றிய காலம் தொட்டு வெள்ளி விழா வினைக் கண்டு மகிழும் ஆண்டுவரை, இரவுபகல் அதனேடு ஒன்றி வாழ்ந்த பேறு எனக்கு மட்டுந்தான் கிட்டுகின்றது; நான் பாக்கியசாலி அல்லவோ!

இக்கழகத்தின் வரலாறு ஒர் அமர்காவியமாகும். அக்காவியப் பாத்திரங்களோ என்றும், நெஞ்சில் நிலைத்தலை, காட்சிகள், நிகழ் ச்சிகள் காலத்தாற் சாகாது நினைவில் நின்று இன்பம் பயப்படவை. காலங்கழியும், ஆனால் காலங்காடும் உண்மைகள் அழியாவன்றே! அந்த அழிவற்ற சுவடுகளையும் பார்த்துப்பார்த்து, நினைந்து நினைந்து நெகிழுகின்றேன். புள்காங்கித மெய்து கின்றேன். அவற்றின் விளைவே இச்சிறு கட்டுரை என்க.

எமது நாட்டுக் கல்வி வரலாறு, ஒரு நாற்றுள்ளடைக் கடந்துவிட்டது. ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் நமது நாடு கண்ட நன்மைகள் பல. அவற்றுள் ஒன்று கல்வி வளர்ச்சி என்பதை நாம் மறப்பதற்கில்லை. வெளி நாட்டு, உள்நாட்டு மதபீடங்களும், அரசாங்கமும் கல்வித்துறையிற் சிறந்த பணியாற்றி உள்ளன. சிறிய பெரிய கல்விக் கூடங்களோடு ஆசிரிய பயிற்சிக் கூடங்களையும், பல்கலைக்கழகங்களையும் தோற்றுவித்துக் கல்வித்தொண்டு செய்து வந்திருக்கின்றன. ஆயின் இக்கல்விக் கூடங்கள் பல, நமது மொழிகட்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை. நம் பண்பாடு, கலை என்பவற்றிற்கு ஒத்ததாய், தேவைக்கேற்றதாய், தேசீய மனப்பான்மையை ஊட்டுவதாய் அமையவில்லை என்பதை யாரே மறுப்பார்? ஆசிரியர்களை உருவாக்கும் பணியில் ஈடு

பட்ட ஆசிரிய கழகங்களும் தத்தஞ் சமயச் சுவர்கட்டுள்ளிருந்தே அன்றை அனுப்பிக் கொண்டிருந்தன. இந்நிலையிற்கு ஓர் கொங்கமும் சுயமொழி ஆசிரியர்களைத் தோற்றுவிக்க எண்ணியது; யாழ்ப்பாணத் தில் பாவலர், நாவலர் என்போர் தோன்று தற்குரியதாய், சிறந்த ஆசிரியர்கள் தோன்றுதற்கு ஊற்று நிலமாய் விளங்கும் ‘கோப்பாய்’ என்னும் இடமே அதற்கு ஏற்றதென அரசாங்கம் தேர்ந்தெடுத்தது: அஃது ஆண்கள் ஆசிரிய பயிற்சிக்கூடம் ஒன்றைச் செயற்படுத்தி வெற்றியுங் கண்டது. அஃது பின்னர் காரிகைகள் கலைதெரி கழக மாக மாறும் விந்தைதான் என்னே!

நல்லாண்டே வருக!

1946ஆம் ஆண்டு, ஈழவள நாட்டுக் கல்வி வரலாற்றிற் சிறந்த ஆண்டாகும். ஏழை, செல்வரென்ற வெறுபாடின்றி, எல் லோரும் இலவசக்கல்வி பெற வழிவகுத்த ஆண்டு இதுவன்றே! யாழ்ப்பாணத்திற் பெண்களுக்குத் தனியாக ஓர் ஆசிரியர் கழகத்தை அரசாங்கம் தோற்றுவித்ததும் இந்நல்லாண்டிலேயாம்: அவ்வாண்டு கோடை விடுமுறை விடப்பட்டுவதற்குச் சிலநாட்களே உள்ளன. வடபெரும்பாகக் கல்விப் பகுதி யார் பரமேசுவரர் கல்லூரியில் கல்விப் பொருட்காட்சி ஒன்றினை நடாத்துகின்ற னர். தனியார் துறைக் கல்விக் கூடமொன்றிற் பணியாற்றிய யானும் அதில் ஈடுபடுகின்றேன். ‘பிருந்தாவனம்’ என்னும் பகுதியில், நூற்காட்சியும், கலைக்காட்சியும் என்பொறுப்பில் விடப்படுகின்றன. கல்வி அலுவற் பெரியார்களே பலர் வருகின்றனர். கல்வியாளர் கூடுமிடத்தில் அதைப் பற்றிய பேச்சுத்தானே நிகழும்! கழகம் தோன்றுவிருக்கும் திட்டம் பற்றியும் பேசியது அரைகுறையாக என் காதிலும் விழுகின்றது: இத்தனை பயிற்சிக் கூடங்கள் உள்ள யாழ்ப்பாணத்தே, இன்னுமொன்று என என்னுகின்றேன்: காட்சி நிறைவு ரும் கடைசிநாள் அன்று யாழ். கல்வி அதி காரியான திரு. வி. க. நாதன் அவர்கள் வருகின்றார். தொடங்க விருக்கும் புதிய கழகத்தில் தற்காலிகமாகப் பணி புரிய விரும்புவீர்களா என்கிறார். அரசாங்க ஆசிரியயாக மாறுவதில் எனக்கிருந்த

வெறுப்பால் இயலாது என நறுக்கெள மறுத்து விடுகின்றேன். மறுப்பிலும் எனக்குமிது நல்லாண்டே!

1946ஆம் ஆண்டு வைகாசித் திங்கள் குறிப்பிட்ட கழகம் திரு நெல்வேலியில் 30 மாணவர்களுடன் உதயமாகிறது: திரு நெல்வேலியில் ஆடவர், பெண்டிர் எனும் இருபாலாரும் சேர்ந்து பயிலும் ஆசிரிய கழகம் பல்லாண்டுகளாக இயங்கி வருங் காலமது. புதிய கழகத்திற்கு அதிபர் யார்? பெரும் பெரும் புள்ளிகளின் பெயர்கள் அடிபடுகின்றன. ‘ஸ்ரான்லி’ மகா வீத்தி யாலயத்தில் எண்த விஞ்ஞானப் பீடங்களை அலங்கரித்து, நற்பணியாற்றிய செல்வி, ஞானம் முருகேசு அம்மையாரே தற்காலிக அதிபராகின்றார். மூன்று மாதக்கள் கழி கின்றன. அதே ஆண்டு ஆவணித் திங்கள் நானும் அரசாங்கத்தின்கீழ் இக்கழகப் பேராசிரியயாகும் வாய்ப்பினைப் பெறுகின்றேன். இது அற்புதமோ திருவருளோ!

சௌவாசிரிய கழகத்தைச் சார்ந்த இருகட்டிடங்களே விடுதி, விரிவுரை மண்டபம், அதிபர் அலுவலகம், ஆசிரியர்களாறுமிடம் எனக் காட்சி தருகின்றன. மாணவர், அதிபர், என்னுடன் வெறுமொரு பேராசிரியை, விடுதிக்கும், வேறு பல உதவிக்கும் என வேறொரு பெண்மணி, காவற்காரர், கழக உறுப்பினர் ஆகிய நாம் ஒரு கூட்டில் வாழ்வதுபோல் வாழ நேருகின்றது. புதிய இடம், புதிய அனுபவம், போதிய வசதி களின்மை அவ்வப்பாடசாலைகளுக்காய் பேராசிரியர் இன்மை; ஆயினும் சூழ்நிலைக் கமைய எம்மை ஆக்கிக் கழகம் உருவாகிய நோக்கத்தை உணர்ந்து இயன்றவரை செயற்படுகின்றோம். மூர்த்தி சிறிதாயினும் கீர்த்தி பெரிதாகின்றது:

ஒரே வளவில், ஒரே மொழியில், ஒரே தரமான இரு பயிற்சிக் கல்லூரிகள் இரு வேறுகப் பிரிந்து செயற்படுவதைக் காண பது ஓரளவு வேடிக்கையுந்தானே! இரு பகுதிப் பெண்களிடையிலும் சிறிதளவு உள வெறுபாடுங் காணப்படாமலில்லை. ஆங்களார், மழும் பெருமை வாய்ந்த சைவாசிரிய கழகத்திற்பயில்கிறோம் எனப் பெருமை பாராட்டுகின்றனர்; நாம் அரசாங்கக் குழந்தைகள் என்ற மிடுக்கு இவர்க்கு! இப்

பிரிப்புகள் இல்லாது எல்லோரும் ஒரே குலமாய் வாழும் காலம் ஒன்று வரும் என்பதையார்தான் அன்று அறிவார்.

கோதையர் கழகமாம் கோப்பாய்

ஓராண்டு உருண்டோடுகிறது: சிறந்த ஆசிரியப் பயிற்சி கொடுக்கக் கருத்துக் கொண்ட கல்விப் பகுதியார் எமது நிலையை நன்குணர்கின்றனர். தீவிரமாக யோசிக் கின்றனர். கோப்பாயில் இயங்கும் ஆண்கள் ஆசிரிய கழகமே பெண்களுக்கு ஏற்ற தென்ற முடிபுக்கு வருகின்றனர். இம் முடிவையறிந்தபோது, எம்மவர்க்கு உண்டான மகிழ்ச்சிக்கு அளவேது! பல ஏக்கார் நிலப்பரப்பு. சுற்றிலும் பசுமை நிறைந்த தோட்டங்கள், மனத்தை ஒருமுகப் படுத்திக் கற்கக்கூடிய அமைதிக் குழல். 1947ஆம் ஆண்டும் எமக்கு நல்லாண்டாய் அமைகின்றது. அவ்வாண்டு வைகாசித் திங்கள் கழக நுழை வாயிலை அடைகின்றோம்: ஆறுகள் கிளை பரப்பியது போல நெடுஞ்சாலையும், குறுஞ்சாலைகளும் காணப்படுகின்றன. ஆயிரங்காலத்துப் பயிரான ஆலமரத்துடன், அரசு, வேம்பு என்பனவுங்கவிந்து தண்ணிழல் பரப்புகின்றன. முன்றி வில் அழகான வட்டப் பூங்கா. அதன் நடுவண் மகிழுமரம். அது நன்மனம் பரப்பிய மகளிரைத் தன்பால் இழுக்கின்றது. நீண்ட பசிய சவுக்கு மரங்கள் நெடுமாலோவென வியக்கும்படி அசைந்தாடித் தம் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவிக்கின்றன. அதோ! அங்கு வருகின்றாரே! அவர் யார்? அவர்தான் சிறந்த கல்விமானும், பண்பாளரும், இக் கழகத்தின் ஈடுபாயற்று விளங்கியவருமான அதிபர் திரு. சண்முகரத்தினம் அவர்கள்; எங்கள் அதிபரையும், எம்மையும் பண்புடன் வரவேற்கின்றார். சிறிது தூரம் அவர் பின்னே செல்கின்றோம். அலரி, மந்தாரை, மூல்லை, மல்லிகை, பிச்சி, ரேஞ்சா என்பனவும், பிறவுமான மலர்கள் மயிலையாரின் மனத்தைக் கொள்ளை கொள்ளுகின்றன. மலருக்கும், மகளிருக்கும் எவ்வளவு பொருத்தம்! மலரைப்போல் இவர்களுமல்லவா கலைமணம் பரப்பப் போகின்றார்கள்! மறுபால் கதவியும், கன்னலும், காய்கறி வகைகளும் கட்டிளங்களையாரின் உழைப்பின் உயர்வை விளக்குகின்றன.

இரு கணம்தான்! கம்பர் காட்டும் நந்தன வனமும், சந்தன மணமும் எனக்கு இங்கு தெரிகின்றன. காட்சி மாறுகின்றது. ஆம்! கந்தனையனையவர் கலைதெரிகழகம், நந்தன வனம்: அஃது இப்பொழுது பந்தனை வீரவியர் பயிலும் இடமான சந்தனவனமாய் மாறுகின்ற விந்தையை நினைந்து வியக்கின் மேன். சண்முகரத்தினம் ஜயாவின் குரல் கேட்டுச் சுயநிலைக்கு வருகின்றேன். கலட்டி யெனுங் கற்றரைதான், இவ்வாறு பணபடுத்தப்பட்டுப் பயன் கொழிக்கின்றதென்கின்றார். இங்கு வரும் எத்தகைய மாணவரையும், நல்லாசிரியராகப் பணபடுத்தும் நிலமிது என்ற உண்மையையும் உனரவைக்கின்றது அவர் பேச்சின் குறிப்பு.

கண்ணையும், மனத்தையும் சிறிது வேறு திசையிலே திருப்புகின்றோம். தூணில் அழகியதான் நன்மாடங்கள் கண்ணுக்கினிய பச்சைப் பிழ்னனியைக் கொண்டு, இரத்தினக்கற்களை இழைத்தாற் போன்று விளங்குகின்றன. விடுதி அறைகள், விரிவுரை மண்டபங்கள் என அவை விரிந்து கொண்டே போகின்றன: இத்தகைய உறுதியும், அழகும் வாய்ந்த மண்டபங்களை எழுப்பிய சிற்பிகள் கட்டடக்கலை வல்லார் என்போரின் நன்னேக்கும், தன்னலமின்மையும், காலக் கண்ணேட்டமும் இக்காலத்துவர்க்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டு;

நற்பணி யாற்ற ஆவலும் உறுதியும்

இத்துணை வசதிகளும், வளமும், வனப்புங்கொண்ட இடத்திற்கு நிலையாக வந்து விட்டோம். இவற்றை நன்கு பயன்படுத்தி யாகவேண்டுமே! மிக மகிழ்ச்சியானதும், எதிர்பார்த்ததுமாம் ஒரு செய்தி. எமது அன்புக்குரிய அதிபர் நிலையான அதிபராகின்றார்! மாணவர் தொகை பெருகுகின்றது. ஈழவள நாட்டின் நாலை திக்குகளிலுள்ளாரும் விரைந்து வருகின்றனர்: இனத்தால் வேறுபட்டாலும் மொழியால் ஒன்றுபட்ட மூஸ்லீம் இனப் பெண்மணிகளிற் சிலர் முதன் முதல் தமிழாசிரியராய்ப் பயிற்றப்பட்ட வரலாறு இங்கேயே தொடங்குகின்றது. இனத்தால், காலத்தால், சூழலால், சமயத்தால் வேறுபாடுடையாரும், ஒரு குலமாய் இணைந்து, பினைந்து வாழும் ஒருமை வாழ்க்கையை இங்கே

கான முடிகின்றது: இது எதிர்காலத்தில் இவர் எங்கு செவினும், "யாதும் ஊரே யாவரும் கேள்வி" என்ற பரந்த மனப்பான்மையுடன் செய்வர் என்பதைச் சூசகமாக உணர்த்துகின்றது:

"வாழக் கல்வின்"

இதுவே நம் கழகக் குறிக்கோளாகும்: மாணவர் இதன் நுண்மையையும், உண்மையையும் உணருகின்றனர். இஃது அவர்கள் வாழ்க்கையின் அடிநாடமாகவும், தாரகமந்திரமாகவும் ஒனிக்கின்றது. அதனுடைய பொதிந்துள்ள தத்துவத்தை உணர்ந்து வாழுதலே பயிற்சியின் தொடக்கமும், முடிபுமெனத் தெளிகின்றனர்: அன்றி, அதிபர், பேராசிரியர் முன், மாணவர்கள் கழகப் பாரம்பரியத்தையும், மேன்மையையும் காத்துச் சமய, இன், இட வேறுபாடின் ரிக் கல்விப் பணிக்குத் தம்மை ஒப்புவிப்ப தாக வாக்குறுதி செய்யும் காட்சி, வேதகாலக்குரு சிஷ்யர்களை நினைவுட்டுகின்றது. கழகக் குறிக்கோளும், அவர்களது வாக்குறுதியும் அன்னர் பணிசெய்யும் காலமெல்லாம் அவர்க்கு உறுதுணை புரியும் என்பது தின்னனம்.

சிறந்த கல்வியை நாட்டிற்கு அளிக்கும் பயிற்சி

இங்கு கொடுக்கப்படும் கல்வி வெறும் ஏட்டுச் சுரக்காய் அன்று. காலத்திற்கும், நாட்டுத் தேவைக்கும் ஏற்றதாய், மொழி, பண்பாடு என்பனவற்றிற்கு ஒத்ததாய் விஞ்ஞான உலகில் உள்ளோம் என்பதையும் சிந்தித்துச் செயற்படுத்துவதற்கேற்றறையே இங்கு பயிலும் பாடங்களும், பயிற்சிகளுமாகும் என்க. பாலர் தொடக்கம் பல்கலைக் கழகம் ஈருக்கச் சுயமொழியில் எல்லாப் பாடங்களையும் கற்பிக்கும் கோட்பாட்டை உணர்ந்து, அதற்கேற்றவாறு தமது ஆற்றலை வளர்க்க இக்கழகம் பெரிதும் உழைக்கின்றதென்பது மிகக்யன்று தொடக்க நிலை வகுப்புகள் தொடக்கம் உயர்வகுப்பு ஈருக உள்ள ஈழவள நாட்டுக் கல்வியின் நோக்கங்களையும் நன்குணர்த்துகிறது. எனவே, மாணவரது உடல், உளம், செயல் என்பன ஒருங்கே வளர்த்தற்காய் சிறந்த கல்வியை நாட்டுக்களிப்படுதே தம் தலையாய கடமை என்பதை அறிவின்றனர்; அவர்கள்

பெறும் பயிற்சியும் அதனைத் தெளிவாக்குகிறது. எனவே கற்றல், கற்பித்தல், மாணவர், வகுப்பறை பாடம், நோக்கம் கட்புல செவிப்புல உபகரணங்கள் ஆகியவற்றையும் இவற்றேரூடு தொடர்புடைய அம்சங்களையும் தாமாகவே அறிந்தும், உணர்ந்தும், ஆய்வு நடாத்தியும் பட்டறிவினால் உண்டாய அனுபவங்களைப் பிறரோடு கலந்துரைத்தும், தெரிந்தும், பரிமாறல் செய்தும் தம்மை முழுமையான ஆசிரியர்களாக்குகின்றனர். இவர்கள் பயிற்சியிற்காட்டும் ஆவலும் துடிப்பும், அதிபர், பேராசிரியர் உள்ளங்களைக் குளிரிவிக்குமன்றே! சாதன பாடசாலைகள் இவர்க்குச் சிறந்த ஆய்வுக் கூடமாயும், பயிற்சி பெறுமிடமாயும், உண்மையான சாதனங்களை நிலைநாட்டுமிடமாயும் விளங்குகின்றன:

நிகழ்ச்சிகள், முயற்சிகள் பற்பல

இக்கழகத்திற் பயிலவரும் மாணவிகள் மிகவும் பாக்கியசாலைகள் என்பர்: உண்மையுந்தான். நேரங்கியில் அமைந்தனவற்றைக் காட்டிலும், அதற்குப் புறம்பான நிகழ்ச்சிகள், முயற்சிகளே இக்கழக மாணவின் திறமையை நன்கு வளர்ப்பனவாம். இவற்றிற்கெல்லாம் இங்குள்ள விடுதி வாழ்க்கை அமைவு, ஓய்வு நேரங்களைப் பல்துறையிலும் பயனுறக்கமிக்கும் வாய்ப்புக்கள் என்பனவே பெரிதுந் துணைபுரிவனவாய் உள்ளன. சமய, கலைவிழாக்கள், கருத்து மேடைகள், பொருட்காட்சிகள், போட்டிகள் என்பனவும், பிறவும் இவர்களது புறவேலைகளிற் சில முயற்சிகளாம். இவற்றைப் பார்வையிட வரும் சுவைஞர்கள், அறிஞர்கள் என்போர் காட்சியைப் பார்ப்பதா. அதன் சுவையைப் பார்ப்பதா என வியக்கும் நிலை! இவை மாணவரிடத்தே மறைந்து கிடக்கும் ஆற்றல்களையும், எண்ணங்களையும் வெளிக்கொணர்வதோடு, அன்னர் ஆன்ம நேய ஒருமைப்பாடு, விரிந்த மனப் பான்மை, பிறரை மதித்தல், சகிப்புத் தன்மை ஆகிய பல சிறப்பியல்புகளை வளர்க்க உதவுவன.

போட்டியிடும் பொன்னணங்குகள்

ஆ! இவர்களுமா ஒடப் போகிறார்கள்! ஆடப்போகிறார்கள்! விளையாட்டுப்

போட்டி களைக்ட்டி விடுகின்றது. விளையாட்டரங்கில் பார்வையாளர், இந்நாளைத் திருநாளாகக் கருதிக் குழுமி இருக்கின்றனர். இல்லத் தாய்மாரான பேராசிரியர் தத்தம் இல்லங்கள் வெற்றியீட்டு வேண்டுமென்ற குறியுடையவராய்க் குழந்தைகள் போல் மாறுங் காட்சி! ஒங்கி உயர்ந்த கம்பத்திலே கழகக்கொடி பட்டொளி விசிப் பறக்கின்றது. அதன் முன்னே இல்லக் கொடிகள்! அதனதன் இலச்சினைகளுடன் உயர்ந்து நிற்கின்றன! இல்லத் தலைவியர் கொடிகளைத் தாங்கிப் பிடித்த வண்ணம் முன்னே செல்கின்றார். முதியர், இளைஞர், அவருள்ளும் உடல் பருத்தவர், சிறுத்தவர், மெல்லிடையர், வல்லிடையர் என்போ ரெல்லாம் இன்னிசைக்கேற்ற வண்ணம் தாளம் தப்பாது அழகுநடை நடக்கின்றனர். இல்லக்கிழத்தியரும் வாலைகளாகி வீராங்களைன வீறுநடை போடுங் காட்சி தான் என்னே! பார்வையாளர், இவர்களைல்லோரும் பதினாறுண்டுப் பாலினக்ககள் தானே என மயங்குகின்றனர்! அறிஞருக்குண்டாகும் மகிழ்ச்சிக்கெல்லை ஏது! கோப்பாய்க் கழகம் செய்யும் விந்தைகளிலொன்று இது:

இன்னிசையும் புன்னகையும் பொங்கும் பூவையர் :

விளையாட்டுப் போட்டி ஒரு விழாவாகவே விளங்குகின்றது. இங்கு நிகழும் விழாக்களில் மெல்லியலாரின் கை வண்ணமும், கலையழகும் சொல்லி முடியுமோ! கை புனைத்தியற்றுக் கவின் பெறு வனப்பும் பின்னணியில் வாழையும், மகர தோரணங்களும் மேலும் கண்களைக் குளிர்விக்கின்றன. இடையிடையே மலர்ச்சரங்கள். மலை நாட்டிலுள்ள பழைய மாணவிகளின் அங்பளிப்பாக வந்த மலர்களினின் றும் வரும் நறுமணம். இடையிடையே பூரண கும்பங்கள். குத்து விளக்குகள். ஆங்காங்கே அழகுக் கோலங்கள்! வளைந்து நெளிந்து சுருண்டு அடி முடி தெரியாது விளங்கும் மாக்கோலங்கள்! பொருந்திய கல்வியால் உண்டான உபசரிக்கும் பணபாடு. விழாக்காண வருவோரை வருக! வருகவென அன்புகனிய வரவேற்கின்றது. தாமணி மாடத்தைச் சுற்றிலும் விளக்கொளி; தூபங் கமழ்கின்றது. இன்னிசை

யும், புன்னகையும் பொங்கித் ததும்புகின்றன: எங்கும் அமைதி: ஆவல்: சங்ககாலக் காவியங்களைக் கண்முன்னே கொண்டு வருகின்றனர்: காட்சி மாற்றம்: பாண்டியன் அரண்மனை. நீர் வார் கண்ணளாய்க் கண்ணகி நீதி சேட்கிறார். சிலம்பு தெறிக்கும் ஒலி கேட்டுத் துணுக்குறுகின்றோம். கோல் கோடிய மன்னளின் மனப்பங்புதான் என்னே!

மாதவியின் மாண்பை மறக்கமுடியுமா? “புத்தஞ் சரணங் கச்சாமி” என்ன எல்லோரும் புத்த தத்துவத்தில் மூழ்கிவிட்ட நரா! மாதவியின் துயரோடு ஒன்றியநாம் அறவணவடிகளின் அறிவுரை சேட்டு அவருடன் அமைதி பெறுகின்றோம். ‘பிறந்தோர் உறுவது—அப்பாடா’ பெருகிய துண்பம்! துண்பம்! என அசைபோடுகின்றனர். அது மண்டபத்தை விட்டு வெளிவரும் வரைதான்! தூர்க்குணங்கள் யாவும் நிறைந்த துரியோதனை சபை. துகில் உரியப்படுகின்றார்களும்கூண்டினை! நீதியும், உண்மையும், பெண்ணுரிமையும், தியாகமும் பொய்த்துவிடுமா?

இரு கண்களினின்றும் கண்ணீராறு பெருக்கோடுகிறது. துகிலைப் பிடித்திருந்த கையும் சோர்ந்து மெய்யும் சோர்ந்து கடைசியில் கண்ணனே கதியென உருகுகின்றன கிருஷ்ண! நாமும் உருகிக் கண்ணீர் வடிக்கின்றோம். ஆனால் நாம் கண்ணைச் சரணடைய வில்லை. பெண்மை வெல்கிறது! அந்த இலட்சியப் பெண்ணுக்கு நினைவுச் சின்னமும் எடுக்கின்றோம். இல்லாரு சூத்தும். பேச்சும், இன்னிசையும் முழங்குமிடந்தான் நங்கழக மேடை. புதியரதும், பழைய மாணவரதும் நல்லெல்லாத்திற் பிறந்த “ஞானம் நினைவுமேடை” அது கலையார்வம் மிக்க அம்மையார் பெயரால் நங்கையர்க்குக் கிடைத்த நன்கொடை! இதனைத் தோற்றுவித்த புதிய அபிப்ரும் பழைய மாணவரும் என்றும் நினைவுக்குரியர்.

அதீசயப் பெண்டிரும் அற்புத சாதனையும்

இக்கலை தெரி கழகம் இவ்வாறு சடினையற்று விளங்குவதற்குச் செம்மை சான்ற

உள்ளத்தினராம் அதிபர், பேராசிரியர்களின் மனமுவந்த உழைப்பே காரணமாகும்.

மகளிர் மனையறஞ் சிறக்க வாழ்வரல்மட்டுமல்லர். சமுதாயத்தின் பல்வேறு துறைகளிலும் அவர் தந்திறனையும், ஆளுந் தன்மையையுந் துவங்கவைப்பவர். அதற்கு விளக்கமாக அன்று தொட்டு இன்றுவரை அரிய சாதனைகளைக் காட்டிய அரிவையர் பலவரை உலகங் கண்டுள்ளது. நமது ஈழ வள நாட்டிலும் அத்தகையோர் இருப்ப பதுந் தெரிந்ததே. கோவைக்கழக அதிபர், பேராசிரியர் என்போர் கல்வித் தொண்டாற்றுவதைப் பார்ப்பவர் வேத கால வனிதையரையும், வரலாற்று வீராங்களை கண்டுமே காண்பர்.

காலத்திற்குக் காலம் இங்கு வருகை தரும் கல்வி அலுவலக மேலவரும் மற்றும் அறிஞரும் இங்கு ஆற்றும் பணியை உள்ள வாறுணர்ந்து வியந்து பாராட்டுவது யாவரு மற்றும் அந்ததே. அன்றி, இங்கு பயின்று வெளி யேறும் மாணவியரின் உயரிய தொண்டும் இதற்குச் சிறந்த சான்றுகும்.

இக்கலைக் கோயில் கண்ட இருபத்தைந்தாண்டுகளிலும் தன் னேரில் லாத் தலைவியாக விளங்கும் பேற்றினைப் பெற்றுர் இருவர். இவர்களிற் கானும் ஒரு மைகள் பலவாம். முதலதிபரான செல்வி. ஞானம் அம்மையார் என்றும் எம் நினை விற்குரியர். இல்லறத்தை மேற்கொள்ளாத மனவறுதி. பெயருக்கேற்ற சாந்தம். எவரிடத்தும் அங்பு. விருந்தோம்பும் பண்பு. உணவு படைத் தூட்டும் அன்னை. அன்னை உள்ளத்திற்குரிய அருள். இந்நல் வியல்புகள் யாவும் ஒருங்கே அமைந்தவர் நம் முன்னால் அதிபர். இவை தங்கீழ்ப்பயில் வரும் மாணவியரிடத்தும் நிலைக்க வேண்டும் எனும் ஆவலுடையவர். கீழைத் தேசப் பண்பாடு, கலைகளில் மிகுந்த பற்றுடையவர். பகுத்தறிவு மறந்து, பளித பலத்தின்மீது நம்பிக்கை வைக்கும் யுக மிதுவென்பதை யுணர்ந்து, தெய்வத்தைப் பற்றிய சிந்தனைதான் மனித வாழ்க்கைச்சு இன்றியமையாதது என்பதை உணர்ந்தும், உணர்த்தியும் அதற்குச் சிறந்த இடம் அமைத்தவர். மகளிர் மாண்பை உயர்த்தி, அவர் சீரிய வாழ்க்கை வாழ்வதையே

என்றும் விழைந்தவர். பிறமொழிக்கு மதிப்பளித்துத் தம் மொழியைத் தூரவைக்கும் மனப்பாண்மை மலிந்திருந்த அக்காலத்தில், தம்மொழி ஆசிரியர்கள் தரத்திலோ, திறமையிலோ குறைந்தவரல்லர் எனக்காட்டி அவர்க்குத் தகுந்த இடங் கொடுத்த பெருமைக்குரியவர். நமது நாட்டின் நானு திக்கிலுமுள்ள தனியார் துறைக் கல்விக் கூட ஆசிரியர்கள் இங்கு பயிற்சி பெறும் ஆசிரியை களே வேண்டும். வேண்டுமென விழைந்தமை இவர் அதிபராய் விளங்கிய காலத்திலேயாம். இப்போதும் அதே தரம், திறமை (கூடியவரெனவும் அமையும்) உடையராயினும் அந்த வேண்டுகோளுக்கு இடமில்லாத நிலை! பயிற்சி முடிந்து வெளியேறுவோர் தாமாகவே இடங்களைத் தெரிந்து கொள்ளுங் காலமிது! காலம், இடம் வேறுபடினும் அன்னையரின் குறிக்கோளும், வாக்குறுதியும் என்றும் ஒன்றே. செல்வி. ஞானம் அம்மையாரின் பதினாறுண்டுச் சேவையும் பல்லாண்டு பல்லாண்டாய் வாழும்.

அதிட்ட ஆண்டே வருக!

மிக்க அதிட்டஞ் செய்தவர்களை மும் மடங்கு பாக்கியசாலிகள் என்பர். 1963-ம் ஆண்டு எமக்குமத்தகையது. பதினாறுண்டுப் பராயம் கண்ட நங்கழகத்தை இங்கு இயங்கவிடாது, வேறெங்கோ கொண்டு போவதென்ற பேச்சுப் பலமாக அடிப்படைத் து. அஃது உண்மையுமாகிறது. 1962-ம் ஆண்டு இறுதி ஆண்டு மாணவரோடு ஜிதற்கு முடுவிஹா நடாத்தும் கட்டம், இந்நிலையில் நாம் வாளாதிருப்போமா! கண்ணை இழந்த நிலை. இறை நம்பிக்கை யுடன் வரலாறு கண்ட வனிதையின் மனவுறுதியை நினைவிற் கொள்கின்றேயும். பழைய மாணவர், ஆதரவாளர், கல்வி மான்கள் கைகொடுத்து உதவுகின்றனர். யாழ்ந்திர மண்டபத்திற் பெரிய கூட்டம்; அஃது இறுதிக் கட்டத்தை அடைந்த போது சழக்க கீத்தைப் பழைய மாணவர் பாடிய ஆவேசம்! பெண்மை வெல்கிறது! காலன் கையில் அகப்படலிருந்த மார்க்கண்டேயரை மீட்டமைப்போல இக்கழகத்தை இங்கேயே இருந்தவண்ணம்

இயங்க வைக்கின்றோம்: இது பெண்டிரின் அற்புத சாதனைக்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டன்றோ! இது இக்கழக வரலாற்றிற் பொன்னெழுத்துக்களாற் பொறிக்கப்பட வேண்டுவதொன்றுத் தல்லவோர் அதிபர் வேண்டுமே என்ற கவலை. யார் வருவாரோ என்ற ஏக்கம். அதிலும் எமது விருப்பமே நிறைவேறுகின்றது. இவ்வாண்டு திருமதி இரதிலக்குமி ஆண்தக்குமாரசாமி அவர்கள் புதிய அதிபராகின்றார். இவர் எமக்குப் புதியவரல்லர். பத்தாண்டு எம்முடன் பேராசிரியராய் விளங்கிப், பலாவி ஆசிரிய கழகத்திற்கும் பணியாற்றச் சென்றவர். இவரை வருக வருகவென இவ்வதிட்ட ஆண்டில் வரவேற்கின்றோம்: பெயருக் கேற்ற தோற்றம். புண்ணிய பாரத நாட்டின் எத்தனையோ தலைமுறை களாக விளங்கிவரும் பெண்மைக் குலத்தின் இலட்சியங்களிலும் அதற்கு அடிப்படையான ஒழுக்க சிலங்களிலும் ஊறிய பண்பு. நாநலம், மதிநுட்பம், வினைத் திட்டபம் நிறைந்த கல்வியால் விளாந்த விரிந்த மனம். முருகியல் உணர்வு, விருந்தோம் பும் பரிவு எனுஞ் சிறப்புகளைத் தனதாக கியவர் எமது புதிய அதிபர். அன்றி, வாழ்வில் உண்டாகும் சுக்குக்கத்தினைத் தமது சொந்த வாழ்விலே கண்டு தெளிந்தவர். இங்கு பயில வரும் மாணவிகள் பல்லாற்றுலும் பயணபடு முறையிற் பயிற்சி பெற்று வெளிச் செலவு வேண்டும் என்ற எண்ணமொன்றையே இலக்காகக் கொண்டு அண்ணேர ஊக்குவிக்கின்றார். மாணவர் செய்த அதிட்டமான்றே அதிட்டம்!

இவ்வாண்டிற்குஞ் இதுவரை தனியார் துறைப் பயிற்சிக் கூடங்களாய் விளங்கிய திருநெல்வேலிச் சைவாசிரிய கழகம், நல்லூர் ஜக்கிய ஆசிரிய கழகம், கொழும்புத்துறை கத்தோலிக்க ஆசிரிய கழகம் என்பவற்றிலுள்ள மாணவியரும், பேராசிரியர்களும் எம்முடன் இணைகின்றனர். இணைப்பிரிவேது! வேறுபட்ட சமய மெல்லாம் கருத்தொன்றி, மேரன வாரிதியில் அடங்கும் காட்சியைக் கண்டு நினைவுக்குத் தருகின்றார் தாயுமானவர். அதிட்ட ஆண்டிலான சிறந்த நிகழ்ச்சிகளுள் இதுவுமொன்றோ!

மாணவர், பேராசிரியர் மற்றும் வசதி கள் யாவுமிருக்கும்போது அதிபரின் உற்சாகத்தைப் பார்க்க வேண்டுமே! குழம்பிக் கிடந்த நிருவாகத்தைத் திருத்திய மைப்பதில் சுறுசுறுப்படைகின்றார். பாடங்களிலும், பயிற்சியிலும் உண்டாகும் புதிய புதிய திட்டங்களை உடனேயே செயற்படுத்துகின்றார். மாணவ சமுதாயத்தின் எதிர்காலத் தேவைகளை அறிந்து அதற்காய நடவடிக்கைகளில் இறங்குகின்றோம். மாணவர் பேராசிரியர் என்போரிடங்காட்டும் அன்பு, மதிப்பு காரணமாக அவர்களது ஒத்துழைப்பையும் நன்கு பெற்றுக் கழகத்தின் பெருமையை மேன்மேலும் உயர்த்துகின்றார். இவர் வந்த குறுகிய காலப்பணி, கல்விப்பணி, மேவைர்களின் கவனத்தைப் பெரிதும் கவர்கின்றது. ஒன்று கூற மறந்துவிட்டேன், இவர் வரலாற்றுப் பாடவல்லுநருங்கூட. சித்தன்ன வாசல், சீனமதில், சிகிரிக்குன்று, மாமல்லபுரத்துச் சிற்பங்கள், தஞ்சைப் பெருவடையார் கோயிற்கோபுரம் என்பவற்றில் பெரிதும் ஈடுபாடு கொண்டவர்போலும்! அவர் வந்தபின் தோன்றியுள்ள புதிய கட்டிடம்தான் எத்தனை! பாழ்மண்டபங்கள் வாழ்மண்டபங்களான புதுமைதான் என்னே! அதோ! வானளாவிக் காட்சி கொடுக்கிறதே வண்ண நீர்த்தொட்டி! இரண்டு இயங்கிரங்கள் மாறி மாறி இயங்குகின்றன. அதற்கு அயலிலுள்ளது மாணவர் விடுதியாகிய வாழ்மண்டபம். அருகில் உள்ள உணவுண்ணுஞ்சாலைக்கு எத்தனை மெருகு. விடுதியறைகளுக்குத்தான் எத்தனை பாதுகாப்பு! சமையலறையிலிருந்து உணவுண்ணுஞ்சாலைக்கும், விடுதிக்கும் இடையில் மாணவரை வெயில் மழையிலிருந்து காக்க அமைந்திருக்கும் கூரை. சிறிதுதாரத்தில் விடுதியோடமைந்த குளிக்குந் தொட்டி: பழைய மல்கூடங்களா! இல்லை! எல்லாம் புதிய முறையிலே திருத்தம். இனித் திரும்பி விரிவரை மண்டபத்திற்கு வருகின்றோம். “ஞானம் நினைவு மேடை” இதுதான். அதன் மேற்பக்கம் படிக்கட்டுகளால் இறங்கி ஒரு மண்டபத்தைத் தாண்டி அப்பால் நுழைகி ன்றோம். ஞானம் அம்மையார் காலத்தில் சமையறாகுத்திற்கே தகுதியற்றதெனத் தள்ளப்

பட்டுக் கிளமாய்க் கூடந்த இடமா இது
என்ற வியப்பு! அடுப்பு, அம்மி, ஆட்டுக்
கல், பொருள்கள் வைக்கும் தட்டுகள்,
முதலுதவிச் சிகிச்சை நிலையம், சலவை
செய்யச் சலவைக்கற்களாலான நீர்த்
தொட்டிகள், உடைகளை அழுத்துமிடம்
எனப் பாவையர் பயிலும் மாதிரி மனையில்
யற் கூடமாகவன்றே மாறியுள்ளது! மனைத்
தக்க மாண்புடையரான மகளிர் இக்கலை
யைச் செவ்விதாகப் பயில அதிபர் செயற்
பட்ட விதம் போற்றுத்தஞ்சூரியதே! அடுத்
துத் தெரிகிறதே படிகள்! இறங்குகின்
ரேம். அழியலுணர்வுடன் மகளிர் கை
பட்ட பாதை வழியே செல்கின்றேம்.
மனம் அமைதி பெறுகின்றது: கத்தோ
விக்க மாணவரது வழிபாட்டு மண்டப
மாய், வாழ்மண்டபமாய்க் காட்சியளிக்
கின்ற புதுமையை நினைப்பதா! அதன்
பழைய தோற்றுத்தை மறப்பதா! இஃது
அச்சமய மாணவரது அயரா உழைப்பின்
அறிகுறி. இந்து சமய வழிபாட்டுக்குரிய
மண்டப ஒன்றும் விரைவிலே தோன்ற
விருப்பதாகத் தெரிகின்றது. அங்கிருந்த
வண்ணம் தெற்கு நோக்குவோம். பெரிய
மண்டபமல்லவா தெரிகிறது. அஃது ஒரு
விரிவுரை மண்டபம், சுவாமி விவேகானந்
தரின் உத்தம சீரான சகோதரி நிவேதி
தையின் நூற்றுண்டு விழா நினைவு மண்டப
மாகும். கல்லூரி வாயிலால் நுழைந்த
வுடன் இடது பக்கத்தில் கண்ணைக் கவர
நிற்பதுதான் புதிதாக எழுப்பப்பட்ட
“கிருஷ்ண படிப்பகம்” இது அதிபர்,
பேராசிரியர், பழைய மாணவர் என்போ
ரது உழைப்பின் வெற்றிச் சின்னம்! வாழையடி வாழையாக வந்த பெண்ணை
நலங்களெல்லாம் இணைந்த பண்பின்
சின்னம்!

இவ்வாறு புதிய அதிபர் கல்வி வளர்ச்சி
யிற் பற்பல புதுமைகளைச் சாதிப்பதோடு
மாணவர் தேவையறிந்து பழைய கட்டடங்
களைப் புதுக்கியும், புதிதாகத் தோற்றுவித்
தும் வருவது இக்காலத்தவர்க்கும், எதிர்
காலத்தவர்க்கும் ஏற்றந்திருவதாகும்.

புகழ்ச்சிக்குரியராம் பேராசிரியர்

இக்கழக வளர்ச்சிக்கும், புகழ்ச்சிக்கும்
பெரும் பங்கு கொண்டுழைத்தவர்களில் இக்

கழகப் பேராசிரியரும் போற்றுதற்குள்ளர்
என்பதை எவரும் மரூர்: இவர்கள் பல்
வேறு காலங்களில் வந்தவர்கள். இதுவரை
இளைப்பாறியவர் இருவர்: வெவ்வேறு
இடங்கட்குப் பணியாற்றச் சென்றவர் சிலர்,
தற்போதிருப்பவர் பலர்: தத்தங் துறை
யிலே திறமையுஞ் செயலாற்றுமார்வரவு
முடையவர். கழக மாணவரின் வளர்ச்சி
யிற் கண்ணானவர். கருத்து வேறுபாடுடைய
ரெனினும் கழக வளர்ச்சிக்கும், சிறப்புக்
கும் கருத்தொருமித்துக் கடமையாற்றும்
பெற்றியர். இல்லறக்தாராயினும் தம்மில்
லக் கடமைகளோடு கல்விக் கடமையையும்
முறையாகச் செய்யலாம் என்பதற்கு
எநுத்துக்காட்டாய் விளங்குபவர். இங்கு
நிகழும் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்கு
கொண்டு உழைப்பதில் மனநிறைவு காண்ப
வர். எடுத்த கருமத்தைத் தொடுத்து முடிக்
கும் ஆற்றலுடையராய்க் கழக வளர்ச்சியே
தந்தனி வளர்ச்சியைன்னும் மனப்பான்மை
யுடையவர். பாராளுமன்ற அமைச்சரைப்
போல் தனிப்பொறுப்பும், கூட்டுப்பொறுப்பு
முடையராய்ப் பணியாற்றுபவர். இவர்கள்
மாணவர்க்கு உத்தம வழிகாட்டியாய்
உதவுவார்கள் என்பதற்கையமுண் டோ?
இங்கு பார்வையாளராய் வருவார்கள் ஒவ்
வொருபாடத்துறையிலும் மாணவர் காட்டுந்
திறமையைக் கண்டு, அவ்வத்துறைக்
குத்தான் இக்கழகம் பயிற்சி கொடுக்கின்
ரதோ என மயங்குவர். மிதிலை வீதியிலே
இராமன் சென்றுன். அவனுடைய அழிக்கக்காண விரும்பிய மகளிர் அவனது ஒவ்
வொரு அவ்யவத்தை மட்டுமே கண்டு அதி
விருந்து கண்ணை மீட்க முடியாது வியந்து
நின்றனர். அவ்வாரே இங்கு வருவோர்
நிலையும் அமைந்துவிடும், இஃது அதிபர்,
பேராசிரியரின் அரிய சாதனை தானே!

வேறு பதவியிலுள் ஓராள் உள்ளமும்
பெரிது

ஒரு வீடோ, நாடோ, நிலைமோ, சமு
தாய்மோ ஒரு குடும்பம் போன்றது. அங்குளார் ஒவ்வொருவரும் தத்தங் கடமை
களைச் சிறப்புறச் செய்வதனாலேதான் அவ்
வீடோ, நாடோ, நிலைமோ மேலோங்கும்.
எங்கழகம் இன்று உயர் நிலையடைந்தமைக்கு
இங்கு எப்பதவியில் இருப்பவரதும் ஒத்து

முத்தமிழ்விழாக் கலையரங்குக்குத் தலைமைதாங்குமாறு கல்லூரி அதிபர் பிரதம வித்தியாதிகாரி திருமதி R. S. பாமர் அவர்களை அழைக்கின்றார்.

முத்தமிழ்விழாக் கருத்தரங்கில் முன்னொள் தமிழ்ப்பேராசிரியர் செல்வி சந்தனநங்கை கந்தப்பு தலைமைப் பேருரையாற்றுகின்றார்,

மூப்பு இருந்திருக்கின்றது: படி ப்பகப் பொறுப்பாளர், அவரே கட்டுல செவிப்புல இயக்குநருமாவார்; காலத்திற்குக் காலம் வரும் விடுதி மேற்பார்வையாளர். எழுது வினைஞர்..... மற்றும் எவ் வெப்பணி யிலுள்ளவர்களும் தங்கழகம் என்ற முறையில் அன்புடனும், பண்புடனும் தம் உழைப்பை நல்குகின்றனர். அவர்களது உள்ளம் பெரிதும் போற்றுதற்குரியது: இத்தனை மாண்புடைக் கழகம் நமக்கு ஓர் அருஞ்செல்வம்.

பண்புநலம் வாய்ந்த பழைய மாணவர்

எங்கழக உறுப்பினர்களில் பழைய மாணவர் சிறந்தவோர் இடம் பெறுபவராவர். அன்னர் எஞ்ஞானரும் இதனேடு நிலைத்த நினைவுத் தொடர்புடையவர். கழக அபிமானத்தினால் உந்தப்பெற்று எக்காலத்திலும் அதற்காக உழைப்பதிற் சலியாத நெஞ்சினர். அவர்களையும், கழகத்தையும் இணைப்பதே அன்னர் போற்றி வளர்க்கும் கழகப் பழைய மாணவர் மன்றமாகும். இக்கழகத்திற்கு அவராற்றிய உதவி பெரிது! பெரிது! ஆண்டுக்கொரு முறைகூடும் அம்மன்றம் பயனுறு வழிகளிற் செயற்படுகின்றது: பல் வேறு சூழ்நிலைலே தாந்தாம் மேற்கொண்ட பணியின் அனுபவங்களை மற்றையோருடன் பகிர்ந்து கருத்துப் பரிமாறல் செய்கின்ற

னர்க் குதிய புதிய செயற்பாடுகளையற்ற தோடு கற்பித்தல் முறைகளையும் அறிந்து கொள்ளுகின்றனர். அன்றிக் கல்வியாளர் பலரை அழைத்துப் பேசச் செய்கின்றனர். காலந்தோறும் நிகழுங் கழக நிகழ்ச்சிகளிற் கலந்து, கருத்தரங்கு, உரையரங்கு, கவிதையரங்கு ஆகியவற்றிலெல்லாம் பங்குகொள்கின்றனர். கழகத்தோடு இவர்கள் வைத்துக் கொள்ளுங் தொடர்பு இவர்களைப் புத்துாக்கம் பெறச் செய்வதுடன் கல்லூரிக்கும், அவர்க்கும் எந்நாளும் நெருங்கிய உறவையும் உண்டு பண்ணு கின்றது: அடாது மழை பெய்யினும், விடாது பழைய மாணவ மன்றம் கூடியே ஆகவேண்டும் என்பதில் அதிபர் காட்டும் ஆர்வமும், அக்கறையுந்தான் என்னே!

இதன் வரலாறு என்றும் போற்றுதற்குரியது. இக்கழக வளர்ச்சி தமிழின் வளர்ச்சி. தமிழ் ஆசிரியர்களின் வளர்ச்சி, தமிழ் மாணவர்களது வளர்ச்சி, நாட்டின் வளர்ச்சி என்பதை நாம் நினைவிற் கொள்ளுதல் வேண்டும். ஆயிரக்கணக்கான ஆசிரியைகளைத் தோற்றுவித்த கழகத்தின் “வெள்ளி விழா”, அதனேடு தொடர்புடைய அனைவர்க்கும் பெருமை தானே! இறைவன் திருவருளால் இக்கழகம் மேன்மேலும் வளர்ந்து, கலைமணம் பரப்பி, அறிவொளி பெருக்கி விளங்குமாக!

கஷ்டப்பட்டு அடைகிற வெற்றியில் தான்
மேன்மேலும் செய்ய வேண்டிய முயற்சியைத்
தூண்டக்கூடிய சக்தி இருக்கிறது.

— பேட்ரன்ட் ரஸ்ஸ்:

புதிய பயிற்று முறையில் அறிஞரின் சேவை

மேல் நாட்டில் மறுமஸ்சிக் காலத்திலிருந்து புதிய கல்விமுறை தொன்றியது. பிரெஞ்சுப் புதிசியின் பழையமுறைகள் மறைந்தன. அந்நாட்டு அறிஞரான ரூசோவின் 'எமிலி' என்ற நூல்தான் புதிய முறைகளின் வித்து எனவாம்.

ரூசோவின் கல்விபற்றிய கருத்துக்கள் அதில் தெளிவாக எழுதப்பட்டுள்ளன. கல்வி என்பது மனிதனுல் வளர்க்கப்பெற்ற சமூகத்தினுற் பாதிக்கப் படாமல், பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்பது அவர் கருத்தாகும். கல்வி புகட்டுவதில் குழந்தைதான் முக்கியக்குறு என்பது அவர் கருத்து. ரூசோவைக் கல்வியின் 'கோபர்ணிகல்' என்று கூறலாம். பூமியை நடுவாகவைத்து ஏணைய கோள்கள் இயங்குகின்றன என்ற கொள்கையைக் கோபர்ணிகல் மறுத்தார். கதிரவனை நடுவாகக் கொண்டு ஏணைய கோள்கள் இயங்குகின்றன என்ற உண்மையை உலகுக்கு எடுத்துக் காட்டினார். இதுபொலவே இதுகாறும் கல்வித் திட்டத்தினை நடுவாகவைத்துக் கற்பிக்கப் பெற்ற முறையைத் தவறு எனக் கண்டித்துக் குழந்தையை நடுவாகவைத்துக் கற்பிக்கப் பெறவேண்டுமென்று ரூசோ கூறினார். குழந்தையை நன்கூக ஆராய். குழந்தையை அறிவது எளிதல்ல. குழந்தையைக் கவனி. இயற்கையோடு இசைந்து நட என்பதே இவரது கல்விப் பணியின் உண்மைகளாகும். உளவியல் உண்மைகளை ஒட்டிப் புலன்கள் வரயிலாகத்தான் கற்பிக்கவேண்டுமென அழுத்தமாகக் கூறினார். புத்தகப் படிப்பை ஆதரிக்கவில்லை.

இவரது கல்வி பற்றிய கருத்துக்களைச் சுவிற்சளாந்து நாட்டு அறிஞர் 'பெஸ்ர் லோஜி' வகுப்பறையிற் பயன்படக் கெய்தார். குழந்தையை ஒரு வித்தாகக் கருதினார். விதைக்குள் பெரிய மரமாகும் ஆற்றல் சிறு வடிவில் உறைந்துள்ளதுபோல், எதிர் காலத்தில் மினிரும் பேராற்றல்கள்

குழந்தைகளில் உள்ளுறைந்து கிடப்பகதக் கருதினார். புத்தகப் படிப்பை ஏற்க மறுத்தார். சொற்களுக்கு முன் பொருள் என்பது அவரின் உயிர்நாடு எனவே உற்று நோக்கல் முறை (observation method) என்ற ஒரு முறையைக் கண்டார். உற்று நோக்கிக் கற்றலிலேதான் மொழிவிளக்கமடைகிறது என்றார். இரண்டு முக்கிய கூறுகளை வகுத்தார்.

ஒன்று புறவுகிலேயிருந்து பட்டறிவு மூலம் பெறும் கருத்துக்களே கல்வி. அப் பட்டறிவைப் புலன்வாயிலாக அடைய முடியும். எனவே ஆசிரியர்கள் அவ்வறிவுப் பெருக்கத்திற்குத் துணையாக இருக்கவேண்டுமென்றார். இரண்டாவது முழு வளர்ச்சியடைய வேண்டிய மனிதன் குழந்தையிடமே மறைந்து காணப்படுகிறுன் என்ற ரூசோவின் கொள்கையை வளியுறுத்தினார். இதனையே விவேகானந்த அடிகளாரும் 'கல்வி என்பது மனிதனிடம் ஏற்கனவே மறைந்து கிடக்கும் அறிவின் மஸர்ச்சி, என்று கூறினார். பெஸ்ரலேஸ்ஜியின் கொள்கைகளையும் முதலிலே 'ஹர் பாட்' என்ற ஜெர்மனியப் பேராசிரியர்தமுன்னார்.

இவர் கல்வியை உளவியல் அடிப்படையில் அமைக்க ஆர்வம் கொண்டார். மனத்தைப்பற்றி நன்கு ஆராய்ந்தார். மனம் செயற்படுவதைப் பற்றிய உண்மைகளைக் கண்டறிந்தார். மனம் எப்படி வளரி அனுபவங்களைத் தன்வயமாக்கிக் கொள்கிறது என்பதை ஒரு கொள்கையால் விளக்கிக் கற்றலில் ஒந்து படிகளை உணர்த்தினார். அவை: (1) மனதைத் தயாரித்தல்
(2) எடுத்துக் கூறல்
(3) ஒப்பிடல்
(4) பொது விதி காணல்
(5) விதையைச் செயற்படுத்தல் என்பனவாகும். வழிவழியாக அறிஞர்கள் இப்படிகளைக் கண்டபோதும் அவற்றை

முதன் முதல் உணர்த்தியவர் 'ஹெர்பாட்' ஆகும்.

மனதைத் தயாரித்தல் என்பது, கற்றுக் கொள்ளும் குழந்தைகளின் மனதைப் புதிதாகக் கற்கப்போகும் பொருளை ஏற்றுக் கொள்வதற்குத் தயாரித்தல். எடுத்துக் கூறல் என்பது புதிதாகக் கற்பிக்கும் பொருளைக் குழந்தைக்குக் கற்பித்தலாகும். ஒப்பிடல் என்பது பழைய அனுபவங்களையும் இயைபு படுத்திப் பார்த்தலாகும். கண்டவற்றைச் சுருக்கமாகக் கூறுதலே பொதுவிதி காண்டலாகும். இவ்வாறு கண்டபொதுவிதியை மீண்டும் படிப்பிற் கையாண்டு பயிற்சி பெறுதலே விதியைச்சொயற்படுத்தலாகும். இவ்வைந்து விதிகளும் உளவியல் அடிப்படையில் அமைந்தவை. ஹெர்பாட் இவ் வுண்ணமைகளை வகுப்பறையில் கையாள வகை செய்தார்.

இவருக்குப்பின் கல்வி உலகில் சிறந்து விளங்கியவர் 'விரேபஸ்' ஆகும். அவரும் குழந்தைகட்டு இயற்கையோ டெரட்டிய கல்வியே புட்டவேண்டு மென்றார். இவர் கொள்கைப்படி பள்ளி என்பது ஒரு முங்கா. அங்கு பயிறும் குழந்தைகள் முங்காவில் வளரும் செடிகள். குழந்தைகளைக் கண்காணிக்கும் ஆசிரியர்கள் செடிகளைப் பாதுகாக்கும் தோட்டக்காரர்கள். எனவே பிள்ளைகள் தாமரக்கையற்பட்டும், கருத்துக்களை வெளியிட்டும் வளர்ச்சி பெறவேண்டுமென்பது விரேபஸின் கொள்கையாகும். இவற்றைப் பாட்டுக்கள், படைப்பரற்றங்களின் துணைகொண்டு எய்துவிக்காமென்று கருதினார்.

இத்தாலிய நாட்டைச் சேர்ந்த 'மொன்றிசோர்' அம்மையாரும் விரேபஸைப் போலவே குழந்தைகளை வளரும் செடிகளாகக் கருதினார். குழந்தைகளின் புலன்களிற்குப் பயிற்சியளித்து அவர்களைக் கூர்மதியினராக்கலாமெனக் கருதினார். இவ்

அம்மையாரைத் தழுவியே குழந்தைக்கள்வி நிலையங்கள் எழவாயின.

அமெரிக்க நாட்டைச்சேர்ந்த 'யோன்டுயி' பிற்கால வாழ்வைக் குழந்தை ஒரளாவிற் பள்ளியிலே கண்டு கொள்கிறது என்றார். குழந்தைப் பருவத்தில் இயக்கம் இயல்பாதலால் அது செயலுக்குத் துடிக்கிறது. பள்ளியிற் பெறும் அறிவு அதனிடம் அமைந்துள்ள இயக்கப் பண்புகளையும் கவர்ச்சிக்கொட்டி இருத்தல் வேண்டும். இம் முறையிற் பள்ளிவாழ்வு அமைந்தாற்றுன் குழந்தையின் கல்வி சிறக்கும் என்றார். இதனைத் தெளிவாக உணர்ந்து கற்றல் செயல் முறையில் அமைய வேண்டுமென்ற கொள்கையை ஒயி நாடெங்கும் பரப்பினார். குழந்தைகளின் இயற்கைக் கவர்ச்சிகளை நான்காகப் பிரித்தார். உரையாடுவதன் மூலம் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கும் ஆவ்வும், வினாக்கள் மூலம் செய்திரணை அறிவுதில் ஊக்கம், பொருள்களைப் புணவதில் விருப்பம், கருத்துள்ள கலையூர்வுடன் கூறுவதில் ஆசை ஆகிய பண்புகள் குழந்தையில் இயல்பாக அமைந்துள்ளதெனக் கூறினார்.

காந்தி அடிகளாரின் வார்தாக் கல்வி முறையும் உளவியல் அடிப்படையில் எழுந்ததேயாகும். நாட்டுன் தேவைக் கேற்றவாறு உருவாக்கப்பட்டது அக்கல்வி முறை. கல்வி முறையில் கைத்தொழில்லையமையாகக் கொண்டது அது. மேற்கூறிய கருத்துக்களை ஒருங்கே வைத்துச் சிந்தித்தால் வளரும் குழந்தைகளை ஆசிரியராகிய நாம் எப்படிப் பயிற்ற வேண்டுமென்பது தெற்றெனப் புலப்படும். எனவே எதிர்கால இட்சியச் செல்வங்களை அறிஞர்களின் புது முறைகளினால் பயிற்றுவித்து, நாட்டுக்கு நற்சேவையாற்ற உறுதியான மனத்துடன் செயற்படுவேமென, எம்பணிமீது வாக்குறுதி செய்வோமாக.

திருமதி, அ. பத்மநாதன்,
இரண்டாம் வருடம்

சித்திரக்கலையும் சிறவரும்

மனித குத்தின் மாண்பையும், நாகரிக வாழ்வையும் உலகத்திற்கு எடுத்துக் காட்டும் கண்ணுடியாக விளங்குவன் அவர் தம் கலைப் படைப்புக்களேயாகும். காலத்தால் அழியாது, கருத்தொளி வீசும் கற் பணத் திறன்மிக்க ஒருக்கலைப் படைப்புகளில் உயர்வுபெற்றவை சித்திரமும்சிறப்புமேயே வில் மிகையன்று, கண்காவர்வர்ணங்களுடன் கருத்தைக் கவரும் அஜந்தா ஒவியங்களும் மாண்புமிகு மாமஸ்பூரச் சிறப்பங்களும் அன்றும், இன்றும், என்றும் அழியாப்புக்கும் பெற்று விளங்குவது வெளிப்பட்டது. இதை அடியொற்றி நம்நாட்டில் உருவாகிய சிகிரியாச் சித்திரம் சமுத்தின் கலைச் சிறப்பை எடுத்தியம்புகின்றது.

நாட்டு மக்களின் கலையுணர்வைப் பெருக்கவும், கற்பணத் திறனை வளர்க்கவும், இனமை முதல் மாணவர்களுக்குப் பயிற்சியளிப்பது அத்தியாவசியமானது. கலையுணர்வைத் தூண்டும் வகையில் மாணவர் வழிநடத்தப்பட்டால் எதிர் காலத்தில் எத்தனையோ ஒவியரையும் சிறப்பிகளையும் தோற்றுவிக்க முடியும். கலையுணர்வைப் பெருக்கிக் கற்பணத்திறனை வளர்க்க முற்படும் அதே நேரத்தில் அதையூட்டும் வழிவகையையும் நாம் தெரிந்து கொள்வது அவசியமானது. சிறவர் சித்திரத்தில் இது மிக முக்கிய இடத்தை வகிக்கிறது. சித்திரக் கலையின் தோற்றம், அதன் வளர்ச்சி என்பவற்றை நாம் ஆராய்ந்து பார்த்தால் காலத்தின் தேவையை யொட்டியே அது மாற்றமும் மலர்ச்சியும் பெற்றிருப்பது புலாகும். ஆனால், தற்போது உள்ளால் ஆய்வாளர் கொள்கைப்படி மாணவர் தேவையை அவர் தம் முரண வளர்ச்சியை முன் வைத்த புதிய முறையே சித்திர பாடத்திற்கு வழிகாட்டுவதாக அமைந்துள்ளது. இத்தகைய மாற்றமே பழைய முறை என்றும் புதிய சித்திர முறை (Morden Art) என்றும் இருவேறுபட்ட கருத்துக்களைச் சித்திர உலகில் தோற்றுவித்திருக்கிறது,

பழைய முறையும் புதிய முறையும் :

சித்திரக்கலை பற்றி அறிஞர்கள் கூறும் விவரிசனங்களும் விளக்கங்களும் பலவாகும். ‘மனிதனின் சொந்த உணர்ச்சியின் பிரதி பலிப்பே ஒவியம்’ என்றும், ‘இயற்கையைப் பிரதி பண்ணுவதுதான் ஒவியம்’ என்றும் கருத்துக்களை வெளியிட்டுள்ளனர். மேறும் டால்ஸ்டர் என்பவர் ‘ஒவியம் என்றாலும் விளங்கக் கூடியதாய் இருப்பதுடன் மக்கள் சமுதாயத்தை ஒன்று சேர்ப்பது என்றும், மனித உள்ளத்திலீருந்து எழும் உணர்ச்சிகள் கருத்துக்கள் என்பவற்றைக் கொடு, உருவும், வர்ணம் என்பவற்றின் மூலம் வெளிப்படுத்தலே ஒவியம்’ என்றும் கூறுகிறார். அறிஞர்களின் பலதிறப்பட்ட கருத்துக்களால் இருவேறு பிரிவு சித்திர உலகில் தோன்றியுள்ளது. இவ்விரு திறத்தாய் கருத்தினை நோக்கின் சிறப்புடைதெற்புலனுகுமான்றே.

‘இயற்கைக் காட்சிகளைப் பார்த்து உள்ளவாறு பிரதிபண் னுவதுதான் ஒவியம்’ என்பது பழைய முறையினர் கருத்தாகும். இதில் நாம் கட்புலனுக்கக் காணும் அனுபவங்களும் அழகுகளை அப்படியே பிரதி செய்யவேண்டும். இயற்கையிற் காணும் இலை, மூக்கள் என்பவற்றைப் பார்த்து முதல் சரளவு முறையிலும், மின் படிப்படியாக ஒளி நிழல் கொடுத்து மூவளவு முறையிலும் வரைந்து, உண்மைத் தோற்றமாக்கக் கற்பித்தனர். ஒளிப்படத் தன்மையடைவதே இதன் நோக்கமாகக் கருதப்பட்டது. ஒளிப்பட முறையில் திறமையடைவனே சிறந்த ஒவியனைவுக் கருதப்பட்டான். இம்முறையே இயற்கைப்படி வரைதல் அல்லது ஒப்புவழை காட்டல் எனவும் கூறப்பட்டது.

பழைய முறையினர் கொள்கை இவ்வாரூப் புதிய முறையினையும் சிற்து நோக்குவோம். இயற்கையைப் பார்த்துப் பிரதிபண் னுவதுதான் ஒவிய மென்றும் அது வெறும் புகைப்படமாக அமையுமேயன்றி, உள்ளக் கருத்தை வெளிப்படுத்த

தும் உண்மைச் சித்திரமாகாது என்பது புதிய கொள்கையினர் கருத்தாகும். மாணவர்களின் உள்ளாக் கருத்துக்களைச் சுயாதீனமாக வெளியிட்டு, அழகுணர்வையும், கற்பணைத் திறனையும் பெருக்குவதே உண்மைச் சித்திரத்தின் நோக்கமாகும். சிறப்பு பிரமாணங்களும், சித்திர விதி முறைகளும் மாணவர்தாம் சுயாதீனத்திற்கு — சுயபடைப்புக்குத் தடையாக விளக்குகின்றன என்பதே இவர்தம் கொள்கை சிறுவர் இயல்பையும் சித்திர பாடத்தின் உண்மை நோக்கையும் மனதிற் கொண்டு சிந்திப்போமாயின் இவ்வண்மை புலனுகும். சுயமாக — தாம் விரும்பியவாறு வரையப் படும் சித்திரங்களில் மாணவர்களின் பஸ் வேறு எண்ணங்களில் பிரதிபலிப்பைக்காண முடிகிறது. மேலும் தனது ஆர்வ, ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்துவதால் மூரண நிறைவையும், புதிய உற்சாகத்தையுமடைகிறேன். பழைய முறைப்படி வரையும் மாணவனே ஆசிரியரின் எண்ணப் பிரதிபலிப்பாகவே விளக்குகிறேன். ஆசிரியரின் ஆர்வ ஆற்றல்கள், கருத்துக்கள் என்பன மாணவன்மேல் சுமத்தப்பட்டு ஒரு கட்டுப் பாட்டு நிலையுடையவனுக்க் காணப்படுகிறேன். இந்நிலையில், மனத்தை மகிழ்விக்கும் கணவுணர்வோ, அழகுணர்வோ தோற்ற முடியாது. கருங்கக் கூறின் பழைய முறை வஸ்லமைக்கு முதலிடமும் மகிழ்விக்குப்பின்னிடமும் அளித்துள்ளது. தற்கால முறையோ மகிழ்வுக்கு முதலிடமும், வஸ்லமைக்குப் பின்னிடமும் கொடுக்கிறது. இதில் தற்கால முறையே உண்மைச் சித்திரத்தின் உயரிய நோக்கை நிறைவேற்றுகிறதென்னாம்.

சித்திர பாடத்தின் நோக்கம் :

சித்திர பாடத்தைச் சிறுவர்களுக்குக் கற்பிப்பதன் நோக்கத்தை நன்கு சிந்திப்பின் பழைய முறையினரின் தவரூன வழியும் புதிய முறையின் சிறப்பும் நன்கு புலனுகும். சிறுவர் உள்ளத்தில் ஏழும் எண்ணங்களையும் அவர்தம் கற்பணையின் பிரதிபீமபங்களையும் வெளிக்காட்டி அழு

குணர்வை வளர்ப்பதே உண்மையான சித்திர பாடத்தின் நோக்கமாகும், மேலும் இவை கட்டுப்பாடற் சுயாதீனமான சூழ்நிலையில் உருவாக வேண்டும். இத்தகைய தொரு சூழ்நிலையை உருவாக்கி வழிகாட்டுவதே ஆசிரியரின் கடனாகும். புதிய சித்திர முறையிலே இந்நோக்கம் நன்கு வளியுறுத்தப் படுகிறது.

சிறுவர் சித்திரத்தின் இயல்பு :

குழந்தையின் சித்திர இயல்பை நாம் நோக்கின் உண்மைச் சித்திர இயல்பையும், சிறுவர் தம் ஆர்வ ஆற்றல் வளர்ச்சி பெறும் வாய்ப்புகளையும் தெரிந்து கொள்ளலாம். கருத்தற்ற கிறுக்கல் முறையிலேயே சிறுவர் சித்திரம் முதலில் ஆரம்பிக்கிறது. பின் அவர்களின் முதிர்ச்சிக்கு ஏற்பக் கிறுக்குதலின் ஒழுங்கும் பயனும் படிப் படியாக விருத்தியடைகிறது. தாம் வரைந்த கோடுகளுக்குத் தாழே விளக்கமும் கூறுவார்கள். ஆனால் அவர் கூறும் விளக்கத்திற்கு ஏற்ற அமைப்பை நாம் காண முடியாது. கற்பணைத் திறனின் வளர்ச்சியையே அங்கு நாம் காணமுடியும். அடுத்து அவர்களின் சித்திரப் படைப்பில் உருவங்களின் அமைப்பு முக்கிய இடம் வகிக்கிறது. இதில் மாணவர் மனத்தில் விரும்பும் பொருள்களையும், கவனத்தை சர்க்கும் பொருள்களையும் பெரிதாக அமைத்துக் கொள்வார்கள். இதிலிருந்து சிறுவரின் உள்ளத் தன்மையையும் தெரிந்து கொள்ளலாம். மேலும் கற்பணைத் திறன், அழகுணர்ச்சி, ஆக்கச் சக்தி, ஞாபகம் என்பன படிப்படியாக வளர்ச்சி பெறுவதையும் அவதானிக்க முடிகிறது.

மேற்படி இயல்புகளின், மலர்ச்சிக்குத் தம் வாய்ப்புகள் கொடுத்து, சிறுவர்தம் மூரண வளர்ச்சிக்கும், புதுமை உணர்வுக்கும் அடிக்கால பொருள்களையும் பெரிதாக அமைத்துக் கொடுவதே புதிய சித்திர முறையின் சிறப்பியல்பு என்பது நன்கு புலனுகும்.

செல்வி. த: நல்லைநாயகி,
இரண்டாம் வருடம்.

ஆசிரியர் வாழ்வீற் கல்வி உள்ளுறவு

இப்பரந்த சமுதாயத்திலே மாணிடன் பிறக் கின்றன். பல்வேறு சக்திகளால் அவன் உருவாக்கப்படுகின்றன். அவனை நாட்டின் நலன்தரு பிரஜையாக உருவாக்கும் சக்தி களில் கல்வி ஒன்றுக் அமைகிறது. இக் கல்வியே மாணவனின் வருங்காலச் சமூக வாழ்க்கைக்கு அடிப்படையாகவும் அமைந்துள்ளது. உயர்ந்த இடத்தியங்களைத் தன் எதிர்த்தே கொண்ட இக்கல்வியானது, பாடசானிகளும் மாணவனுக்கு அளிக்கப்படுகின்றது; இப்பாடசாலை வாழ்க்கையும் அதில் அளிக்கப் படும் பயிற்சியும் நல்ல முறையில் அமைவதற்கு ஜன்றுகோலர் மும் உறுதுணையாயும் இருப்பவர் ஆசிரியர்.

ஆசிரியர் சமுதாயத்தின் ஆணிவேர் போன்றவர், தன்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட மாணவனை உடல், உள், மானத சமூக ஆற்றங்களில் சிறந்தவனுக உருவாக்கும் பெரும் பணி ஓர் ஆசிரியரிடம் ஒப்படைக்கப் பட்டுள்ளது. பாடசாலைச் சூழலிலே “கற்பித்தல் – கற்றல்” இவையிரண்டும் இணைந்து செயலாற்றுகின்றன. கற்பித்தல் – கற்றல் செயல் முறைகளில் எழுக்கூடிய பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணவும் குழந்தையின் இயல்புகளையும் தேவைகளையும் உணரும் வகையில் அவர்களின் நடத்தையினை ஆராயவும் தேவைப் படும் ஆற்றலைக் கல்வி உள்நால் ஆசிரியர்க்கு அளிக்கிறது. மேலும் குழந்தைகளின் வளர்ச்சிக்கு அவர்கள் கற்றும் முறைகள் அவர்களின் நடத்தையின் பின் அமைந்துள்ள இயல்பான ஊக்கிகளின் தன்மைகள் போன்ற செய்திகளையும் உள்நால் திரட்டிக் கொடுக்கின்றது. தமது கையுயற்சியின் வாயிலாகப் புதிய கருத்துக்களை உருவாக்கவும் பிறரின் கருத்துக்களை ஆராய்ந்து மதிப்பிட்டுத் தமது வதுப்பறையில் பயன்படுத்தவும் தேவையான முறையறிவினை அளிக்க வல்லதாயும் அமைகிறது.

நாட்டிற்குகந்த நன்முறைக் கல்வித் திட்டங்களை உலகுக் குவந்தளித்த மேல்

நாட்டு நல்லறிஞர் பஸ் பள்ளிச் சிருதின் கல்வியறிவிற்கு உள்நாலின் இன்றியமையாக முறையை வற்புறுத்தியுள்ளார். ‘குழந்தைப் பூங்கா’ எனப்படும் ‘கிண்டர் காடின்’ முறையினை உவந்தளித்த பிரேரபல் பெரியார் “நாம் குழந்தைகளோடு குழந்தைகளுக்காக வாழ்வோம்” என்று கூறியுள்ளார். இக்கூற்றினை எடுத்துக் கொண்டால் குழந்தையின் இயல்புகளை ஆசிரியர் முழுமையாக அறிந்து அவற்றிற் கேற்றவாறு கற்பித்தல் வேண்டுமென்பது புலனுகிறது. குழந்தைகள் வளரும் செடிக்கொப்பாளவர்கள். இச் செடியானது செழித்து வளர்ந்து நற்களி கொடுக்கும் மரமாகத் திகழுவேண்டுமாயின் அப்பொறுப்பு ஆசிரியர் கையிலேயே தங்கியுள்ளது.

முற்காலத்தில் கல்வி என்னும் மூன்றையுத்து குறுகிய கருத்தைக் கொண்டதாயிருந்தது. ஆனால் நவநாகரிகம் மலிந்து மாணிடன் விண்ணப்பே காலடி எடுத்து வைக்கும் அளவிற்கு முன்னேற்கிக் கொண்டிருக்கும் இந்தாளிலே அது விரிந்து பரந்த பொருளைக் கொண்டுள்ளதாயுள்ளது. இதனுள் உடல், உள் மானத சமூக வளர்ச்சி, செயலில் தேர்ச்சி, அழுதனார்ச்சி ஆற்றலில் வளர்ச்சி, நல்லொழுக்க மனப்பான்மைகளை வளர்ந்தல், இறைவனின் நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் அமைந்த ஆன்ம வளர்ச்சி என்னும் உயர்ந்த குறிக்கோளைக் கொண்டுள்ளது. சில உள் நால் அறிஞர் இதற்கு நடத்தை மாறுதல்கள் என்னும் புது நாமம் குட்டியுள்ளனர். ஏனெனில் புதிய செயல் முறைகளைப் பெறுதலும் முன்னுள்ள நடந்தையில் மாறுதல் ஏற்ப வேதும் கற்றலின் விளை வேயாகும். மேலும் பள்ளியனுபவம் மாத்திரமன்று இயற்கைச் சூழ்நிலைகளின்று பெறப்படும் அனுபவங்களினுறும் ஒருவன் கற்கிறுன். அந்துடன் இக்காலக் கல்விமுறை குழந்தையை மையமாகக் கொண்டு அமைந்துள்ளது. பாடசாலையே ஒரு குழந்தையின் பூமு வளர்ச்சிக்குத் துணை செய்யும் நிற்பு மிக்க குழந்தையாகும். ஆதலின் ஒரு குழந்தையின் ஆர்வ ஆற்றங்கள்

உள்ள தேவைகள், உணர்ச்சிகள் என்ப வற்றை உணர்ந்து அதற்கேற்றவாறு கற் பிப்பதற்கு ஒரு சிறந்த கருவியும் வழி காட்டியுமாக உள்ளால் ஆசிரியருக்குத் துணை செய்கிறது.

மக்களிடையே இயல்பாகவே தனி வேறுபாடுகள் உண்டு. ஒவ்வொருவனும் தனது ஆர்வ ஆற்றலுக்கேற்பவே கன்னி கற்க முடிகிறது. இவ்வேறுபாடுகளை உணராமல் ஆசிரியர் கற்பிப்பதனால் எத்தனையோ மாணவரின் அறிவுத்திறன் பாதிக்கப்பட்டு, அவர்கள் சமுதாயத்தால் ஒதுக்கப் படும் நிலையும் ஏற்படுகிறது. உள்ளியலே ஆசிரியர்க்குப் பல புதிய கற்பித்தல் முறைகளை ஆக்கித் தந்துதவிகிறது மாணவரின் தனிவேறுபாடுகளுக்கு கேற்ப இவற்றைப் பயன்படுத்தி, அவர்களின் ஆர்வத்தைத் தூண்டி, கவனத்தைத் தம்பால் கவர்ந்து, கல்வியின் முழுப் பயணைப் பெற ஆசிரியர் வழிகாட்ட முடிகிறது.

தற்காலக் கல்வி உலகில் நடமாடிக் கொண்டிருக்கும் நேரடி அனுபவக் கற்றல், விளையாட்டு, செய்து கற்றல் முறைகள் உள்ளாலினின்று பிறந்தவையாகும். ஒரு வகுப்பறையை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு நடைபெறும் கற்பித்தல் முறைகள் சிறப்புற அமைவதற்கும் அதன் மூலம் மாணவன் பயணை அடைவதற்கும், கற்பதற்கு ஏற்ற குழ்நிலையை உருவாக்கி அதற்கேற்றவாறு முயன்று கற்க மாணவனை ஆயத்தப்படுத்தி, கற்பதற்குத் துணைப் பிந்து அதனால் பெற்ற வளர்ச்சியை மதிப்பிட வேண்டும். மேற்கூறப்பட்ட முறைகள் திறம்பட அமைவதற்கு உள்ளால் ஆசிரியர்க்குத் துணை செய்கிறது.

இருபதாம் நூற்றுண்டில் நடைபெற்ற இரு உலகப் போர்களும் மானிட வாழ்விலே சொல்லவொன்றை துயரங்களையும் சிக்கல்களையும் ஏற்படுத்தின. மனித குலம் போர், சண்டை ச்சரவுகளினின்று அமைதி சாந்தியைப் பெறவேண்டுமாயின் பிற்காலச் சந்ததியினராகிய தற்காலக்குழந்தைகளுக்குச் சமுகத்துடன் ஒன்றி வாழக்கூடிய திறனை அளிக்க வேண்டும். வருங்காலத்தில் நல்லொழுக்கும் கட்டுப்பாட்டு நூர்ச்சியும் நிறைந்த குடிமகனுக்காழுவேண்-

மாயின் அவளின் ஆரம்ப வயதுப்படி நிலை நன்முறையில் அமைய வேண்டும்:

தொட்டிற் பழக்கம் சுடுகாடுமட்டும் என்னும் வாக்கிற்கொப்ப மூந்தைப் பருவத்தில் கற்கும் கல்வியே ஒருவனின் வருங்கால வாழ்விற்கு வித்திடுகின்றது. பாடசாலைக் கல்வியின் மூலம் நல்லொழுக்க நற்பண்புகளையும், கட்டுப்பாட்டையும் வளர்ப்பதிலூம், நெற்றவறிய சிறுவர்களைத் திருத்துவதிலூம் உள்ளால் ஆசிரியருக்குப் பயன்படுகிறது. ஆசிரிய சமுதாயம், சமுகத்துடன் ஒன்றி வாழ்ந்து அதன் முன் னேற்றத்திற்கு இயன்றளவு உதவி புரிய வேண்டும் இந்தில் வளர்வேண்டுமாயின் — ஆசிரியர் பெற்றேர், பாடசாலை சமுதாயம், இவற்றின் இடையே நல்லூறு வளரவேண்டுமாயின் — இவ்வருவைத் தோற்றுவிக்கும் வித்தாக உள்ளால் ஆசிரியர் வாழ்வில் இடம் பெறுகிறது.

ஓர் ஆசிரியரின் கற்பிக்கும் திறன் அவரது தன் திறமை, தன்னம்பிக்கை ஆகியவற்றுடன் இணந்தாரும். ஆகவே ஆசிரியர் மாணவனை அறிந்தால் மாத்திரம் போதாது. தன்னை முழுவதும் அறிந்து, தனது குறைநிறைகளை உணரவேண்டும். இவைகளை உணர்ந்தால் சிறந்த கற்பித்தல் திறன் உடையவராய் இருப்பார். இதன் மூலம் ஆசிரிய மாணவ நல்லூறுவு அபிவிருத்தி அடைய முடியும். இதற்கு வழி காட்டியாகவும் உள்ளால் அமைகிறது.

ஒரு சமுதாயம் பொருளாதார, முன் னேற்றப் பாதையிலோ, தொழிற்றுறையிலோ, மருத்துவத் துறையிலோ, இன்னும் பல்வேறு துறைகளிலோ முன்னேறவும் உள்ளால் துணைபுரிகின்றது. இம்முன்னேற்றங்களுக்கெல்லாம் அடிப்படையாக அமைவது கல்வித்துறையைக்கும். சமுதாயத்தின் ஜீவநாடியாகத் திகழும் கல்வித்துறையை முன்னேற்றப் பாதையில் இட்டுச் செல்லும் ஆசிரியர் உள்ளால் அறிவைப் பயன்படுத்தி, மாணவரை வழிப்படுத்தின் சிறந்த சமுதாயத்தை உருவாக்க முடியும் என்பதில் ஐயயில்ஸ், கெல்வி. வெள்ளி பெஸ்லீயர் வஸ்டியாம்பிள்ளை, இரண்டாம் வருடம்.

திருக்கோவையார்

பண்டிதர், சைவப்புலவர்,
சிவத்தமிழ்ச்செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி

**மணிவாசகப் பெருமானால் அருளப்பட்ட
எட்டாந் திருமுறையில் அமைந்தவை
திருவாசகமும், திருக்கோவையாருமாகும்.
அறிவன் நூற்பொருளும், உலக நூல் வழகும்
கும் செறியப்பாடப்பட்டது திருக்கோவை
யாராகும். குமரகுருபரசுவாமிகள் “காமஞ்
சான்ற ஞானப் பனுவல்” என்று இதனைப்
பாராட்டுகிறார்: இதனாற் காதலுணர்ச்சி
யும், கடவுள் உணர்ச்சியும் கலந்து விளங்
கும் நூல் இதுவெங்பது புலப்படுகிறது.**

“**பெற்ற சிற்றின்பமே பேரின்பமாயாங்கே
முற்றவரும் பரிசுந்தீபற
முனையாது பந்தமென்று உந்தீபற”**

என்னுற்போல் மணிவாசக அடிகள்
சிற்றின்பச் சுவையைப் பேரின்பப் பயனேடு
கூட்டி அமையத் தமது திருக்கோவை
யாரை இயற்றியருளினார். எல்லையற்ற
அகண்ட வெளியிலே திருநடனம் புரியும்
இறைவனே எமது நாயகன். அவனை
அடையவிருக்கும் ஆண்மாக்கள் அனைத்தும்
நாயகிமார். ஆண்மாவாகிய தலைவி தனது
ஆண்ம நாயகனை அடையச் செய்துகொள்
னும் பிரயத்தனங்களையே சைவசித்தாந்தம்
விரித்து ரைக்கிறது: இவற்றின் உட்
பொருளை அமைத்துப் பழைய அகத்தமிழ்
லக்கண முறையைத் தழுவி எழுந்ததே
திருக்கோவையார்: திருவாசகமும், திருக்
கோவையாரும் இரு பெருந் தேனூற்றுக்
கள்: திருவாசகம் பக்திச் சுவை சொட்டுந்
திருநால்: திருக்கோவையார் செந்தமிழ்ச்
சுவை சொட்டும் பெருநால்: திருவாசகத்
தைத் தேஙைக் கண்டால் திருக்கோவை
யாரை அமுதமாகக் காணலாம்: இறைவ
னுடைய பிரிவிலை ஏற்பட்ட துன்பப்
புலம்பல்களே திருவாசகப் பாடல்கள் என்
ஞால் திருக்கோவையார் அவருடைய தூய
கின்ற நீர்குவியென்று கூறிவிடலாம்: இவ்
வருவி பல கால்வாய்கள் மூலம் பாய்ந்து
எம்பெருமானின் திருவருட்கடலிற் சேர்

கின்றது: அக்கால்வாய்கள் தான் அகப்
பொருட்டுறைகள். கைப்பான மருந்தைச்
சருக்கரையிற் பொதிந்து கொடுத்தது
போன்று உண்மைப் பொருளைச் சிற்றின்பங்
கூறும் அகப்பொருட்டுறைகளுள் அடக்கி
உலகுக்கு இனிய முறையில் நல்குகிறார் மணி
வாசகர். திருவாசகப் பாடலின் இறுதியே
திருக்கோவையாரின் தொடக்கமென்று
கூறிவிடலாம்: “முத்திநெறி அறியாத
மூர்க்கரொடு முயல்வேனே” என எடுத்து,
அச்சோ என்ற உச்சநிலையில் நின்று பாடப்
பெற்றது திருக்கோவையார். சங்க இலக்கியங்களை
ஐயந்திரிபறங்க கற்றுணர்ந்தவர்
என்பதை இந்நால் தெளிவாகக் காட்டு
கிறது.

“**சிறைவான் புனற்றில்லைச் சிற்றம்பதைத்தும்
என் சிந்தையுள்ளும்
உறைவான் உயர்மதிற் கூடலில்
ஆய்ந்த ஒண் தீந்தமிழின்
துறைவாய் நுழைந்தனயோ”**

என்னும் பாடல் அவருடைய தமிழ்ப்
புலமையையும், சங்க இலக்கிய ஈடுபாட்
டையுந் தெளிவுறுத்துகிறது: மக்களைத்
தலைவர்களாகவும், தலைவியர்களாகவும்
அமைத்துப் பாடியமை இலக்கிய வரலாற்
றில் அவர் செய்த ஒரு புதிய திருப்பமா
கும். தில்லைப் பெருமானையடைய அவாவி
நிற்குந் தன் தன்மையைத் தலைவனின்
முயற்சியிலே வைத்து விளக்குகிறார்.

“**நேயத்தாய் நென்னல் என்னைப்
புனர்ந்து நெஞ்சம் நெகப்போய்
ஆயத்தாய் அமிழ்தாய் அணங்காய்
அரன் அம்பஸம்போல்
தேயத்தாய் என்றன் சிந்தையதாய்த்
தெரியிற் பெரிதும்
மாயத்தாய் இதோ வந்து
நின்றதென் மன்னுயிரே”**

நேற்று உள்ள நெகிழ்ச்சியோடு என்
னைச் சேர்ந்து பின்பு என் மனம் உடையும்

படி தனது தோழியர் கூட்டத்தைச் சென்ற டைந்தது. என்னேடு கூடியிருக்கும்போது இன்பஞ் செய்தலில் அமிர்தத்தை ஒத்துள்ளது; அதுவே பிரிந்திருக்கும்போது துன்பஞ் செய்தலில் தீண்டி வருத்தும் தெய்வத்தை ஒத்துள்ளது; பேரானந்தந் தருவதில் இறைவனுடைய தில்லையம்பலம் போன்ற ஓளியை உடையது. புறக்காட்சி கொடுக்காத நேரத்தில் என் சிந்தையிலே வீற்றிருந்து அகக்காட்சி தருகிறது. இத்தன்மையான இந்த உயிர் எனக்கு இப்பொழுது காட்சி கொடுக்கின்ற தன்மை பெரிதும் மாயத்தை உடையதாக இருக்கிறது. இது சிற்றின்ப உணர்வோடு நின்று நாம் கானும் பொருளாகும். இனிப் பேரின்பக் கருத்திலே வைத்துக் கவனிப்போம். மனிவாசகர் திருப்பெருந்துறையிலே தமக்குக் கிடைத்த காட்சியையும், பிரிவையும், அதனால் தமது சிந்தையிலே ஏற்பட்ட குழப்பத்தையும் விளக்குகிறார். குதிரைவாங்கும் பொருட்டுத் திருப்பெருந்துறை சென்ற அடிகளுக்கு ஏதேநால்வினை வசத்தால் இறைவனுடைய காட்சி கிடைத்தது. அந்த ஆனந்த நிலையிலே அமிழ்ந்தின அடிகளுக்குச் சிறிது நேரத்தில் இறைவனுடைய பிரிவ உணர்த்தப்பட்டது. அந்த நிலையில் அழுதார், அலறிஞர், தான் என்று ஒன்றை மறந்து எல்லாம் சிவன் செயலே என்ற சிலபோத நிலைக்கு ஆளானர். அதனால் மயங்கினர். எம்பெருமானுகிய இறைவனைத் தேடிப் பல பல தலங்களுக்கும் ஒடினர். இந்த நிலையைத்தான் மேற்காட்டிய பாடல் அகப்பொருட்டுறையிலே வைத்துக் காட்டுகிறது. திருவாசகத்திலும் ஓர் இடத்தில் இதனைக் குறிப்பிடுகிறார்:

**"கேட்டாயோ தோழி கிறிசெய்த
வாரெருவன்
கீட்டார் மதில் புடைகுழ் தென்னன்
பெருந்துறையான்
காட்டாதன வெல்லாம் காட்டிச்
சிவம் காட்டித்
தாட்டாமரை காட்டித் தன்கருணைத்
தேன்காட்டி"
என்பது அப்பாடலாகும்.**

அடுத்துத் திருக்கோவையாரிலேயுள்ள மற்றெரு பாடலின் சிறப்பைக் கவனிப்போம்.

'பூங் கடந்தான் அடிகாண்பான்
புவிவின்டு புக்கறியாது
இரங்கிடு எந்தா யென்றிரப்பத்
தன்வீரடிக் கென்வீரண்டு
கரங்கள் தந்தான் ஒன்றுகாட்ட
மற்றுங்கதுங் காட்டிடென்று
வரங்கிடந்தான் தில்லையம்பல முன்றில்
அப்மாயவனே.."

தலைவி தோழிக்குக் கூறியதாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. பாங்கற் கூட்டம் பெற்ற பின்பு தோழியிற் கூட்டத்திற்காக இரந்து பின்னின்றுள் என்பதைத் தலைவினீக்குவதற்கு மாயவன் மேல் வைத்துக் கூறுகிறார். திரிபுரங்களைக் கடந்தவளகிய இறைவனுடைய பாத கமலங்களைக் காண வேண்டிப் பூமியைக் கிழித்துப் பன்றி வடிவமாகச் சென்று அவன் டியைக் காணுது மீண்டுவந்து, " எந்தையே எமக்கிரங்கிடு" என்று இரந்தான் திருமால். அந்த நேரத்தில் இறைவன் தன் ஓர் அடியைக் காட்டி னன். மற்ற அடியையுங் காட்டிடு என்று வரங்கிடந்தான் அம்மாயவன் என்பது அப்பாடற் பொருளாகும். ஓர் அடியைக் காட்டியது பாங்கற் கூட்டத்தையும், மறு அடியைக் காட்டிடு என்று வரங்கிடந்தது தோழியிற் கூட்டத்தை விரும்பி நிற்பதையும் குறிப்பதாகும்.

இப்படியாகக் கூறிக் கடைசியில் இறைவன் சர்வலோகங்களுக்கும் நாயகன் என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகிறார். " ஊருணி யாவர்க்கும் ஊதியன்" என்ற அடி இதனைத் தெளிவுபடுத்துகிறது. தலைவி தன் அன்பின் முதிர்ந்த நிலையிலே தலைவனை ஊருணி யாகக் கானுகிறார். இதனையே திருக்கோவையாரின் இறுதிப் பாடல் காட்டுகிறது. இது ஆன்மாவின் புனித நிலையாகும். இந்த நிலையே நங்கை தலைவன் தாளில் தலைப்படும் நிலையாகும். திருக்கோவையாரை அந்தணர்கள் கற்கும்போது வேதநூலென்று காண்பர். யோகநிலையில் நிற்போர் கற்கும்போது ஆகமநூல் என்று காண்பர்; காழுகர் கற்கும்போது காமகாண்பர்; காலாகக் காண்பர். அளவை நூலார் நூலாகக் காண்பர். புலவர்கள் இலக்கணத்ருக்க நூலென்பர். புலவர்கள் இலக்கணத்ருலென்பர். இப்படியாகக் கற்போருக்கு

அவரவர் எண்ணத்திற்கேற்றபடி பயன் கொடுப்பது இந்நாலோன்றோகும்:

அடிகள் திருவாசகம் மூலம் தனது அனுபவங்களைத் தன்னை அறியாமலே சிவ போத நிலையில் நின்று அள்ளிச் சொரியும் போது “எனை நானென்பதறியேன். பகவிர வாவதுமறியேன்” என்று பாடுகிறார். ஆனால் திருக்கோவையாரில் மற்றவர்களின் அறி வுக்கு விருந்தளிக்கிறார். முன்னையது மக்களின் உணர்ச்சியைப் பெருக்குவது. பின்னையது மக்களின் அறிவை விரிப்பது.

“வீங்கும் கூனைப்புனஸ் வீழ்ந்தன்று
அழுங்கப் பிடுத்தெடுத்து
வாங்குமவற் கறியேன் சிறியேன்
சொல்லும் வாசகமே”

என்று தலைவி தோழிக்குக் கூறுகிறார்: அன்றெருநாள் நாம் புனிடை நீராடிக் கொண்டு நிற்கும்பொழுது தலறிச் சுழி யிடை அகப்பட்டு விட்டோமல்லவா? அந்த நேரத்தில் எம்மைப் பிடித்து எடுத்

துக்கரை ஏற்றியவருக்கு நான் என்னதான் பதில் உரைப்பேரே தெரியவில்லை யென்று தான் உடன்படும் நிலையைத் தெளிய வைக்கிறார்தலைவி. இதில் அமைந்த அறிவு விருந்தைக் கவனிப்போம். பெரிய பிறவிக் கடலிலே விழுந்து தத்தளித்துக் கொண்டிருந்த எம்மை அவன் கருணைக் கையாற் பற்றி எடுத்து முத்திக்கரை இதுவெனக் காட்டினான். அப்படிப்பட்டவனுக்கு என்ன தான் கைம்மாறு புரியவல்லோம் என்று பிரலாபிக்கும் தன்மை புலப்படுகிறது. இவ்வாறு கற்றறிந்தோர்க்கு நல்விருந்தளிப்பது இந்நாற்பாடல்களாகும். தமிழ்மொழியில் எத்தனையோ கோவை நூல்கள் இருப்பினும் அவற்றில் ஒன்றுவது திருக்கோவையாருக்கு ஈடாகாது. அகப்பொருளுக்குத் தூய்மையளித்தவர் மணிவாசகர். தெய்வீகக் கோவையாகிய திருக்கோவையாரைக் கற்றவர் கசடறக் கற்று மற்றவர்க்குரைத் துத் தாம் பெற்ற இன்பம் இவ்வையகமும் பெற வழிகாட்டுவார்களாக:

ஓவ்வொரு மனிதனும் தன் அறிவைத் தான் படிப்பதற்கு மாத்திரம் உபயோகப்படுத்தும் மேசை விளக்கைப் போல் பயன்படுத்தக்கூடாது. பலருக்கும் ஒளி தந்து உதவும் கலங்கரை விளக்கைப் போல் பயன்படுத்தவேண்டும்.

— எச். ஏ. பீச்சர்,

அன்பிலாக் கோவை அதிபர்

அன்பிலாக் கோவை யதிபரென் றரைத்த
 அறிவிலி யாரடி யுந்தன்
 என்பொலா மொடித்து ஏரியி லெறிவோம்
 எண்ணியுன் பற்களைத் தருவோம்
 முன்புநீ யிங்கு பயின்றவள் தானே
 மூர்க்கியோ முதலையோ முடி
 என்றெல்லாம் நீவி ரேசுவ தெந்தன்
 இருசெவிக் கெட்டுதென் செய்வேன்

மனதினி லுதித்த கருத்தினைக் கூற
 மக்களின் ஆட்சியிற் றடையோ
 வினவிநீர் தீர விசாரித்தி டாது
 வீண்கினம் கொள்ளுதல் முறையோ
 நிலைவிலே யெழுந்த நிலைபெறு கருத்தை
 நீவிரு மறிந்திடல் வேண்டும்
 என்றினைந் திங்கே யியம்பிட வந்தேன்
 ஏனைன ஏசுகின் றீரோ ?

பானினைந் தூட்டும் பசுவினை யொக்கப்
 பரிந்துநற் போதனை யூட்டித்
 தேவென வினிக்கு முரையினை லெமுசந்
 தேசங்க ளைத்தையும் போக்கி
 ஆனது கன்றின் அழுக்கினை நாவால்
 அகற்றிடல் போலெம திருளை
 வான்புக முதிப ரகற்றுவ ரென்றும்
 வரையிலா தாதர வீவர்

துன்பமுற் ரேடி வருமிளங் கன்றைத்
 தூயநல் லாவணைப் பதுபோல்
 இன்புட ஜென்னைப் போன்றவ ரின்னல்
 எளிதினிற் றுடைப்பவ ரதிபர்
 என்பரெல் லோரு மினியநல் லாவென்
 றென்னுள மென்னுவ தாலே
 அன்பிலாக் கோவை யதிபரென் றரைத்தேன்
 அரிவையீர் பிழையிதி லுண்டோ ?

திருமதி. மனோன்மணி நடராஜ்,
 பழைப மாணவி.

A TEACHER

Teaching is not so simple as many people think. A teacher is responsible for the mental and intellectual growth of the child. Twenty five to thirty five children in a class are not of the same mental growth as much as they are not of the same physical growth. The aptitudes, tastes, interests and talents vary from one child to another. It is the duty of a teacher to observe and to work with a view to promote the welfare of each individual child. Hence some knowledge of psychology and education becomes indispensable to any one who chooses teaching as a career in his life.

To do effective and successful teaching class discipline is essential. Discipline does not mean a frequent pressure exerted on the pupils by inflicting corporal punishment. The class should become a pleasant environment for learning and children should realise that certain rules have to be observed to maintain a smooth and harmonious atmosphere in the class. If there is any disturbance it will annoy the teacher. Also maintaining such a pleasant atmosphere conducive to learning is what we may call a class discipline. Rules are formed to maintain discipline among children.

The teacher should cultivate a taste for learning in the minds of the pupils. He should take a keen interest in his work and must be enthusiastic about it. One who is not interested in his work may not create an interest in his pupils. Preparation of the lesson, able presentation of the lesson, correction of the exercises of the pupils, interest shown in each pupil by watching his or her progress are indications of the interest the teacher shows in his pupils.

A teacher should always have a smiling and cheerful face. He must have a sense of humour. He should be able to crack jokes spontaneously which would take away the drudgery of the lesson. Whatever worries a teacher may have, he should not exhibit a morose and sullen face in the classroom.

He should be free from mannerisms as any peculiar behaviour in speech or habit on the part of the teacher is closely observed by the pupils. A teacher should be honest and sincere in his word and action. He should be impartial to all students and should not favour any student. He should be punctual in attending to his work. He should be a model to his students in his respect of his dress, manners, speech and behaviour. Children imitate the teacher and imbibe most of his qualities unconsciously. Any teacher who lacks most of these qualities fails to command the respect of the children.

It is wrong to say that the teacher imparts knowledge. He only helps the children to acquire skills, correct attitudes add knowledge little by little. He can adopt methods to fix in their minds what they have acquired. He can arrange holiday classes and extra lessons to encourage weak students in their studies. A teacher should plan out a lesson before he begins to teach. His questions must be thought provoking. When they begin to think learning becomes easy. The teacher by various methods and devices can encourage the pupils to become studious. He can guide them by advice, by persuasion and constantly watching their attitude towards their studies.

Finally a teacher can adopt methods to keep the child in studies in culture and refinement. He must go into the world as a perfect gentlemen to be respected by others as a really educated man. He should prove himself to be a good citizen who realises his rights and duties by his fellow men and be a model to be imitated by the common man. A teacher can make or mar a pupil's future.

Miss K. Parameswary
1st Year B

வடமாநில வித்தியாதிபதி W. D. C. மகாதந்தில அவர்கள் மங்கள தீபம் ஏற்றி முத்தமிழ் விழாவை ஆரம்பித்து வைக்கின்றார்கள்.

கல்லூரிக் கொடியூர்ட்டி ஆசிரியகலாசாலைகளின் வித்தியாதிபதி
S. P. ஜயகுருப்பா ஆரம்பித்து வைக்கின்றார்கள்.
Digitized by Noolanam Foundation
noolanam.org ஆகிலஹம்.org
அரம்பித்து வைக்கின்றார்கள்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அறிவுத்திறன்

ம. சி. தீம்பரப்பிள்ளை அவர்கள்
கல்வி அமைச்சு.

"கற்கக் கூடறக் கற்றவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக"

மேலே உள்ள குறுப்பாவின் பொருளை நாம் பலதரம் நினைவுக்குக் கொண்டு வருதல் அவசியமாகின்றது. படிக்க வேண்டிய பாடங்களை அறிவுப் பசி தீரப் படிக்க வேண்டாமோ? ஒரு முறை வாசித்துவிட்டு (படித்துவிட்டு அல்ல)ப் பண்டிதனாக்களாம் என இருத்தல் முடியாது. வாசித்த பாடத்தைப் படிக்க வேண்டும். இரண்டாம் முறையாக மீட்கும் போது புதுப்புது பொருள்கள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக வந்து குவிவதைக் காணலாம். அதனால் கற்றதன் இன்பம் தெரியவரலாம்.

தெளிவின்மை

சில வேளைகளில் ஒரு பாடத்தைப் பலதரம் படித்தும், சிந்தைக் கெடுக்க முடிவதில்லை. சில, இரு முறை படித்தும் பொருள் விளக்கம் காண்பதில் மலைப்பு ஏற்படலாம். இதற்குக் காரணம் செயல் வேறுகவும், புலன் வேறுகவும் தொழிற் படுத்துவதனால்கூடும் ரே? மனத்தை ஒரு முகப்படுத்துதல் தலையாய் கடனாகும்.

ஒருமுகப்படுத்துதல்

ஐம்புலன்களை அடக்கிப் பழகுதல் ஒரு விளையாட்டு. வளர்ந்தவர்கள் அவசியம் ஆடவேண்டிய முக்கிய விளையாட்டு. எடுத்தாளப்படும் விடயத்தில் புலன்களைச் செவ்வனே செலுத்தல் வேண்டும். எம்மையும் மீறிப் புலன்கள் சிதறுண்டு திரியும். சிரமப்பட்டு மீண்டும் அவைகளை ஒரு கூட்டாகக் கொண்டு வந்து எடுத்தாண்ட விடயத்தின்மீது செலுத்த வேண்டும். பல கோணங்களாக ஐம்புலன்கள், கட்டடமீறிப் பாயும். இவைகளை வெல்லா விட்டால் வாழ்க்கைக் குறிக்கோள் தப்பிவிடும்; அதனால் வாழுவேண்டிய வாழ்வு தாழ்வடையும். ஆகவே ஐம்புலன்களை அடக்கும் உபாயங்களைக் கையாள வேண்டும்.

திருமூலநாயனார், ஐம்புல வேடர்களைப் பற்றி வேடிக்கையாகக் கூறுகின்றார்

"பார்ப்பான் அகத்திலே பாற்பசு ஜந்துண்டு மேய்ப்பாரும் இன்றி வெறித்துத் திரிவன மேய்ப்பாரும் உண்டாய் வெறியும் அடங்கினாற் பார்ப்பான் பசு ஜந்தும் பாஸாய்ச் சொரியுமே"

பிரமனுற் படைக்கப்பட்ட சரீரத்திலே ஜந்து பக்ககள், அதாவது மெய், வாய், கண், முக்கு, செவி ஆகிய புலன்கள் மேய்ப்பாரின்றி, வெறி கொண்டு, மூர்க்கத் தனமாகத் திரிகின்றன. ஒரு வல்லமை நிறைந்த ஆசான் (ஞானசிரியன்) இருப்பானேயாகில் இந்த ஜந்து பசமாடுகளும் (இந்திரியங்கள்) தஞ்சம் புகுந்து ஆள்பட்டவனை ஆனந்தக் கடலுள் திளைக்கவைக்கும். பாலாய் (ஆனந்தமாய்)ச் சொரியுமாம் ஜந்து பசக்களும்! திருமூலநாயனார் கண்டனுபவித்த உண்மை. இதனை நாமும் அனுபவிக்க முடியும். ஆனால் எங்களுக்குள் சிலர் வாழ்க்கையைக் கேளிக்கைக் கூத்தாகவே நினைத்துக் கூத்தாடிக் கூத்தாடிப் போட்டுடைத்து வீடுகின்றோம். மின் வருந்தவும் காலம் இல்லை.

பெறுவேண்டிய பேற்றிவ

படிப்பதன் பயன் அறிவு பெறுதல். அப்படியானால் நம் அறிவுக் கெல்லாம் எட்டாத ஒரு பொருள் இருப்பதை உணர்ந்து அதைப் போற்றுவிட்டால் படிப்பினால் யாது பயன்? இதனைப் பொய்யா மொழிப் புலவர்,

"கற்றதனாய பயனென் கொல் வாலறிவ னற்றுப்பொழா அ ரெனின்"

எனத் திருவாய் மலர்ந்துள்ளார்; இவரும் திருமூலநாயனாரும் பஞ்சேந்திரிய ஆசைகளையும் வேண்டும் என்பதில் எவ்வளவு கருத்தொற்றுமையாக இருக்கின்றார்கள் என்பதனை,

**“பொறிவாயிகள் தனித்தான் பொய் தீ
ரோமுக்க**

நெறி நின்குர் நடு வாழ்வார்”

என்ற அடிகளிலிருந்தும் பாற்பசு ஜந்துண்டு
என்ற அடிகளிலிருந்தும் அறியலாம்.

ஜம்புலன் வழிச்செல்வதால், அடைய
முடியாதது ஒன்றுமில்லை என்பதும் புலனு
கின்றது. ஒருவனுடைய அறிவுத் திற
மையை அவன் கற்ற நூல்களினால் மட்டிட
டல் பொருந்தாது. “கற்றது கைம்மன்
னொவு கல்லாதது உலகளவு” அன்றே?
தன்னை அறியும் தன்மை வந்தெய்தப்
பெறின் ஒருவன் யாவும் அறிந்த அறிஞ
ஞகிருன்.

ஓமுக்க வரம்பு

ஒருவன் தனது மனத்தைக்கட்டி அரசு
செலுத்துவதற்கு உறுதுணியாக இருப்பது
ஓமுக்கம். அதிகமாகப் பற்று வைப்பதும்,
விரும்புவதும் உயிரின் மாட்டே. உயிரினும் மேலாக ஒருவன் விரும்ப வேண்டியது
ஒன்றுண்டு. அதுதான் ஓமுக்கம்.
ஓமுக்கம் உயிரினும் ஓம்பப்படும் என்று
கூறுகிறது குறன். மக்களுக்குன் ஒரு வகுப்
பினர் பார்ப்பனர் என்போர். இவர்கள்
மற்றவர்களுடைய விசேட நன்மதிப்பைப்
பெற உரித்துள்ளவர்கள். இவர்கள் ஓமுக்க
கத்தை மிகவும் கண்ணியமான முறையில்
பேணவேண்டியவர்கள். இவர்கள் கற்ற
வேதத்தை மறந்தால் கூடப் பின்பு கற்றுக்
கொள்ள முடியும். ஆனால் ஓமுக்கவரம்பி
விருந்து தவறுவார்களானால் சமூக விரோதி
களாகி விடுவார்கள். முன்மாதிரியாக
இருக்க வேண்டியவர்கள் சமுகத்தில்
“முள்”ளாக இருக்க இயலாது. ஆகவே
தான்,

**“மறப்பினும் ஒத்துக்கொள்ள ஆகும்
பார்ப்பான்
மிறப்பு ஓமுக்கம் குன்றக்கெடும்!”**

என்று தெய்வப்புலவர் ஆணித்தரமாக
அறைந்துள்ளார். தங்கள் சமயாசாரர்,
கலாச்சாரர், ஓமுக்க முறைகளுக்கமைய
ஓமுக வேண்டியது ஒவ்வொருவரதும் தலையாய் கடமையாகும். அறிவின் ஆழமும்,
ஆற்றலும் உயர்வடையும்.

அறிவைப் பெருக்குதல்

மனிதனுக்கும், மிருகத்துக்கும் ஏதாவது
ஒரு வித்தியாசம் காணப்படுமாகில் அது
அறிவு ஒன்றினுலேயே காணப்படும். மனித
னும் சாப்பிடுகின்றன. மிருகமும் சாப்பிடு
கின்றது: மனிதனும் நித்திரை செய்கின்றன.
மிருகமும் நித்திரை செய்கின்றது: மனிதன் அறிவு கொண்டு தன்னைப்
படைத்த தலைவனை நினைக்கின்றன: ஆனால்
மிருகமோ? சில போழ்தே! நாயைப்
பார்த்தே அறிவுள்ள நாய்” என்று இரக்க
உள்ளத்துடன் கூறுகின்றோம். இந்த அறிவு—நாய்க்குக் கற்றதனால் விளைந்த அறிவு
அன்று. சுய அறிவு; பழக்க வாசனையால்
பிறந்த அறிவு; செய்த உதவியால் உதித்த
அறிவு; கற்ற அறிவன்று: கல்லா அறிவு;
“கற்றவர் விழுங்கும் கற்பகக் கணியை”
எனவும்,

“கல்லார் நெஞ்சில் நில்லான் சகன்”

எனவும் கூறுவதனால் இறைவனை அறிவு
தற்கு அறிவுப் பெருக்கம் அவசியம் வேண்டப்படுகின்றது:

கெட்ட வழிகளில் புலன்கள் மிகவும்
சுலபமாகச் செல்ல ஆசைப்படுகின்றன.
அப்படிப் புலன்வழிப்பட்டுப்பழகினால் கற்ற
வர்கள் முன்— அதாவது பஞ்சேந்திரியங்களை
அடக்கியவர்கள் முன்— செல்வதற்கு
மனம் கூசம். ஆண்மை— வீரம்— இவை
நானும்: சிலர் பழகிய பழக்கத்தைக்
கைநழுவ விட இயலாமல் உயிரை விட
விரும்புகின்றார்கள். இவ்வண்ணம் இறந்து
படுகின்றவர்கள் எண்ணிக்கையும் மலிந்து
வருவதைக் காண்கின்றோம். இதனால் சமூ
கம் நலிந்தும், மெலிந்தும் விடுகின்றது:
இதற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி கண்டாக வேண்டும்.

ஒரே ஒரு மார்க்கம்

எல்லாவிதமான தொல்லைகளும் நீங்கு
வதற்கு ஒரே ஒரு மார்க்கமுண்டு. அஃது
நல்ல குரு பரம்பரையைப் பேணிக்காக்கக்
கூடிய சந்ததியினரைத் தோற்றுவிக்கக்
கூடிய குரு— ஆசிரியர் தோன்ற வேண்டும்.
சமயம், கலாச்சாரம், பண்பாடு இவை
களைக் காப்பாற்றிப் பின்வரும் வழித்

சரித்திர பாடமும் கட்புல செவிப்புல சாதனங்களும்

விஞ்ஞானம் முன்னேறிவரும் இந்நாற் ருண்டில் மாணவர் கலைப்பாடங்களில் ஆர்வம் காட்டாமலிருப்பதில் ஆச்சரிய மில்லை. விஞ்ஞானம் கற்றிர்க்குன் அறிவு வளரும் என்று என்னுகின்றனர். ஆம், தற்காலத்தில் விஞ்ஞான அறிவு அத்தியாவ சியம்தான். ஆனால் அதே நேரத்தில் தனது நாடு, அதன் முந்தியநிலை, தற்காலநிலை, அங்கு வாழ்ந்த வீரர்களினதும், பெரியார் களினதும் சரித்திரம், பிறநாடுகளுடன் ஒப்பிடும்போது தனது நாட்டின் நிலை போன்ற வற்றை மாணவன் அறிந்திருத்தல் அத்தியாவசியம். தனது நாட்டின் வரலாற்றை அறிய விழையும் மாணவன் நாட்டுப் பற்றுள்ளவனுக்கத் திகழ்வான். எனவே ஒரு மாணவனிடம் நாட்டுப் பற்றும், நாட்டுக்குச் சேவை செய்யும் மனப்பான்மையும் வளரவேண்டுமாகில், 'வரலாற்று அறிவு' அவசியமாகும்:

(70ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

தோன்றல்களுக்கு அளிக்கக்கூடிய ஆசிரிய சமூகம் தோன்ற வேண்டும்.

அறிவைப் பாழாக்கக் கூடிய — சிறைக்கக்கூடிய, கெடுக்கக் கூடிய — நூல்களைத் தடை செய்ய வேண்டும். சிறு வயதிலே சமய நாற்றை நாட்டி வளர்க்க வேண்டும். சமயத் தொண்டுகளில், அதாவது சமூக நலங்களில் நாட்டம் வரச் செய்தல் வேண்டும். ஒவ்வொரு கலாசாலை வளவிலும், ஒவ்வொர் ஆலயம் அவசியம் வேண்டும். வழிபடு முறைகளை அறிந்து அதன்படி ஒழுக வேண்டும். வழிபாட்டைப் பெருக்குவதற்கு உதவியாக உள்ள தெய்வ நூல்களை உபகரித்துவ வேண்டும். நெஞ்சில் இறைவனை நிறைக்க வேண்டும்.

இவ்வாறு எம் சமூகம் இறைபணி இயற்றினால் அமைதி — சாந்தி — சமாதானம் நிலவும். இதனை அறியும் அறிவே அறிவு;

பாடசாலைகளில் நீண்ட காலமாக வரலாறு ஒரு பாடமாகப் புத்தப்பட்டு வருகின்றது. எனினும் பெரும்பாலான மாணவர் இப்பாடத்தை வெறுப்பதை நாம் அனுபவவாயிலாகக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இப்பாடத்தின் வெற்றி கற்பிக்கும் ஆசிரியர் தகைமையில் தங்கியுள்ளது; மாணவரின் வயது, வகுப்பு, குழல் ஆகியவற்றிற்கேற்ப விடயங்கள் வகுக்கப்பட்டுக் கற்பிக்கப்படுதல் வேண்டும். பாடம் கவர்ச்சியாகவும், ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தும் வகையிலும் அமைதல் வேண்டும். சரித்திரபாடம் கவர்ச்சியாக அமைவதற்கு ஒரு திறமையான ஆசிரியர் கட்புல, செவிப்புல சாதனங்களை உபயோகித்தல் வேண்டும். இவை ஆசிரியர் கற்பிப்பதற்கு மாத்திரம் உதவியாக அமைவதில்லை. அவற்றுல் மாணவரும் பயன்டைகின்றனர். ஆசிரியர் தான் எடுத்த விடயத்தைத் தெளிவாக வெளிப்படுத்துவதற்கும் மாணவர் விடயத்தை நன்கு கிரகிப்பதற்கும் கட்புல, செவிப்புல சாதனங்கள் துணிபுரிசின்றன.

பழைய கற்காலம் தொடங்கி இன்று வரையும் உலகின் வெவ்வேறு பகுதிகளிலும் நிகழ்ந்த மாற்றங்கள் வரலாற்றுப் பாடத்தில் இடம் பெறுகின்றன. இவற்றை மாணவர் நேரடியாகப் பார்க்க முடியாத சந்தர்ப்பத்தில் ஆசிரியர் கட்புல செவிப்புல சாதனங்களை உபயோகிப்பாராகில் மாணவர் பாடத்தை வெறுக்காது ஆர்வத்துடன் கற்பார்கள்: கட்புல செவிப்புல சாதனங்கள் என்று குறிப்பிடும்பொழுது கரும்பலகை, மாதிரி உருவங்கள், படங்கள், கால அட்டவணைகள், வாசைகள், திரைப்படம் என்பன அடங்கும். இவற்றைவிட நாடகம், விவாதம், கருத்தரங்கு, சுற்றுலா என்பனவும், சரித்திரம் கற்பிப்பதற்குப் பெருந்துணை புரிகின்றன:

உபகரணங்கள் தயாரிக்கும்போது ஆசிரியர் சில முக்கிய குறிப்புக்களை அவதானிக்க

வேண்டும்: அளவுப் பிரமாணம் முக்கிய மாகக் கவனிக்கப்படல் வேண்டும். உபகரணங்கள் விடய விளக்கத்தைக் கொடுப்பன வாக அமைந்திருத்தலவசியம். உதாரணமாகப் படங்கள், மாதிரிப் பொருள்கள் போன்றவை தப்பபிப்பிராயத்திற்கு இடமளிக்காது உண்மைப் பொருள்களின் பிரதிபலிப்பாக இருத்தல் விரும்பத்தக்கது. அவைகள் அளவுக்கதிகமாகக் கவர்ச்சியாக இருக்குமேயானால் காட்சிப் பொருள்களாக மாறிவிடும். உபகரணங்கள் செய்யும் போது இலகுவாகக் கிடைக்கும் பொருள்களை உபயோகித்துக் குறைந்த செலவிற் செய்வதால் அவை மாணவரின் கவனத்தை ஈர்ப்பதோடு அவர்களுக்குத் தூண்டுகோலாகவும் அமையும். அத்துடன் இலகுவாக எடுத்துச் செல்லக்கூடியதாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

எப்பாடத்தைக் கற்பிக்கும் போதும் கரும்பலகை ஒரு சிறந்த உபகரணமாக அமைகின்றது. கரும்பலகையை உபயோகிப்பதன் மூலம் ஒரு சிறந்த ஆசிரியர் பாடத்தை வெற்றிகரமாக நடாத்த முடியும்: சரித்திர பாடத்தில் இடம்பெறும் பல்வேறு விடயங்களை ஆசிரியர் கரும்பலகைச் சுருக்கத்துடன் கற்பிப்பாராகில் பாடத்தை மாணவர் நன்கு கிரகித்துக் கொள்வார்கள். கரும்பலகையை உபயோகிக்கும்பொழுது ஆசிரியர் சில முக்கிய விடயங்களைக் கவனி த்தல் வேண்டும். கரும்பலகை துப்புரவாக இருத்தல் வேண்டும். எழுதும் விடயங்கள் விளக்கமாகவும், தெளிவாகவும் அமைய வேண்டும். விடயங்கள் ஒழுங்காக இருத்தல் வேண்டும். ஒழுங்காக விடயங்கள் நிறப்பப்படுவதால் மாணவர் மனத்திரையில் விடயங்களும் ஒழுங்கான முறையிற் பதியும்; வர்ணக்கட்டிகள் உபயோகிக்கும்போது துலக்கமானவர்ணங்களை ஆசிரியர் தெரிவு செய்தல் நன்று: கரும்பலகை விசாலமானதாகவும், குழிகள் அற்றதாகவும் இருத்தல் வேண்டும். வகுப்பிலுள்ள மாணவர் எல்லோரும் அவதானிக்கக் கூடிய இடத்தில் கரும்பலகை வைக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்:

கரும்பலகை விளக்கத்துடன் மாதிரியுருவங்கள் மூலமும் ஆசிரியர் மாணவரின்

கவனத்தை ஈர்த்துக் கூடிய விளக்கத்தைக் கொடுக்க முடியும்: பழைய கற்காலத்தில் வேடர்கள் உபயோகித்த ஆயுதங்கள், அவர்களின் குகை, எகிப்திய பிரமிட், எஸ்கிமோவரின் வசிப்பிடமாகிய இக்குள் போன்றவற்றை மாணவர் நேரடியாகக் காணமுடியாது: இவற்றை மாதிரியுருவங்களாக அமைத்துக் காட்டுவதனால் வேடர், எகிப்தியர், எஸ்கிமோவர் முதலியோரின் வாழ்க்கை முறை மாணவரின் மனத்திலே தெளித்திற் பதியும். பண்டைய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தை மாதிரி உருவத்தில் அமைத்துக் காட்டுவதால் குள்ளகளும், கால்வாய்களும் அமைந்திருந்த முறையை மாணவர் உற்று நோக்க முடியும்.

மாதிரியுருவங்கள் பயணபடுத்த முடியாத சந்தர்ப்பங்களில் படங்கள் சிறந்த துணைக்கருவிகளாக அமைகின்றன. தேசுப்படம், வரைபடம் ஆகியன் முக்கியமான வையாகும். உதாரணமாகக் கைத்தொழிற் பூரட்சி கற்பிக்கும்போது படி ப்படியாக நடந்த மாற்றங்களைக் கொண்ட படங்களும், இலங்கையின் தலைநகரங்களும் அவை இடம் பெயர்ந்த வரலாறும் பற்றிப்படிப்பிக்கும்போது இலங்கைப் படமும், கீழத்தேசுக் கடல் மார்க்கப்பாதைகளைப் பற்றிக் கற்பிக்கும்போது உலகப்படமும் பொருத்தமாக அமைகின்றன:

படங்களைப் போலவே கால அட்டவணை களும் சரித்தேர பாடம் கற்பித்தவில் துணைபுரிகின்றன. சரித்திர பாடத்தில் ஆண்டுகள் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றன: அதிகமான மாணவருக்கு இவ்வாண்டுகள் ஞாபகத்திலிருப்பதில்லை. இவை அவர்களுக்கு வெறுப்பை ஏற்படுத்துகின்றன. கீழ்வகுப்புகளில் ஆண்டுகளை நாம் முக்கியமாக எடுத்துக் கொள்வதில்லை. ஆனால், மேல் வகுப்புகளில் இவை இன்றியமையாதன வாகும்: மாணவர் இதனை சுலபமாகப் பதித்துக் கொள்வதற்குக் கால அட்டவணைகள் தயாரிக்கும்போது ஆண்டுகளுக்குப் பக்கத்தில் சம்பவங்களைச் சுருக்கமாகக் குறிக்க வேண்டும்:

விஞ்ஞானம் முன்னேறிய இக்காலத்தில் திரைப்படங்களும் கல்வித் துறையில் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றன, மேலே

நாடுகளில் கல்வித்துறையில் திரைப்படம் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றது. எமது நாட்டில் முக்கிய இடத்தை அது வகிக்கா விட்டனும் பிறநாடுகளிலுள்ள சரித் திரைப் பிரசித்திபெற்ற இடங்களையும், கட்டடங்களையும் சித்தரிக்கும் ஒரு சில படங்கள் மூலம் மாணவர் நன்மையடைகின்றனர். வெவ்வேறு நாடுகளின் கட்டட சிற்பக்கலைகளை நேரடியாகப் பார்ப்பது போன்ற அனுபவத்தைக் கொடுக்கின்றன. உதாரணமாக, உரோமர், கிரேக்கர், பல்லவர் போன்றேரின் சிற்பக்கலைகளையும், தாஜ்மகாலின் அமைப்பையும், அது கட்டப்பட்ட வரலாற்றையும் மாணவர் திரைப்படங்கள் மூலம் விளங்கிக் கொள்ளுகின்றனர்.

வானெலியில் நடைபெறும் பாடசாலைச் சேவை மிக முக்கியமான தொன்றுகும். சரித்திர சம்பந்தமான பேச்சுக்கள், புதிர்கள் என்பவற்றை மாணவர் கேட்டுப் பயன்பெறுவதற்கு ஆசிரியர் மாணவரை வழிப்படுத்துவாராகில் அது ஒரு சிறந்த செவிப்புல சாதனமாக அமையும்.

மேற்கூறியவற்றுடன் நாடகம், விவாதம், கருத்தரங்கு, சுற்றுலா போன்றவைகளும் சரித்திரம் கற்பிப்பதற்குத் துணைச்சாதனங்களாக அமைகின்றன. சரித்திரபாடத்திலுள்ள பெரும்பாலான விடயங்களை நாடகமாக நடித்துக் காணபிக்கலாம். நாடகத்தின் மூலம் மாணவர்கள் எல்லோரையும் தொழிற்படச் செய்ய முடியும். கண்டிமன்னன் ஸ்ரீ விக்கிரம இராஜசிங்கன், விஜயன் இலங்கைக்கு வரல், வெள்ளரசு மரம் கொண்டுவரப்பட்டமை, யாழ்ப்பாணன் பெற்ற நாடு, நீதியிற் சிறந்த எல்லாளன் போன்ற விடயங்களை நாடகக் கதைகளாகத் தெரிவு செய்யலாம்.

வகுப்பைக் குழுக்களாகப் பிரித்து ஒரு விடயத்தைக் கொடுத்து விவாதத்தில் ஈடு

படுத்துவதாலும் மாணவர் விடயத்தை நன்றாக ஆராய்வதற்கு முற்படுவர். இவற்றைக் கையாளுவதால் மாணவர் விருப்புடனும், உற்சாகத்துடனும் பாடத்தில் ஈடுபடுவர். சுற்றுலாவும் ஒரு சிறந்த சாதனமாகும். சரித்திர சம்பந்தமான இடங்கள், தொல்பொருட்சாலைகள் என்பவற்றிற்கு மாணவர்களை அழைத்துச் செல்வதால் அவர்களுக்கு நேரடியான அனுபவங்கள் ஏற்படும். உதாரணமாக, சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற இடங்களுக்குக் கூட்டிச் செல்வதால் அங்கு முன்பிருந்த குளங்களையும், கட்டிடங்களையும் அவை இப்போதிருக்கும் நிலையையும் மாணவர் நேரடியாக அறிய வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. தொல்பொருட்சாலைகள் வரலாற்று அறிவுக்களாஞ்சியங்களாக அமைந்திருப்பதால் மாணவர்களை அங்கு கூட்டிச் செல்லுதல் ப்யனுடையதாகும். மாணவர் நேரடியாகக் கண்ணாற்பார்ப்பதால் அதனை மறவாது ஞாபகத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள்.

சுருங்கக் கூறின் கட்புல, செவிப்புல சாதனங்கள் பாடத்திற்கு ஏற்றதாகவும், விளக்கமாகவும் அமைதல்நன்று. அவற்றை ஆசிரியர் அவதானமாகவும், ஏற்ற இடங்களிலும் கையாளுதல் வேண்டும். மாணவரின் சிந்தனையைச் சிதறாதிக்கும் வகையில் அவை அமையுமாகில் மாணவர் பயனடைய மாட்டார்கள். இவற்றை மனதிற் கொண்டு கட்புல, செவிப்புல சாதனங்களை ஆசிரியர் உபயோகிப்பாராகில் சரித்திரம் கற்பிப்பதற்கு அவைகள் முக்கியமான சாதனங்களாக அமையும். அத்துடன் மாணவர் விரும்பிக் கற்பதற்கும் அது வழிவகுக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

கெல்வி. குணவுதி பூவையா,
இரண்டாம் வருடம்.

மதையம் மந்தையம்

கு. தேவதாசன்

(வடமாநிலக் கல்வித் தினைக்களாம், யாழ்ப்பாணம்)

**“தெய்வந் தொழரன் கொழுநற் செழு
தெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யும் மழை”**

(குறள் 55)

என்பது வள்ளுவர் பாடிய குறள்களில் ஒன்று. இது பெண்ணைப் பற்றியது:

இந்தக் குறளுக்குப் பொருள் விரித்த வர்கள், “ஒரு பெண், தெய்வத்தை வணங்காமல், காலை எழுந்ததும் தன் கணவனை வணங்கி வந்தால், அவள் ‘‘பெய்! என்று சொன்ன மாத்திரத்தில் மழை பெய்யும்’’ என்று கூறி வைத்திருக்கிறார்கள். பரிமேலழகர் உட்படப் பலர் இந்தக் கருத்தினையே கொண்டுள்ளனர்.

தழுவிய சின்னைய இலக்கியங்கள்

இந்தக் கருத்தைத் தழுவிப் பின் எழுந்த இலக்கியங்களிலும் பொருள் விரிக் கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்:

**“தெய்வந் தொழரான் கொழுநற் செழு
வானைத்**

**தெய்வந் தொழுந்தகைமை திண்ணீ
தாஸ்—தெய்வமாய்
மன்னைக் மாந்தர்க் கணியாய கண்ணகி
விண்ணைக் மாந்தர்க்கு விருந்து”**

(சிலப், கட்டுரைகாலத் தெவண்பா 15)

என்று சிலப்பதிகாரமும்,

**“தெய்வந் தொழரான் கொழுநற்
செழுதெழுவாள்**

**பெய்யெனப் பெய்யும் பெருமழை
என்றவப்**

போய்யில் புலவன் பொருளுரை தெருய்”

(மணி. 2676—8)

என்று மணிமேகலையும்

**“வறச் சூடின் வையத்து வான்தரும்
கற்பினுள்”**

(கலி. 16—20)

**“அருமழை தரல் வேண்டின் தருகிற்கும்
பெருமையளே”**

(கலி. 39—6)

என்று கலித் தொகையும் முன்பு குறித்த கருத்துக்கு அரண் செய்வதுபோல் பேசுகின்றன.

மழைக் காரணம்

இருந்தாலும், மழை பெய்வது எப்படி என்ற உண்மையைச் சங்ககால மக்களும், பின்னவர்களும் அறியாமல் இல்லை. கடலிலும், ஆற்றிலும், வாவியிலும் உள்ள நீர் வெப்பத்தினால் ஆவியாகும்போது அதனை முகந்து சென்று முகில்கள் மழையாகப் பெய்கின்றன என்ற அறிவியற் கருத்தைத் தமிழ் மக்கள் சங்ககாலத்தில் தெரிந்து வைத்திருந்தார்கள்: பின்னும் மறந்ததில்லை.

**நளி கடல் முகந்து செறிந்த இருளிக்
களைபெயல் பொழிந்து கடங்குரல்பயிற்
நிக்
கார் செய்து**

(கற். 289)

என்று நற்றிணையும்

**“மழை கொளக் குறையாது, புனல் புக
மிகாது
கரை பொருது இரங்கும் முந்தீர்போல”**

(மதுரைக் காஞ்சி 424—5)

என்று மதுரைக் காஞ்சியும்

**“பழை கொளக் குறையாது, புனல் புக
நிறையாது
விலங் குவளிகடவும் துளங்கு இருங்
கமஞ்சுல்
வியங்கு மணி இமைப்பின் வேல் இடுபு
முழங்கு திரைப் பணிகடல் மறுத்திச்
ஞோரே”**

(பதிர். 45 ..22)

என்று பதிற்றுப் பத்தும்

“மால் கடல் குடிக்கும்மழைக் குரலென்”
(பரி. 8-32)

என்று பரிபாடலும்

“வான் முகந்த நீர் மலைப் பொழியவும்
மலைப் பொழிந்த நீர் கடல் பரப்பவும்”
என்று பட்டினப் பாலையும்

“நிறை கடல் முகந்து உராய், நிறைந்து
நீர் தளைம்பும் தம்
போறை தவிர்ப்பு அசைவிடப் பொழிந்
தன்று வானம்”
(பரி. 6-7-2)

“.....வானம்— சிந்த என்
கண்ணீர்க் கடலால், கணை துளி
விசாயே,
கொண்ணுக் குழிலி முகந்து”
(கலி. 145-2-22)

என்று கண்ணீரை முகந்து சென்று மழையாகப் பெய்து என் காதலர் செல்லும் கானகத்தில் வெப்பத்தைத் தணியாயோ வானமே! என்ற கருத்துப் பொனிந்த செய்தியைக் கவித் தொகையும்,

“தேக்கு தெண்டிரைப் புணரிநீர்
வெண்மையைச் சிந்தி
ஆக்கி வாலொளி யுவகில் விட்டேகளா
ஸடைந்தோர்
நீக்கரும் விணைமாற்றி நன்னெறி
யிடைச் செலுத்திப்
போக்கின் மேயின தேசிகர்ப்
பொருவின புயல்கள்”

என்று கடலில் உள்ள உவர்நீரை நன்னீராக்கி மழைபொழியும் செய்தியைப் பிற்காலத்திய கந்தபுராணமும் பேசுகின்றன: இவற்றிலிருந்து மழை பெய்யும் அறிவியல் உண்மையைத் தமிழ் மக்கள் அறிந்திருந்தனர் என்பது தெளிவாகிறது:

மழை உயர்வுப் பொருள்

இப்படிப் பெய்கின்ற மழையை ஒரு உயர்வுப் பொருளாகத் தமிழ் மக்கள் கொண்டிருந்தனர் என்ற உண்மையையும் பழைய இலக்கியங்களிலிருந்தே அறிய முடிகிறது:

“பாரி பாரி யென்று பல ஏத்தி
ஒருவன் புக்குவர் செந்தாப் புவவர்
பாரி ஒருவனும் அல்லன்
மாரியும் உண்டு ஈண்டு உலகு

புரப்பதுவே (புற். 107)

“அறுகுளத்து உகுத்தும் அகல்வயல்
பொழிந்தும்
உறுமிடத்து உதவாது உவர்நிலம்
ஊட்டியும்
வரையா மரபின் மாரிபோல.....”

புற். 142

என்று புறநானூறும்,

“நின் கரத்திலும் வண்மையும்
மாரிசன”
(பரி. 4-27)

என்று பரிபாடலும்,

“மாற்ற மொன்றுரை யான்மழை
வள்ளல் (சிவக. 899)

என்று சீவக சிந்தாமணியும்,

“கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு,
மாரிமாட் டென்னற் றுங்கொல்லோ

வலகு (குறள் 211)

என்று திருக்குறளும், கைப்மாறு கருதாது மனித சமுதாயத்துக்கு உதவும் மழையை உயர்வுப் பொருளாகக் காட்டுகின்றன.

மழை உவமை

மழையை இவ்வளவு உயர்வுப் பொருளாகக் கொண்டதால் அதை உவமைப் பொருளாகவும் கையாண்டிருக்கிறார்கள் புலவர்கள்.

“அறப்புரிந்தனை செங்கோல்
நாட்டத்து
முறைவேண்டு பொழுதின் பதன்
எளியோர் ஈண்டு
உறை வேண்டு பொழுதில் பேயல்
பெற்றேரோ”
(புற். 35-13-15)

என்று புறநானூறு கூறுகின்றது: அதாவது, அறமே நிலவும் செங்கோன்மைப் பணிலே ஒருவர் நீதி வேண்டும்போது அவர்க்கு விலை அரசன் காட்சியடையவானதல் எளிதிலே அரசன் காட்சியடையவானதல்

மழைத்துளியை வேண்டும்போது பெரிய மழையையே பெற்றவர் போற் சிறப்புடையது என்பது பொருள். இங்கே வேண்டும் போது கிடைத்த மழை போன்றது வேண்டும்போது கிடைக்கும் நீதி என்ற கருத்து உன்னி உணர்தற்பாலது. வேண்டும்போது பெய்யும் மழையின் உதவி, சொல்லில் அடங்கும் திறந்தது அன்று.

அரசன் செங்கோன்மையை வான் மழைக்கு ஒப்பிட்டதுபோல வள்ளுவரும் ஒப்பிட்டிருக்கிறார்.

“வானுக்கி வாழும் உடக்களம்
மன்னவன்

கோல்நோக்கி வாழும் குடி”
(குறள் 542)

“துளியின்மை ஞாலத்திற்கு ஏற்றற்றே
வேந்தன்
அளியின்மை வாழும் உயிர்க்கு”
(குறள் 557)

என்ற குறள்களில் மழையின் பண்புக்கு அரசனின் செங்கோன்மை நலத்தை ஒப்பிட்டுள்ளது தெளிவு.

வள்ளுவர் வான் சிறப்பு

மழையைப்பற்றி வள்ளுவர் பாடிய குறள்களும் இங்கு ஆராயப்பட வேண்டியவை. மழையினால் உலகத்து உயிர்கள் நிலைப்பற்று வருவதால், அம்மழையே உலகத்து மக்களுக்குச் சாவாமருந்து என்று (குறள் 11) கூறுகிறார். மேறும்,

“நெஞ்கடலும் தன்னீர்மை குன்றும்,
தடிந்தெழுவில்

தானங்கா தாகி விடின்.” (குறள் 17)

என்று கூறுகிறார்; மழையில்லாவிட்டால் கடவில் வளம் கூடக் குன்றிவிடும் என்று கூறுகின்றார். இங்கே கடல் நீரின் அளவை மட்டுமல்ல, கடல் வாழும் உயிர்களையும் குறிப்பிடுகிறார். கடவில் வாழும் உயிரினங்கள் அவற்றின் குடு 93 பாடை பரன்னயிடுக்குமேல் அதிகரித்தால் வாழ முடியாது இறந்துவிடுகின்றன. மழையற்று விட்டால் கடல் நீரின் வெப்பம் அதிகரிக்கின்றது. இத்தோடு உப்புத்தன்மையும், அடர்த்தி

யும் அதிகரிக்கின்றன: எனவே, கடல் வாழ்வன இறக்கின்றன: மழையின்றேல் கடல் வளம் குன்றி விடுகின்றது; உலக வாழ்வுக்கு— உயிர் வாழ்வுக்கு அவ்வளவு இன்றியமையாதது மழை.

மழையும் மங்கையும்

இந்தப் பின்னணியிலே சிந்தித்துப் பார்த்தால்,

“தெய்வந் தொழாஅன் கொழுநற்றெழுய
தெழுவாள்

பெய்யெனப் பெய்யும் மழை”

என்ற குறளுக்கு வேறு கருத்துத் தரவேண்டியது அவசியமாகிறது. மழை எப்படிப் பெய்கிறது என்பதை அறிந்திருந்த தமிழ் மக்களின் தன்னேரில்லாப் புலவன் கணவனை வணங்கும் பெண் “மழையே பெய்” என்று கூறினால் மழை பெய்யும் என்ற கருத்தில் குறளைப் பாடியிருக்க மாட்டான்.

“தெய்வம் தொழாள்”

அக்காலத்தில் கன்னிப் பெண்கள் பிறை, ஞாயிறு போன்ற சிறு சிறு தெய்வங்களை வணங்கி வந்தனராம், நல்ல துணைவன் கிடைக்க வேண்டும் என்று. கிடைத்ததும் அதை நிறுத்திக் கொள்கிறார்கள். அதைத் தான், “தெய்வம் தொழாஅன்” என்றார் வள்ளுவர். கடவுளை வணங்காதவள் என்ற கருத்து இங்கு உள்ளப்படவில்லை. “கற்ற தனுஸாய பயன் என்கொல் வாஸ்நிவன் நற்றுள் தொழாஅர் எனின்” என்று கூறும் வள்ளுவர் கடவுளை வணங்காத பெண்ணைப் புகழ்ந்திருக்கவும் முடியாது.

“கொழுநன் தொழுது எழுவாள்”

“தொழுதல்” என்பது மனத்தால் நினைத்தல், ஏத்துதல், ஒன்றிப் பற்றுதல் போன்ற கருத்தைத் தருகிறது. “எழுதல்” என்ற சொல் “மிகுதல்” என்ற பொருளைத் தரும். எனவே, கொழுநனை, கணவனை மனதில் நினைத்து ஏற்றி, ஒன்றிப் பற்றி அதில் மிகுதியாய்த் தினைத்தவள் என்ற பொருள் பெறப்படும்: அல்லது துயில்விட்டெழுகையில் கணவன் நினைவு நிறைந்த

இதயத்துடன் எழுகின்ற பெண் என்ற கருத்
தும் பொருந்தும். அத்தகைய துணைவி.

“பெய்யெனப் பெய்யும் மழை”

வேண்டும்போது பெய்யும் மழை
போன்றவள் ஆகின்றார்கள். அந்த மழையின்
பயனும், சுகமும், இன்பமும் எப்படி அளப்
பரியதோ, அத்தன்மையது இப்பெண்ணின்
துணையும்: வள்ளுவர் இக்குறளை “வாழ்க்
கைத் துணைநலம்” என்ற அதிகாரத்தில்
பாடியிருக்கிறார் என்பதையும் நினைவு கூர
வது அவசியம். துணைநலம் கூறவந்த வள்ளு
வர் அபூர்வ சக்தியைப் பற்றிக் கூறியிருக்க
முடியாது: அல்லாமலும் மழை பெய்யும்
முறையையும், மழை இப்பொருளில் உவ
மிக்கப்பட்ட இலக்கிய மரபையும் கண்
டோம். எனவே, பெண் “வேண்டும்போது
பெய்யும் மழை போன்றவள்” என்று
கொள்வதே சிறந்தது. வள்ளுவரே இதே
கருத்தில் வேறு குறள்களைக் கையாண்
டுள்ளார்:

“ வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்றஞ்
வீழ்வார்க்கு
வீழ்வா ரளிக்கு மனி” (குறள் 192)

என்ற குறளை நோக்குக. தம்மை விரும்பும்
மகளிர்க்கு அவரை விரும்பும் கணவர்
காலத்தே வந்து செய்யும் அன்பானது,
தன்னியே நோக்கி வாழ்வார்க்கு வானம்
பருவகாலத்தே மழை பெய்தாற் போன்
ரது.

“கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு
மாரிமாட்டு

என் ஆற்றுங் கொல்லே உகை.

(குறள் 211)

உலகத்தவர்கள் மழைக்கு என்ன கைம்மாறு
செய்து விடுகிறார்கள்? மழை போன்றவர்
கள் உதவியும், கைம்மாறும் கருதார்.
எனவே இந்தக் கருத்து வள்ளுவர் மரபுக்கு
ஏற்றது.

சேர்க்கும்போது சிரமமும், காக்கும்போது
கவலையும், இழக்கும்போது துன்பமும் தரு
வது செல்வம்.

தொமஸ் புலவர்.

Games in the Teaching of English as a Second Language

The learning of a new language can always help in the linguistic education and in the mental development of a pupil; for language is one of the main activities of mind and mind is the main part of personality. If the new language therefore is taught it must contribute to the pupils' general growth. The teacher has to see that her pupils understand the language that they learn and to do it efficiently a teacher should have many different methods at her finger tips and a number of skills at her command.

Games as a teaching device plays an important part in the teaching of English as a second language. They provide a way of carrying on the oral drill necessary for language learning with a change of technique that is welcome to students of all ages. Lessons can be made more enjoyable if a few minutes are spent at the end of each period or games that will give the pupils much needed practice in words and structures they have learned.

Games can be often used by the language teacher as a speech device. The teacher should have some experience in constructing and organizing a few games which will satisfy the purpose of handling such games or such an instrument. The purpose or the aim of including a game in a lesson plan is not to amuse the children but to make them learn easily. Games should motivate the children speak and read willingly. Therefore it is important that games should be constructed in such a way as to fulfill the purpose for which they are used.

While allowing the children to play a game the teacher should see that they

maintain good discipline. Before the games start the teacher should give the class the necessary instructions. If the teacher feels that the class will not be able to follow the instructions easily, she can use the mother tongue of the children for this purpose. It is always acceptable if games are constructed in such a manner as to give all the children the chance to participate in speaking, reading and doing. Musical accompaniments can also be used while the game is played. At the end of the game all the children should have the satisfaction that they have done their part well.

Games can be used either at the beginning or at the end of a lesson sometimes the whole lesson can be in the form of a game. If the children have learnt a particular structure or a sentence pattern and if the teacher wants to give them practice in using the structures the teacher can make them play a game which will give them the scope of using the structures learnt in the previous lessons. When a game is played at the end of a particular lesson it serves as an instrument that helps them to apply what has been learnt.

Games satisfy one of the physical needs of the child. They give the children the scope to move, run and skip and thus physical freedom is enjoyed by the children. Children need not be confined to their classroom. They can even go out and play a game under a shady tree where they can enjoy fresh air and sunshine.

When a game is played there is scope for active involvement. The children will be fully immersed in the game forgetting the fear of punishment by the teacher. The

child is not frightened ever to make mistakes. When a game is played the teacher need not compel a particular child to take part in it. There is no need of an external force to motivate the child.

The play instinct of the child finds satisfaction because a game is based on this play instinct of the child. In certain schools where there are better facilities musical accompaniments can be used when the children are made to play in the course of a lesson. In such cases the children enjoy the rhythm and the music. This gives them lot of satisfaction and they are able to relax themselves.

There are certain rules of the games that should be observed by the children. The children learn to wait till they get their turn. They learn to recognize the merits of others and also learn to play a fair game. Maintaining teacher-pupil relationship and pupil-pupil relationship which will help to create a good learning situation is not a problem when a game is played.

Many kinds of games can be constructed and handled in the classes. "The postman", "Pick and read" are examples of games that can be used for reading lessons. "Fishing in the pond" "pluck and say" are a few games that can be used for speech lessons. There are other types of games too. "Cross Word" "Lucky Dip" are interesting games. In the game Lucky Dip, an individual or a team draws cards from a number of boxes to build a sentence. The game provides plenty of fun and laughter as very often nonsensical sentences are drawn. Since every sentence is structurally correct the game gives considerable practice in the structures learnt. The pupils will revise the old structures while practising the new ones.

Here are a few games that can be handled by the English teacher.

I A Spelling Game

For this game letters are printed on cards. The class is divided into teams. Each team has the same letters to use and each team member has one of them hanging round his neck. The teacher calls out words that can be made from the letters each team is bearing. When a word is called out pupils from the teams run into position next to each other so that the word is correctly formed. The team that forms the word first gets a point.

II A Sentence Building Game

You need forty cards and four boxes. There are four columns below, containing ten items each—a total of forty items. Print in Indian ink one item on each card. Label the boxes A, B, C, and D. and place the card in the appropriate boxes (ie cards of column A in box A etc.) Place the boxes on your table in the alphabetical order. Call up four children and ask each of them to draw a card from a box. The four cards drawn by them should make a sensible sentence, for which they get ten marks. The sentence drawn should be read out to the class by one of the pupils and the class should decide whether the sentence is acceptable or not. There will be plenty of disputes and discussions, and of course keeps a fun, but all the times pupils will be practising structures that have been taught. Each time a sentence is drawn and read out, the cards should be put back in the correct boxes. The cards in each box should be shuffled well before the next sentence is drawn. As a very large number of sentences can be made from forty cards each group must be given five minutes.

A
The Farmer
The Clerk
The Carpenter
The Driver
The Stationmaster
The Postmaster
The Barber
The Man
The Woman
The tailor

B
is pushing
is pulling
is washing
is buying
is carrying
is cutting
is cleaning
is selling
is eating
is bringing

C
the red
the green
the yellow
the small
the little
the pretty
the big
the new
the old
the white

D
Cupboard
Cart
Cage
boat
orange
cake
lorry
mango
plantain
bed

III Fishing in the Pond

For this game words are printed on "Card board fish". Paper clips are attached to the heads of the fish. These are then put into a large bowl or card board box. The child uses the piece of string with a magnet tied at the end of it to catch the fish. If he can read the word printed on the fish he keeps it for himself. Otherwise it must be thrown back. At a later stage

phrases and sentences can be used in place of words.

IV Spinning words

Cut a piece of Card into the shape of a regular Octagon. Print words along the edges and put a small stick through the centre. There is an indicator fixed to the stick. The children spin the card and read the word nearest to the indicator when the card stops.

V Football Game

Draw a football pitch or a large card 15" by 12" including goal post. Across the pitch parallel with the half way line, mark about 8 straight lines approximately $1\frac{1}{2}$ " apart. Draw a football on a one inch square and place it at the centre of the pitch. Prepare small cards with a picture on one side and the word on the other. Put them on the desk with the words turned up. Each child takes a card and reads the word aloud, checking with the picture on the reverse side. If he is correct he move the football one space forward. The ultimate aim is to get the football into the goal. This game may be played either with two children as opponents or one team against the other. It may also be used for the purpose of a knock out competition in the class.

Miss Jegatheswari Ponnudurai
IIInd Year

வடமாநில வித்தியாதிபதி
W. D. C. மகாதந்தில அவர்கள்
கிருஷ்ண படிப்பகத்தைத்
திறந்துவைக்கின்றார்கள்.

கிருஷ்ண
படிப்பகத் திறப்புவிழாவில்
வடமாநில வித்தியாதிபதி
W. D. C. மகாதந்தில அவர்கள்
உரையாற்றுகின்றார்கள்.

பிரதம கல்வி அதிகாரி
திருமதி R. S. பாமர் அவர்களும்
மேடையில் வீற்றிருக்கின்றார்.

குத்தியே

முதலாவது பெருமையை
நிறைவேண விரும்புவதை
W. D. C. மூலத்தை எடுத்து
நீண்டமாக விரும்புவதை.

ஏன் என்க விரும்புவதை

குத்தியே R. S. மூலத்தை எடுத்து
நீண்டமாக விரும்புவதை.

முன்திட்டக் கற்றல்

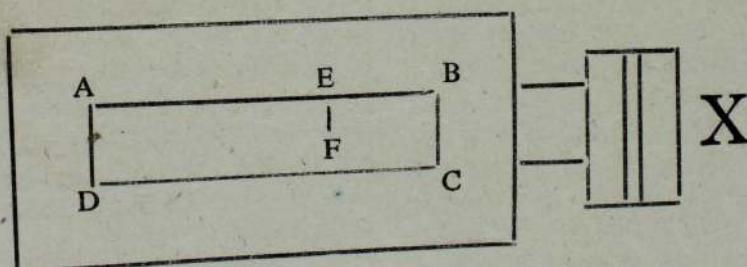
முன்னேறி வரும் உலகில் கல்வியானது இலகுவான முறையில் மாணவர் எளி தாக விளங்கிக் கற்றுப் பயன்படத்தக்க வாறு பலரால் ஆராய்ந்து வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

மாணவர் தாமாகவே கற்பதற்குப் பல ஏதுக்களையமைத்து எதைக் கற்கவேண்டுமென வரையறுத்து அமைக்கப்படுவதே முன்திட்டக் கற்றலின் சிறப்பாகும். முன்திட்டமிடுதல் ஆசிரியர்க்குப் புதிதல்ல; தான்கற்பிக்கும்பாடத்திற்கு ஆசிரியர் திட்டம் அமைப்பது வழக்கம்: ஆனால் இங்கு முன்திடப்படி அமைக்கப்பட்ட பாடப் புத்தகத்தில் ஒரு பாடம் பல அலகுகளாகக் கப்பட்டுத் தொடர்பான பல படிகளாக அல்லது சங்கிலித்தொடராக ஒழுங்கு செய்யப்படுகிறது. முன்திட்டத்துறையில் இப்படியான ஒவ்வொர் அலதும் சட்டம் என்னும் கலைச்சொற்களால் வழங்கும். ஒவ்வொரு சட்டமும் முழுப்பாடத்தின் சிறிதளவு அறிவைக்கொண்டுள்ளது. மாணவர் ஒவ்வொரு சட்டமுலமும் முழுப்பாடத்தையும் கற்றுவிடுவர். பூர்த்தி செய்யப்படாத இவ்வலகுகள் மாணவர் அத்தீயாவ சியமாகப் படிக்கவேண்டிய திறமைகளை அடக்கியிருக்கும். தனது ஆற்றலுக்கேற்படும் தட்டெழுத்துப் பொறியினுள்ள மாணவன் வும் மாணவன் முன்னேறுவான்: மாணவன் தானே பணியாற்றி ஊக்கமுடன் கற்பதனால்

உற்சாகமுற்றுத் தன்னுடைய பெறுபேற் றை உடனடியாகப் பெற்றுத் தன்னை மதிப் பீடு செய்யக்கூடியதாகவுள்ளது. இதனால் மனத்தாக்கம் ஏற்படாது. இதிற்குன் முன்திட்டத்தின் சிறப்பியல்பு தங்கியுள்ளது.

கற்பித்தல் இயந்திரங்கள், மாணவன் தன்னுடைய வேகத்திற்கேற்றபடி பயன்படுத்தும்படி அமைக்கப்பட்டுள்ளன. 1925-ம் ஆண்டு ஒகியோ பங்கலைக்கழகத் தைச் சேர்ந்த ஊராலறிஞரான சிட்டி பிரஸ்சி என்பவரால் இது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது: இன்று பலவகையான அமைப்பைக்கொண்ட பொறிகள் பிரயோகத்திலுள்ளன: ஒரு பிரேமில் (Frame) வினாத்தாளிடப்பட்டிருக்கும்: ஒரு கேள்வி க்கு 4 விசைகளுள்ளன: கேட்கப்பட்ட வினாவிற்குரிய சரியான விடையை அழுத்தினாற்றிற்கு அடுத்த வினாவரும்: இல்லையேல் அப்படியேயிருக்கும். கடைசியில் எத்தனை சரி என்பதையும், எத்தனை முறை முயற்சி எடுத்து சரியான பதிலை அடைந்தான் என்பதையும் அது எடுத்துக்காட்டும்.

B. F. ஸ்கின்னர் உரிய காலத்தில் 'மீனவிழுறுத்தல்' அளிக்கப்படுமாயின் நல்ல பெறுபேற்றையடையலாம் என்கிறார். கற்பித்தல் பொறியின் சாதாரண அமைப்பு பின்வருமாறு:—

இதில் கண்ணேடியாலான யன்னல் ABCD ஒன்று உண்டு. முன்திட்டம் அச்சிடப்பட்டுள்ள தாள் பொறியினுள் இடப்படும் தட்டெழுத்துப் பொறியினுள்ள வாறு, X என்னும் கைபிடியினால் முன்திட்டத்தை மேலே தள்ளலாம்: யன்னலி

நூடாக முன்திட்டத்தின் ஒரு சட்டமாத்திரம் வாசிக்க முடியும். BCEF ஊடாக விடைகள் தெரியும். மாணவன் முதலாவது சட்டத்தை வாசிக்கிறான்: அதில் வேண்டிய விடையை ஒரு தாளில் எழுதுகிறான். பின் X ஜிக் சமுற்றுகிறான்: அடுத்த சட்டம்

வெளியாகும்: அதனாலுகில் BCFE ஊடாக முதலாவதின் விடையை அவன் வாசிக்கிறான்: தான் குறித்த விடையுடன் இவ்விடை ஒன்றுகளிருக்கும்: தனதுவிடையைச் சரியென அறிந்து திருப்தியடைகிறான்: தூண்டற் பேறுக்கு உடனடியாக மீளவில் யிருத்தல் கிடைக்கிறது: மேலும் ஊக்கம் பெற்று அடுத்த சட்டத்தை வாசிக்கிறான்: இவ்வாறு இறுதிச் சட்டம்வரை வாசித்து தூண்டற்பேறு அளித்து திருப்தியும் மீளவிலியுறுத்தலும் பெறுமாற்றின் பாடம் முழுவதையும் கற்கிறான்:

ஸ்கின்ஸரின் கருவிசார் நிபந்தனைப் பாட்டுக் கொள்கையினின்றும் உருவாகியதே நேர்த்திட்டமாகும். மாணவன் தானுகவே விடையெழுதி பணியாற்றி பாடம் முழுவதையும் கற்கும்பொழுது பர்ட்சிக்கப் படுவதில்லை. விரைவாகக் கற்கக்கூடியமானவன் இலகுவாகவுள்ள சட்டங்களை இடையிடை தவிர்த்து முன்னேறலாம்: அவன் எல்லாச் சட்டங்களையும் வாசித்துப் பணியாற்ற வேண்டியதில்லை. ஆரம்பத்தில் கொடுக்கப்படும் குறிச் சீர்கள் படிப்படியாக குறைக்கப்பட்டு இறுதியில் பாடத்தை சரியாக விளக்கம் பெற்று முன்னேறுவானாலின் அவன் குறிகளின்றியே கற்பான்:

“நோமன் தறைடர்” என்னும் உள்வியலாளர் நேர்த்திட்டத்தில் கிடைக்கும் மந்தமான அறிவு வளர்ச்சி திறனுள்ள மாணவரின் திறமைக்கு சவாலாக அமையாது என்றும், மாணவர் கொடுக்கும் தூண்டற் பேற்றினின்றே முன்திட்டத்தின் சட்டங்களை அமைக்க வேண்டும் என்றும் அவர் வாதாடுகிறார்: தறைடரின் கருத்துக்களாவன கற்கும் விடயத்தைப் பிள்ளை விளங்கியுள்ளதா எனச் சோதித்தல். பிள்ளைகள் தவறுகள் செய்தால் அவற்றைத் திருத்தம் வழிவகைகளைக் கையாளுதல்: சரியான தூண்டற் பேறு கொடுக்கும்போது மீளவில் யிருத்தல்: முன்திட்ட பாடங்கள் புத்தக ரூபத்தில் வெளியாகின்றன. பொறிகளை உபயோகிக்க பொருளாதார வசதியற்ற நாடுகளில் இவை பயனுள்ளவையாகும். நேர்த்திட்ட முறையிலுள்ள புத்தகங்களில் மாணவர் தாமாகவே ஓர் அட்டையினால் மறைத்துக்கொள்ள வேண்டும்: இதில்

குறை ஒன்றுமில்லை: எனினும் தானுகவே தொழிற்படுவது குறைக்கப்படுகிறது. சில புத்தகங்களில் விடைகள் எல்லாமே இறுதியில் கொடுக்கப்படுவதுண்டு: கிளாத்திட்ட புத்தகங்களில் சிறு பந்தியும், அதன்கீழ் பல்தேர்வு விழுவும் கொடுக்கப்படும். ஒரு விடைதான் சரியாக விருக்கும்: மற்றவை பிழையாகவிருக்கும்: மாணவர் தெரிவு செய்த விடை சரியா பிழையா என்பதற்கு இவ்விடைக்குரிய பக்கங்களைப் புரட்ட வேண்டும். சரியான விடை தெரிவு செய்தால் அதற்குரிய பக்கத்தில் பிழை எனவும் பிழைக்குரிய காரணமும் கொடுக்கப்படும்:

முன்திட்ட முறையினால் கற்பிக்கும் போது பல நன்மைகளை இங்கு குறிப்பாகத் தருவோம்: மாணவர் தமது திறமைக் கேற்றவாறு பணியாற்றுவதனால் அவர்கள் விடையேயுள்ள தனி வேறுபாடுகளுக்கேற்ற முறையில் கற்றல் நிகழ்கிறது: தாமாகப் பணியாற்றும்போது ஆசிரியர் சொல்வதைக் காதினால் கேட்டுத் தாமே பணியாற்றுவதனால் ஆசிரியர் சொல்லுவதைக் காதினால் வாங்காமலே தாமே பணியாற்றி கற்கும் திறமையை வளர்க்கின்றனர். விடையின் முடிவு உடனடியாக அறிவிக்கப்படுவதனால் அவர் மீளவிலியுறுத்தப்பட்டு ஊக்கம் அதிகரிக்கப் பெறுகின்றனர்: முன்திட்டங்கள் அனுபவமிக்க ஆசிரியர்களுக்களினால் ஆக்கப்படுவதனால் மாணவர் ஒழுங்கும் திட்டமான அமைப்பும் கொண்ட அறிவைப் பெறுகின்றனர்: அவர்கள் வேண்டப்படும் தகவல்களை கற்கவோ அன்றி தப்பபிப்பிராயங்கள் பெறவோ சந்தர்ப்பமில்லை.

மாணவர் பதகளிப்பு, மனமுறிவு, ஆசிரியரின் தண்டனை ஆகியன இன்றித் தாமே பெறும் அறிவினின்று திருப்தியடைகின்றனர். வருடாவருடம் கையாளும் ஒரே சலிப்பான கற்பித்தலை ஆசிரியர் கையாள வேண்டியதில்லை. தனது நேரத்தை மாணவருக்கு ஏற்றவாறு வேறுவழிகளில் பயன்

படுத்தலாம்: எனினும் முன்திட்டக் கற்ற வில் பல குறைபாடுகளும் காணப்படுகின்றன, மாணவர் தமது வாழ்நாள் முழுவதில் கற்கும் யாவற்றையும் இம்முறையினால் சரிவரக் கற்க முடியாது; ஆசிரியர் செய்கை, பரிசோதனை, செயல் திட்டம், கலந்துரையாடல், கைப்பணி ஆகியவற்றையும் பிரயோகித்து கற்பிக்க வேண்டியுள்ளது.

மாணவ அறிவு முழுவதும் புத்தகமுலம் பெறப்படுவதன்று: ஆசிரிய—மாணவ தொடர்புகள் குழுமுறை அனுபவம், செயல் முறை நேரனுபவம் ஆகிய முறைகளில் பல வகையான அறிவைப் பெறுகின்றேன் இவை யாவும் அவ்வவ் அனுபவங்களினாலும்

முன்திட்டப்படி அமைக்கப்பட்ட ஒரு பாடம்

வகுப்பு: 6.

பாடம்: பொது விஞ்ஞானம்.

கட்டம்	தூண்டற் பேறு	தூண்டி
I	I-ம் வினாவின் விடை அவசியமானது:	I எமது அன்றூட தேவைக்கு உப்பு மிகவும் —
II		வெப்ப பிரதேசங்களில் உப்பளங்களில் கடல் நீரைப் பாத்திகளில் தேக்கி சூரிய வெப்பத்தில் ஆவியாக்குவர். நீர் — யானபின் உப்புக்கட்டி அடியில் காணப்படும்:
III	II-ம் வினாவின் விடை ஆவி:	உப்புக்கரைசலை ஆவியாக்கி கரைதிரவத்தை வெளியேற்றி கரை பொருளைப் — :
IV	III-ம் வினாவின் விடை பெறலாம்:	கடலில் உப்பு 3-6 சதவீதமுண்டு. புவியோட்டிலிருந்து மழை நீருடன் கலந்து — கடலுக்கு எடுத்துச் செல்லப் படுகிறது.
V	IV-ம் வினாவின் விடை உப்பு:	நீர் ஆவியாகும்போது உப்பு வெளியேறுவதில்லை.
VI	V-ம் வினாவின் விடை கடலிலிருந்து:	எனவேதான் கடல்நீர் — தன்மையாக உள்ளது.
	VI-ம் வினாவின் விடை உவர்.	

நுணுகி ஆராய்ந்து கற்பித்தல்

31-1-71ல் கோப்பாய் ரே. க. தமிழ்ப் பாடசாலையில் 8-ம் வகுப்பில் இரு மாணவர்களுக்கு நுணுகி ஆராய்ந்து கற்பிக்கப்பட்ட பாடம்.

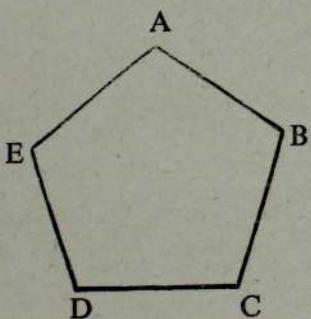
விடயம்: குவிந்த பல்கோணியின் அகக் கோணங்கள்.

உரம்பம்: முன்னறிவை மீட்டுப் பாடத் தை ஆரம்பித்தல்.

ஆசிரியர்: நேற்று நீங்கள் குவிந்த நாற் கோணியின் அகக்கோணங்களின் கூட்டுத் தொகையைப் பற்றிப் படித்தீர்கள். ஒரு நாற் கோணியின் அகக்கோணங்களின் கூட்டுத் தொகை எத்தனை பாகை என்று சொல்லுங்கள்?

மாணவர்: 360° ;

ஆ. ஐந்து பக்கங்களைக் கொண்ட உருவைக் கரும்பலகையில் வரைதல்:

இவ்வருவிற்கு ABCDE என்று பெயரிடுவோம். இந்த உருவில் எத்தனை பக்கங்கள் இருக்கின்றன?

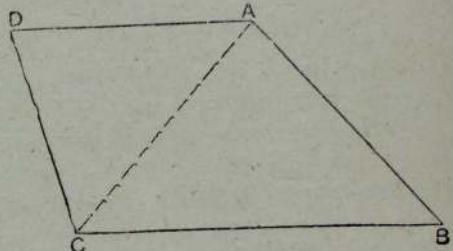
மா. ஐந்து பக்கங்கள்;

ஆ. எத்தனை கோணங்கள் உள்ளன?

மா. ஐந்து கோணங்கள்;

ஆ. அப்படியாயின் இந்த உருவத்தை ஜங்கோணி என்று சொல்லுவோமா?

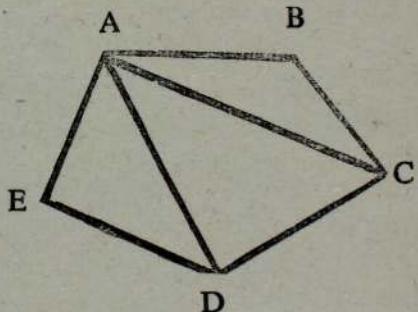
ABCDE என்பது ஒரு ஜங்கோணி:

ABCD என்ற இந்த நாற்கோணியை ஒரு மூலைவிட்டம் வரைந்து இரு முக்கோணங்களைக்கலாம்; ஆகவே, கோணங்களின் கூட்டுத் தொகை 360° பாகை என்பதை அறிந்தீர்கள். AC என்ற மூலை விட்டத்தை வரைவதால் நாற்பக்கல் எத்தனை முக்கோணங்களாகப் பிரிக்கப்படுகிறது?

மா. இரண்டு முக்கோணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆ. இந்த ஜங்கோணியை முக்கோணங்களாகப் பிரிப்போம். A என்ற உச்சத்தில் கோணங்களைக் கொண்டு வரைதல்:

இயை Dயுடனும் Cயுடனும் இணைப்போம்; இப்போது ஜங்கோணி எத்தனை முக்கோணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது?

மா. மூன்று முக்கோணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆ. மூன்று பக்கங்களாலானது எத்தனை முக்கோணி.

மா. ஒரு முக்கோணி;

- ஆ.** முன்று பக்கங்களாலான மூடிய தள உருவிற்குப் பெயர் என்ன?
- மா.** முக்கோணி.
- ஆ.** ஒரு முக்கோணியின் அகக்கோணங்களின் கூட்டுத்தொகை எவ்வளவு?
- மா.** 180° .
- ஆ.** 180 பாகையில் எத்தனை செங்கோணங்கள் இருக்கின்றன?
- மா.** இரண்டு செங்கோணங்கள்.
- ஆ.** அதேபோல் ஒரு நாற்பக்கவில் எத்தனை பக்கங்கள் உள்ளன?
- மா.** நாலு பக்கங்கள்.
- ஆ.** நாலு பக்கங்களைக் கொண்ட உருவிற்குப் பெயர் என்ன?
- மா.** நாற்கோணி.
- ஆ.** இந் நாற்கோணியில் எத்தனை முக்கோணங்கள் உள்ளன?
- மா.** இரண்டு முக்கோணங்கள்.
- ஆ.** இந் நாற்கோணியில் உள்ள அகக்கோணங்களின் கூட்டுத்தொகை எவ்வளவு?
- மா.** 360° .
- ஆ.** 360 பாகையில் எத்தனை செங்கோணங்கள்?
- மா.** 4 செங்கோணங்கள்.
- ஆ.** இப்போது ABCDE என்ற இந்த ஒரு வைப் பாருங்கள். இந்த உருவை எத்தனை முக்கோணிகளாகப் பிரிக்கலாம் என்று சொல்லுங்கள்?
- மா.** முன்று முக்கோணிகளாகப் பிரிக்கலாம்.
- ஆ.** இந்த ஐங்கோணியிலுள்ள அகக்கோணங்களின் கூட்டுத் தொகை எவ்வளவு பாகை என்று சொல்ல முடியுமா?
- மா.** 360°
- ஆ.** இல்லை; ஒரு முக்கோணியில் 180 பாகை ஆனால் முன்று முக்கோணிகளிலும் எத்தனை பாகை?
- மா.** $3 \times 180^\circ$
- ஆ.** கெட்டிக்காரி. பெருக்கிச் சொல்லுங்கள்.
- மா.** 540°
- ஆ.** 540 பாகையில் எத்தனை செங்கோணங்கள்?
- மா.** 6 செங்கோணங்கள்:
- ஆ.** கெட்டிக்காரி. பக்கங்கள் மூன்றாக இருந்தால் எத்தனை முக்கோணி?
- மா.** ஒரு முக்கோணி.
- ஆ.** நாலு பக்கங்கள் கொண்ட உருவில் எத்தனை முக்கோணிகள்?
- மா.** இரண்டு முக்கோணிகள்.
- ஆ.** ஐந்து பக்கங்கள் கொண்ட உருவில் எத்தனை முக்கோணிகள்?
- மா.** மூன்று முக்கோணிகள்.
- ஆ.** இப்போது பக்கங்களின் தொகைக் கும் முக்கோணிகளின் தொகைக்கும் என்ன தொடர்புள்ளதென்று பார்ப்போம். மூன்றிலும் பார்க்க இரண்டு குறைந்தால் ஒன்று. நாலி லும் பார்க்க இரண்டு குறைந்தால் இரண்டு. ஐந்திலும் பார்க்க இரண்டு குறைந்தால் மூன்று. ஆகவே பக்கங்களின் தொகையிலிருந்து இரண்டைக் கழிக்க வருவது அந்த உருவிலுள்ள முக்கோணிகளின் தொகை; ஆறு பக்கங்களைக் கொண்ட உருவில் எத்தனை முக்கோணிகள் இருக்கும் என்று சொல்லுங்கள்?
- மா.** நாலு முக்கோணிகள்.
- ஆ.** கெட்டிக்காரி; எட்டுப்பக்கங்கள் இருந்தால் எத்தனை முக்கோணி கள்?
- மா.** ஆறு முக்கோணிகள்.
- ஆ.** ஆறு பக்கங்களுள் மூடிய தள உருவின் அகக்கோணங்களின் கூட்டுத் தொகையை அறிவதென்றால் 180 பாகையை எத்தனையாற் பெருக்கவேண்டும்?
- மா.** ஆறும் பெருக்கவேண்டும். இல்லை, நாலாற் பெருக்கவேண்டும்;
- ஆ.** நாலாற் பெருக்க வேண்டும். சரி;
- மா.** ஆறுபக்க உருவிற்குப் பெயர் என்ன?
- ஆ.** அறு கோணி.
- மா.** அறுகோணி ஒன்றின் அகக்கோணங்களின் கூட்டுத் தொகை என்ன?
- மா.** $4 \times 180 = 720^\circ$

ஆ: 720 பாகையில் எத்தனை செங்கோணங்கள்?

மா: 8 செங்கோணங்கள்.

ஆ: கெட்டிக்காரன். ஏழு பக்கங்களைக் கொண்ட முடிய தள உருவத்திற்குப் பெயர் எழுகோணி. எட்டுப் பக்கங்களைக் கொண்ட முடிய தள உருவம் என்கோணி. ஒன்பது பக் மா.

கங்களைக் கொண்ட முடிய தள உருவம் நவகோணி. பத்துப் பக்கங்களைக் கொண்ட முடிய தள உருவம் தசகோணி. n பக்கங்களைக் கொண்ட முடிய தள உருவம் n கோணி. இப்போது n கோணியில் எத்தனை முககோணங்கள் இருக்கும் என்று சொல்லுங்கள்?

(n - 2) முககோணங்கள்.

இடைவெளி நிரப்புக:

பக்கங்களின் தொகை	உருவின் பெயர்	அதில் அமையும் முககோணிகள்	அக்கோணங்களின் கூட்டுத்தொகை பாகையில்	செங்கோணத்தில்
3	முககோணி	1	180°	2
—	நாற்கோணி	—	180 × 2	—
5	—	—	—	—
—	—	4	—	—
—	எழுகோணி	—	—	—
—	—	—	180 × 6	—
10	—	—	—	—
n	—	—	—	—
a	—	—	—	—

ஆ: இந்தக் கணக்கை இப்போது செய் மா: வோம்.

ABCDE என்பது ஒரு ஐங்கோணி. $\angle A=110^\circ$, $\angle B=50^\circ$, $\angle C=100^\circ$, $\angle D=90^\circ$. $\angle E$ யின் அளவை எப்படிக் கண்டுபிடிக்கலாம்?

மா: நாலு கோணங்களையும் கூட்டி 360 ல் இருந்து கழிக்கவேண்டும்.

ஆ: இல்லை, சரியாக யோசித்துச் சொல் லுங்கள். ஐங்கோணியிலுள்ள அக்கோணங்களின் கூட்டுத் தொகை எவ்வளவு?

மா: $3 \times 180 = 540^\circ$

ஆ: கொடுக்கப்பட்டுள்ள நான்கு கோணங்களினதும் கூட்டுத் தொகை எவ்வளவு?

மா: $110^\circ + 80^\circ + 100^\circ + 90^\circ = 380^\circ$. $\angle E$ யின் அளவு 160 பாகை.

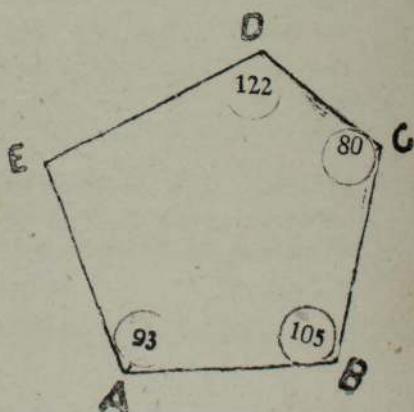
ஆ: PQRST ஒரு ஐங்கோணி: இதில் கொணங்கள் எல்லாம் ஒன்றுக் கொண்டு சமஞாலை ஒரு கோணத்தின் அளவை எப்படிக் கணக்கிடலாம்?

540 பாகையை 5 ஆறு பிரிக்கவேண்டும்; பிரித்தால் 108° .

கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள கணக்குகளைச் செய்யுங்கள்.

1. ஒரு ஐங்கோணியின் அக்கோணங்கள் களின் கூட்டுத்தொகை எவ்வளவு?

2. ஐங்கோணி ABCDE யின் முதல் நான்கு கோணங்களினதும் அளவுகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஐந்தாவது கோணத்தைத் தாண்டு.

3. ஒரு எண்கோணியில் கோணங்கள் எல்லாம் ஒன்றுக்கொன்று சம முறை வேண்டும் ஒரு கோணத்தின் அளவென்ன?

பெறுபேறு :

ஒரு மாணவி முன்று கணக்கு கலையும் சரியாகச் செய்தார். மற்ற வர் இரண்டு கணக்குகளை மாத்திரம் சரியாகச் செய்தார்.

போதனுசிரியர் குறிப்புகள் :

கணித பாடம் நன்றாக அமைவதற்குத் திருத்தம், தெளிவு, விரைவு,

எண்பண் வேண்டும்: எல்லாம் அமைத் திருந்தாலும் இன்னும் கொஞ்சம் திருத்தம் வேண்டும். மாணவர்களை அப்பியாசப் புத்தகத் தில் வரைய விடலாம்: கணித ஆசிரி யருக்கு வேண்டிய அமைதி, தெளிவு, விரைவு இருந்தன: கணித பாடத் தில் அளவாகச் சொற்களைப் பிரயோகித்தனர்.

பிள்ளைகளைத் தாங்களாகவே தொழிற்பட விடவேண்டும். அவசியமற்ற சொற்களை உபயோகிப்பது விழை. பிரயோகக் கேள்விகள் நன்றாக வரும்.

2

குவிந்த பல்கோணியின் அகக் கோணங்கள்' என்ற விடயம் 8-ம் வகுப்பில் வேறு இரு மாணவர்களுக்கு வேறு முறைப்படி கற்பிக்கப்படுதல்.

ஆரம்பம் : முக்கோணிகள், நாற் பக்கங்கள் என்பவற்றின் அகக் கோணங்களின் கூட்டுத்தொகை என்பது பற்றிக் கலந்துரையா டிப் பாடத்தை ஆரம்பித்தல்.

ஆ: (ABC என்ற முக்கோணியைக் கரும் பல்கையில் வரைதல்) ABC என்பது ஒரு முக்கோணி. இம் முக்கோணியிலுள்ள அகக்கோணங்களின் கூட்டுத் தொகை எவ்வளவு?

மா: 180°

ஆ அதேபோல் ABCD என்ற இந்த உருவை நாற்பக்கல் அல்லது நாற் கோணி எனலாம். இந்த நாற்பக்கலை ஒன்றை ஒன்று வெட்டாத மூலை விட்டம் வரைந்து முக்கோணங்களாகப் பிரிக்கலாம்: AC என்ற மூலை விட்டத்தை வரைவதால் இந்த நாற்பக்கலை எத்தனை முக்கோணங்களாகப் பிரிக்கலாம்?

மா: இரண்டு முக்கோணங்களாகப் பிரிக்கலாம்.

ஆ: ABCD என்ற நாற்கோணியின் அகக் கோணங்களின் கூட்டுத் தொகை எவ்வளவு?

மா: 360°

அதேபோல் ABCDE என்ற இந்த மூடிய தள உருவில் எத்தனை பக்கங்கள் உள்ளன?

மா: ஐந்து பக்கங்கள்.

ஆ: எத்தனை பக்கங்கள் உள்வோ அத்தனை அகக்கோணங்கள் அமையும்: ஐந்து பக்கங்கள்கொண்ட உருவை ஐங்கோணி என்போம்: இனி நாம் இதன் அகக்கோணங்களின் கூட்டுத் தொகையைப் பார்ப்போம். முதலிற் செய்தது போலவே ஒரு மூலை விட்டத்தை வரைவோம். A என்ற உச்சியை D யுடன் இணைப்போம்: இப்போது ABD என்ற இந்த உருவம் என்ன?

ABD ஒரு முக்கோணி.

ACBE என்ற உருவம் என்ன?

அது ஒரு நாற்கோணி.

திரும்பவும் ACBE என்ற இந்த நாற்கோணியை முக்கோணங்களாகப் பிரிப்போம்: இதற்கு ஒன்றையொன்று வெட்டாத இன்னேருமூலைவிட்டத்தை வரைவோம்: A என்ற உச்சியை C யுடன் இணைப்போம். இப்போது ஐங்கோணி எத்தனை முக்கோணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது?

மூன்று முக்கோணங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

- ஆ: அப்படியானால் மூன்று முக்கோணங்களினதும் அகக்கோணங்களின் கூட்டுத் தொகை எத்தனை பாகை?
- மர: 540°
- ஆ: இப்போது ஆறு பக்கங்கள் கொண்ட ஒரு முடிய தள உருவத்தை அப்பியாசப் புத்தகத்தில் வரையுங்கள். (மாணவர் வரைதல்). நீங்கள் வரைந்த உருவில் எத்தனை கோணங்கள் உள்ளன?
- மர: ஆறு கோணங்கள்.
- ஆ: ஆறு பக்கங்களைக் கொண்ட முடிய தள உருவத்திற்குப் பெயர் அறு கோணி. இப்போது ஏழு பக்கங்களைக் கொண்ட உருவை வரையுங்கள்: (மாணவர் வரைதல்) ஏழு பக்கங்களைக் கொண்ட உருவிற்குப் பெயர் எழுகோணி. எட்டுப் பக்கங்களைக் கொண்ட உருவிற்குப் பெயர் எண்கோணி. ஒன்பது பக்கங்களைக் கொண்ட உருவிற்குப் பெயர் நவகோணி. பத்துப் பக்கங்களைக் கொண்ட உருவிற்குப் பெயர் தசகோணி. இப்போது நீங்கள் வரைந்த அறுகோணியை முக்கோணங்களாகப் பிரியுங்கள்:
- மர: (பிரித்தல்) 4 முக்கோணிகள்.
- ஆ: எழுகோணியை முக்கோணிகளாகப் பிரியுங்கள்.
- மர: (பிரித்தல்) ஐந்து முக்கோணிகள்.
- ஆ: ABC என்ற இந்த உருவை எடுத்தால் இதில் எத்தனை பக்கங்கள்?
- மர: 3 பக்கங்கள்.
- ஆ: 3 பக்கங்களைக் கொண்ட முடிய தள உருவத்திற்குப் பெயர் என்ன?
- மர: முக்கோணி:
- ஆ: மூன்று பக்கங்களாலும் எத்தனை முக்கோணி ஆகியுள்ளது?
- மர: மூன்று முக்கோணிகள்.
- ஆ: நன்றாகப் பார்த்துச் சொல்ல வேண்டும். எத்தனை முக்கோணி?
- மர: ஒரு முக்கோணி:
- ஆ: ஒரு முக்கோணியிலுள்ள மூன்று அகக்கோணங்களினதும் கூட்டுத் தொகை எத்தனை பாகை?
- மர: 180°
- ஆ: 180° பாகையில் எத்தனை செங்கோணங்கள்?
- மர: 2 செங்கோணங்கள்:
- ஆ: அதேபோல் ABCD என்ற இந்த உருவிற்குப் பெயர் சொல்லுங்கள்? நாற்கோணி.
- ஆ: இதில் எத்தனை முக்கோணிகள் உள்ளன?
- மர: இரண்டு.
- ஆ: அப்படியானால் இந்த நாற்கோணி யின் அகக்கோணங்களின் கூட்டுத் தொகை எத்தனை பாகை?
- மர: 180° .
- ஆ: இல்லை: இதில் இரண்டு முக்கோணிகள் இருக்கின்றன. ஒரு முக்கோணியில் 180° ஆனால் இரண்டு முக்கோணிகளிலும் எத்தனை பாகை?
- மர: 360° .
- ஆ: இரண்டு முக்கோணிகளிலும் எத்தனை செங்கோணங்கள்?
- மர: நாலு செங்கோணங்கள்:
- மாணவர் ஒவ்வொருவராக வந்து கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள அட்டவணையை நிரப்புதல். மாணவர் பிழைவிடும் இடங்களில் ஆசிரியர் உதவி செய்தல்,

இடைவெளி நிரப்புக :

பக்கங்களின் தொகை	உருவின் பெயர்	அதில் அமையும் முக்கோணிகள்	அகக்கோணங்களின் கூட்டுத் தொகை பாகையில்	செங்கோணத்தில்
3	முக்கோணி	1	180°	2
—	நாற்கோணி	—	180×2	—
5	—	—	—	—
—	—	4	—	—
—	எழுகோணி	—	—	—
10	—	—	180×6	—
n	—	—	—	—
a	—	—	—	—

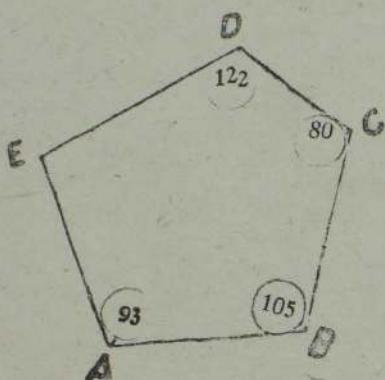
- ஆ.** (உருவங்களிலுள்ள பக்கங்களின் தொகைக்கும், ஒன்றையொன்று வெட்டாத மூலைவிட்டங்கள் வரை வதால் உண்டாகும் முக்கோணிகளின் தொகைக்கும் உள்ள தொடர்பை எடுத்துக் காட்டுதல்).
- மூன்று பக்கங்களிருந்தால் எத்தனை முக்கோணி.
- மா.** ஒரு முக்கோணி.
- ஆ.** நாலு பக்கங்கள் இருந்தால் ...
- மா.** இரண்டு முக்கோணிகள்.
- ஆ.** ஐந்து பக்கங்கள் இருந்தால் ...
- மா.** மூன்று முக்கோணிகள்;
- ஆ.** ஆறு பக்கங்கள் இருந்தால் ..
- மா.** நாலு முக்கோணிகள்.
- ஆ.** பக்கங்களின் தொகையிலும் பார்க்க முக்கோணிகளின் தொகை இரண்டு குறைவாக உள்ளது. அகவே பக்கங்களின் தொகையிலிருந்து இரண்டைக் கழிக்க வருவது முக்கோணிகளின் தொகை. அதேபோல் AB CD என்ற உருவில் 4 பக்கங்கள் உள்ளன. 4 பக்கங்களிலுமிருந்து 2 ஐக் கழிக்க வருவது 2 முக்கோணிகள்; 5 பக்கங்கள் உள்ள உருவானால் 5 இலிருந்து 2 ஐக் கழிக்க வருவது 3 முக்கோணிகள். 6 பக்கங்கள் உள்ள உருவானால் 6 இலிருந்து 2 ஐக் கழிக்கவருவது 4 முக்கோணி கள். 10 பக்கங்கள் உள்ள உருவில் அமையும் முக்கோணிகளின் தொகை எத்தனை?
- மா.** 8 முக்கோணிகள்.
- ஆ.** கெட்டிக்காரி. 15 பக்கங்கள் உள்ள உருவில் அமையும் முக்கோணிகளின் தொகை எத்தனை?
- மா.** 13 முக்கோணிகள்.
- ஆ.** 20 பக்கங்கள் கொண்ட உருவில் அமையும் முக்கோணிகளின் தொகை எத்தனை?
- மா.** 18 முக்கோணிகள்;
- ஆ.** இனி நாங்கள் 10 பக்கங்கள் கொண்ட ஓர் உருவை எடுத்துக் கொள்வோம்: இதிலுள்ள அக்கோணங்களின் கூட்டுத்தொகையை எப்படிக் கண்டுபிடிப்பீர்கள்?
- மா.** 180 ஜி 8 ஆற் பெருக்க வேண்டும்.
- ஆ.** கெட்டிக்காரி. இந்த உருவிலுள்ள செங்கோணங்களின் தொகை என்ன?
- மா.** 16 செங்கோணங்கள்;
- ஆ.** X பக்கங்களைக் கொண்ட உருவை என்னை முழுப்பீர்கள்?
- மா.** _____
- ஆ.** அதை x கோணி என்று கூறலாம். அதில் எத்தனை முக்கோணி கள் இருக்குந்து?
- மா.** x - 2 முக்கோணிகள்.
- ஆ.** அதிலுள்ள அக்கோணங்களின் கூட்டுத்தொகை எத்தனை?
- மா.** (x - 2) ஜி 180 ஆற் பெருக்கவருவது. விடையைக் கரும்பலகையில் ஒருவர் வந்து எழுதுக்கள்.
- மா.** 180 (x - 2);
- ஆ.** (x - 2) முக்கோணிகளிலும் எத்தனை செங்கோணங்கள்?
- மா.** (x - 4) செங்கோணங்கள்;
- ஆ.** இல்லை.
- மா.** (x - 2) × 2
- ஆ.** (x - 2) ஜி 2ஆற் பெருக்கிச் சொல் லுங்கள்.
- மா.** (2x - 4)
- ஆ.** ABCDE என்பது ஒரு ஐங்கோணி. இதிலுள்ள அக்கோணங்களின் கூட்டுத்தொகை எத்தனை பாகை?
- மா.** 540°.
- ஆ.** ABCDE என்ற உருவில் நான்கு கோணங்களினதும் அளவு களும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஐந்தாவது கோணத்தை எப்படிக் கண்டுபிடிக்கலாம்?
- மா.** நாலு கோணங்களின் அளவுகளையும் கூட்டி ஐந்து கோணங்களின் அளவின் கூட்டுத்தொகையிலிருந்து கழிக்க வேண்டும்:
- ஆ.** செய்துபார்த்து விடையைச் சொல் லுங்கள்?
- மா.** நாலு கோணங்களினதும் அளவு 420°. ஐந்தாவது கோணம் 120°. கெட்டிக்காரி. ABCDE என்ற ஐங்கோணியில் எல்லாக் கோணங்களும் ஒன்றுக்கொன்று சமனானால் ஒரு கோணத்தின் அளவு என்ன?

மா. 108°

ஆ. இப்போது இந்தக் கணக்குகளைச் செய்யுங்கள்.

1. ஒரு ஐங்கோணியின் அக்கோணங்களின் கூட்டுத் தொகை எத்தனை?

2. ஐங்கோணி ABCDE யின் முதல் ராண்கு கோணங்களினதும் அளவுகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஐந்தாவது கோணத்தைக் காணக்.

3: ஒரு எண் கோணியின் அக்கோணங்களின் கூட்டுத் தொகை என்ன?

4: ஒரு எண் கோணியில் கோணங்கள் எவ்வாறு ஒன்றுக்கொண்டு சமங்கூல ஒரு கோணத்தின் அளவைன்ன?

5: பாக்கங்களைக் கொண்ட உருவில் அக்கோணங்களின் கூட்டுத் தொகை என்ன? அதில் எத்தனை செங்கோணங்கள் இருக்கின்றன?

பெறு பேறு :

எல்லா மாணவர்களும் ஐந்து கணக்குகளையும் சரியாகச் செய்தனர்.

செல்வி. ச. பு. தெரேஸ் பீரிஸ்,
இரண்டாம் வருடம்;

நம் இளைஞர்களுக்காக நாம் எப்போதும் வருங்காலத்தை உருவாக்க முடியாது. ஆனால், நமது இளைஞர்களை வருங்காலத்திற்கு ஏற்றவர்களாக உருவாக்க முடியும்.

பிராங்கின் 4 ரூப்புவெல்ட்

நாம் அமைத்த பாலர்க்காய் மாதிரி வகுப்பறை

வளரும் குழந்தை எப்பொழுதும் தன் சுற்றுப்புறம் கவர்ச்சியாக இருப்பதை விரும்புகின்றது; இக்கவர்ச்சியால் அது பொருள்களை ஆராய்ப்புக்கிண்றது. ஆராய்ச்சியினால் அதன் அறிவு பெருகுகின்றது. அதனாலேதான் இக்காலத்தில் பாலர் பாடசாலைகளை வேறுக அமைத்து ஆங்கு அவர்கள் தொட்டு கண்டு, கேட்டு இன்புறம் பொம்மைகள், விளையாட்டுக் கருவிகள், கவர்ச்சியூட்டும் படங்கள், மின் அட்டைகள் முதலியவற்றை வைத்துக் குழந்தைகளின் அறிவுத்திற்கிணவார்த்துப் பயன்காண முனைகிண்றனர். அனுபவமில்லாத குழந்தைகள் உள்ளம் களங்கமற்றிருக்கும் வேலையில் மனப்பதிவுஙள் மாற்றுதற்கியன வாயிருக்கும். குழந்தை தன் மனம் போல விளையாடித் திரிந்து சுற்றுப்புறத்தை ஆராய்ந்து, பொருள்களின் உதவியினால் அறிவினைத் தெளிவாகப் பெற்றுக் கொள்கின்றது. இத்தகைய பாலர் கல்விக்குதவும், பாலர் பாடசாலைகள் உருப்பெறுவது குறைந்த அளவிலேயே ஆகும். இத்தகைய பாடசாலைகளை உருவாக்க ஆசிரியர்கள் முன்னிற்க வேண்டும். பயிற்சி இதற்காக ஏதும் அவசியம்.

பாலர் வகுப்பறைகளைத் தயாரிப்பதன் மூலம் ஆசிரியர்கள் சிறந்த பயிற்சி பெற வேண்டுமென்னும் நோக்கத்துடன் எம் பேராசிரியரும், பாலர் வகுப்பறையைத் தயார் செய்வதற்கு எமக்கு ஆர்வமுட்டி னர். எம் முயற்சிக்கு அதிபர் அவர்களும் ஆதரவு தந்தனர். ஆடித்தங்களிலே, அமைந்தவொரு மெய்வல்லுநர்ப் போட்டித்தினத்தில் நங்கையர் நாம் எல்லோரும் இந்த வகுப்பறையைத் தயார் செய்வதில் ஈடுபட்டோம்.

போதிய வெளிச்சமும், காற்றேட்டமும் உடைய வகுப்பறை ஒன்று நம் செயலுக் கேற்ற நற்றளமாக வாய்க்கப் பெற்றது. சிறியதும், பாரமற்றுதமான உகந்த மேசை, நாற்காலி என்பவற்றை அணியாக வகுத்த

னர், வகுப்பறையினை அஸுக்காரமாக அமைக்க என ஆசை கொண்ட ஆரணங்குக் கொல்லாம் தத்தமது என்ன என்களின் எழுச்சிகளை நற்படைப்புக்களாக்கிக் குவித்தனர். உள்ளத்தில் தோன்றிய கருத்துக்களை, கற்பனை வளங்களை என்னுதற்கும், எழுதுதற்கும் ஏற்ற நவீன உபகரணங்களாய் அள்ளித் தந்தனர்.

பாலர் வகுப்பறை அமைப்பதற்காகும் உபகரணங்களைப் பகுக்கவும் குழுக்கள் பிரிக்கப்பட்டன. கணித பாடத்திற்குரிய உபகரணங்கள் ஒருபால் இடம் பெற்றன. அவைகள் எம்மைப் பார்த்து எண்ணப் பழகுங்கள் எண்பனபோல் சுவரில் நின்று அழகு காட்டின, கணித பாடத்திற்குரிய உபகரணங்களும், பாகுபாட்டு அட்டை களுமே அவ்விதம் அழகு காட்டி நின்றவையாகும். சுவரில் இடம்பெற வசதியற்ற வண்ணக் கரண்டிகளும்; பொத்தாள்கள், மணிச்சட்டங்கள், Tillick Bricks என்னும் எண்ணற் கட்டைகள் எண்பனவும் அணியாய் இடம் பெற்றன. அவை வகுத்தார்தம் கைத்திற்கிண இயம்பி நின்றன.

அடுத்துக் காணப்பட்ட கதைப்படங்கள், கண்ணைக் கவர்ந்ததோடமையாது சிந்தனைக்கும் இடங்கொடுத்தன. பாட்டிகதை போன்ற பழங்கதைகளைக் கேட்டு அலுத்துப் போன மாணவ உலகிற்கு இரசிப்பு மிக்க புதுக்கருலுமாகக் கதைகளைச் சித்திரங்களாய்த் தீட்டியிருந்தனர். இயற்கையின் பொலிவை உள்ளவாறே உருவமாக்கிச் சிறுவர்கள் இரசிக்கும் முறையில் கதைகளாக்கியிருந்தனர். வண்ணப்படங்களைக் கொண்டு கதைகளைக் கோவைப் படுத்திப் பார்த்தபோது ஆக்கியோர் தம் ஆழந்த அறிவு புலனுயிற்று.

படங்களைப் பார்ப்பதில் பாலருக்கு என்றும் ஆர்வம் குன்றுவதில்லை யென்பதை மெய்ப்படுத்துவன் போல் ஆண் டொருப் பக்கல் அமைந்து கிடந்தன வண்ணப் படங்கள் பல, சிறுவர்களின் ஆவலைத் தூண்டும்

விவங்குகளெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து வந்த னவோ என ஜியறுப்படி மிருங்களின் உருவப்படங்கள் காட்சி தந்தன. குரலி னிமை காட்டுங்கவினாறு பட்சியினங்களின் படங்கள் எல்லாம் பார்ப்போர் மனதை ஈர்ந்தனது மிகவும் இயற்கைக் காட்சி கரும் இடம் பெற்றிருந்தன. வண்ணத் தூரிகை அழகைப் படைத்திருந்தது.

மேலும் பலவகை விளையாட்டுப் பொருள்களும் இங்கு இடம் பெற்றிருந்தன. மாதிரி மீன் தொட்டிகளும், அவற்றுள் நெளிந்தோடும் வகையில் அமைந்த படங்களும், தூண்டிலங்கள் காந்தமும், என்னுடைய விளையாட்டுப் பொருள்கள் உருவில் அமைந்து கிடந்தன. மேலும், வண்ணப் பந்துக்களும், வளராப் பாவைகளும், இங்கு இடம் பெற்றிருந்தன. மாதிரி வீடுகளும் (பாவை வீடுகளும்), மண்மேசை, முதலுதவிப் பெட்டி என்பனவும் ஏற்ற இடத்தில் வைக்கப்பட்டுமை அழகை மிகைப்படுத்தின. கை கழுவும் பாத்திரம், கை துடைக்கும் துவாய், குப்பைத் தொட்டி என்பனவும், பல வடிவங்களில் அமைக்கப்பட்ட விளம்பரப் பலகைகளும் அங்கு காட்சியளித்தன.

பாலர் வகுப்பு அமைக்கப்பட்ட முறையையும், அதன் அழகையும் கண்டு அதிபரும் பேராசிரியர்களும் உள்ளும் பூரித்துப் பாராட்டு எனும் பரிசினை எமக்கிந்தனர். இந்நாளிலே எமது கல்லூரி விளையாட்டுப் போட்டிக்குத் தலைமை தாங்க வந்த வித்தியாதிபதி அவர்கள் பார்வையிட்டுப்பாராட்டும் பெருமையும் எமக்குக் கிடைத்ததுடே பெருமகனங்களும், பெருந்தகையாக வும் விளங்கும் அமரர் ஜெயகுரியா அவர்கள், மலர்ந்த முகத்துடன் எம் வகுப்பைறையைப் பார்வையிட வந்திருந்தார். கோப்பாய்க்கலாசாலையின் மாணவிகளால் நல்லதொரு சேவை ஈழத்தின் நாற்றிசையும் இலங்கு மெனத் தானும் உள்நிறைவு கொண்டார் போலும், எம்மவர்க்கு அவரின் நற்குணங்களெல்லாம் எடுத்துக் காட்டாய் விளங்கின.

என்னைப்போல் ஏற்றம் பெற்றிடுங்கள் எனச் சொல்லாமற் சொல்லி நின்றார். எம் அரிய அன்னையாம் அதிபர் அவர்களும், பேராசிரியர்கள் புடைகுழு யாம் அமைத்த வகுப்பைறை நோக்கி வந்தனர். அறிவியற் கலைகளாகிய நல்லுணவுகளைப் பாலர் வகுப்பைறையில் ஆக்கி வைத்திருந்தோம்; அறி வுப்புசி கொண்டவர்க்கு நல்லிருந்து ஆண்டுவைக்கப்பட்டிருந்தது. வயிறு பசித் தோர்க்கு ஏமாற்றம். அரும்பசி கொண்ட எம்மருந் தலைவரும் ஆராவேட்கை யுடன் பார்த்தார். குழு நின்று வேடிக்கை பார்த்த நம்மையெல்லாம் அன்புடன் விசாரித்து ஆசியுரையும் வழங்கினார். “உங்கள் கைவண்ணம் நன்று, விசேடமாகப் போற்றுகின்றேன், நும்பணி இத் துடனமையாது ஆசிரிய உக்கிலும் மினிரவேண்டுகின்றேன்” எனக் கூறி நின்றார். யாம் அளித்த அரிய விருந்தினை ஏற்றுத் தான் எமக்கும் நல்லாசி பகர்ந்தனர் போலும்.

கவை விரும்பும் நாவிற்கு உண்ணுதல் இன்பம் பயக்கும், கேட்டல் செவிக்கின்பம் பயக்கும். ஆயினும் யாம் அமைத்த இவ்வகுப்பைறையோ மனம் நுகர் இன்பம், செவிநுகர் இன்பம், காட்சி இன்பம் யாவற்றையும் ஒருங்கே கொடுத்தது; கற்றேர்க்குப் பேரின்பம் கொடுத்தது. பாலர் வகுப்பைறைக்குத் தேவையான உபகரணங்களை ஒருங்கே அனைவரும் கண்டு களித்தனர்.

போதிப்பது நோக்கமாக விருப்பதை விடக் குழந்தைகளின் ஆவல், தேவைகள் முதலியவற்றைப் பூர்த்தி செய்யும் சாதனமாய் அமைந்த இவ்வகுப்பைறையைப் பலரும் ஆர்வமுடன் பார்வையிட்டுப் பாராட்டி னர். கோப்பாய்க் கலாசாலை ஆசிரிய மாணவிகளின் திறன் வளர் ஆக்கமும், ஊக்கமும் தந்துதவும் ஆற்றல் மிக்க நம் அதிபரின் சேவைக்கு ஆசியுரை ஈந்தனர்.

செல்வி. சி. கனகாம்பாள்,
முதலாம் வருடம்,

ஏற்றுமிகும் எழுபத்தேராம் நல்லாண்டினிலே....

1-ம் தவணை

- 5- 1-71 புதிய வருடத்தில் கலாசாலை ஆரம்பம்.
- 30- 1-71 அகிலம்போற்றும் அண்ணல் காந்தியின் அமரதினத்தைக் கொண்டாடினேம்.
- 3- 2-71 திரு. வ. பொன்னம்பலம் அவர்கள் “சோஷ்விச நாடுகளிற் கல்வி” என்னும் விடயம்பற்றி உரையாற்றினார்.
- 4- 2-71 எழிள்மிகு இலங்கையின் ஈடுபோயியற்ற சுதந்திரதினத்தைக் கொண்டாடினேம். “சுதந்திர இலங்கை” என்னும் பொருள் பற்றிய கட்டுரைப் போட்டியைச் சமூகவியல் மன்றம் நடாத்தியது.
- 10- 2-71 முதலாம்வருட மாணவ சௌகாதரிகளைக் குதாகலத்துடன் வரவேற்றேம்.
- 11- 2-71 புதிய ஆசிரிய மாணவ சௌகாதரிகளுடன் 2-ம் வருடத்தினர் வலில்பங்தாடி மகிழ்ச்சனார்.
- 12- 2-71 கலாசாலைக்கு வந்த முதலாம் வருட மாணவியர் கலாசாலைக் கொடியைற்றிக் கீதம்பாடிக் கரத்தினிலே ஒளியெங்கிக் கண்ணி யத்தோடு சுத்தியப்பிரமாணம் செய்தனர்.
- 12- 2-71 புதிய மாணவியர், சூழலுக்கெற்பப் பழகும் வாரசிகழ்ச்சிகளுள் ஒன்றை யாழ். குடாநாட்டுச் சுற்றுலாவை மேற்கொண்டனர்.
- 15- 2-71 கணிதப் பேராசிரியை செல்வி த. முத்தையா இக்கலாசாலைக்கு வந்து தம் கடமையேற்றார். மங்கையர் குழாம் மாண்புறு மரநாட்டு விழாவென்று மகிழ் வுடனே மிளகாய்ச் செடிகளை நாட்டினார்.
- 23- 2-71 இந்துமன்றம் சித்தமலமறுக்கும் சிவராத்திரி தினத்தைக் கொண்டாடியது.
- 28- 2-71 இல்லங்கட்கிடையேயாய் கதைப் போட்டியைத் தமிழ்மன்றம் நடாத்தியது.
- 5- 3-71 அருந்தமிழ்வல்ல ஆசான் திரு. சி. குமாரசாமி அவர்கள் இக்கலாசாலையிற் பெரும்பணியாற்றக் கடமையேற்றார்.
- 6- 3-71 தமிழ்மன்றம் இல்லங்கட்கிடையே பேச்சுப்போட்டியை நடாத்தியது.
- 7- 3-71 காப்பிய நலங்களிந்த கந்தபுராணவாரம் பக்திநலம் கணியக் கொண்டாடினேம்.
- 12- 3-71 இல்லங்கட்கிடையே போட்டியென வணிதையர் கோஷ்டிகள் வலில்பங்தாடினார்.

- 16- 3-71 சங்கீதபூஸ்தனம் திரு. பொன். சுந்தரவிங்கம் அவர்களின் இன் னினைசக் கச்சேரி நடைபெற்றது.
- 19- 3-71 1-ம் வருட ஆசிரிய மாணவிகள் யாழ். உயர் நிதிமன்றத்தையும், மாநகரசபையையும் பார்வையிட்டனர்.
- 29- 3-71 (அ) இல்ல நாடகப் போட்டிகளில் நங்கையர்க்கூடி நாடகம் நடித்துக்காட்டி நயந்திடச் செய்தனர்.
 (ஆ) கலாசாலையுடன் நெருங்கிய தொடர்புகொண்ட கலையாச சொர்ணவிங்கம் அவர்களுக்குப் பாராட்டுவிழா நடைபெற்றது.
 (இ) மங்கையர் நாடகம் ஆடவென்று ஆயத்தஞ் செய்தவேண, ஆசிரியபழிற்சிக் கலாசாலைகளின் வித்தியாதிபதி, காலஞ் சென்ற டாக்டர் S. P. ஐயசூரியா அவர்களின் எதிர்பாராத வருகை, எங்கலாசாலையின் ஏற்றத்தை அவர்தமக்கு எடுத்துக்காட்டியது.
- 30- 3-71 முன்னொள் அதிபர் செல்வி. ஞானம் முருகேசு அம்மையாரின் நினைவுதினம்.

2-ம் தவணை

- 2- 6-71 நீண்டநாள் விடுதலையின்பின் கழகத்தின் இவ்வருட இரண்டாங்தவணை ஆரம்பமானது.
- 5- 6-71 தமிழ்மன்றம், வான்புகழ்கொண்ட வள்ளுவர் தினத்தைக் கொண்டாடியது.
- 10- 6-71 சைவநெறி தழைத்தோங்கச் செய்த திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனர் குருபூசையை இந்துமன்றம் நடாத்தியது.
- 13- 6-71 எங்கலாசாலை மண்டபத்தில் கல்விப்பகுதியார் நடாத்திய தமிழ் ஆராய்ச்சிக் கருத்தறங்கில் நாம் பேரறிஞர்களின் கருத்துநைகளைக் கேட்கும் வாய்ப்புக் கிட்டியது.
- 26- 6-71 திருவாசகத்தேன் அளித்த மணிவாசகர் குருபூசையை இந்துமன்றம் நடாத்தியது.
- 28- 6-71 கிறிஸ்தவமன்றம் கிறிஸ்தவ தினத்தைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடியது.
- 3- 7-71 திரு சேதுகாவலர் அவர்கள் ‘புதியமுறைக் கணிதம் கற்பித்தல்’ பற்றி அரிய விரிவுரை ஒன்று நிகழ்த்தினார்.
- 5- 7-71 திரு. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் “விஞ்ஞானம் போதித்தல்” என்பதுபற்றி விரிவுரையாற்றினார்.
- 14- 7-71 மெய்வல்லுநர் போட்டியில் ஆசிரிய கலாசாலைகளின் அதிபதியான காலஞ்சென்ற டாக்டர் எஸ். பி. ஐயசூரியா அவர்கள் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து எம்மை மகிழ்வித்தார்கள்.

விளையாட்டரங்கில் நிறுவப்பட்ட பார்வையாளர் மண்டபத்தை யும் அவர்கள் திறக்குவதைத்தார்கள்.

29- 7-71 இல்லங்களின் சார்பில் மாக்கோலமும், வண்ணப் பூக்கோலமுமிடுவதில் வனிக்கையர் போட்டியிட்டனர்.

30- 7-71 செந்தமிழ் அன்னைக்கு முத்தமிழ் விழா எடுத்து மகிழ்ந்தோம். வடமாங்கிலக் கல்வி வித்தியாதிகாரி டபிள்யூ. டி. சி மகாதந்திலை கழகக் கொடியேற்றித் தமிழ் விழாவை ஆரம்பித்து வைத்தார்.

10- 8-71 பெருமதிப்பீற்குரிய அதிபர் பேராசிரியர்கள் நாம் எதிர்பாராத வகையில் ஒரு விருந்துபசாரத்தை எமக்கு அளித்து எட்டுமை மகிழ்ச்சிக் கட்டில் ஆழ்த்தினர். அதில் கண்ணிற்கும், கருத்திற்குமினிய கலை நிகழ்ச்சிகள் பல இடம்பெற்றன.

11- 8-71 முதலாம்வருட மாணவியர், யாழ். மாநகரசபை நடைமுறைகளை மாதிரியாகச் செய்துகாட்டினர்.

12- 8-71 2-ம் தவணையின் இறுதிநாள்.

22- 8-71 எங்கழுத மண்டபத்தில் பழைய மாணவர் சங்கம் கூடியது. புதிய நிர்வாகசபை உருவாகியது.

3-ம் தவணை

6- 9-71 முன்றும் தவணை ஆரம்பமானது. ஆசிரிய கலாசாலைகளின் வித்தியாதிபதியாகக் கடமையாற்றிய டாக்டர் எஸ். பி. ஜய சூரியா அவர்கள் காலமானதை முன்னிட்டு நடைபெற்ற அனுதாபக் கூட்டத்தில் பலர் அவர் சேவையைப் பாராட்டினர்.

12- 9-71 டாக்டர் எஸ். பி. ஜயசூரியா அவர்களின் ஈமச்சடங்கிற் பங்கு பற்றி எமது இறுதி அஞ்சவியைச் செலுத்துவதற்காக அதிபர், பேராசிரியர்கள், மாணவியர் கொழும்புக்குச் சென்றனர்.

15- 9-71 இந்து மாணவரின் வழிபாட்டிற்கெனப் புதிதாகப் பிரார்த்தனை மண்டபம் கட்டுவதற்கு அத்திவாரமிட்டோம்.

20- 9-71 நவராத்திரி பூசை ஆரம்பமானது.

25- 9-71 கலை உலகுபுகழ் சங்கீதமேதை சித்தார் சுப்பிரமணியரின் ஜோ அவர்களின் இசைக்கச்சேரியில் தினைத்தோம்

26- 9-71 காலஞ்சென்ற இலங்கைப் பிரதமரும் தேசியத் தலைவருமான எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்க அவர்களின் நினைவு தினம் அனுஷ்டிக்கப்பட்டது.

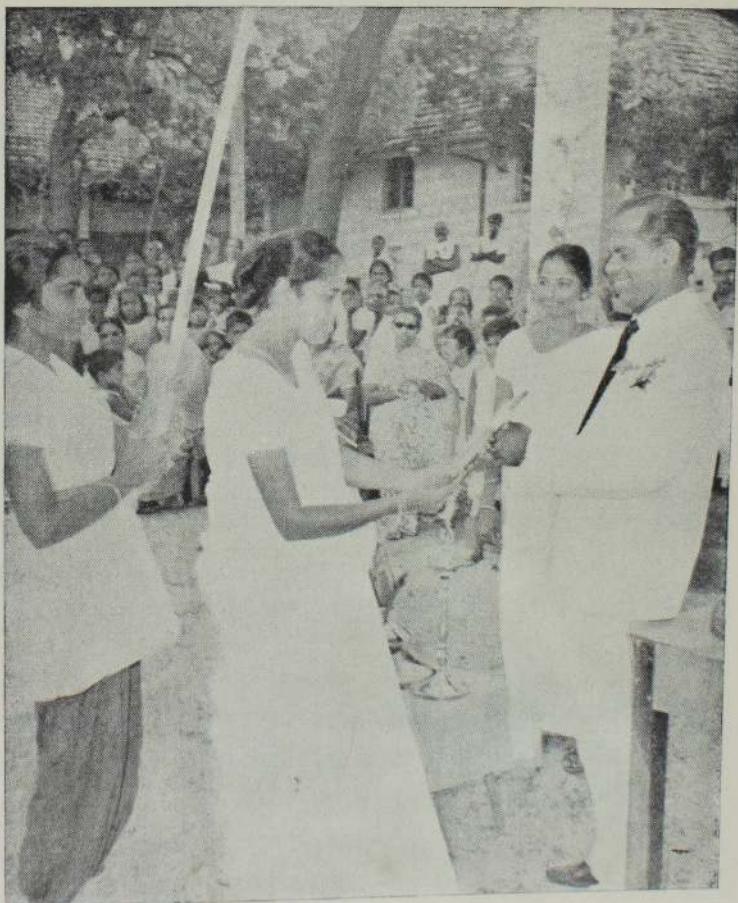
27- 9-71 இல்லங்கட்கிடையே இசைப்போட்டியும், அபிநயப்போட்டியும் நடைபெற்றன. திருமதி. சரோஜினி தனபாலசிங்கம் சங்கீத விருந்தளித்து மகிழ்வித்தார்.

28- 9-71 விஜயதசமியை வெகு விமரிசையாகக் கொண்டாடினாலும்.

- 2-10-71 சத்தியத்தின் வழியிலே நின்று சமரசத்திற்கும் சமத்துவத்திற்கும் அகிம்சைப் போராட்டம் நடாத்திய அமரர் காந்தி பூவுலகில் அவதரித்த புண்ணிய தினத்தைக் கொண்டாடினாலும்.
 3-10-71 இரண்டாம்வருட மாணவியர் குருளையர் பயிற்சிபெற முகாமிற்கு விரைந்தனர்.
 5-10-71 இல்லங்கட்கிடையே இராப்பீபாசனம் ஒழுங்குசெய்தற் போட்டி நடைபெற்றது.
 6-10-71 முதலுதவிப் படையினரின் கூட்டத்திற்குச் சென்றேம்.
 7-10-71 முதலுதவி ஆணையாளர் பேராசிரியர், டாக்டர் மில்ரேய் போல் அவர்களுக்குத் தேநீர் விருந்துபசாரம் அளித்தோம்.
 14-10-71 1-ம் வருட ஆசிரிய மாணவிகள் யாழ் குடாநாட்டின் தொழிற் சாலைகளைப் பார்வையிடச் சென்றனர்.
 29-10-71 கிருஷ்ண படிப்பகத்தின் பால்காய்ச்சு வைபவம் நடைபெற்றது.
 3-11-71 கீர்த்திமிகுந்த சிறில்து ஜனனதினம் கொண்டாடினாலும்.
 4-11-71 அட்டாளைச்சேண் ஆசிரிய கலாசாலைப் பேராசிரியர் திரு. எம். எம். காரீம் அவர்களின் கணிதம்பற்றிய விரிவுரை கேட்டோம்.
 6-11-71 எமது கலாசாலைக்கு வந்த அனுரதபுரி ஆசிரிய கலாசாலையினரை வரவேற்றி மகிழ்ந்தோம்.
 8-11-71 டாக்டர் சிவஞானரத்தினம் அவர்கள் 'குடும்பத்திட்டம்' பற்றி விரிவுரை நிகழ்த்தினார்.
 10-11-71 கலாசாலையில் இனிது நடைபெற்ற வருடாந்த இரவு விருந்தில் வடமாகாண மேலதிக அரசாங்க அதிபர் திரு. ஏ. ஜோசேப் அவர்கள் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்துகொண்டார்.
 12-11-71 வடமாநிலக் கல்வி வித்தியாதிபதி டபிள்யூ. டி. சி. மகாதந்தில் அவர்கள் பிரதம அதித்யாக வருகைத்தந்து கிருஷ்ண படிப்பகத்தைத் திறந்துவைத்து விழாவைச் சிறப்பித்தார்.
 18-11-71 மகாவங். மேற்றிராணி ஆண்டகை ஜௌ. எமிவியானுஸ்பிள்ளை அவர்கள் கத்தோலிக்க மாணவருக்காய் செப கூடத்தைத் திறந்துவைத்தார்.
 29-11-71 மங்கையர் அமைத்த மனையியற் பொருட்காட்சியை மகிழ்வுடன் அனைவரும் கண்டுகளித்தனர்.
 30-11-71 பெற்ற பயிற்சிப் பயண்விளைக்கப்
 பெரிதும் ஆவல் மிகவுந்த
 மெத்த மகிழ்வோடெம் வீடு
 மேவும் நாளிந்நாள் என்போம்.

ஆசிரிய கலாகாரைகளின் வித்தியாதிபதி S. P. ஜெயகுரியா அவர்கள் கல்லூரி இல்ல விளையாட்டுப் போட்டிக்குத் தலைமைவகித்து உரையாற்றுகின்றார்.

கல்லூரி இல்ல விளையாட்டுப் போட்டியில் வித்தியாதிபதி S. P. ஜெயகுரியா அவர்களிடமிருந்து சுவர்டு இருந்து வாங்க கேட்யத்தைப் பெறுகின்றார்.
Digitized by Noolaham Foundation
Digitized from a scan of a print page

మానుకు నువ్వులు కూడా ఇంకా విషయమే ఉన్నాయి ప్రశ్నలు ఏమి అన్నాయి
స్తుతిముగ్గులు కూడా ఇంకా విషయమే ఉన్నాయి ప్రశ్నలు ఏమి అన్నాయి

இல்லப் போட்டிகளும் முடவுகளும்

நடகப் போட்டி :

முதலாமிடம் : இராதா இல்லம்
 இரண்டாமிடம் : அருண இல்லம்

பேச்சுப் போட்டி :

முதலாமிடம் : அருண இல்லம்
 இரண்டாமிடம் : இராதா இல்லம்

அபிநயப் போட்டி :

முதலாமிடம் : அருண இல்லம்
 இரண்டாமிடம் : இராதா இல்லம்

பா ஒதல் போட்டி :

முதலாமிடம் : அருண இல்லம்
 இரண்டாமிடம் : இராதா இல்லம்

வினையாட்டுப் போட்டி :

முதலாமிடம் : சுவர்ண இல்லம்
 இரண்டாமிடம் : அருண இல்லம்

இராப்போசனம் தயாரிக்கும் போட்டி :

முதலாமிடம் : சுவர்ண இல்லம்
 இரண்டாமிடம் : இராதா இல்லம்

முக்கோலப் போட்டி :

முதலாமிடம் : இராதா இல்லம்
 இரண்டாமிடம் : அருண இல்லம்

மாக்கோலப் போட்டி :

முதலாமிடம் : இராதா இல்லம்
 இரண்டாமிடம் : அருண இல்லம்

பேச்சுப் போட்டி :

முதலாமிடம் : செல்வி தனவெல்சுமி பொன்னையா
 இரண்டாமிடம் : திருமதி அன்னம்மா பத்மநாதன்
 செல்வி ஜூயலக்ஞமி அருணசலம்

கநைப் போட்டி :

ஆரம்ப பிரிவு

முதலாமிடம் : திருமதி பொ. இரத்தினம்
இரண்டாமிடம் : திருமதி புஷ்பராணி சங்கரப்பிள்ளை

மத்திய பிரிவு

முதலாமிடம் : திருமதி சரோஜினி அல்லிரெட்
இரண்டாமிடம் : செல்வி மா. ஜெகதாம்பாள்

மேற்பிரிவு

முதலாமிடம் : செல்வி தனலெட்சுமி சண்முகநாதன்
இரண்டாமிடம் : செல்வி குணவதி பூவையா

விராமனி :

முதலாமிடம் : செல்வி செல்வரதி கார்த்திகேசு
இரண்டாமிடம் : செல்வி தர்மபூதி கார்த்திகேசு

பரிசு பெற்றேர்

செல்வி ஞானம் முருகேசு அம்மையாரின் ஞாபகார்த்தப் பரிசு.
பாடம் : கணிதம்

திருமதி செல்வநாயகி சண்முகம்

சிறந்த நடிகை, பேச்சாளர்

செல்வி தனலெட்சுமி பொன்னையா

பொதறிவுப் புதிர்

முதலாம் பரிசு : செல்வி கமலராணி செல்லத்துரை
இரண்டாம் பரிசு : செல்வி தனலெட்சுமி சண்முகநாதன்
மூன்றாம் பரிசு : செல்வி மங்கையர்க்கரசி ஆறுமுகம்

கட்டுரைப் போட்டி

“நான் கண்ட சுதந்திர இலங்கை ”

செல்வி கமலராணி செல்லத்துரை

“காலஞ்சென்ற திரு. எஸ். டப்ளியூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்கா சிறந்த
அரசியல் வாதியா ? ”

முதலாம் பரிசு : செல்வி தனலெட்சுமி சண்முகநாதன்
இரண்டாம் பரிசு : திருமதி மங்களேஸ்வரி ஓங்காரநாதன்
மூன்றாம் பரிசு : செல்வி நல்லீநாயகி தனபாலசிங்கம்

அருங்கலைப்பயின்ற ஜம்பத்தாறு அரிவையார்

1. தகுதிசால் தலைமைபெற்றுத் தமர்பிறரென்றென்றை தலைவியாகித் தயவுடனே பணிபுரியும் தையல் நல்லாள் அற்புதமலர் — வவுனியா
2. அற்புதமாய் மலரூடனே இகைந்து உதவித் தலைவியாக அன்புடனே பணிபுரியும் ஆரணங்கு புஷ்டபம் — கோப்பாய்
3. ‘ஏ’ வகுப்புத் தலைவியாய் எழில்பெறவே பணிபுரிவாள் எண்ணைறிவும் நுண்ணைறிவும் இலங்கிடுங் கமலராணி — வவுனியா
4. கண்ணியமுங் கடமையுமே கருத்தாய் நின்று கடமைபுரி ‘பி’ வகுப்புத் தலைவி கணிதப் பரிசுபெற்ற செல்வநாயகி — சண்டிலிப்பாய்
5. வகுப்பு உதவித் தலைவியாய் வாஞ்சசயுடன் பணிபுரிந்து நகைச்சுவையாய்க் கதைசொல்லி தகைப்பூட்டும் நங்கை பர்வதம் — குப்பிளான்
6. மதிநலத்தால் மகிழ்வைப்பாள் மனங்கவரும் பேச்சுடையாள் மந்தகாச முகத்துடனே பணிபுரியும் வகுப்பு உதவித் தலைவி ஜெகதாம்பாள் — மாத்தளை
7. சைவமன்றத் தலைவியாய்ச் சலியாது பணிபுரிந்து செம்மையுற நாட்டியமும் ஆடிடுவாள் நவமணி — மூளாய்
8. மாண்புமிகு கோலத்தால் கைவண்ணங் காட்டி மருட்சியுடன் நடக்கின்ற சமயச்செயலாளர் தவமணி — மூலிலத்திவ
9. ஆடற்கலை வல்லளாய் அன்புள்ளங் கொண்டாள் ஆவலாய்ப் பணிபுரியும் நுண்கலைமன்றத் தலைவி எவிசுபெத் நீர்கொழும்பு
10. விளையாட்டுத் தலைவியாய் வீரரமணிப் பட்டம்பெற்று வீறுநடை பழிலும் வித்தகி செல்வரதி — சாவகச்சேரி
11. நகைச்சுவையாய்க் கதைசொல்லி யயப்பூட்டும் நங்கை நளினமூறு சுவர்ணைவின் தலைவி மேரித்ரேசா — சில்லாலை
12. நடிப்புத் திறநுடையாள் நயம்படவே பேசுவாள் நீடுபுகழ் இராதாவின் தலைவி தையல்குணவதி — கந்தரோடை
13. பந்தாடும் பாவையாய்ப் பலகலையில் வல்லளாம் சின்தை மகிழ்விக்குஞ் சிறப்புடையாள் அருணைவின் தலைவி இராஜேஸ்வரி — பருத்தித்துறை
14. மனையியல் மன்றத்தின் மாண்புடைய தலைவியாய் மகிழ்வுடனே பணிபுரியும் மதிநலத்தாள் மேரிலோவ் — புத்தளம்

15. பட்டெனப் பேசிப் பாவையரைச் சிரிக்கவைப்பாள்
பாட்டிலே வல்லளாம் பாவை திசோரா — நீர்கொழும்பு
16. போக்குவரத் தமைச்சராய்ப் பொறுமையுடன் பணிபுரிந்து
ஊக்கமுடன் விளங்கும் உத்தமி உமாதேவி — சிறுப்பிட்டி
17. மின்சார மந்திரியாய் மினிர்கின்ற விளக்கேந்தி
எஞ்ஞான்றும் பணிபுரியும் ஏந்திழழு கோமளம் — சிலிநொச்சி
18. சுத்தத்தைப் பேணுகின்ற சுகாதார மந்திரியாய்ச்
சித்தமுடன் செயல்புரியும் சிறப்புக்கட்டாள் கனகேஸ்வரி — சாவகச்சேரி
19. கூட்டுறவுப் பணியைக் குதூகலத்துடனேற்று
நாட்டமுடலுமூத்த நங்கை மங்கையர்க்கரசி — கொழும்பு
20. வெள்ளி விழாமலரின் விளங்கு மிதழாசிரியர்
கொள்ளிகொளும் நடிப்புக்கோதை ஜெயலட்சுமி — மாத்தளை
21. வசதியாய்க் கட்டணத்தை வசுவிக்கும் பொறுப்பேற்று
வளமுடனே கதைக்காறி வயிறுகுலுங்கவைக்கும் வனிதை
புஷ்பராணி — உடுத்துறை
22. கண்ணுலே கதைபேசிக் காரியத்தைச் சாதிப்பாள்
எண்ணமுடன் சாப்பாட்டறைப் பொறுப்பை ஏற்றநங்கை
சிவசக்தி — மீசாலை
23. குடுகுடென நடந்து குளிர்சிரிப்புச் சிந்திடுவாள்
கடையுடன் கட்டணத்தை வாங்கும்வனிதை பொன்னம்மா — நீர்வேலி
24. பாத்திரத்திற்கேற்ப முகபாவுங் காட்டிநடிப்பாள்
ஏத்துபுகழ் நடனம் பேச்சுவன்றும் பெற்றநங்கை தனலெட்சுமி
— அனுரதபுரி
25. மெல்லெனவே கடக்கின்ற மெல்லியலாள் சவிப்பின்றி
மென்மேலும் கதைப்பதிலே ஆர்வமுடைச் சமூகமன்றத்
தலைவி பாலசரோஜா — பருத்தித்துறை
26. சித்திரத்தில் வல்லளாம் சிறந்த பொறுமையினாள்
எத்திறத்தாரோடும் இனைந்த இயல்பினளாம் றீற்றம்மா — வவுனியா
27. அடக்கமிகக்கொண்டு ஆறுதலாய்ப் பணிபுரிவாள்
அன்புடனே பழகும் அரிவை கனகாம்பிகை — அச்சுவேலி
28. ஏற்றபணியாவும் எழில்பெறவே செய்திடுவாள்
போற்று சமூகமன்றச் செயலாளர் பரமேஸ்வரி — குருநாகல்
29. வேண்டுமுதவிபல விரும்பியெவர்க்குஞ் செய்வாள்
தாண்டு சுடரைய தோகைநல்லாள் ஜெகதீஸ்வரி — ஆஜீப்பந்தி

30. வல்லமை மிக்குட்டயாள் வனப்புறவே பணிபுரிவாள்
சொல்லும் கலைமலரின் செயலாளர் வில்லி — கரம்பொன்
31. ஆடலரசியாய் அனைவருளம் பிணிக்கும்
வேடங்கள்பூண்டு விந்தை மொழிபகர்வாள் இராஜேஸ்வரி — புத்தோபேட்டியா
32. குறும்பு மொழிபேசிக் குதாகலமாய்ச் சிரிப்பாள்
சிங்களத் தேர்ச்சிபெற்ற சிறப்புறுநற் பத்மாசனி — அம்பாங்தோட்டை
33. ஆசாரம்மிக்காள் ஆழ்ந்தசைவப் பற்றுடையாள்
நேசமுடன் பழகும் நேரிமையாள் மதுரநாயகி — தோப்பாய்
34. செந்தமிழின் வளம் மாற்றி விந்தைமொழி பகர்வாள்
சைவமன்றப் பொருளாளர், குழுத்தலைவி சிவஞானம்மா — கொக்குவில்
35. கணிதத் திறமைமிக்காள் கணிவுடைய பேச்சுடையாள்
கலைபலவுங் தேர்ந்த காரிக்கயாம் தெரேஸ் — நீர்கொழும்பு
36. விளையாட்டில் வித்தகியாய் வெற்றிபல ஈட்டி
விருப்புடனே பழகிடுவாள் இரஞ்சிதம் — வட்டுக்தோட்டை
37. பேசும்வன்மை மிக்காள் பெருவிருப்பாய்ப் பணிபுரிவாள்
தேசுமிகு தமிழ்மன்றச் செயலாளர் அன்னம்மா — வசாங்களான்
38. ஆராய்ச்சிக் கேள்விகளால் அனைவரையும் திகைக்கவைப்பாள்
அறிவுத் திறதூடைய ஆரணங்கு இரஞ்சிதம் — வவுனியா
39. சாந்தமுடையளாய்த் தயங்காது பணிபுரிந்து
பாந்தமுடன் பழகும் பாவை மனோன்மணி — ஊர்காவற்றுறை
40. குழிலெனவே இகைத்திடுவாள் குறுக்குவினுப் பலகேட்பாள்
மயிலெனவே நடனமும் ஆடிசிற்கும் மங்கை ஜீவரஞ்சிதம் — மாணிப்பாய்
41. அமைதியுடனமர்ந்து ஆர்வமாய்க் கல்விகற்பாள்
ஆசாரம்மிக்க அன்புடைய செல்லம்மா — சாவகச்சேரி
42. விறுக்கெனவேநடந்து விரைவாகப் பேசிடுவாள்
தறுக்காகக் கடமைபுரி நங்கை சந்திரகாந்தியம்மாள் — மிகுந்தலை
43. வடிவில் அகத்தியராய் வலைப்பந்தில் வல்லன்
திடமுடனே செயல்புரியுஞ் சிறப்புடைய கணேசம்மா — முல்லைத்தீவு
44. நடிப்புத்திறனுடையாள் நன்கு விளையாட்டரங்கில்
துடிப்புடனே செயலாற்றும் தோகை தர்மழுபதி — சாவகச்சேரி

45. அடக்கம் மிகக்கொண்டு அமைதியாய்ப் பெயல்புரிவாள்
அன்பு மொழியுடைய ஆரணங்கு சரோஜினி — வவுனியா
46. வகைவகையாய் மாக்கோலம் மாண்புடனே போட்டு
வளமுடனே பகிடிசொல்லும் வனிதை தன்லெட்சுமி — நீர்கொழும்பு
47. பொறுமையின் இருப்பிடமாய்ப் போற்றுகின்ற பண்புடையாள்
திறமையுடன் செயல்புரியுங் திருந்திழை ஹோகாம்பிகை— தெல்லிப்பழை
48. அறிவுத் திறனுடனே ஆராயும் பண்புபெற்றுள்.
பொறுமை மிகவுடைய பூவை நரேந்திர திலகை — இளவாலை
49. பத்திரிகைப் பொறுப்பேற்றுப் பாங்குமலவே பணிபுரிவாள்
வித்தைபல கற்கும் விருப்புடைய இராசமலர் — பருத்தித்துறை
50. சுறுசுறுப்பு மிக்காள் சுவைபடவே பேசிடுவாள்
பொறுப்புடனே பணிபுரியும் பூவை சிவப்போகம் — மட்டுணில்
51. சித்திரத்தில் கைதேர்ந்த சிறப்புடைய நங்கை
செம்மையுடன் கவிபாடும் திறனுடையாள் ஓர்தம்மா— யாழ்ப்பாணம்
52. அன்புமொழிக்குறி ஆதரவாய்ப் பழகிடுவாள்
இன்புறநற் குழுத்தலைவி யாகிப்பணிபுரிக்க சரோஜினி — மன்னர்
53. விநோத உடைதனிலே வெற்றிபெறும் ‘ஆம்ஸ்ரோங்’காய்
வியப்புறவே நடிக்கின்ற வனிதை தவமணி — தாவடி
54. அமைதியுடனிருந்து ஆறுதலாய்ப் பணிபுரிவாள்
உறுதி மிகக்கொண்ட ஏந்திழை நாகரத்தினம் — வவுனியா
55. கலைத்திறமை மிக்காள் கைவண்ணத்தாலே
அனைத்தையுமே அர்ப்பமாய் ஆக்கிவிடும் மங்கை மாகிரெற்
— நீர்கொழும்பு
56. பாட்டு, நடிப்புப் பயில்சித்திரம் தலைமை
நாட்டு தமிழ்மன்றத் தலைவி பண்டிதர் நல்லீலநாயகி — கரணவாய்

சென்ற ஜோன்ஸ் அம்புலன்ஸ் ஆரீண்யாளர்
பேராசிரியர் மில்க்ரேய் போல் அவர்கள்
கல்லூரி முதலுதவிப்படையினரின் அணிவகுப்பைப் பார்வையிடுகின்றார்.

சென்ற் ஜோன்ஸ் அம்புலன்ஸ் முதலுதவித் தூதரப் பத்திரம் பெறுவோர்

திருமதி அண்ணம்மா பத்மநாதன்
 செல்வி மாகிரைட் பெர்னன்டோயிள்ஜின்
 „ அற்புதமலர் செபமாலை
 திருமதி பாலசரோஜா பகுபதி
 செல்வி சந்திரகாந்தியம்மா பொன்னுத்துரை
 திருமதி இ. சரோஜினி அல்பிரைட்
 செல்வி ஜெயலக்ஷ்மி அருணாசலம்
 „ ஜெகதாம்பாள் மாணிக்கம்பிள்ஜின்
 „ ஜெகதீஸ்வரி பொன்னுத்துரை
 திருமதி கனகேஸ்வரி இராமவிங்கம்
 செல்வி கனகாம்பிகை இராகசயா
 „ கோயளம் சின்னத்தம்பி
 „ கமலராணி செல்லத்துரை
 „ குணவதி பூவையா
 „ வில்வி பெல்லியா வஸ்தியாம்பிள்ஜின்
 „ ஊட்டி மேரி லோவ்
 „ மதுரநாயகி சுப்பையா
 „ மேரி எவிசபெத் சில்வா
 திருமதி மேரி திரேஸா ஜேம்ஸ்
 „ ஜீவரஞ்சிதம் அலெக்சாந்தர்
 செல்வி மங்கையர்க்கரசி ஆறுமுகம்
 „ நல்லிலநாயகி தனபாலசிங்கம்
 திருமதி நவமணி சுப்பிரமணியம்
 „ நரேந்திரதிலகை நடராஜா
 „ பர்வதம் குமாரசவாமி
 செல்வி பத்மாசனி சீவரத்தினம்
 „ பரமேஸ்வரி கனகராஜா
 „ புஷ்பம் ஆறுமுகம்
 திருமதி இரஞ்சிதமலர் கனகரத்தினம்
 செல்வி இராசமலர் இராமவிங்கம்

செல்லி இரங்கிதம் பொன்னையா
 „ இராஜேஸ்வரி செல்லையா
 திருமதி இராஜேஸ்வரி சண்முகநாதன்
 „ நீற்றம்மா மரியாம்பிள்ளை
 „ சிவஞானம்மாள் பொன்னம்பலம்
 செல்லி செல்வரதி கார்த்திகேசு
 „ எஸ். பி. திரேசா பிரிஸ்
 திருமதி செல்வநாயகி சண்முகம்
 „ சிவசக்தி சுந்தரமூர்த்தி
 „ தவமணி செல்வத்துரை
 செல்லி தன்லெட்சுமி பொன்னையா
 „ தவமணி கனகசபை
 „ தன்லெட்சுமி பழனி
 „ தர்மபூபதி கார்த்திகேசு
 „ உமாதேவி கந்தையா
 „ எல். எச். திசேரா
 „ யோகாம்பிகை சீவரத்தினம்
 திருமதி செல்லம்மா கணபதிப்பிள்ளை
 „ சிவயோகம் பத்மநாதன்
 „ புஷ்பராணி சங்கரப்பிள்ளை
 „ சரோஜினி குமாரசிங்கம்
 „ பொன்னம்மா இரத்தினம்

கலாசாலை ஆரூபன்றம்

ஆண்பதி :

திருமதி இ. ஆனந்தக்குமாரசாமி

முதலமைச்சர் :

செல்வி அற்புதமலர் செபமாலை

உதவி அமைச்சர் :

செல்வி புஷ்பம் ஆறுமுகம்

போதுநிர்வாக அமைச்சர் :

செல்வி கோமளம் சின்னத்தம்பி

போக்குவரத்து அமைச்சர் :

செல்வி உமாதேவி கந்தையா

உணவறைப் பொறுப்பாளர்கள் :

திருமதி சிவசக்தி சுந்தரமூர்த்தி

செல்வி ஜெயலக்ஷ்மி அருணசலம்

உணவுமைச்சர்கள் :

1-ம் தவணை	—	திருமதி கணகம்மா சண்முகம்
2-ம் தவணை	—	" இராஜேஸ்வரி சண்முகநாதன்
3-ம் தவணை	—	" பரமேஸ்வரி செல்லத்துரை

வகுப்புத்தலைமை மாணவிகள் :

2-ம் வருடம் A	—	செல்வி கமலராணி செல்லத்துரை
2-ம் வருடம் B	—	திருமதி செல்வநாயகி சண்முகம்
1-ம் வருடம் A	—	செல்வி தவமணி டானியேல்
1-ம் வருடம் B	—	செல்வி இரத்தினரஞ்சினி இரத்தினசிங்கம்

ஸமுத்தமிழ் மங்கையர்க்கென இயங்கும் ஒரேயோரு ஆசிரியர் பயிற் சிக் கலாசாலையென்னும் பெருமையுடன் ஸமுத்தின் மணிமகுடமாகத் திகழும் யாழ் மாநிலத்தில் தன்னிகரற்றுத் திகழ்கின்றது எமது கலாசாலை. ஆசிரியத் தொழிலுக்கே ஓர் இலக்கணமாய்த் தமிழ்ப் பெண்டிறின் பண்பிற்கே வரை விலக்கணமாய்த் திகழும் ஆசிரியர்களை உருவாக்கும் மாபெரும் பணியைக் கொண்டது எங் கலாசாலையாகும். ஸமுத்திருநாட்டின் நாலாதிசைகளிலு

மிருந்து வந்த மாணவிகள் ஒருங்குகூடி அறிவுத்துறையில் மட்டுமல்ல, கலீ, கலாச்சாரத் துறைகளிலும், ஆண்மீகத் துறையிலும் பயிற்சி பெற்றுப் பூரணத்துவமடைந்த ஆசிரியர்களாக வெளியேறுகின்றனர். சாதிமத பேத மின்றிப் பல்வேறு துறைகளிலும் பயிற்சியளிப்பதில் எங்கலாசாலை பெருமையும் மகிழ்ச்சியுமடைகின்றது.

இத்தகு பெருஞ்சிறப்புவாய்ந்த கலாசாலையின் நிருவாகத்தைத் திறம் பட நடாத்தவேண்டும் என்ற உயர் நோக்குடன் அமைக்கப்பட்டதே எமது ஆளுமன்றமாகும். ஒரு நாட்டின் தேவைகளையும், பிரச்சினைகளையும் ஒரு ஜனநாயக பாராளுமன்றம் எவ்வாறு தீர்த்துவத்து நிறைவுசெய்கின்றதோ, அதேபோன்று, கலாசாலை வாழ்க்கையில் ஏற்படும் தேவைகளை நிறைவேற்றிப் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து நன்முறையில் செயலாற்றி வருகின்றது. எங்கலாசாலையில் ஆண்டுதோறும் நிகழ்ந்தேறும் பல்வேறு கலீ நிகழ்ச்சிகள், விழாக்கள் முதலியவற்றைச் சிறப்புடன் நடாத்தி எல்லோரினாலும் நன்மதிப்பையும் பெற்று விளங்குகின்றது. “ஒன்றுபட்டால் உண்டு நான் மதிப்பையும் பெற்று விளங்குகின்றது. அதே போன்று அரிய வாக்கிற்கமையப் பரஸ்பர அன்போடும், வாழ்வு” என்ற பாரதியின் அரிய வாக்கிற்கமையப் பரஸ்பர அன்போடும், பொறுப்புணர்ச்சியோடும், ஆர்வத்தோடும் ஒன்றித்துச் செயலாற்றியதில் எம்மன்றம் பெருமைகொள்கின்றது.

எம்மன்ற ஆள்பதியாம் மதிப்பிற்குரிய அதிபர் திருமதி. இ. ஆனந்தக் குமாரசாமி அவர்களின் அயராத உழைப்பும், மாணவிகளின் நலனே தன் நலனென மதித்து உற்றுழி உதவும் பண்பும், அன்புமொழியும், பேரன்புமிக்க பேராசிரியர்களின் அறிவுறைகளும், அன்புச்சகோதரிகளின் ஒத்துழைப்பும், எம்மன்றம் கல்லூரியின் கடமைகளைக் கண்ணுங் கருத்துமாகச் செய்ய உதவினா, அவர்களுக்கு எம்மன்றம் உளங்கணித்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றது.

எங்கலாசாலை ஆளுமன்றம் இன்றுபோல் என்றும் ஓளிர்ச்சிச் சிறப்புற்றோங்க எல்லாம் வல்ல இறைவகை வேண்டினிற்கின்றேன்.

செல்லி. செ. அங்புதமலர்,
மாணவர் தலைவர்;

தமிழ் மன்றம்

காப்பாளர்கள்	—	திருவாளர் சி. குமாரசாமி
		திருமதி ம. திருச்சிற்றம்பலம்
தலைவர்	—	செல்வி நல்லீலாயகி தனபாலசிங்கம்
சேயலாளர்கள்	—	திருமதி அன்னம்மா பத்மநாதன்
		செல்வி தனலட்சுமி சண்முகநாதன்
பொருளாளர்	—	செல்வி குணவதி பூதையா

சங்கம் அமைத்துத் தமிழ்வளர்த்த வரலாறு பழையது. நம் அனைவர்க்கும் தெரிந்தது. தமிழ் மன்றம் அமைத்த முத்தமிழ் வளர்க்கும் செய்தி புதியது. நாம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது. கோவைக் கழக மகளிரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இம் மன்றம் இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாகத் தமிழ்ப்பணி புரிந்துவருகிறது. செந்தமிழின் சிறப்பினை உணரவும், செம்மை வளங்கண்டு சிந்திக்கவும், அரிய வாய்ப்புகளை நல்கித் தன்னையும் கழகத்தையும் மேன்மை பெறச் செய்துவந்துள்ளது.

முத்தமிழ் விழா, அது நம் செந்தமிழன்னைக்கு எடுக்கும் சீரிய விழா. தமிழ் மன்றத்தின் தலையாய நிகழ்ச்சி. இயல், இசை, நாடகமென்னும் பல் வகைக் கோலம்பூண்டு தமிழன்னை பவணிவரும் நன்னாளு. மேலும் கதைப் போட்டி, நாடகப் போட்டி, பாலைத் தோற் போட்டி என்பனவும் இம்மன்றத்தில் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளாகும். போட்டி முறையில் மாணவர் தம் பூரண நடைபெறும் வெளிப்படவும், செயற்படவும் வாய்ப்புண்டு. இவை மட்டுமல்ல ஆற்றல் வெளிப்படவும், செயற்படவும் வாய்ப்புண்டு. இத்தனைகளில் வள்ளுவர், பாரதியார், காந்தி, நாவலர் போன்ற பெரியார்களின் தினங்களும் இம்மன்றத்தால் நினைவுகூரப்பட்டு வருவனவாகும். இத்தனைகளில் அறிஞர்களை அழைத்துப் பேருரை நிகழ்த்தி நம் அறிவை வளர்த்தக் கொள்ளவும் அரிய சந்தர்ப்பம் கிட்டுகிறது.

இத்தகைய சிறப்புப் பணிபுரியவும், மன்றம் செம்மையுடன் பொலிய வும் உறுதணையாக விளங்கும், எங்கள் கல்லூரி அதிபர் அவர்களுக்கும், அயராது உழைக்கும் மன்றக் காப்பாளர்களுக்கும் மற்றும் மன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் எமது நன்றி உரித்தாகுக.

மன்றம் மெலும் வளர்ச்சியுற்றுப் பலதுறையிலும் பணியாற்றிப் பயனடைய வாழ்த்துகின்றேம்.

வாழ்க தமிழ் மன்றம்!

திருமதி. அ. பத்மநாதன்,
சேயலாளர்.

இந்து மன்றம்

இணைக்காப்பாளர்கள்	— பேராசிரியர் திருவாளர் சி. குமாரசாமி
	“ , திருமதி ம. திருச்சிற்றம்பலம்
தலைவர்	— திருமதி ந. சுப்பிரமணியம்
சேயலாளர்	— செல்வி த. கனகசபை
பொருளாளர்	— திருமதி சி. பொன்னம்பலம்

“ஆக்கையாற் பயன்கள் அரன் கோவில் வரம் வந்து
முக்கையால் அடிப் போற்றி என்னதில் வாக்கையாற் பயன்கள்”

— அப்பர் கவாயிகள்

எங்கமுகம் அப்பர் வாக்கைக் கடைப்பிடித்துச் சமயவழிபாடாற்றி வருகின்றது. மாலையன் அடிமுடிதேடச் சோதியாக எம்பிரான் தோன்றிய மகாசிவராத்திரி தினத்தில் நான்கு ஜாமங்களிலும் பூஜை புரிந்து வழிபாடாற்றினோம். இரண்டாம் ஜாமத்தில் சிவதொண்டன் நிலையத்திற்குச் சென்று அங்கு நடைபெற்ற வழிபாட்டிற் கலந்துகொண்டோம்.

கச்சியப்ப சிவாசாரியார் இயற்றிய கந்தபுராண வாரத்தையும் புராண படனத்துடன் சிறப்பாகக் கொண்டாடினோம். சமயசூரவர் நால்வர் குரு பூஜைத் தினங்களையும் கொண்டாடினோம். பல சமயப் பெரியார்களின் சமய விரிவுறைகளும் தேவாரப் பண்ணிகை திகழ்ச்சிகளும் இடம்பெற்றன. நவ ராத்திரி ஒன்பது நாட்களிலும் கும்பபூஜை, சமயப் பிரசங்கங்கள், பக்திப் பாடல்கள், இசைக் கச்சேரிகள், நடன விருந்துகள், கூட்டுப் பிரார்த்தனைகள் நிகழ ஒழுங்குகள் செய்தோம். அதனைத் தொடர்ந்துவந்த விழுப் தசமியையும் வெகு விமரிசனயாகக் கொண்டாடினோம்.

இக்கலாசாலையிற் கல்விபயிலும் இந்து மாணவர்களின் சமய வழி பாட்டிற்காக ஒரு பிரார்த்தனை மண்டபம் அமைக்கவும் எம் மன்றம் முயன்று வருகின்றது. பிரார்த்தனை மண்டப அடிக்கல் நாட்டுவிழா 15-1-71இற் கிறப்பாக நிறைவேறியது. மண்டபம் அமைக்கும் வேலைகளும் துரிதமாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன.

சமய விழாக்களை நடாத்தவும் சமயத்தொண்டி லீடுபடவும் எம்மை ஊக்கி அருந்துவை புரிந்துவரும் எம் இந்துமன்ற இணைக்காப்பாளர்கள் பேராசிரியர் திரு. சி. குமாரசாமி அவர்களதும், பேராசிரியர் திரு. ம. திருச்சிற்றம்பலம் அவர்களதும் சேவையை மன்றம் நன்றியுடன் நினைவுக்கூறுகின்றது. பல்வேறு விழாக்களையும் நாம் கொண்டாட முயற்சி செய்யும்போ

கிறிஸ்தவ மன்றம்

காப்பாளர்	— திருமதி R. H. R. ஹால்
	சங். சகோதரி டாணியேலா
தலைவர்	— திருமதி மேரி திரேசா ஜேஜ்
செயலாளர்	— " மே. ஜீ.வரஞ்சிதம் அவைக்ளாந்தர்
பொருளாளர்	— செல்வி ச. பு. திரேஸ் பீரிஸ்

இவ்வாண்டிற்குரிய கிறிஸ்தவ மன்ற அறிக்கையைச் சமர்ப்பிப்பதில் நான் பெருமகிழ்ச்சி கொள்கின்றேன். எங்கமுகத்தில் எம் அங்கத்தவர் தொகை குறைவாயினும் ஏனைய மாணவர்களுக்குக் கிடைக்கும் சகல உரிமை களும் சலுகைகளும் எமக்கு அளிக்கப்பட்டிருப்பது போற்றுவதற்குரியது.

மஹைக்கல்வி அளிக்கும் சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்பட்டிருப்பதுடன் கிறிஸ்தவதினம், கிறிஸ்த ஐனானதினம் என்னும் திருநாட்களை ஏனைய சகோதரிகளுடன் சேர்ந்து கிறப்புடன் நடாத்தி வருகின்றேம்.

இவ்வரிய சலுகைகளை எமக்கு உதவி ஆலோசனைகளையும் நல்கி எம்மை ஊக்குவிக்கும் எம் அதிபரின் உள்ளப்பாங்கினை நாம் மெச்சுவதுடன் எம் மன்றம் உளங்கணிந்த நன்றியினையும் சமர்ப்பிக்கின்றது. இம்மன்றம் மென்மேலும் வளர்ந்துவர உதவியளிக்கும் சமய விரிவுரையாளர்க்கும் ஏனைய பேராசிரியர்களுக்கும் பயிற்சிபெறும் எம் சகோதரிகட்கும் மன முவந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேம்.

திருமதி. மே. ஜீ. அவைக்ளாந்தர்,
செயலாளர்:

தெல்லாம் அனுமதிதந்து அகம் மலர ஆசிகூறி எம்மை ஊக்கி என்றும் அருந்துகிண்ணயாக விளங்கிய எம் அதிபர் திருமதி இ. ஆனந்தகுமாரசாமி அவர்களுக்கு நாம் பெரிதும் நன்றிக்கடப்பாடுடையோம். எங்களுக்கு வேண்டிய ஆலோசனைகள், உதவிகள் பலபுரிந்த பேராசிரியர்கள் அனைவருக்கும், கட்டுல செவிப்புல சாதன உதவியாளர் அவர்களுக்கும் பலபணி களிலும் ஒத்துழைப்பு நல்கிய ஆசிரிய மாணவிகள் அணைவருக்கும் எம் மன முவந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றது.

"மேன்மைகொள் சைவத்தி விளங்குச் சூக்கமெல்லாம்"

கெல்வி. தவமணி கணக்கை,
இந்துமன்றச் செயலாளர்:

நுண்கலை மன்றம்

மன்றக் காப்பாளர்	— திருமதி பொ. பத்மநாதன்
தலைவர்	— செல்வி மேரி எலிசபெத் சில்வா
செயலாளர்	— " பொ. தனலட்சுமி
பொருளாளர்	— திருமதி சி. பத்மநாதன்

கலை கவின்கலை பயன்கலை என இருவகைப்படும். மனித உள்ளத் தின் மென்மையான பகுதிகளைச் சுட்டிக்காட்டி இன்பத்தையளிப்பதே கவின்கலை. இம்மன்றம், ஒருச, ஒவியம், நடனம் முதலிய கவின்கலைகளை வளர்த்துவருகிறது.

இம்மன்றம் நுண்கலையில் ஆசிரிய மாணவிகள்க்கு அவர்களது திறமையை வெளிப்படுத்தவும், விருத்தியாக்கவும் போதிய தருணத்தைக் கொடுத்துவருகின்றது. இசைவல்லுநர் நடனவல்லுநர் அறிவை விருத்தியாக்குவதுடன் மற்றும் பயனுறும்படி செய்துவருகின்றது.

இவ்வாண்டு நுண்கலை மன்றத்தின் சார்பில் திருவாளர் பொன். சுந்தரவிங்கம், திருமதி சரோஜினி தனபாலசிங்கம், சங்கீதகலாநிதி சித்துர் சுப்பிரமணியபிள்ளை என்போரின் இன்னிசைக் கச்சேரி கள் நடைபெற்றமை மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும். கொழும்புத்துறை ஆசிரியகலாசாலையின் நடன விரிவுரையாளர் கலைஞர் வேல் ஆனந்தனின் சிறப்புச் சொற்பொழி வும் இம்மன்றத்தின் சார்பில் நடைபெற்றது.

இந் நுண்கலைமன்றம் சிறப்பாகச் செயலாற்ற நாம் வேண்டும்போதெல்லாம் முகமலர்ந்து உதவியளிக்கும் எமது அதிபர் அவர்கட்டும், அரிய உதவிகளைப் புரிந்து எம்மை ஊக்குவிக்கும் மன்றக்காப்பாளரான சங்கீதவிரிவுரையாளர் அவர்கட்டும், எமக்கு நடனக்கலையில் ஆர்வத்தையூட்டி இம் மன்ற நிகழ்ச்சிகள் திறமையுடன் நடைபெற உதவிய நடன விரிவுரையாளர் அவர்கட்டும், மற்றும் பேராசிரியர்கட்டும், மன்ற நிகழ்ச்சிகள் யாவும் சிறப்புற நடந்தேற உடலாலும் உள்ளத்தாலும் ஒத்துழைப்பை நல்கிய ஆசிரிய மாணவிகள்க்கும் எமது மன்றத்தின் சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இம்மன்றம் மேலும் அரிய கலைகளை வளர்த்துச் சிறப்புற வேண்டுமென்று எல்லாம் வல்ல இறைவணை வேண்டுகிறோம்.

செல்வி. பொ. தனலட்சுமி,
மன்றசெயலாளர்.

சமூகவியல் மன்றம்

காப்பாளர்	— திருமதி சு. செல்லத்துரை
தலைவர்	— „ பா. பசுபதி
சேயலாளர்	— சென்னி ப. கனகராஜா
போருளாளர்	— „ அ. மே. ஹெ. திசேரு

நாம் இன்று ஐநாயக உலகில் சமதர்மத்தை நோக்கி முன்னேறுவதையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றோம். நம் சமுதாயத்தில் ஒற்றுமையை நிலைநாட்டவும், நம் நாட்டினை முன்னேற்றப் பாதையில் இட்டுச் செல்லவும், சமுதாயத்தை நன்மூறையில் நெறிப்படுத்துவது அவசியம். இன்றைய சிறுர்களே நாளைய சமுதாயத்தினர். எனவே அவர்களைச் சிறந்த சமுதாயத்தின் அங்கத்தினர்களாக உருவாக்கும் பொறுப்பு ஆசிரியர்களின் கையிலேயே தங்கியுள்ளது. அவர்களை வழி நடாத்தும் ஆசிரியர்களாகிப் நாம் சிறந்தமுறையில் பயிற்சிபெறுவதற்கு எங்கலாசாலையிலிருக்கும் இச் சமூகவியல் மன்றம் பெரிதும் வாய்ப்பளிக்கின்றது.

இம்மன்றத்தின் பொறுப்பாய் பலதரப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் இடம் பெறுகின்றன. இம்மன்றச் சார்பில் பேச்சுக்கள் நிகழ்த்துவதற்குக் கலாசாலைக்கு வெளியேயிருந்தும் சிறந்த பேச்சாளர்கள் அழைக்கப்படுகின்றனர். இன்னும் சமூகவியல் சம்பந்தமான கருத்தரங்குகள், விவாதங்கள், பேச்சுகள், பொதறிவுப் புதிர், கட்டுரைப் போட்டிகள் முதலியனவும் அடிக்கடி நடாத்தப்படுகின்றன. இம் மன்றத்தினால் நடாத்தப்பட்ட கருத்தரங்கு கடி நிலங்கை பொதுநலவகமப்புக்குள் குடியரசாக இயங்குவது களில் “இலங்கை பொதுநலவகமப்புக்குள் குடியரசாக இயங்குவது சிறந்ததா?” என்பதும், “புவியியலா சரித்திரமா சமூகவியலுக்கு அடிப்படை” என்ற விடயமும் சிறந்தன. இவ்வருடம், காலஞ்சென்ற திரு. பட்டை என்ற விடயமும் சிறந்தன. இவ்வருடம், காலஞ்சென்ற திரு. பட்டை. டிரினியூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்கா அவர்களின் ஞாபகத்தையொட்டி ஒரு வியாசப் போட்டியும், பொதறிவுப் போட்டியும் நடத்தப்பட்டன.

இப் போட்டிகளில் முதல் மூன்று இடங்களையும் பெற்றவர்களுக்குக் கலாசாலையின் வருடாந்த இராப்போசன விருந்தின்பொழுத பிரதமவிருந்தினராகக் கலந்துகொண்ட யாழி. மேலதிக அரசாங்க அதிபர் திரு. யோசேப் அவர்களின் பாரியாரால் பரிசில்கள் வழங்கப்பட்டன. அவர்களை இம் மன்றம் பெரிதும் பாராட்டுகின்றது. இம் மன்றத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் கல்கி எம்மை ஊக்குவித்து வழிநடாத்தும் மாண்புமிகு அதிபர் அவர்கட்டும், இம் மன்றக் காப்பாளராக இருந்து மன்றத்தின்

மேலான வளர்ச்சிக்குச் சிறந்த அறிவுறைகளையும் அளப்பரிய உதவிகளையும் அளித்து எம்மைச் செயற்படுத்தும் திருமதி சு. செல்லத்துரை அவர்கட்கும், எமது மன்றத்தின் நிகழ்ச்சிகளிற் பங்குகொண்டு தமது ஒத்துழைப்பையும் தந்து உதவிய அன்புச் சகோதரிகளுக்கும் எமது உளம் நிறைத்த நன்றியை நவில்கின்றோம்.

இம் மன்றம் மென்மேலும் சிறந்தோங்க நற்பணிபுரிய இறைதாள் பணிகின்றோம்.

செல்வி. பரமேஸ்வரி கனகராஜா,
மன்றச் செயலாளர்.

தாத்தில் உயர்ந்தது பாவனக்குச் சிறந்தது

பூகோளமார்க் கங்காரு ஓடு

உற்பத்தியாளர்கள் விநியோகல்தர்கள்

W. S. லோவ்,

அங்கம்பிட்டி,

வயக்கால்.

உடற்பயிற்சி மன்றம்

போது — திருமதி டெ. தர்மராசா
வினாயாட்டுத் தலைவி — சௌகர்யத்துக்கேள
வினாயாட்டு உபதலைவி — திருமதி ஞா. நாகராசா

உளச் சுகாதாரமும் உடற் சுகாதாரமும் ஒருவருக்கு மிக இன்றி யமையாததாகும். இவற்றில் உடற் சுகாதாரத்தில் வினாயாட்டு முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றது. இவ்வினாயாட்டு உலகெங்கிலுமுள்ள சமுதாயத்தில் தனிச் சிறப்புடன் திகழ்வது மாத்திரமல்லாது சிறந்த மனிதப் பண்புகளையும், சமூகப் பண்புகளையும், திடகாத்திரமான உடலையும் வளர்க்க உதவுகிறது. உளத்துக்கும் மகிழ்ச்சியைத் தரவல்லது வினாயாட்டாகும்.

எங்கழும், பயிற்சிபெறும் மாணவர்களுக்கு வினாயாட்டுத்துறையிலே நன்முறையில் பலவிதமான பயிற்சிகளை அளித்து வருகிறது. வருடந் தோறும் இல்லங்களிடையே வலிலப்பந்தாட்டப் போட்டி, உடற்பயிற்சிப் போட்டி முதலியவற்றையும் நடாத்திவருகிறது. தனியொரு நிகழ்ச்சியில் வெற்றிபெற்ற இல்லத்திற்கும், போட்டியில் முழுமையாகத் திறமையிக்க இல்லத்திற்கும் வெற்றிக் கேடையும், வெற்றிக் கிண்ணங்கள், பரிசுகள் என்ப வற்றை வழங்கி மாணவர்களை ஊக்குவிக்கிறது. மெய்வல்லுக்கார்ப் போட்டி யில் தனிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளில் வெற்றி அடைந்த வீர ரமணிகளுக்கு வீர ரமணிக் கிண்ணத்தையும், சான்றிதழ்களையும் அளித்துக் கொரவிக்கின்றது. இவ்வாண்டு எங்கழும் வியத்துக் குழறையில் வினாயாட்டுப் போட்டியை நடாத்தி வெற்றிகண்டது. இப்போட்டியில் பிரதம அதித்யாக ஆசிரிய பயிற் சுக் கல்லூரிகளின் பிரதம வித்தியாதிபதி காலஞ்சென்ற திரு. எஸ். பி. ஜியகுரியா கலந்து நிகழ்ச்சியைச் சிறப்பித்தார்.

மேலும் சிறந்த மத்தியட்சகர்களை வரவழைத்து நடுநிலைமை வகிக்கச் செய்து அவர் தம் குறிப்புகளை ஏற்று நாம் மேன்மேலும் முன்னேற்றம் பெறவும் வாய்ப்பு அளிக்கிறது.

ஆண்டுதோறும் நிகழும் இப்போட்டி இம்முறை சீரும் சிறப்பும் பொருந்த செவ்வனே நடாத்த அதிபர், பேராசிரியர்கள் அளித்த ஊக்கம் எம்மை உற்சாகமாகச் செயற்பட வைத்தது. எங்கழும் அதிபர், பேராசிரியர்களுக்கும் சிறப்பாக உடற்பயிற்சிப் பேராசிரியருக்கும் எம் நன்றி உரித்தாகுக. எம்மன்றம் உயர்ச்சிபெற்றுப் பெருமையுற்றுத் திகழு மனமாரவாழ்த்துவோமாக.

வளர்க! எம்மன்றம்!
வாழ்க! எங்கழும்!

சௌகரி. செல்வரதி கார்த்திகேசு,
வினாயாட்டுத் தலைவி.

மணியியல் மன்றம்

காப்பாளர்	—	செல்வி செல்லியாபிள்ளை
தலைவர்	—	ஊட்டஸ் வர்ணங்குலசூரியா
செயலாளர்	—	தர்மழுபதி கார்த்திகேசு
போருளாளர்	—	கனகாம்பிளை இராசையா

மாணிட வாழ்க்கை முன்னேற்றமும் பெருமையும் பெற்று மினிரச் செய்வதில் பெண்களின் பங்கு முதலிடம் பெறுகின்றது. “தொட்டிலை ஆட்டுங்கை தேசத்தை ஆளுங்கை” என்பதற்காப்ப இவ்விருபதாம் விஞ்ஞான நூற்றுண்டிலே மங்கையர் பல துறைகளிலே முன்னேறி நாட்டை ஆளும் வன்மையும் பெற்றுத் திகழ்கின்றனர். அதுமாத்திரமன்று; மனைத் தக்க மாண்புடையவர்களாகப் பெண்களை உருவாக்குவதில் மனையியற்கலை பெரும்பங்கு வகைக்கின்றது. இவ்வரிய கலையில் மாணவர் சமுதாயத்தை உருவாக்கும் ஆசிரிய குழுமம், பழிற்சிபெற்றுத் திகழும் நோக்கமாகச் சென்ற ஆண்டின் இறுதியில் எங்கழுத்தில் முதன்முறையாக மனையியல் மன்றம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இவ்வாண்டு எம்மன்றம் முதல் அறிக்கையை இம்மலரில் சமர்ப்பிப்பதில் பெருமையும் மகிழ்ச்சியும் அடைகின்றது.

முதன்முதல் மனையியல் வித்தியாதிபதியால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இம் மன்றம் பல அரிய சேவைகளை ஆற்றிவருகின்றது. இடையிடையே பல வகுப்புகளை ஒழுங்குசெய்து அதன்மூலம் பலவித உணவு வகைகளைத் தயாரித்துக் காண்பித்து மாணவிகளுக்கு நேரடி அனுபவத்தை கல்கி வருகின்றது. அத்துடன் இம் மன்றத்தினரால் இல்லங்களுக்கிடையே மாக்கோலப் பூக்கோலப் போட்டியும் நடாத்தப்பட்டது. இதற்கு மத்தியஸ்தர்களை வரவழைத்து நன்முறையில் தீர்ப்பைப் பெற்றதுமன்றி அவர்களின் பாராட்டையும் பெற்றது. இவ்வாறு பல்வகைப்பட்ட சிறந்த அனுபவங்களை அளித்து, ஆசிரிய சமுதாயத்தை மனைமாட்சி நிறைந்தவர்களாக உருவாக்குவதில் எம்மன்றம் பெருமூயற்சி எடுத்துவருகின்றது.

மனையியல் மன்றம் அமைத்து அதன்மூலல் அறிவு ஏற்பட வழிவகுத்த எம் மதிப்பிற்குரிய அதிபர் அவர்கட்டும், எணை பேராசிரியர்களுக்கும், சிறப்பாக மனையியல் பேராசிரியர் அவர்கட்டும் எங்கள் உளங்களின்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம். இம்மன்றம் மேன்மேலும் வளர்ச்சிபெற்றுச் சிறப்புறு சேவையாற்ற வேண்டுமென்று இறைவனை வேண்டினிற்கின்றோம்.

செல்வி, தர்மழுபதி கார்த்திகேசு,
செயலாளர்,

அருண இல்லம்

இல்லத் தாய்மார்கள்	— திருமதி சு. செல்லத்துரை
	— செல்வி த. முத்தையா
இல்லத் தலைவி	— திருமதி இராஜேஸ்வரி சண்முகநாதன்
உப தலைவி	— செல்வி அன்னலட்சுமி சிவலிங்கம்

உலகின் இருளைப்போக்கி ஒளியைக்கொடுப்பவன் அருணன். அவன் பெயர் தாங்கிய அருண இல்லமும் பொலிவும் புத்தொளியும் பெற்று மேலோங்குவதில் வியப்பில்லை. அருணனைக் கண்டு தாமரை மலர்வது இயற்கை. அவன் விரும்பும் செந்தாமரையின் நிறத்தையே கொண்டு ஒளி பெற்றிலங்குகிறது எமது இல்லம். அத்துடன் நமது தேசத்தின் பொருளா தார தேவையைப் பூர்த்திசெய்யும் தென்னியையும் சின்னமாக்குகிறோன்று நிறைவேப்பெறுகிறது எம்மில்லம்.

நற்பணிபுரியும் நாற்பத்திமுவரைக் கொண்டது எமது இல்லம். கல்லூரியில் நடைபெறும் இல்லப் போட்டிகள் அனைத்திலும் முன்னின்று பங்குபற்றி அயராது உழைத்தது எம் இல்லம். பங்குபற்றியதோடு மட்டும் நின்றுவிடாது கலந்தபோட்டிகள் பலவற்றிலும் வெற்றியீட்டிப் புகழையும் பெருமையையும் தனதென நிலைகாட்டிக்கொண்டது. கதைப் போட்டி, பேச்சுப் போட்டி, வலில்பந்தாட்டப் போட்டி, விநோதுடைப் போட்டி, இசைப் போட்டி, அழிநயப் போட்டி என்பவற்றில் முதலிடத்தையும், விளையாட்டுப் போட்டி, கோலப் போட்டி, நாடகப் போட்டி என்பவற்றில் இரண்டாம் இடத்தையும் பெற்றுப் பெருவெற்றி யீட்டியமையே எம் இல்லத்தின் அயராத முயற்சிக்குச் சான்றுபகரும்.

எமது இல்லம் இத்தகைய சிறப்புப் பணிபுரிந்து வெற்றியீட்டுவதற்கு வாய்ப்புகளை நல்கிய எமது கல்லூரி அதிபர் அவர்களுக்கும், இல்லத்தின் உயர்ச்சியையே தமது நோக்காகக் கொண்டு அயராது அரும்பணியாற்றிய இல்லத் தாய்மார்களுக்கும், ஊக்கம்கொண்ட எம் இல்ல நங்கையர் குழாத்திற்கும் எனது நன்றி உரித்தாகுக.

இல்லம் மேன்மேலும் ஒளிபெற்று விளங்க
இறைவனை வேண்டுகிறோம்.

திருமதி. இ. சண்முகநாதன்,
இல்லத் தலைவி:

இராதா இல்லம்

இல்லத் தாய்மார்கள்	— திருமதி R. H. R. ஹால்
	,, ம. திருச்சிற்றம்பலம்
இல்லத் தலைவி	— செல்வி குணவதி பூவையா
உப தலைவி	— ,," சரல்வதி பெரியதம்பி

மண்ணிலே மங்கலமாகத் திகழும் மங்கையரின் திருகாமத்தைத் தனது நாமமாகச் சூடி, மண்ணிற்கு ஒளிகொடுத்து, மாந்தரின் ஒளிச்சுடராய்த் திகழும் ஆதவனைத் தனது சின்னமாகக் கொண்டு திகழ்கின்றது எம் இராதா இல்லம்.

தமது பெயரால் வேறுபட்டாலும் உள்ளத்தால் ஒன்றுபட்டுக் கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என்னும் உயரிய இலட்சியங்களாற் பின்னப்பட்டுத் தளராத உள்ளத்துடன் அயராது உழைத்துக் கலாசாலை நிகழ்ச்சிகளில் மகிழ்வுடன் கலந்துகொண்ட வனிதையரின் உழைப்பில் வெற்றிவாகை சூடிப் புகழுடன் மிளிர்கின்றது. சில நிகழ்ச்சிகளில் முதலிடத்தைத் தனதாக்கி ஆனந்தங்கொண்டது.

நாடகப் போட்டியில் முதலிடத்தைப்பெற்று பெருமையும் மகிழ்வும் அடைந்தது. கலசாலை நிகழ்ச்சிகளில் முதன்முதலாக இடம்பெற்ற மாக் கோலப் பூக்கோலப் போட்டிகளில் முதலாவது இடத்தைப் பெற்றதோடு மத்தியஸ்தரின் பெரும் பாராட்டுதலையும் பெற்றது. அணிநடைப் போட்டியிலும் முதலிடத்தைத் தனதாக்கிக்கொண்டது. ஏற நிகழ்ச்சிகளில் இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்றும் பெருமைகொண்டது.

எமது இல்லத் தாய்மார்கள் திருமதி R. H. R. ஹால், திருமதி M. திருச்சிற்றம்பலம் அவர்களின் மனந்தளராத ஊக்கழும் அயராத உழைப்புமே எமது வெற்றிக்குக் காரணமாகும். அவர்களுக்கு எமது உளங்கனிந்தன்றியைத் தெரிவிப்பதிற் பேருவாகை கொள்ளுகின்றோம்.

எமது இல்லம் பெற்ற வெற்றிகளுக்கு அன்புடன் உதவிய மதிப்பிக் குரிய அதிபர் அவர்கட்கும், மற்றும் உதவிகள் நல்கிய பேராசிரியர்களுக்கும் இல்லம் தனது உளங்கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றது.

இராதா இல்லம் மேன்மேலும் ஒங்கிவளர்ந்து புகழ்பெற்றுத் துலங்க எல்லாம்வல்ல இறைவனை இறைஞ்சுகின்றோம்.

இராதா இல்லம் வாழ்க! வளர்க!!

செல்வி. குணவதி பூவையா,
இல்லத் தலைவி.

சுவர்ண இல்லம்

இல்லத் தந்தை	—	திருவாளர் சி. குமாரசாமி
இல்லத் தாய்	—	திருமதி ஊட்டிவிக்கா ஜேக்கப்
இல்லத் தலைவி	—	மேரி திரேசா ஜேம்ஸ்
இல்ல உப தலைவி	—	அகிளேஸ்வரி பத்மராஜா

சுவர்ண என்னும் சுந்தரப் பெயரைத் தனது திருநாமமாகவும், மஞ்சள் நிறத்தைத் தன் மங்கல நிறமாகவும் “நட்டாயிரம் பட்டாயிரம்” என்று பாராட்டப்படும் பணமரத்தைத் தனது சின்னமாகவும் கொண்டது எம் சுவர்ண இல்லம்.

“அடம்பன் கொடியும் திரண்டால் மிடுக்கு” என்னும் ஆன்றோர் கூற்றுக்கொப்ப நால்பத்து நங்கையர் நலமுடன் ஒத்துழைத்தமையே எம் இல்லத்தின் வெற்றிகளுக்கு மூலகாரணமாகும். ஆண்டுதோறும் அத்து வந்த பல நிகழ்ச்சிகளில் எம் இல்லம் ஈட்டிய வெற்றியை இங்கு குறிப்பிடாமல் விடமுடியாது. கலாசாலை இல்லங்கட்சிக்கையே நடைபெற்ற மெய் வல்லுங்கப் போட்டியில் வீர ரமணிகளாகத் திகழ்ந்து முதலாம் இடத்தையும் இரண்டாம் இடத்தையும் பெற்றுக்கொண்டவர்கள் எமது இல்ல வீராங்களைகளே.

குழு விளையாட்டுக்களில் முதலாம் இடத்தைப் பெற்று அதற்குரிய வெற்றிக் கேடயத்தையும் பெற்றுக்கொண்டது எம் இல்லம். மற்றும் இல்ல அலங்கரிப்புப் போட்டி, சமையற் போட்டி, பாலர் கதைப் போட்டி ஆகிய வற்றிலும் முதலாம் இடத்தைப் பெற்றுப் பலரின் பாராட்டுக்களையும் பெற்றுக்கொண்டது.

இவ்வெற்றிகள் அனைத்திற்கும் காரணமாய் விளங்கிய எம் இல்லத் தந்தையர் திரு. சி. குமாரசாமி அவர்கட்டும், இல்லத் தாய் திருமதி ஊ. ஜேக்கப் அவர்கட்டும், போட்டிகளில் ஆர்வத்தோடு பங்குகொள்ளவைத்த பயிற்சிநெறிப் பேராசிரியர்களுக்கும் எம் உள்ளங்களின்த நன்றி உரித்தானுக்.

இங்கீர்க்கப்படும் நாம் திறம்பட நடாத்த எமக்குப் பேருதவிகளை மனமுவந்தளித்த பெருமையிகு அதிபர் அவர்கட்டும், நிகழ்ச்சிகளில் ஆக்கமும், ஊக்கமுமளித்த ஏனைய பேராசிரியர்களுக்கும் எமது இதயங்களின்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

சுவர்ண வாழ்க; வளர்க; வெல்க.

திருமதி. மேரி திரேசா ஜேம்ஸ்,
இல்லத் தலைவி.

பயிற்சி முடித்துப் பாடசாலை நோக்கும் பாவையர்

1	திருமதி	அன்னம்மா பத்மநாதன்	வசாவிளான்
2	செல்வி	மார்க்கிரெட் பெர்னேன்டோபிளிங்கிளை	நீர்கொழும்பு
3	"	அற்புதமலர் செபமாலை	வவுனியா
4	திருமதி	பாலசரோஜா பசபதி	பருத்தித்துறை
5	செல்வி	சந்திரகாந்தியம்மா பொன் னுத்துரை	மிகுந்தலை
6	திருமதி	இ. சரோஜினி அல்பிரெட்	முருங்கன்
7	செல்வி	ஜெயலக்ஷ்மி அருணசலம்	மாத்தளை
8	"	ஜெகதாம்பாள் மாணிக்கம்பிளிங்கிளை	மாத்தளை
9	"	ஜெகதீஸ்வரி பொன் னுத்துரை	யாழ்ப்பாணம்
10	திருமதி	கனகேஸ்வரி இராமவிங்கம்	சாவகச்சேரி
11	செல்வி	கனகாம்பிளை இராசையா	அச்சுவேவி
12	"	கோமளம் சின்னத்தம்பி	கிளிநொச்சி
13	"	கமலராணி செல்வத்துரை	வவுனியா
14	"	குணவதி ழுவவயா	கந்தரோடை
15	"	வில்லி பெல்ஜியா வஸ்தியாம்பிளிங்கிளை	கரம்பொன்
16	"	ஊட்ஸ் மேரி லோவ்	புத்தளம்
17	"	மதுரநாயகி சுப்பையா	கோப்பாய்
18	"	மேரி எவிசபெத் சில்வா	நீர்கொழும்பு
19	திருமதி	மேரி திரேசா ஜேம்ஸ்	சில்லாலை
20	"	ஐவரஞ்சிதம் அலெக்சாந்தர்	மாணிப்பாய்
21	செல்வி	மங்கையர்க்கரசி ஆறுமுகம்	கொழும்பு
22	"	நல்லைநாயகி தனபாலசிங்கம்	கரணவாய்
23	திருமதி	நவமணி சுப்பிரமணியம்	மூளாய்
24	"	நரேந்திரதிலை நடராஜா	இளவாலை
25	"	பர்வதம் குமாரசுவாமி	சுப்பிளான்
26	செல்வி	பத்மாசனி சீவரத்தினம்	அம்பாந்தோட்டை
27	"	பரமேஸ்வரி கனகராசா	குருநாகல்
28	"	புஷ்பம் ஆறுமுகம்	கோப்பாய்
29	திருமதி	இரஞ்சிதமலர் கனகரத்தினம்	வட்டுக்கோட்டை
30	செல்வி	இராசமலர் இராமவிங்கம்	பருத்தித்துறை
31	"	இரஞ்சிதம் பொன்னையா	உரும்பிராய்

அதிபர், பேராசிரியர்களுடன் இவ்வாண்டு பயிற்சிபெற்ற

1182

இவ்வாண்டு பயிற்சிபெற்று வெளியேறும் ஆசிரிய மாணவிகள்

32	செல்வி	இராசேஸ்வரி செல்லியா	கோலை
33	திருமதி	இராஜேஸ்வரி சண்முகநாதன்	புலோவி
34	"	றீற்றம்மா மரியாட்பிள்ளை	வவுனியா
35	"	சிவஞானம்மாள் பொன்னம்பலம்	கொக்குவில்
36	செல்வி	செல்வரதி கார்த்திகேசு	சாவகச்கேரி
37	"	எஸ். பி. திரேசா பீரிஸ்	நீர்கொழும்பு
38	திருமதி	செல்வநாயகி சண்முகம்	சண்டிலிப்பாய்
39	"	சிவசக்தி சுந்தரரூர்த்தி	மீசாலை
40	"	தவமணி செல்வத்துரை	தாவடி
41	செல்வி	தன்லெட்சுமி பொன்னையா	அநுரதபுரம்
42	"	தவமணி கனகசுபை	முல்லைத்தீவு
43	"	தன்லெட்சுமி பழனி	நீர்கொழும்பு
44	"	தர்மபூதி கார்த்திகேசு	சாவகச்சேரி
45	"	உமாதேவி கந்தையா	சிறுப்பிடிடி
46	"	எச். திரேசா அட்சி	நீர்கொழும்பு
47	"	யோகாம்பிகை சீவரத்தினம்	தெல்லிப்பளை
48	திருமதி	செல்லம்மா கணபதிப்பிள்ளை	சாவகச்சேரி
49	"	சிவயோகம் பத்மநாதன்	மட்டுவில்
50	"	புஷ்பராணி சங்கரப்பிள்ளை	உடுத்துரை
51	"	சரோஜினி குமாரசிங்கம்	வவுனியா
52	"	பொன்னம்மா இரத்தினம்	நீர்வேவி
53	"	நாகரத்தினம் சண்முகநாதன்	வவுனியா
54	"	மனேனமணி சௌந்தரபாண்டியன்	கரம்பொன்
55	"	கணேசம்மா மார்க்கண்டு	கணுக்கேணி
56	"	ஊர்தம்மா இராசசிங்கம்	யாழ்ப்பாணம்

கோப்பாய் அரசினர் மகளிர் கலாசாலை உரிமையாளருக்காக யாழ்ப்பாணம்,
20ஆம் இலக்க ரூம் குறுக்கு வீதியில் வதியும் நீக்கிலஸ் ஜேம்ஸ் அவர்களால்
யாழ்ப்பாணம் பிரதான வீதியிலுள்ள அரசு; குசைமாழுனிவர் அச்சகத்தில் பதிப்பிக்
கப்பெற்று 2-2-72இல் வெளியிடப்பட்டது: 1100-71;

இன்றே விஜயம்
செய்யுங்கள்

ப. ஜேம்ஸ்

பிரதான வீதி,
பண்டத்தரிப்பு.

பைனல் ரேணிங் வேக்ஸ்

103, கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

உரிமையாளர்!

M. S. முர்த்தி சோதார்கள்

சகலவிதமான கடைச்சல் வேலைகளுக்கும், லொறி கெளசிங் துண்டு போடுவதற்கும், கியர் வீல்கள் சீர் செய்வதற்கும், நோன் சாவற் திருத்தி அமைப்பதற்கும், மற்றும் மோட்டார்கார், ரெக்ரர், லொறி உதிரிப் பாகங்கள் உடனுக்குடன் வார்த்துச் செய்வதற்கும் இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்.

இந்திய, ஈழத்து வார, மாத சஞ்சிகைகளுக்கும், தரமான சமூக, சரித்தீர நாவல்களுக்கும், தையலர்க்கான தையல், பின்னல், குடும்பக்கலை நூல்களுக்கும் மலையகத்தில்

கருமார் புத்தகசாலை
59, ராகலை கடைவீதி,
ஹல்கானோயா.

தொலைபேசி: Halgranoya 807.

Phone: 286

JEWELLERIES
SOVEREIGNS
AND
BRILLIANTS

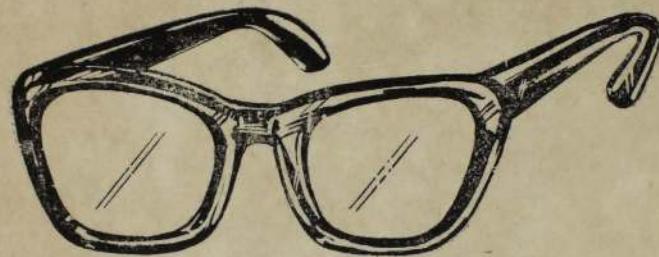
K. T. M. Jewellers

JEWELS, DIAMOND
AND SOVEREIGNS

67, Kannathiddy,
JAFFNA.

For Your

Optical Requirements

Consult

M. S. M. JUNAID

144, K. K. S. ROAD,

JAFFNA.

